



สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๕๐๐ เล่ม

ลิขสิทธิ์

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๙๖๒ ถนนกรุงเกษม แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน

รายงานประจำปี ๒๕๕๓

พิมพ์ครั้งที่ ๑ กรุงเทพฯ : คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน, ๒๕๕๓

๑๕๒ หน้า

ISBN ๙๗๘ - ๙๗๔ - ๙๗๖๙ - ๙๔ - ๒

จัดทำโดย

สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร. ๐-๒๒๘๒-๔๘๔๑-๒

โทรสาร ๐-๒๒๘๑-๙๗๐๕

<http://www.nesdb.go.th>

แบบปก : เนาวฤทธิ์ ฤทธิแปลก

พิมพ์ที่ : บริษัท สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด

โทร. ๐-๒๙๐๓-๘๒๕๗-๙ โทรสาร ๐-๒๙๒๑-๔๕๘๗



สารบัญ

	หน้า
สารประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๔
สารเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๕
สรุปการดำเนินงานของ สศช. รอบปี ๒๕๕๓	๑๖
ส่วนที่ ๑ ภาพรวมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)	๒๑
๑. บทบาท หน้าที่ ของ สศช.	๒๓
๒. วิสัยทัศน์ ค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร	๒๔
๓. พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์	๒๔
๔. ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	๒๖
๕. การพัฒนาองค์กร	๒๗
๖. โครงสร้างองค์กรของ สศช.	๒๙
๗. ทรัพยากรของ สศช.	๓๑
ส่วนที่ ๒ ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.	๓๙
๑. ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. และคณะอนุกรรมการ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช.	๔๑
๒. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓	๔๘
๓. ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.	๕๒
๓.๑ การวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์ / แผน / นโยบายรัฐบาล	๕๒
๓.๒ การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล	๗๕
๓.๓ การติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	๘๒
๓.๔ การสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูล เครื่องชี้วัดและการสื่อสารเพื่อการพัฒนา	๙๕
ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี	๑๑๗
๑. สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการระดับนโยบาย	๑๑๙
๒. สศช. ในฐานะหน่วยงานประสานหลักในคณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค	๑๓๒
ส่วนที่ ๔ รายงานการเงิน	๑๓๕
๑. งบแสดงฐานะทางการเงิน	๑๓๗
๒. งบรายได้และค่าใช้จ่าย	๑๓๗
๓. การวิเคราะห์งบการเงิน	๑๓๗
ภาคผนวก	๑๕๑
รายชื่อคณะทำงาน	๑๕๒



สาร

ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ

นายพนัส ลิ้มเสถียร

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มุ่งมั่นทำหน้าที่กลั่นกรองงานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งให้ความคิดเห็นต่อนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่างๆ อย่างรอบคอบ มีเหตุผล และตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลและความรู้ที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีส่วนช่วยสนับสนุนให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บังเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

ปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้ความเห็นต่อร่างทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ในรายละเอียด รวมทั้งได้รับความไว้วางใจจากรัฐบาลให้เสนอความเห็นต่อการพัฒนาในระดับนโยบายหลายเรื่อง อาทิ กรอบทิศทางการจัดสวัสดิการทางสังคมที่ยั่งยืนในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ การบริหารจัดการน้ำ ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมและชุมชนยั่งยืนของไทย และการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในโครงการลงทุนภาครัฐ

นอกจากนี้ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ให้ความเห็นต่อโครงการสำคัญของหน่วยงานต่างๆ ทั้งสาขาลงงาน ขนส่ง สาธารณูปการ สื่อสาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และเกษตร อาทิ โครงการเร่งรัดการขยายเขตรบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ แผนแม่บทการให้บริการน้ำประปา และแผนการลงทุนเพื่อขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีคาร์บอนต่ำของประเทศไทย รวมทั้งแนวทางการพิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ตลอดจนกรอบและงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔

ความเห็นต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ที่เสนอไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับการยอมรับและมีการตอบสนองต่อความเห็นดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม จึงนับได้ว่า ผลการดำเนินงานในรอบปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผมในนามของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ต้องขอขอบคุณ เลขาธิการ สศช. คณะผู้บริหาร รวมทั้งข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ สศช. ทุกท่าน ที่ได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถเสมอมา และผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความสำเร็จนี้ จะเป็นแรงผลักดันให้ สศช. ยังคงมุ่งมั่นทำงานอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อประโยชน์โดยรวมของประเทศชาติและประชาชนต่อไป

(นายพนัส ลิ้มเสถียร)

ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



สาร

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ



ปี ๒๕๕๓ เป็นปีที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีอายุครบ ๖๐ ปีเต็ม ตลอดระยะเวลา ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา สศช.ได้ทำหน้าที่วางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ วิเคราะห์และศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเสนอแนะนโยบายและมาตรการต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าตามลำดับ สำหรับในปี ๒๕๕๓ สศช. ได้ดำเนินการจัดทำกรอบแนวคิด และทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งจะประกาศใช้ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ผ่านการจัดประชุมระดมความคิดเห็นตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน จำนวน ๑๓๒ หมู่บ้าน ระดับภาคทั้ง ๔ ภาค ระดับเฉพาะกลุ่ม และระดับประเทศในการประชุมประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช. เพื่อนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ มาปรับปรุงเป็นทิศทางการพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ แล้ว ขณะนี้ อยู่ระหว่างการจัดทำรายละเอียดของแต่ละยุทธศาสตร์ และการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนแผนฯสู่การปฏิบัติ

นอกจากนี้ สศช. ยังทำหน้าที่ในการเสนอแนวทางหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในอีกหลายด้าน ทั้งนโยบายที่มีผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน อาทิ การนำเสนอกรอบทิศทางการจัดสวัสดิการทางสังคมที่ยั่งยืน การบริหารจัดการน้ำ การประกันรายได้เกษตรกร การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการพัฒนาบนพื้นที่สูงภาคเหนือ รวมถึงการวิเคราะห์และให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการพื้นฐานสำคัญ อาทิ โครงการด้านการผลิตกระแสไฟฟ้า โครงการลงทุนด้านการคมนาคม และโครงการด้านเครือข่ายการสื่อสาร เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี ตลอดจนการรายงานสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งรายไตรมาสและรายปี เพื่อให้ภาคส่วนต่างๆ ได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจได้ทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงต่างๆ นอกจากนั้น สศช. ยังทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการระดับชาติหลายคณะ อาทิ คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ และคณะกรรมการรัฐมนตรีพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

ความสำเร็จของการดำเนินงานต่างๆ ดังที่กล่าวมาจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากไม่ได้รับการร่วมแรงร่วมใจจากคณะผู้บริหาร รวมทั้งข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ สศช. ผมจึงขอขอบคุณและขอชื่นชมในความทุ่มเทและเสียสละอย่างเต็มกำลังจากทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความสำเร็จที่เกิดขึ้น จะเป็นเสมือนกำลังใจ ให้ชาว สศช. มุ่งมั่นทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อประโยชน์สุขของคนในชาติต่อไป

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

National Economic and Social Development Board



๑. นายพนัส สิมะเสถียร
Mr. Panas Simasathien

๒. นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์
Mr. Kosit Panpiemras

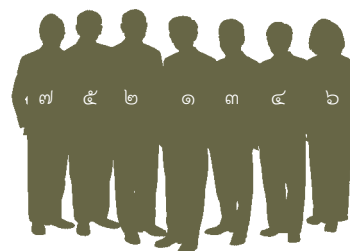
๓. นายณรงค์ชัย อัครเศรณี
Mr. Narongchai Akrasanee

๔. นายอาชวี เต่าลานนท์
Mr. Ajva Taulananda

๕. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
Mr. Paron Israsena

๖. นางจूरี่ วิจิตรวาทการ
Mrs. Juree Vichit-Vadakan

๗. นายศักรินทร์ ภูมิรัตน
Mr. Sakarindr Bhumiratana





๘. นายสนธิ อักษรแก้ว
Mr. Sanit Aksornkoae

๙. คุณพรทิพย์ จาละ
Khun Pornthip Jala

๑๐. นายประยงค์ รณรงค์
Mr. Prayong Ronnarong

๑๑. นายนนทิกร กาญจนะจิตรา
Mr. Nontigorn Kanchanachitra
เลขาธิการ ก.พ.
Secretary- General, Office of the Civil Service Commission

๑๒ นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ
Miss.Valairat Sriaroon
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
Budget Director, The Bureau of the Budget

๑๓. นายนริศ ชัยสูตร
Mr. Naris Chaiyasoot
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
Director- General, The Fiscal Policy Office

๑๔. นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล
Mr. Prasarn Trairatvorkaul
ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
Governor, Bank of Thailand

๑๕. นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
Mr. Arkhom Termittayapaisith
เลขาธิการ สศช.
Secretary-General, Office of the National
Economic and Social Development Board



ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
Executives of the Office of the National Economic and Social
Development Board



เลขาธิการ Secretary-General

- ๑ นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
Mr. Arkhom Termpittayapaisith

รองเลขาธิการ Deputy Secretaries-General

- ๒ นางเพ็ญจา อ่อนชิต
Mrs. Penja Onchid
- ๓ นางสาวสุวรรณี คำมั่น
Mrs. Suwanee Khamman
- ๔ นายปรเมธี วิมลศิริ
Mr. Poramatee Vimolsiri

- ๕ นายชาญวิทย์ อมตะมาตุชาติ
Mr. Chanvit Amatamatucharti
- ๖ นายธานินทร์ ณะเฒ
Mr. Thanin Pa-Em
- ๗ นางสาวลดาวัลย์ คำภา
Miss Ladawan Kumpa



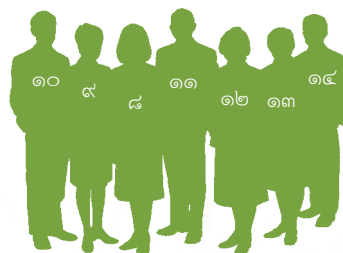


ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน ระดับ ๑๐ Senior Advisor in Policy and Plan

- | | | |
|----|------------------------------|-----------------------------------|
| ๘ | นางนิตยา
Mrs. Nitaya | กมลวทันนิตา
Kmonwatananisa |
| ๙ | นางชุตินาฏ
Mrs. Chutinart | วงศ์สุบรรณ
Wongsuban |
| ๑๐ | นายสมชาย
Mr. Somchai | ศักดิ์เวคีอิสร
Sakdawekeeisorn |
| ๑๑ | นายภูมิใจ
Mr. Poomjai | อรรถะนันท์
Auttanun |
| ๑๒ | นางวนิดา
Mrs. Wanida | มหากิจ
Mahakit |

รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน Acting Senior Advisor in Policy and Plan

- | | | |
|----|------------------------------|-------------------------------------|
| ๑๓ | นางสาวสุมาลี
Miss Sumalee | เดชาณุรักษ์นุกุล
Dachanuluknukul |
| ๑๔ | นายไพโรจน์
Mr. Pairote | โพธิวงศ์
Potivong |



ผู้อำนวยการสำนัก

Directors of the Office of the National Economic and Social Development Board



๑ นางปัทมา เจริญวิเศษกุล ผู้อำนวยการสำนัก สขส.
Mrs. Pattama Teanravisitsagool, Director SDIO

๒ นางสาวภาณิ วัฒนา ผู้อำนวยการสำนัก สบผ.
Miss Paranee Watana, Director DECO

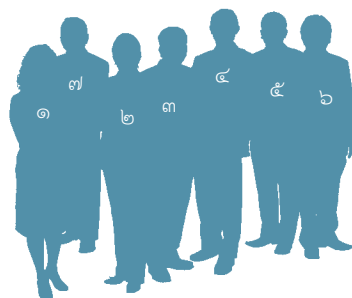
๓ นายจิระพันธ์ กัลลประวิทย์ ผู้อำนวยการสำนัก สพส.
Mr. Chirapun Gullaprawit, Director SSPO

๔ นายมนตรี บุญพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนัก สทว.
Mr. Montree Boonpanit, Director ANEO

๕ นายประพันธ์ มุสิกพันธ์ ผู้อำนวยการสำนัก สพต.
Mr. Praphan Musikaphan, Director SESO

๖ นายนพพร มนูญผล ผู้อำนวยการสำนัก สบป.
Mr. Nopporn Manoonpol, Director NAO

๗ นายสุทิน ลีปิยะชาติ ผู้อำนวยการสำนัก สลก.
Mr. Sutin Leepiyachart, Director SGO





๘ นางสาวพจณี อรรถโรจน์ภิญโญ ผู้อำนวยการสำนัก สพท.

Miss Pojanee Autrotpinyo, Director SPSO

๙ นายชูวิทย์ มิตรชอบ ผู้อำนวยการสำนัก สพข.

Mr.Chuwit Mitrchob, Director CDO

๑๐ นางสาวพจนา เอื้องไพบูลย์ ผู้อำนวยการสำนัก สพน.

Miss Potchana Auegpaibul, Director NESO

๑๑ นายวิโรจน์ นรารักษ์ ผู้อำนวยการสำนัก สสม.

Mr. Wirot Nararak, Director MSPO

๑๒ นางสาวจินางค์กูร โรจนนันต์ ผู้อำนวยการสำนัก สนส.

Ms. Jinangoon Rojananan, Director PPSO

๑๓ นายดนุชา พิชยนันท์ ผู้อำนวยการสำนัก สวค.

Danucha Pichayanan, Director IPO

๑๔ นายสุริยา จันทระจ่าง ผู้อำนวยการสำนัก สพอ.

Mr. Suriya Junkrajang, Director NEESO

๑๕ นายทีปรัตน์ วัชรางกูร ผู้อำนวยการสำนัก สพก.

Mr. Teeparat Vacharangkura, Director CESO



การขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล



การต้อนรับปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้กับชาวต่างประเทศ



การขับเคลื่อนแนวคิด ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ



การจัดทำแผนฯ ๑๑ ผ่านการมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนา



พุ่มาเยือน สทช.



สานสัมพันธ์..สถาปนา..พัฒนาบุคลากร



สคบ. กับสื่อมวลชน



สรุปการดำเนินงานของ สศช. รอบปี ๒๕๕๓

สศช. ได้ปฏิบัติราชการตามภารกิจที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ และภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้



๑. ภาพรวมของ สศช.

สศช. ได้ดำเนินการจัดทำทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เพื่อก้าวสู่สังคมแห่งความสุขอย่างมีภูมิคุ้มกัน การพัฒนาข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมเชิงลึก รวมทั้งการเป็นหน่วยงานความรู้สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๕๓ ได้ใช้บุคลากรเพื่อการปฏิบัติตามภารกิจดังกล่าวรวมทั้งสิ้น ๖๔๐ คน ใช้งบประมาณร้อยละ ๕๐.๕ เพื่อการจัดทำและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนา และร้อยละ ๓๑.๔ จัดทำระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัด รวมทั้งพัฒนาบุคลากรของ สศช. เพื่อเพิ่มศักยภาพทักษะ และสมรรถนะของบุคลากรโดยการอบรม ศึกษา ดูงานทั้งภายในและต่างประเทศรวม ๑,๐๓๒ คน/ครั้ง ตลอดจนดำเนินการปรับเปลี่ยนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงมาเป็นการใช้ก๊าซ NGV แทน ทำให้มีปริมาณการใช้ก๊าซ NGV เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาถึง ๑.๖ พันเท่า สามารถประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงลงเป็นอย่างมาก



๒. ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

ประกอบด้วยการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. และคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช. การประเมินผลการปฏิบัติราชการ และผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ คณะกรรมการ สศช. พิจารณากลับกรองการจัดทำยุทธศาสตร์ วิเคราะห์โครงการและงบประมาณ รัฐวิสาหกิจรวม ๓๘ เรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรี ๒๗ เรื่อง และมีมติเห็นชอบแล้ว ๒๐ เรื่อง

๒.๒ คณะอนุกรรมการ สศช. ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช. ได้แก่การพิจารณางบประมาณของ รัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ จำนวน ๕๔ แห่ง ภายใต้สังกัด ๑๖ กระทรวง การร่วมสร้างเครือข่ายกับจังหวัด ขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในระดับชุมชน มีผู้อาสาสมัครสมองเพิ่มขึ้นเป็น ๓,๗๘๔ คน และการรายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายแห่งสหัสวรรษของประเทศ ฉบับที่ ๒ ว่าประเทศไทยบรรลุเป้าหมายของ MDGs เพิ่มขึ้น ๕ เรื่อง และมีโอกาสบรรลุตามเป้าหมาย MDGs plus อีก ๓ เรื่อง

๒.๓. การประเมินผลการปฏิบัติราชการ สศช. ประเมินตนเองตามผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรอง การปฏิบัติราชการของ สศช. ปี ๒๕๕๓ ใน ๔ มิติ ได้แก่ ด้านประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กรในเบื้องต้น สศช. ได้คะแนนรวม ๔.๗๔๑ จาก คะแนนเต็ม ๕.๐๐๐ คะแนน





๒.๔. ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช. มีดังนี้

๑) การวางแผน ยุทธศาสตร์และผลักดันแผน/ยุทธศาสตร์ ได้แก่การจัดทำทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแล้ว และ สศช. อยู่ระหว่างการจัดทำรายละเอียดของแต่ละยุทธศาสตร์เพื่อประกาศใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ การศึกษาวิจัยเพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์ในมิติต่างๆ เช่น ด้านสังคม ได้แก่ การพัฒนาทุนทางสังคมและทรัพยากรมนุษย์ การลงทุนด้านสังคมภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการปรับตัวสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ พลวัตการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของโลกที่มีผลกระทบต่อวัฒนธรรม-สังคมไทย และกรอบทิศทางการจัดสวัสดิการทางสังคมที่ยั่งยืนในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔) พัฒนาระบบและแบบจำลองการคำนวณข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ การวางแผนทางพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศและแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ เช่น การขับเคลื่อนและขยายผลปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติของภาคประชาชน รัฐ เอกชน และองค์กรต่างๆ การผลักดันการจัดทำยุทธศาสตร์ในการพัฒนาบนพื้นที่สูงภาคเหนือ และการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

๒) การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล โดยนำเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีจำนวน ๓๐๕ เรื่อง ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ๑๕๑ เรื่อง ด้านเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๗๐ เรื่อง ด้านสังคม ๖๐ เรื่อง และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒๑ เรื่อง รวมทั้งพิจารณากรอบงบประมาณลงทุนของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ พบว่าภาพรวมรัฐวิสาหกิจมีรายได้รวม ๑.๔๗๖ ล้านล้านบาท รายจ่าย ๑.๔๐๔ ล้านล้านบาท งบลงทุน ๕.๕๕๐ แสนล้านบาท และกำไรสุทธิรวม ๗.๒๑๐ หมื่นล้านบาท

๓) การติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและนโยบายรัฐบาล ได้แก่ การติดตามประเมินผลในระยะ ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ในภาพรวมและยุทธศาสตร์ของแผนฯ การประเมินผลยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการผลิตและบริการ การติดตามประเมินผลการพัฒนาในระดับพื้นที่ ได้แก่ การพัฒนาภาค การวางระบบบริหารติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการกระจายอำนาจการปกครองสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการติดตามประเมินผลตามนโยบายของโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ รวมทั้งการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการกลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจและสังคม

๔) การสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูลเครื่องชี้วัด และการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ เพื่อการพัฒนาประเทศ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกและประเทศ การรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัด รวม ๑๘ เรื่องได้แก่ การจัดทำประมาณการเศรษฐกิจและวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจ รายไตรมาส การศึกษาและจัดทำข้อมูลพยากรณ์เศรษฐกิจไทยระยะยาว การบริหารจัดการด้านการคลังในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ การจัดทำบัญชีประชาชาติที่คิดรวมต้นทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายงานภาวะสังคมรายไตรมาสในรอบปี๒๕๕๓ สถานภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยปี๒๕๕๒ การประชุมประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช. การพัฒนาดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยในระดับเมืองและชนบท และการประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

๓. การดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

สศช. มีบทบาทในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลเพิ่มขึ้นมาก โดยได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เป็นเลขานุการคณะกรรมการระดับนโยบาย รวม ๑๑ คณะ เช่น คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนในการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ คณะกรรมการรัฐมนตรีพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ และคณะกรรมการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

๔. รายงานการเงินของ สศช. ปี ๒๕๕๓

สศช. มีรายได้รวม ๕๒๔.๒๑๘ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๕๒ ร้อยละ ๑๒.๑ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมีจำนวน ๕๑๔.๓๕๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๔ ส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรร้อยละ ๔๒.๕







ส่วนที่ ๑ ภาพรวมของ สศช.

๑. บทบาทหน้าที่ ของ สศช.
๒. วิสัยทัศน์ ค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร
๓. พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์
๔. ปัจจัยสู่ความสำเร็จ
๕. การพัฒนาองค์กร
๖. โครงสร้างองค์กรของ สศช.
๗. ทรัพยากรของ สศช.



ภาพรวมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



สศช.ดำเนินงานตามบทบาท พันธกิจ เป้าหมายและกลยุทธ์เพื่อก้าวสู่วิสัยทัศน์ขององค์กร โดยในรอบปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา ได้ให้ความสำคัญกับการจัดทำทิศทางของแผนพัฒนาฉบับที่๑๑การศึกษาวิจัยเพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์ในมิติต่างๆ การพัฒนาระบบข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งดัชนีชี้วัด การพัฒนาองค์กร บุคลากรให้เป็นหน่วยงานความรู้สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการใช้ทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร ไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิงอย่างประหยัด คัดค้าน มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะของบุคลากรในทุกระดับให้สูงขึ้นรวมทั้งสิ้น ๑,๐๓๒ คน/ครั้ง หรือข้าราชการได้รับการฝึกอบรม ศึกษา ดูงานเฉลี่ยประมาณคนละ ๒ ครั้งต่อปี และดำเนินปรับเปลี่ยนจากการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเป็นใช้ก๊าซ NGV ทำให้สามารถประหยัดค่าใช้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงได้ถึงร้อยละ ๓๒ ทั้งนี้การดำเนินงานในภาพรวมของ สศช. สรุปได้ดังนี้

บทบาท หน้าที่ ของ สศช.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการกำหนดนโยบาย และวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ รวมทั้งการติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าและความสำเร็จของโครงการพัฒนาต่างๆ ให้การดำเนินงานลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล



วิสัยทัศน์

หน่วยงานหลักในการวางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนที่ยึดประโยชน์ส่วนรวม
ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและมีประสิทธิภาพสูง

ค่านิยม

มุ่งมั่น ท่วมเท พัฒนาประเทศ เพื่อประโยชน์สุขแก่สังคม ด้วยคุณธรรม ตามหลักวิชาการอย่างมืออาชีพ

วัฒนธรรมองค์กร

เป็นองค์กรที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ เป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะและสังคม มีระบบธรรมาภิบาล
และบุคลากรของสำนักงานฯ เป็นทรัพยากรอันมีค่าที่สุดขององค์กร

พันธกิจ

สศช. ได้กำหนดพันธกิจหลักไว้ ๓ ประการ คือ การเป็นหน่วยงานยุทธศาสตร์ หน่วยงานข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมเชิงลึก
และหน่วยงานความรู้สมัยใหม่ โดยแต่ละพันธกิจ มีภารกิจที่สำคัญๆ ดังนี้

พันธกิจที่ ๑ หน่วยงานยุทธศาสตร์ จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติ และการพัฒนาในระดับต่างๆ รวมทั้งให้คำ
ปรึกษารัฐบาล ประสานการแปลงนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนติดตามประเมินผลนโยบายของ
รัฐบาล

พันธกิจที่ ๒ หน่วยงานข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมเชิงลึก โดยเป็นหน่วยงานวิเคราะห์ข้อมูลและเฝ้าระวังภัยเศรษฐกิจและ
สังคมของรัฐบาล ตลอดจนเป็นหน่วยเจาะข้อมูลเชิงลึกต่างประเทศที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย เพื่อใช้ในการ
วางแผนเชิงยุทธศาสตร์ บริหารเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

พันธกิจที่ ๓ หน่วยงานความรู้สมัยใหม่ ที่แสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ สำหรับการพัฒนาประเทศ ซึ่ง
เพียบพร้อมด้วยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการวางแผนยุทธศาสตร์ การวิเคราะห์ และการประสานงานเพื่อผลักดัน
การพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

๑. วางแผนพัฒนาและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่นำไปสู่ความสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว รวมทั้งผลักดัน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เกิดผลในทางปฏิบัติ และมีระบบการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

๒. เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพสูง และนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พร้อมทั้งสามารถให้บริการข้อมูลข่าวสารและสร้าง
ความรู้ความเข้าใจแก่สาธารณชนเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ รวมทั้งมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพรองรับภารกิจ
ของสำนักงานฯ





๓. เพิ่มพูนสมรรถนะของบุคลากรให้สูงขึ้นบนพื้นฐานคุณธรรม มีความสามัคคี รับผิดชอบต่อสังคม และมีผลงานเป็นที่ยอมรับของสังคม พร้อมทั้งเสริมสร้างบุคลากรให้มีสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. เสริมสร้างวัฒนธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลขององค์กร ที่จะนำไปสู่ภาพลักษณ์ที่ดี
๕. พัฒนาสภาพแวดล้อมองค์กร เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมถึงการสนับสนุนและส่งเสริมความปลอดภัยของสถานที่ทำงานให้เอื้อต่อการปฏิบัติการหลักของสำนักงาน อย่างเต็มรูปแบบ

กลยุทธ์

สศช. ได้กำหนดกลยุทธ์ และแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจ และเป้าหมายที่สำคัญไว้ ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้มีความยั่งยืนและสมดุลในระยะยาว โดยจัดทำวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศระยะยาว วางแผนและจัดทำนโยบายบริหารเศรษฐกิจมหภาค วางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเฉพาะเพิ่มเติม จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว จัดทำรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ บริหารจัดการแผนการลงทุนของประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ การบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพสูงและนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้วยการปฏิรูปบทบาทและโครงสร้างองค์กร การปฏิรูปกระบวนการดำเนินงาน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการดำเนินงาน การบริหารจัดการเครือข่ายการสร้างองค์ความรู้ และการถ่ายทอดองค์ความรู้

กลยุทธ์ที่ ๓ การเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรในการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้วยการพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับภารกิจ และความต้องการของ สศช. จัดตั้งส่วนงานการพัฒนาบุคลากรขึ้น พัฒนาสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำกลุ่มงาน แลกเปลี่ยนบุคลากรกับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสร้างสมประสบการณ์ จัดทำระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร สร้างแรงจูงใจให้ สศช. เป็นองค์กรที่มีบุคลากรที่มีความสามารถ มีเส้นทางความก้าวหน้าทางอาชีพที่ชัดเจน และจัดทำระบบผู้ฝึกสอนงานที่มีทีมงานผสมผสานรองรับเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญแต่ละสาขาภายใน สศช.



กลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างวัฒนธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลขององค์กร ที่นำไปสู่ภาพลักษณ์ที่ดี ด้วยการเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ที่ประชาคม สศช. ยอมรับ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาทักษะความเป็นผู้นำ มีวัฒนธรรม และธรรมาภิบาล ผนวกและส่งเสริมค่านิยมสร้างสรรค์และจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการ จัดทำฐานข้อมูลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่ประชาชนและภาคีเครือข่าย รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลได้โดยง่ายและเป็นธรรม และจัดทำระบบข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุและวิธีการต่างๆ ของการทุจริตคอร์รัปชัน

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาสภาพแวดล้อมองค์กร เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้งภายในและภายนอกองค์กร ปรับปรุงระบบสวัสดิการ นันทนาการและสันทนาการ สนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมที่สร้างสมานฉันท์ในทุกระดับระหว่างผู้บริหารกับข้าราชการ/ผู้ปฏิบัติงาน และระหว่างข้าราชการกับผู้ปฏิบัติงานด้วยตนเอง พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรและบุคลากร จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ผนวกและปลูกฝังข้าราชการและบุคลากรให้มีทัศนคติและพฤติกรรมในการปฏิบัติภารกิจและในการให้บริการที่ดี



ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

สศช. ได้กำหนดปัจจัยแห่งความสำเร็จ เพื่อยกระดับคุณภาพการปฏิบัติงานของ สศช. ให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการของ สศช. สู่ระดับมาตรฐานสากลไว้ ๙ ประการ ดังนี้

๑. มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจเพื่อเกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และสนับสนุนการทำงานในลักษณะของคณะทำงานหรือทีมงานในแนวราบ เพื่อให้การดำเนินงานของ สศช. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามเป้าประสงค์และพันธกิจขององค์กร

๒. ผู้บริหารของ สศช. ยึดถือคุณธรรมและจริยธรรมตามคติประจำใจของพระยาสุรยานุวัตรที่ว่า **“ธรรม ย่อมอารักขาผู้ประพฤติกุศลธรรม”** ตามหลักธรรมาภิบาล หลักนิติธรรม และ ผลประโยชน์ของประเทศชาติและส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

๓. มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการบูรณาการแผนงานร่วมกันของบุคลากรในองค์กรโดยผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร และสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กร

๔. ยึดหลักการดำเนินการเชิงรุกและการปรับตัวที่เน้นมีมตินโยบายและมติพื้นที่ รวมทั้งมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ครบวงจรของการวางแผน คือ การทบทวน การวิเคราะห์ปัจจัยการวางแผน การผลักดันไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

๕. ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยกำหนดกลุ่มผู้รับบริการอย่างชัดเจน รับฟังและเรียนรู้ความต้องการ ความคาดหวัง และวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหลายๆ ช่องทาง เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการและปรับปรุงการให้บริการและกระบวนการทำงานให้ดียิ่งขึ้น



๖. มีแผนงานพัฒนาระบบการจัดการความรู้ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร โดยจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านสมรรถนะหลัก สมรรถนะเฉพาะด้าน และสนับสนุนให้บุคลากรให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกาภิวัตน์

๗. มีระบบข้อมูลที่เป็นกระบวนการหลักและกระบวนการสนับสนุน ให้สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกตลอดเวลา มีมาตรฐานในการควบคุมการเข้าถึงข้อมูลโดยกำหนดระดับการเข้าถึงข้อมูลเพื่อรักษาความปลอดภัย เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย ด้านการรักษาความปลอดภัยข้อมูลของ สศช.

๘. จัดการกระบวนการทำงาน ทั้งกระบวนการสร้างคุณค่า และกระบวนการสนับสนุน ให้ตอบสนองความต้องการของ ผู้รับบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละระดับรวมทั้งนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน และทบทวนปรับปรุงขั้นตอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และควบคุมค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

๙. ประเมินผลการดำเนินการและแนวโน้มตามหลัก **Balanced Scorecard** ที่พิจารณาในมิติด้านประสิทธิภาพ คุณภาพ การให้บริการ ประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ และการพัฒนาองค์กร



การพัฒนาองค์กร

สศช. ได้ดำเนินการพัฒนาองค์กรในรอบปี ๒๕๕๓ ที่สำคัญ ดังนี้

๑. นโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีของ สศช. เพื่อให้การปฏิบัติราชการของ สศช. มีระบบบริหารจัดการที่ดีตามหลัก ธรรมาภิบาล เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สศช. ได้รวบรวมหลักการ นโยบายการปฏิบัติราชการ แนวทางปฏิบัติ เพื่อให้ บุคลากรทุกระดับของ สศช. สามารถนำนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี ไปใช้เป็นมาตรฐานในการดำเนินงาน รวมทั้งเป็น ค่านิยมร่วมสำหรับองค์กรและบุคลากรทุกคนพึงยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่กับกฎ ข้อบังคับอื่นๆ อย่างทั่วถึง

๒. มาตรการจัดการผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้นต่อสังคมอันเป็นผลมาจากการดำเนินงานของ สศช. เพื่อให้บุคลากรทุกระดับของ สศช. สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดทำมาตรการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อสังคม โดยการ กำหนดภารกิจที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ และกฎหมาย สำคัญที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของสำนักงาน นำมาจัดทำเป็นมาตรการ/วิธีการในการจัดการ ผลกระทบทางลบต่อสังคมที่อาจเกิดขึ้น พร้อมชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาคม สศช. ให้มีความตระหนัก และดำเนินการ ให้เป็นไปตามมาตรการ/วิธีการในการจัดการผลกระทบทางลบต่อสังคมที่กำหนด

๓. **แผนบริหารความเสี่ยง** จัดทำขึ้นเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหาในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ความไม่แน่นอน และมีผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์กรโดยรวม สศช.ได้วิเคราะห์และบริหารจัดการความเสี่ยงในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ โดยคัดเลือกแผนงาน/โครงการสำคัญที่มีผลกระทบสูงต่อการบรรลุความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ได้รับงบประมาณ มาดำเนินการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือการบรรลุเป้าหมายของแผนงาน/โครงการและกำหนดให้มีขั้นตอน หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ ประเมินและจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Trade way Commission) และระบุความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล

๔. **ถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล** ลงถึงระดับผอ.สำนัก และเจ้าหน้าที่ เพื่อขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์ขององค์กรให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยแปลงเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์หลักไปสู่การปฏิบัติ กำหนดตัวชี้วัด (KPIs) เป้าหมาย และกลยุทธ์ในแต่ละเป้าประสงค์ พร้อมทั้งกำหนดโครงการ แผนปฏิบัติการ ตัวชี้วัดโครงการ ระยะเวลาและงบประมาณดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และคำรับรองการปฏิบัติราชการ ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร เพื่อสะท้อนให้เห็นภาพความสำเร็จขององค์กร

๕. **กิจกรรมเพื่อสังคม (CSR)** เพื่อแสดงพลังแห่งความร่วมมือร่วมใจกันของชาว สศช. ในการปฏิบัติภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนผ่านกิจกรรมเพื่อสังคม ประกอบด้วย โครงการค่ายอาสาสมัครพัฒนาสังคม ณ อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ได้จัดทำแนวป้องกันไฟป่าในอุทยานธรรมชาติวิทยาในพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ จัดทำแปลงผักสวนครัวในโรงเรียนสินแร่สยาม จำนวน ๑๐ แปลง จัดกิจกรรมปลูกป่า ณ วนอุทยานเขานางพันธุรัต จำนวน ๒๐๐ ต้น และการรวบรวมปัจจัยต่างๆ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม

๖. **การพัฒนาบุคลากร** สศช. ได้พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร ได้จัดสรรงบประมาณปี ๒๕๕๓ รวมทั้งสิ้น ๒๗.๘๕๔ ล้านบาท เพื่อดำเนินงานพัฒนาบุคลากรของ สศช. ทั้งการอบรมภายในประเทศ และการศึกษา/อบรมในต่างประเทศ มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

๖.๑ การอบรมภายในประเทศ จัดอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร สศช. รวม ๙๒ หลักสูตร ผู้เข้าอบรมจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๑๑ คน จำแนกเป็น (๑) หลักสูตรที่ สศช. ดำเนินการจัดเอง ๑๓ หลักสูตร มีผู้เข้าอบรม ๘๒๖ คน และ (๒) หลักสูตรอบรมภายนอก สศช. ๗๙ หลักสูตร มีผู้เข้ารับการอบรมรวม ๑๘๕ คน หลักสูตรอบรมของ สศช. นั้น เป็นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในด้าน (๑) การพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นสำหรับปฏิบัติงาน (๒) การพัฒนาสมรรถนะหลัก (๓) การพัฒนาสมรรถนะทางการบริหาร (๔) การพัฒนาสมรรถนะตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ และ (๕) การพัฒนาอื่นๆ

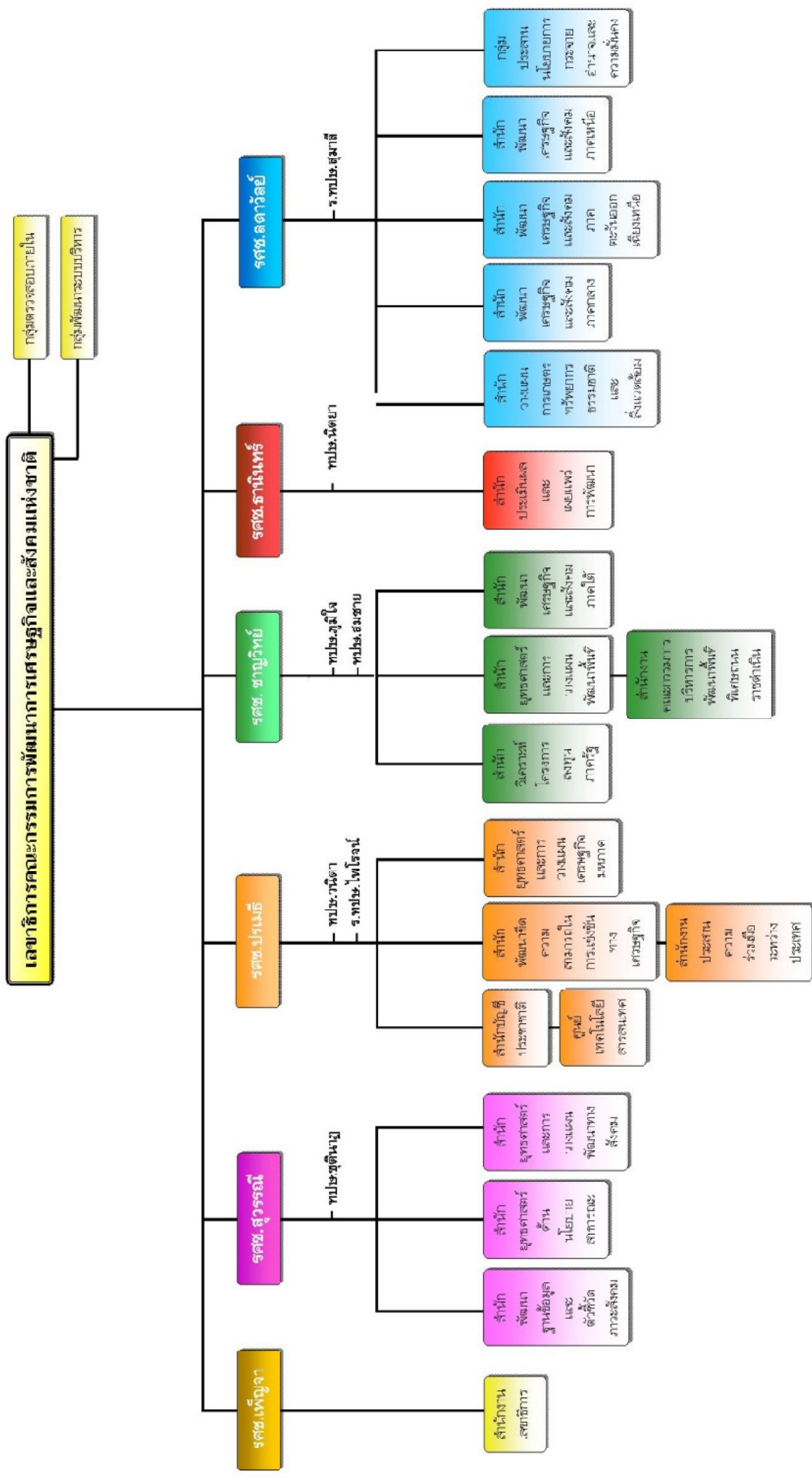
๖.๒ การอบรม/ศึกษาต่อต่างประเทศ จัดส่งบุคลากรเพื่อการอบรม/ศึกษาต่อต่างประเทศ รวม ๒๑ คน แบ่งเป็น (๑) การส่งบุคลากรเพื่อศึกษาระดับปริญญาโท/เอกในต่างประเทศ รวม ๖ คน แบ่งเป็นระดับปริญญาเอก ๔ คน ด้านสาขา Environment, Economics และ Applied Economics และระดับปริญญาโท ๒ คน ด้านสาขา Supply Chain และ Public Policy และ (๒) การส่งบุคลากรตามโครงการความร่วมมือแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับธนาคารโลกและองค์การระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้จากองค์กรชั้นนำ รวม ๑๕ คน แบ่งเป็นการฝึกอบรมกับธนาคารโลกด้านประเมินผล ๑ คน และการฝึกอบรมระยะสั้นในองค์การระหว่างประเทศ รวม ๑๔ คน ในด้านเศรษฐกิจ ๖ คน สังคม ๓ คน สิ่งแวดล้อม ๓ คน และอื่นๆ ๒ คน



โครงสร้างองค์กรของ สศช.

ปัจจุบัน สศช. มีการแบ่งส่วนราชการเป็น ๖ สายงานบังคับบัญชา โดยมีระดับสำนักตามโครงสร้างรวม ๑๕ สำนัก ๒ กลุ่มงาน ดังนี้ สำนักงานเลขาธิการ (สลก.) สำนักบัญชีประชาชาติ (สบป.) สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา (สปผ.) สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ (สพข.) สำนักพัฒนารฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม (สขส.) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง (สพก.) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สพอ.) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (สพต.) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ (สพน.) สำนักยุทธศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ (สนส.) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาทางสังคม (สพส.) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาพื้นที่ (สพท.) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค (สศม.) สำนักวางแผนการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (สทว.) สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ (สวค.) และ ๒ กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร กลุ่มตรวจสอบภายใน รวมทั้งได้ตั้งกลุ่มงานภายในเพิ่มขึ้นอีก ๔ กลุ่มงานเพื่อการปฏิบัติงานภารกิจเฉพาะที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้น ได้แก่ กลุ่มประสานนโยบายการกระจายอำนาจและความมั่นคง ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานคณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษชนราชดำเนิน และ สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ





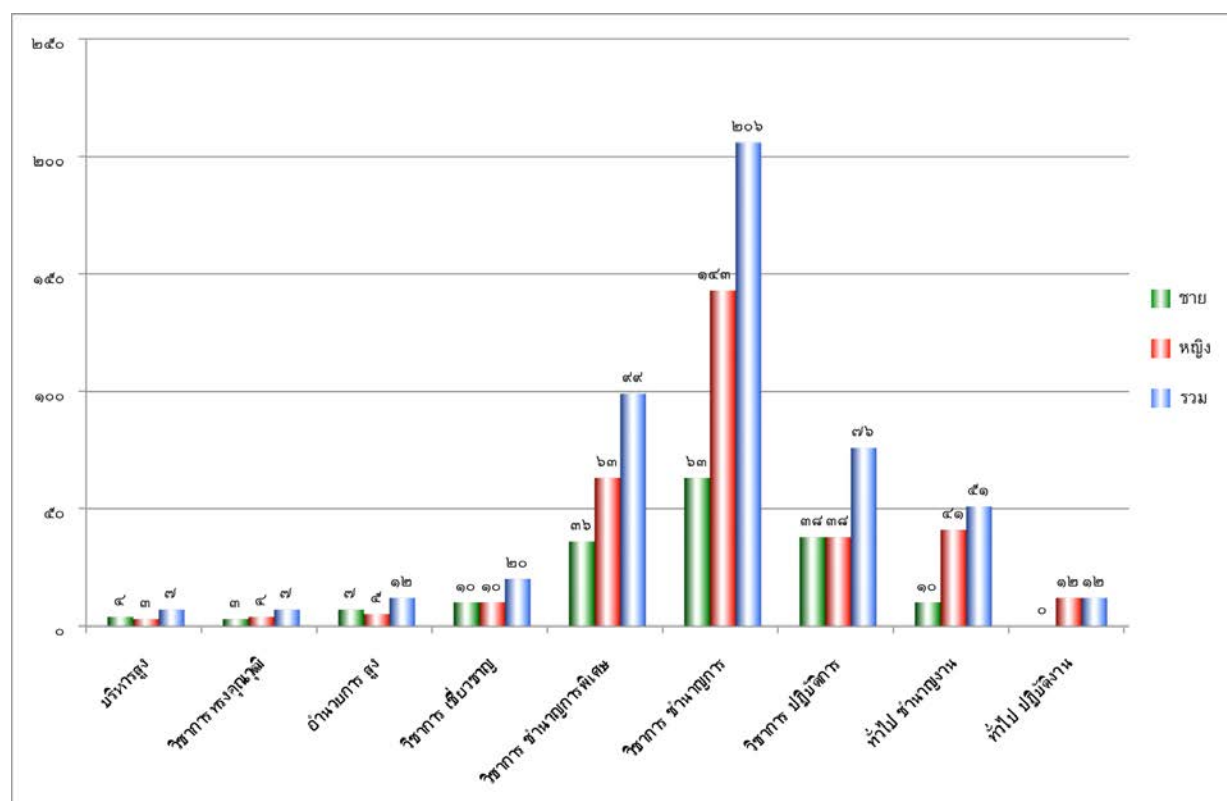
ทรัพยากรของ สศช.

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สศช. มีทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และพลังงานในการขับเคลื่อนภารกิจต่างๆ ตามพันธกิจและภารกิจของ สศช. ดังนี้

๑. บุคลากร

๑.๑ ประเภทข้าราชการ อัตรากำลังตามโครงสร้าง จำนวน ๕๖๗ อัตรา อัตราตามปฏิบัติงานจริงรวมทั้งสิ้น ๔๙๐ คน ส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๕.๑๐ เป็นเพศหญิง เป็นบุคลากรประเภทวิชาการระดับชำนาญการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๐๔ ของบุคลากรทั้งหมด รองลงมาคือระดับชำนาญการพิเศษ และระดับปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๐ และ ๑๕.๕๑ ตามลำดับ

แผนภูมิที่ ๑ จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามระดับ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓



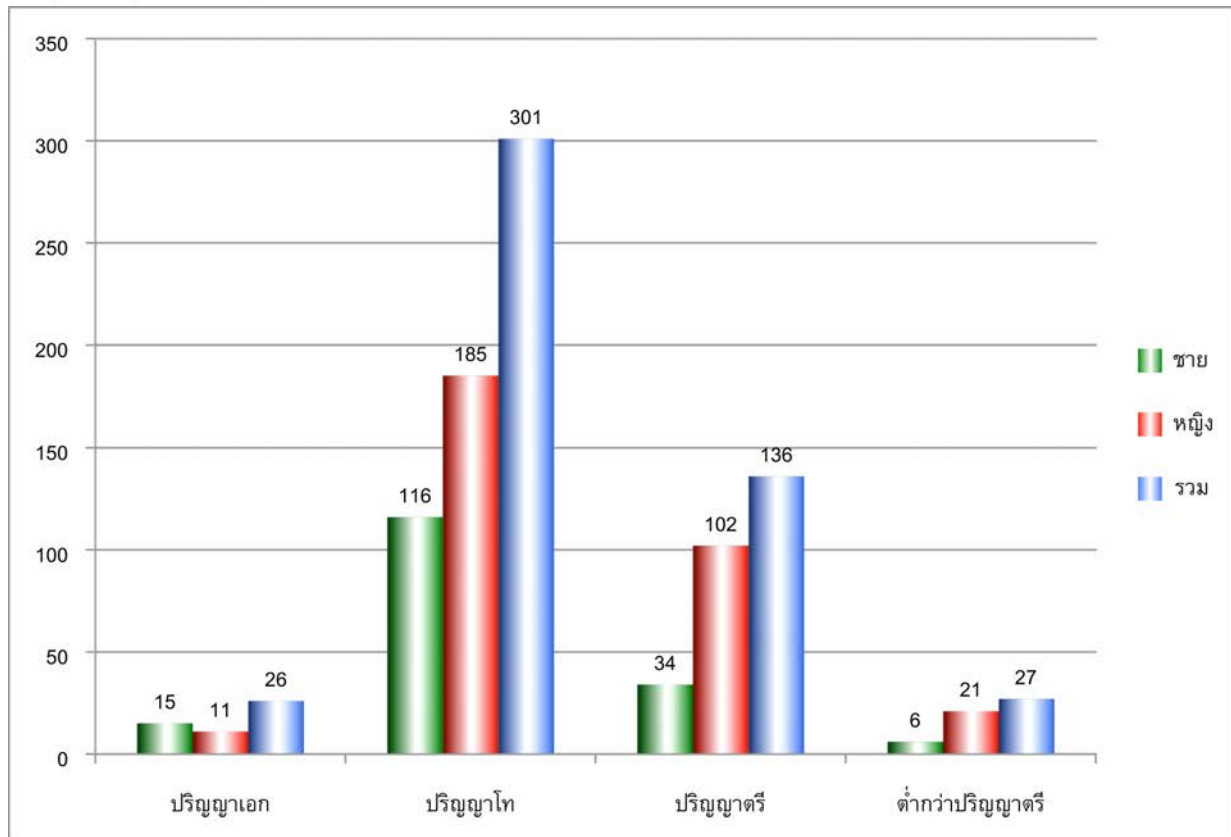
ตารางที่ ๑ จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามระดับ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓

ประเภท	บริหารสูง	วิชาการ ทรงคุณวุฒิ	อำนวยการ สูง	วิชาการ เชี่ยวชาญ	วิชาการ ชำนาญการพิเศษ	วิชาการ ชำนาญการ	วิชาการ ปฏิบัติการ	ทั่วไป ชำนาญงาน	ทั่วไป ปฏิบัติงาน	รวม	ร้อยละ
ชาย	๔	๓	๗	๑๐	๓๖	๖๓	๓๘	๑๐	-	๑๗๑	๓๔.๙๐
หญิง	๓	๔	๕	๑๐	๖๓	๑๔๓	๓๘	๔๑	๑๒	๓๑๙	๖๕.๑๐
รวม	๗	๗	๑๒	๒๐	๙๙	๒๐๖	๗๖	๕๑	๑๒	๔๙๐	๑๐๐.๐๐
ร้อยละ	๑.๔๓	๑.๔๓	๒.๔๕	๔.๐๘	๒๐.๒๐	๔๒.๐๔	๑๕.๕๑	๑๐.๔๑	๒.๔๕	๑๐๐.๐๐	

หมายเหตุ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๑.๔๓ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาเอก ตามลำดับ โดยบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ ๖๑.๔๖ ส่วนระดับปริญญาเอกส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ ๕๗.๖๙

แผนภูมิที่ ๒ จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีงบประมาณ ๒๕๕๓



ตารางที่ ๒ จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีงบประมาณ ๒๕๕๓

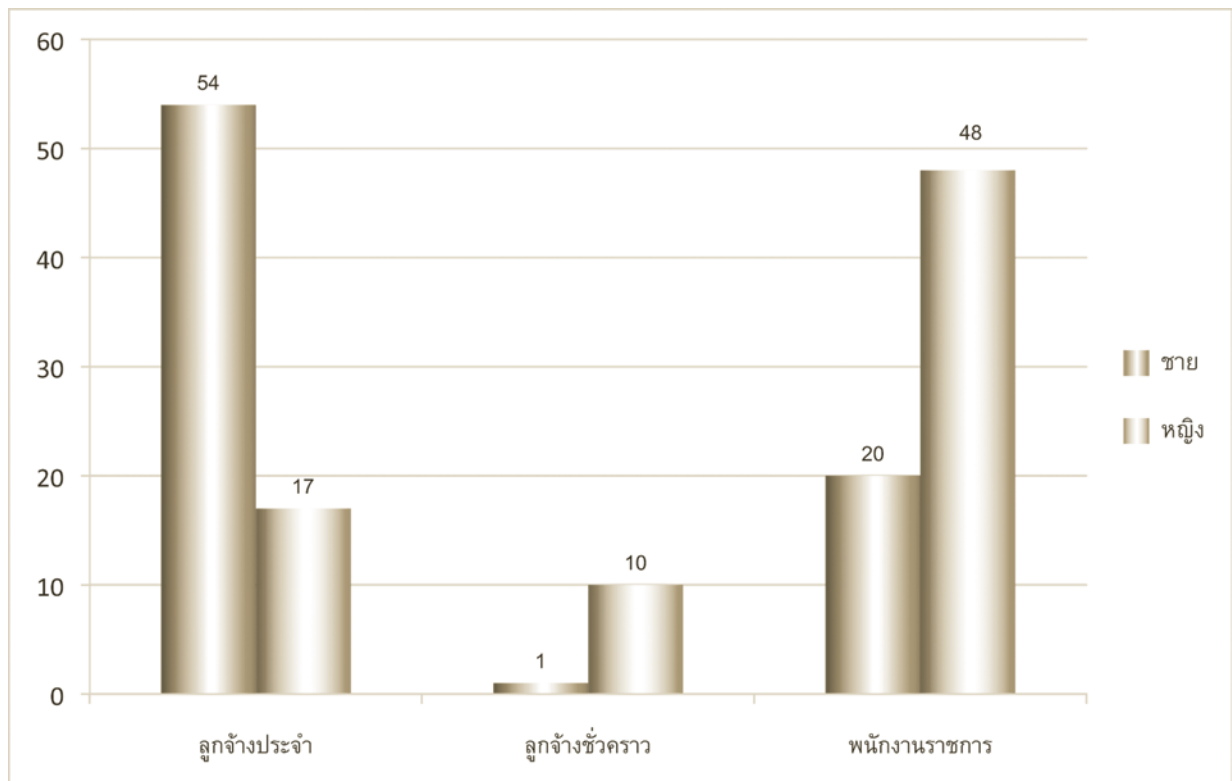
วุฒิการศึกษา/เพศ	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	รวม
ชาย	๑๕	๑๑๖	๓๔	๖	๑๗๑
หญิง	๑๑	๑๘๕	๑๐๒	๒๑	๓๑๙
รวม	๒๖	๓๐๑	๑๓๖	๒๗	๔๙๐
ร้อยละ	๕.๓๑	๖๑.๔๓	๒๗.๗๖	๕.๕๑	๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

๑.๒ ประเภทลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการ มีรวมทั้งสิ้น ๑๕๐ คน แบ่งเป็น ลูกจ้างประจำ ร้อยละ ๔๗.๓๔ ลูกจ้างชั่วคราวร้อยละ ๗.๓๓ และพนักงานราชการร้อยละ ๔๕.๓๓ โดยเป็นเพศชายร้อยละ ๕๐ และเพศหญิง ร้อยละ ๕๐

เนื่องจากลูกจ้างประจำ เมื่อมีการเกษียณอายุราชการหรือลาออก จะยุบเลิกอัตรา สำหรับลูกจ้างชั่วคราว เมื่อลาออก สำนักงานประมาณจะตัดงบประมาณค่าจ้างออก จึงไม่สามารถจ้างเพิ่มได้ ดังนั้นอัตราของลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวจึงลดลงทุกปี

แผนภูมิที่ ๓ จำนวนลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓



ตารางที่ ๓ จำนวนลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓

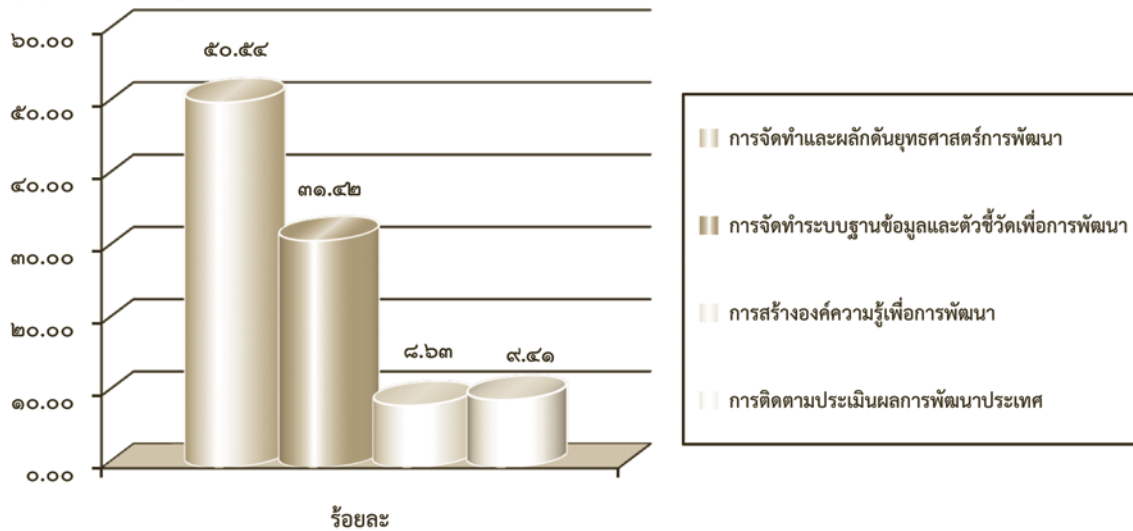
ประเภท	ลูกจ้างประจำ	ลูกจ้างชั่วคราว	พนักงานราชการ	รวม
ชาย	๕๔	๑	๒๐	๗๕
หญิง	๑๗	๑๐	๔๘	๗๕
รวม	๗๑	๑๑	๖๘	๑๕๐
ร้อยละ	๔๗.๓๔	๗.๓๓	๔๕.๓๓	๑๐๐

หมายเหตุ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

๒. งบประมาณ

สศช. ได้รับการจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๕๓ รวมทั้งสิ้น ๔๔๔.๓๔๗ ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ ๒๕๕๒ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๔ โดยเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรมากที่สุด รวม ๒๒๓.๙๕๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๔๐ ของงบประมาณที่ได้รับจัดสรร รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๐ งบดำเนินงานร้อยละ ๑๑.๙๓ งบเงินอุดหนุนร้อยละ ๘.๓๖ และงบลงทุนร้อยละ ๓.๒๑ ของงบประมาณทั้งหมด

แผนภูมิที่ ๔ แสดงร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓



สำหรับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการกิจกรรมตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของ สศช. ที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ การจัดทำและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนา ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๔ ที่สำคัญ ได้แก่ การศึกษา นโยบายด้านการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต การเปลี่ยนแปลงในบริบทวัฒนธรรม การขับเคลื่อนขยายผลปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ การศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศ การศึกษาแนวทาง การรักษาฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ถนนราชดำเนิน การสำรวจระดับการเพิ่มผลผลิตและบรรยากาศการลงทุน การศึกษา แนวคิดการพัฒนาการขนส่งและการค้าบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำโขง การศึกษารูปแบบการพัฒนาคลัสเตอร์เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค การจัดทำแผน การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อวางแผน พัฒนา และแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด การพัฒนาขีดความสามารถ ในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ฯลฯ

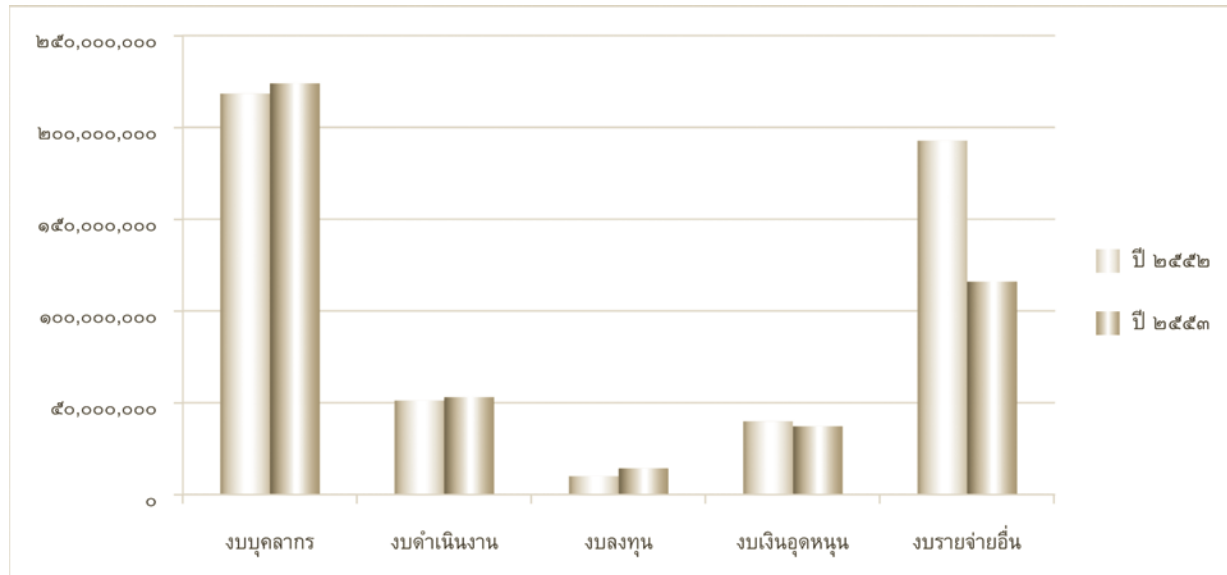
๒.๒ การจัดทำระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนา ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔๒ ที่สำคัญ อาทิ การ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านสังคม ฐานข้อมูลเศรษฐกิจมหภาคของประเทศ ระบบข้อมูลเศรษฐกิจและประสิทธิภาพการจัดทำ สถิติผลิตภัณฑ์จังหวัด การประมวลผลข้อมูลสถิติ บัญชีประชาชาติ การวางระบบเพื่อการบริหารแผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ฯลฯ

๒.๓ การสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนา ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ ๘.๖๓ ที่สำคัญ อาทิ การศึกษาองค์ความรู้ นโยบายสาธารณะที่สนับสนุนวิถีชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พัฒน่องค์ความรู้และเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรใน การวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนารายสาขา

๒.๔ การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศ ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ ๙.๔๑ ที่สำคัญ อาทิ ติดตามประเมินผล การพัฒนาภาคฯ ติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และติดตามประเมินผลนโยบายเร่งด่วนของ รัฐบาล

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ เบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น ๒๙๓.๕๓๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๒๔ ของงบประมาณ ที่ได้รับจัดสรร จำแนกเป็นงบบุคลากร ๑๙๐.๕๖๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๐๙ งบดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๔๐ งบลงทุน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๕ งบเงินอุดหนุน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕๖ และงบรายจ่ายอื่น คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๒๓ ของการเบิกจ่าย งบประมาณ

แผนภูมิที่ ๕ แสดงงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับจัดสรรประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ จำแนกตามประเภท
งบประมาณรายจ่าย



ตารางที่ ๔ งบประมาณรายจ่ายที่ได้รับจัดสรรประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ จำแนกตามประเภทงบประมาณ
รายจ่าย

งบรายจ่าย	ปีงบประมาณ (บาท)		เปลี่ยนแปลง	
	๒๕๕๒	๒๕๕๓	บาท	(%)
รวมทั้งสิ้น	๕๑๒,๑๘๑,๑๐๐	๔๔๔,๓๔๗,๕๐๐	(๖๗,๘๓๓,๖๐๐)	-๑๓.๒๔
๑. งบบุคลากร	๒๒๘,๓๗๗,๓๐๐	๒๒๓,๙๕๘,๑๐๐	๕,๕๘๐,๘๐๐.๐๐	๒.๕๖
๒. งบดำเนินงาน	๕๑,๒๒๕,๕๐๐	๕๓,๐๑๕,๑๐๐	๑,๗๘๙,๖๐๐.๐๐	๓.๔๙
๓. งบลงทุน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๔,๒๕๖,๐๐๐	๔,๒๕๖,๐๐๐.๐๐	๔๒.๕๖
๔. งบเงินอุดหนุน	๓๙,๘๕๐,๐๐๐	๓๗,๑๖๐,๐๐๐	(๒,๖๙๐,๐๐๐)	-๖.๗๕
๕. งบรายจ่ายอื่น	๑๙๒,๗๒๘,๓๐๐	๑๑๕,๙๕๕,๓๐๐	(๗๖,๗๗๐,๐๐๐)	-๓๙.๘๓
(งบโครงการ)	(๒๑ โครงการ)	(๒๖ โครงการ)		

๓. พลังงาน

๓.๑ การใช้พลังงาน ในปี ๒๕๕๓ สศช. ใช้พลังงานไฟฟ้ารวม ๑.๕๙๔ ล้านยูนิต เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๒ ร้อยละ ๑.๙๒ และค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๒๓ เนื่องจากสำนักต่างๆ มีภารกิจพิเศษเพิ่มขึ้น ทำให้มีการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการมากขึ้น

ตารางที่ ๕ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของ สศข. ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓

หน่วยงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๕๒		ปีงบประมาณ ๒๕๕๓			
	ปริมาณการใช้ (kWh)	จำนวนเงิน (บาท)	ปริมาณการใช้		จำนวนเงิน	
			(kWh)	เพิ่มขึ้น/-ลดลง ร้อยละ	(บาท)	เพิ่มขึ้น/-ลดลง ร้อยละ
ส่วนกลาง (สะพานขาว)	๑,๒๙๗,๖๑๒.๐๐	๔,๓๔๖,๔๗๓.๑๘	๑,๓๘๓,๓๔๔.๐๐	๖.๖๑	๔,๖๙๓,๙๗๒.๒๘	๗.๙๙
มักกะสัน	๑๘๒,๐๐๐.๐๐	๕๙๕,๓๗๒.๐๑	๕๒,๐๐๐.๐๐	-๗๑.๔๓	๑๗๒,๘๒๘.๔๕	-๗๐.๙๗
สพน.	๒๔,๒๖๖.๕๐	๘๖,๓๒๑.๒๑	๓๕,๑๗๙.๑๕	๔๔.๙๗	๑๑๘,๖๗๘.๒๓	๓๗.๔๘
สพอ.	๑๙,๓๙๘.๐๐	๖๖,๐๓๔.๘๑	๒๕,๖๔๕.๘๙	๓๒.๒๑	๘๗,๐๘๓.๒๕	๓๑.๘๗
สพต.	๓๔,๖๙๖.๖๖	๑๑๕,๔๖๑.๒๘	๓๕,๙๔๗.๗๙	๓.๖๑	๑๒๐,๘๘๗.๖๖	๔.๗๐
สพก.	๖,๐๐๐.๐๐	๒๐,๙๐๘.๙๒	๖๑,๙๔๕.๐๐	๙,๓๒.๔๒	๒๐๖,๑๙๔.๑๓	๘๘๖.๑๕
รวมทั้งสิ้น	๑,๕๗๗,๙๗๓.๑๖	๕,๒๓๐,๕๗๓.๔๑	๑,๕๙๔,๐๖๑.๘๓	๑.๙๒	๕,๓๙๙,๖๔๔.๐๐	๓.๒๓

หมายเหตุ ๑. อาคารมักกะสันมีเจ้าหน้าที่ สพท. และ สพก. ปฏิบัติงานอยู่ โดย สพก. ย้ายไปปฏิบัติงานที่จังหวัดนนทบุรีประมาณเดือน ก.ค. ๒๕๕๒ และ สพท. ย้ายมาปฏิบัติงานที่ส่วนกลางสะพานขาว ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นมา
๒. สพก. มีการใช้ไฟฟ้ามากกว่าปีงบประมาณ ๒๕๕๒ เนื่องจากเป็นการใช้ไฟฟ้าครบ ๑๒ เดือน และหอประชุมมีการจัดงานและจัดประชุมหลายครั้ง

การใช้พลังงานเชื้อเพลิง แบ่งเป็นใช้น้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน ๒๙,๐๙๘.๓๓ ลิตร ลดลงจากปี ๒๕๕๒ ร้อยละ ๓๒.๔๓ และใช้ก๊าซ NGV จำนวน ๑๙,๕๓๕.๕๕ กก. เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑,๖๑๙.๘๙ เนื่องจากปี ๒๕๕๓ สำนักงานฯ มีการเช่ารถยนต์ (ตู้) ที่ติดตั้งอุปกรณ์ก๊าซ NGV ทดแทนรถยนต์ (ตู้) เดิมที่ใช้น้ำมันดีเซลจำนวน ๑๐ คัน และรถแท็กซี่ที่ติดตั้งอุปกรณ์ก๊าซ NGV จำนวน ๓ คัน เดิมใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๑ ทำให้สามารถประหยัดงบประมาณเชื้อเพลิงลงได้ร้อยละ ๓๒.๐๓

ตารางที่ ๖ ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงรถยนต์ของ สศข. ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓

หน่วยงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๕๒			ปีงบประมาณ ๒๕๕๓					
	น้ำมัน (ลิตร)	NGV (กก.)	จำนวนเงิน (บาท)	น้ำมัน		NGV		จำนวนเงิน	
				(ลิตร)	เพิ่มขึ้น/ -ลดลง ร้อยละ	(กก.)	เพิ่มขึ้น/ -ลดลง ร้อยละ	(บาท)	เพิ่มขึ้น/ -ลดลง ร้อยละ
ส่วนกลาง (สะพานขาว)	๒๕,๓๗๐.๔๕	๑,๑๓๕.๘๖	๖๒๗,๗๑๕.๙๐	๑๔,๘๘๗.๒๔	-๔๑.๓๒	๑๖,๘๓๘.๔๖	๑,๓๘๒.๔๔	๕๘๓,๐๘๗.๓๑	-๗.๑๑
สพน.	๕,๔๓๗.๗๓	๐.๐๐	๑๔๑,๖๕๔.๐๐	๔,๑๓๔.๑๓	-๒๓.๙๗	๒,๖๙๗.๐๙	๐.๐๐	๑๔๙,๔๘๑.๖๙	๕.๕๓
สพอ.	๓,๓๓๓.๗๒	๐.๐๐	๘๙,๘๗๕.๐๐	๒,๓๔๐.๘๙	-๒๙.๗๘	๐.๐๐	๐.๐๐	๖๖,๒๒๑.๐๐	-๒๖.๓๒
สพต.	๘,๙๒๓.๖๓	๐.๐๐	๖๕๐,๘๗๖.๐๐	๗,๗๓๖.๐๗	-๑๓.๓๑	๐.๐๐	๐.๐๐	๒๒๗,๗๐๕.๐๐	-๖๕.๐๒
รวมทั้งสิ้น	๔๓,๐๖๕.๕๓	๑,๑๓๕.๘๖	๑,๕๑๐,๑๒๐.๙๐	๒๙,๐๙๘.๓๓	-๓๒.๔๓	๑๙,๕๓๕.๕๕	๑,๖๑๙.๘๙	๑,๐๒๖,๔๙๕.๐๐	-๓๒.๐๓

หมายเหตุ สพก. เบิกจ่ายจากส่วนกลาง



๓.๒ มาตรการประหยัดพลังงาน สศช. ได้ขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่ สศช. ทุกคนปฏิบัติตามมาตรการประหยัดไฟฟ้าที่สำคัญ ได้แก่ การตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ ๒๖ องศาเซลเซียส ปิดไฟฟ้าและเครื่องปรับอากาศในช่วงเวลาพักกลางวัน ปิดไฟฟ้าช่วงที่ไม่จำเป็นต้องใช้งาน ปิดหน้าจอคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องในช่วงเวลาพักกลางวัน หรือกรณีไปประชุมเป็นเวลานาน พร้อมทั้งตั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ปิดหน้าจออัตโนมัติ หากไม่ใช้งานเกินกว่า ๑๕ นาที และเครื่องถ่ายเอกสารให้ตั้งโปรแกรม Stand by เมื่อเลิกใช้งาน

ส่วนการประหยัดพลังงานเชื้อเพลิง สศช. ได้ดำเนินการ ดังนี้ (๑) ลดการเดินทางโดยรถยนต์ และใช้การติดต่อสื่อสารในลักษณะอื่นแทน เช่น การใช้โทรศัพท์ โทรสาร ไปรษณีย์ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ในรูปของการเชิญประชุม การจัดส่งรายงาน การประชุม เป็นต้น (๒) กรณีการเดินทางไปประชุมของเจ้าหน้าที่ที่ไปในเส้นทางเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน งานยานพาหนะจะประสานให้ใช้รถยนต์ร่วมกัน (๓) การเดินทางไปราชการคนเดียวในภาคบ่าย โดยไม่กลับเข้าสำนักงานฯ ให้ใช้บริการรถแท็กซี่ (๔) การประชุม สัมมนา ให้เลือกไปเฉพาะเท่าที่จำเป็นและเกี่ยวข้องโดยตรง หรือใช้การประชุมผ่านระบบ Video Conference แทน และ (๕) กำชับพนักงานขับรถยนต์ให้ศึกษาเส้นทางก่อนออกเดินทางและ มีนโยบายให้ใช้รถยนต์เช่าและให้รถยนต์เดิมก๊าช NGV ให้มากที่สุด







ส่วนที่ ๒

ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

๑. ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช.
และคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช.
๒. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของการปฏิบัติราชการของ สศช. ปี ๒๕๕๓
๓. ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.
 - ๓.๑ การวางแผนยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์ / แผน / นโยบายรัฐบาล
 - ๓.๒ การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล
 - ๓.๓ การติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
 - ๓.๔ การสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูล เครื่องชี้วัด และการสื่อสารเพื่อการพัฒนา





๑. ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช.

และคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช.

คณะกรรมการ สศช.พิจารณากลับกรองการจัดทำยุทธศาสตร์วิเคราะห์โครงการและงบประมาณรัฐวิสาหกิจรวม ๓๘ เรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรี ๒๗ เรื่อง และมีมติเห็นชอบแล้ว ๒๐ เรื่อง

คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช.ได้แก่การพิจารณางบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ จำนวน ๕๔ แห่ง การร่วมสร้างเครือข่ายกับจังหวัดขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในระดับชุมชน มีผู้มีอาสาสมัครการสมองเพิ่มขึ้นเป็น ๓,๗๘๔ คน และการรายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของประเทศ ฉบับที่ ๒ ว่าประเทศไทยบรรลุเป้าหมายของ MDGs เพิ่มขึ้น ๕ เรื่อง และมีโอกาสบรรลุตามเป้าหมาย MDGs plus อีก ๓ เรื่อง

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช.

ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สศช.ได้นำเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (คณะกรรมการ สศช.) เพื่อพิจารณา หรือ และขอรับข้อคิดเห็นสำหรับเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณา และใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนา รวม ๓๘ เรื่อง แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ดังนี้

๑. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์และการติดตามประเมินผล
จำนวน ๘ เรื่อง ได้แก่ (๑) โครงการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) (๒) ร่างทิศทางของ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) (๓) กรอบทิศทางการจัดสวัสดิการทางสังคมที่ยั่งยืน ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (๔) ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม และชุมชนยั่งยืน ของไทย (๕) กรอบการติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (๖) การบริหารจัดการน้ำ (๗) ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการต่อแผนพัฒนาสะพานเศรษฐกิจ สตูล - สงขลา และ (๘) โครงการศึกษาการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในโครงการลงทุนภาครัฐ

๒. การพิจารณาโครงการ สศช. ดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอ คณะกรรมการ สศช. เพื่อพิจารณา จำนวน ๒๘ โครงการ ประกอบด้วย

๒.๑ สาขาพลังงาน ๙ โครงการ แบ่งเป็นโครงการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ๓ โครงการ ได้แก่ (๑) โครงการกักเก็บผลิตไฟฟ้าลุ่มน้ำตอนบน ระยะที่ ๒ (๒) โครงการปรับปรุงโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนบางลาง เครื่องที่ ๑-๓ และ (๓) โครงการระบบส่งเพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนหงสาถักไนต์ และโครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ๖ โครงการ คือ โครงการก่อสร้างระบบจำหน่ายด้วยสายเคเบิลใต้น้ำไปยังเกาะต่างๆ (เกาะมะพร้าว เกาะนาคาใหญ่ จังหวัดภูเก็ต และเกาะพระทอง จังหวัดพังงา) โครงการพัฒนาระบบสายส่งและสถานีไฟฟ้า ระยะที่ ๙ ส่วนที่ ๓ โครงการพัฒนาการอ่านหน่วย ด้วยระบบอัตโนมัติ ระยะที่ ๒ โครงการเร่งรัดการขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ โครงการก่อสร้างสายส่งเคเบิล ใต้น้ำ ๑๑๕ เครือ (วงจรที่ ๓) ไปยังเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และโครงการพัฒนาระบบสายส่งและสถานีไฟฟ้า ระยะที่ ๙ ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๔

๒.๒ สาขาส่ง ๑๒ โครงการ ใน ๕ หน่วยงาน ได้แก่ **การทำเรือแห่งประเทศไทย** คือ โครงการพัฒนาศูนย์ การขนส่งตู้สินค้าทางรถไฟที่ท่าเรือแหลมฉบัง **บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)** คือ โครงการพัฒนาท่าอากาศยาน ภูเก็ต ปีงบประมาณ ๒๕๕๒-๒๕๕๖ **บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)** คือ โครงการจัดหาเครื่องบิน ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๗ **การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย (รฟม.)** คือ รายงานการศึกษาและวิเคราะห์โครงการตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๓ โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ **การรถไฟแห่งประเทศไทย** คือ (๑) แผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระยะเร่งด่วน พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ (เพิ่มเติม) (๒) แผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระยะเร่งด่วน พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ (๓) โครงการปรับปรุงทางรถไฟระยะที่ ๕ - ๖ (๔) โครงการจัดหาขบวนรถโดยสารรูปแบบชุด จำนวน ๖ ขบวน (๕) โครงการจัดหารถจักรดีเซลไฟฟ้า น้ำหนักดัดแปลงสูงสุด ๑๕ ตัน/เพลา จำนวน ๗ คัน และการจัดหารถจักรดีเซลไฟฟ้า น้ำหนักดัดแปลงสูงสุด ๒๐ ตัน/เพลา จำนวน ๑๓ คัน (๖) โครงการ ก่อสร้างทางคู่ในเส้นทางรถไฟสายชายฝั่งทะเลตะวันออก ช่วงฉะเชิงเทรา - คลองสิบเก้า - แก่งคอย (๗) โครงการจัดหารถจักร พร้อมอะไหล่ จำนวน ๕๐ คัน และ (๘) โครงการซ่อมบำรุงรถจักรดีเซลไฟฟ้าอัลสตรอม จำนวน ๕๖ คัน

๒.๓ สาขาสถาณูปการ ๒ โครงการ ของการประปาส่วนภูมิภาค ได้แก่ (๑) โครงการเพื่อการพัฒนาปี ๒๕๕๓-๒๕๕๕ (แผนแม่บทการให้บริการน้ำประปา) และ (๒) โครงการเพื่อการพัฒนา ปี ๒๕๕๔

๒.๔ สาขาสื่อสาร ๓ โครงการ ของบริษัท กสท.โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้แก่ (๑) โครงการ Fiber to the x (FTTx) (๒) โครงการขยายโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ CDMA และ (๓) โครงการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ CDMA



๒.๕ สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ๑ โครงการ คือ แผนการลงทุนเพื่อขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยี การบอนด์ของประเทศไทย

๒.๖ สาขาเกษตร ๑ โครงการ คือ โครงการพัฒนาตลาดและแปรรูปยางเพื่อเพิ่มมูลค่าตามนโยบายของรัฐบาล

๓. การพิจารณางบประมาณรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๒ เรื่อง ได้แก่ (๑) แนวทางการพิจารณาเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ และ (๒) กรอบและงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สศช. และหน่วยงานเจ้าของเรื่องได้นำเรื่องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ สศช. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณา จำนวน ๒๗ เรื่อง และคณะรัฐมนตรีได้มีมติแล้ว จำนวน ๒๐ เรื่อง ประกอบด้วยโครงการต่างๆ ได้แก่ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ จำนวน ๑ โครงการ สาขาพลังงาน ๔ โครงการ สาขาส่ง ๘ โครงการ สาขาสาธารณสุข ๒ โครงการ สาขาสื่อสาร ๒ โครงการ สาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ สิ่งแวดล้อม ๑ โครงการ สาขาเกษตร ๑ โครงการ รวมทั้งการพิจารณางบประมาณรัฐวิสาหกิจ ๑ เรื่อง

ผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช.

ในปี ๒๕๕๓ คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช. มีผลการดำเนินงานที่สำคัญโดยสรุป ดังนี้

คณะอนุกรรมการพิจารณาเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

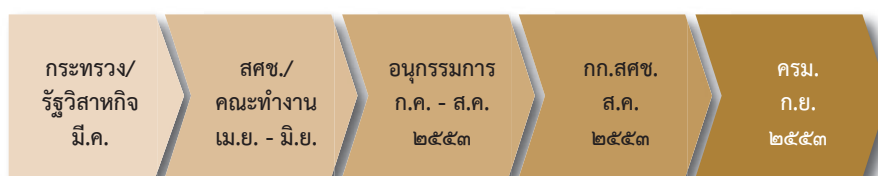
คณะอนุกรรมการพิจารณาเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ สำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน สศช. ผู้อำนวยการสำนัก สศช. ที่เกี่ยวข้อง โดยมีเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธาน รองเลขานุการ สศช. เป็นรองประธาน และ เจ้าหน้าที่ สศช. เป็นฝ่ายเลขานุการฯ มีหน้าที่พิจารณากลั่นกรองการลงทุนของรัฐวิสาหกิจภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า ด้วยเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีกระบวนการพิจารณางบประมาณรัฐวิสาหกิจประจำปี ดังนี้

๑. รัฐวิสาหกิจส่งงบประมาณประจำปี ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจและกระทรวงเจ้าสังกัดให้ สศช. ตามแบบฟอร์มที่กำหนด

๒. คณะอนุกรรมการฯ จะพิจารณากลั่นกรองการลงทุนของรัฐวิสาหกิจจากความเหมาะสมของการลงทุนด้านต่างๆ ได้แก่ ๑) การตอบสนองต่อสถานการณ์ นโยบาย และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒) ความเหมาะสมและความพร้อมของ กิจกรรมลงทุน และ ๓) ผลกระทบจากการลงทุน

๓. ภายหลังจากคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจแล้วเสร็จ จึงเสนอผลการพิจารณาดังกล่าวต่อ คณะกรรมการ สศช. พิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้รัฐวิสาหกิจใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป

กระบวนการพิจารณางบประมาณประจำปี ๒๕๕๔



คณะกรรมการฯ ได้พิจารณางบประมาณของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ รวม ๕๔ แห่ง ใน ๑๖ กระทรวง พบว่า รัฐบาลมีรายได้รวม ๑.๔๗๖ ล้านล้านบาท รายจ่าย ๑.๔๐๔ ล้านล้านบาท งบลงทุน ๕.๕๕๐ แสนล้านบาท และกำไรสุทธิรวม ๗.๒๑๐ หมื่นล้านบาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการฯ แล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓

คณะกรรมการอำนวยการธนาคารสมอง

คณะกรรมการอำนวยการธนาคารสมอง มีหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานธนาคารสมองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมี นายไพโรจน์ สุจินดา เป็นประธาน และสำนักยุทธศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ สศช. เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ โดยในปี ๒๕๕๓ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

๑. การสนับสนุนบทบาทวุฒิสภาธนาคารสมอง ในปี ๒๕๕๓ ธนาคารสมองมีวุฒิสภา ซึ่งเป็นผู้เกษียณอายุจากภาครัฐ ภาคเอกชน ครูภูมิปัญญาไทย และปราชญ์ชาวบ้าน จากทุกจังหวัดทั่วประเทศ จำนวน ๓,๗๘๙ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๒ จำนวน ๒๓๙ คน สศช. ในฐานะหน่วยทะเบียนกลาง ได้รวบรวมข้อมูล จัดทำบัญชีหรือทำเนียบวุฒิสภา จำแนกตามประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ และความสนใจที่จะให้ความช่วยเหลือในสาขาการพัฒนาต่างๆ รวม ๒๑ สาขา ตลอดจนจำแนกตามภูมิลำเนาของวุฒิสภา ในแต่ละภาค โดยเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ของ สศช. www.nesdb.go.th เพื่อให้หน่วยงานและองค์กรต่างๆ สามารถใช้ประโยชน์ในการขอความช่วยเหลือต่อไป

๒. การสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงขยายบทบาทการทำงานของวุฒิสภาธนาคารสมอง โดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการวุฒิสภา ระดับจังหวัด การประสานแนะนำวุฒิสภาธนาคารสมองกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ ฯลฯ สร้างเครือข่ายการทำงานระดับจังหวัด และประชาสัมพันธ์บทบาทวุฒิสภา ส่งผลให้วุฒิสภา และภาคีการพัฒนาในระดับพื้นที่ มีการสร้างเครือข่ายเป็นภาคีการพัฒนา ทำงานร่วมกันในลักษณะบูรณาการ ทั้งในส่วนกลาง ระดับจังหวัด ท้องถิ่น และชุมชน อีกทั้งมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการนำความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์มาขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในระดับชุมชนผ่านกระบวนการแผนชุมชน ฯลฯ

๓. การสนับสนุนวุฒิสภาธนาคารสมองร่วมพัฒนาประเทศ โดย สศช. อำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของวุฒิสภา ที่หน่วยงาน องค์กร และชุมชน ต้องการให้วุฒิสภา ไปช่วยให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นวิทยากร หรือเป็นข้อเสนอในรูปแบบโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เช่น การจัดกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการด้านโภชนาการ การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย ให้แก่สมาชิกของศูนย์ผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร โครงการ “รู้ทันชีวิต (ผู้สูงอายุ) ในยุคดิจิทัลหรือยุคไอที” โครงการร่วมพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนโรงเรียนหนองน้ำใส จ.นครราชสีมา โครงการคลองสวยน้ำใส คืนชีวิตให้คนนันท โครงการพัฒนา





ทรัพยากรมนุษย์แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการนำวิถีชีวิตมาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน จ.นทบุรี รุ่นที่ ๓ โครงการสร้างอาชีพให้นักโทษคดียาเสพติด จ.อุตรดิตถ์ โครงการอบรมการเขียนเรื่องสั้นและการเขียนข่าว จ.เพชรบุรี การติดตามความก้าวหน้าโครงการศึกษาปัจจัยและกระบวนการไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาอาหารและโภชนาการในโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และโครงการพัฒนาโรงเรียนต้นแบบด้านสุขภาพอาหาร เป็นต้น

๔. การเผยแพร่องค์ความรู้ ประสบการณ์ และผลงานของวุฒิสภาธนาคารสมอง โดยการรวบรวม ประมวล สังเคราะห์ องค์ความรู้ในด้านต่างๆ และผลการดำเนินงานของวุฒิสภาธนาคารสมอง เช่น การได้รับรางวัลอาสาสมัครดีเด่นแห่งชาติ จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อเผยแพร่ไปสู่สาธารณชนผ่านเว็บไซต์ธนาคารสมอง เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น คู่มือธนาคารสมอง ธนาคารสมองเพื่อสุขภาพ แผ่นพับผลการดำเนินงานธนาคารสมอง การจัดทำบอร์ดนิทรรศการธนาคารสมอง ในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ในงานต่างๆ อาทิ การประชุมประจำปีของ สสช. การประชุมวันสังคมสงเคราะห์แห่งชาติและวันอาสาสมัครไทย ประจำปี ๒๕๕๓ รวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงระบบฐานข้อมูลวุฒิสภา ให้มีความถูกต้อง ทันสมัยตลอดเวลา และง่ายต่อการสืบค้นข้อมูล

การดำเนินงานของวุฒิสภาธนาคารสมองที่ผ่านมา นับว่าเป็นทุนทางปัญญาของประเทศที่ได้อุทิศแรงกาย แรงใจในการทำงาน/ช่วยเหลือชุมชน ท้องถิ่น และสังคม โดยการนำความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์อันมีค่า มาช่วยกันพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชน อันเป็นการสนองพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณในการจัดตั้งธนาคารสมองอย่างหาที่สุดมิได้

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำรายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายแห่งสหัสวรรษของประเทศ ฉบับที่ ๒

สสช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำรายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายแห่งสหัสวรรษของประเทศ ฉบับที่ ๒ โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นางสุวรรณี คำมั่น) เป็นประธาน และผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรระหว่างประเทศร่วมเป็นกรรมการ เพื่อสนับสนุนการจัดทำรายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายแห่งสหัสวรรษฉบับที่ ๒ มีผลการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้



๑. การดำเนินงานตามเป้าหมายแห่งสหัสวรรษของประเทศ ฉบับที่ ๒ ในภาพรวม ประเทศไทยมีความก้าวหน้าเพิ่มเติมที่สำคัญ ดังนี้

๑.๑ เป้าหมาย MDGs ที่บรรลุแล้วในปี ๒๕๕๒ ได้แก่ (๑) ให้เด็กทุกคนทั้งชายและหญิงสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาภายในปี ๒๕๕๘ (๒) ให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์ได้รับการดูแลรักษาอย่างทั่วถึง (๓) การลดอัตราการเกิดโรคมลาเรียใน ๓๐ จังหวัดชายแดนให้เหลือ ๑.๔ ต่อประชากรพันคนภายในปี ๒๕๕๙ (๔) ให้มีความสำคัญกับประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด และ (๕) การขยายการเข้าถึงยาที่สำคัญจำเป็นในประเทศกำลังพัฒนา

๑.๒ เป้าหมายที่ยังคงรักษาระดับความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ได้แก่ (๑) การลดความยากจนลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี ๒๕๓๓-๒๕๕๘ (๒) การลดความหิวโหยลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี ๒๕๓๓-๒๕๕๘ (๓) การจัดความไม่เท่าเทียมทางเพศในการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาภายในปี ๒๕๔๘ และในทุกระดับการศึกษาภายในปี ๒๕๕๘ (๔) การชะลอและลดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ภายในปี ๒๕๕๘ (๕) การลดสัดส่วนประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำสะอาดและส้วมที่ถูกสุขลักษณะลงครึ่งหนึ่งภายในปี ๒๕๕๘ และ (๖) การยกระดับคุณภาพชีวิตประชากรในชุมชนแออัด ๑๐๐ ล้านคนทั่วโลกภายในปี ๒๕๖๓ ในส่วนเป้าหมาย MDG+ ที่มีโอกาสจะบรรลุ ได้แก่ การกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนและลดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการลดอัตราการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพภายในปี ๒๕๕๓

๑.๓ ความยั่งยืนของความสำเร็จในเป้าหมายที่บรรลุแล้ว พบว่าอาจมีปัญหาเรื่องความยั่งยืนของความสำเร็จในบางด้าน ทำให้โอกาสในการบรรลุเป้าหมายลดลง ได้แก่ เรื่องการชะลอและลดการแพร่ระบาดของโรคสำคัญอื่น ภายในปี ๒๕๕๘ ผลกระทบจากโรคเอดส์ทำให้อัตราการป่วยและตายด้วยโรคฉี่หนูโรคไข้ฉี่หนูโรคไม่มีแนวโน้มลดลง และมีความเสี่ยงที่จะเพิ่มสูงขึ้นถ้าเกิดการระบาดโรคเอดส์รอบใหม่



๑.๔ เป้าหมาย MDG+ ที่ยังไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ หรือมีโอกาสดำเนินการที่จะบรรลุเป้าหมาย ได้แก่
 (๑) การลดสัดส่วนประชากรยากจนให้ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ภายในปี ๒๕๕๒ เพราะปัญหาทางการเมืองและวิกฤตเศรษฐกิจ (๒) การให้เด็กทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นภายในปี ๒๕๔๙ ซึ่งดำเนินการได้ร้อยละ ๙๕-๙๖ (๓) การเพิ่มสัดส่วนผู้หญิงในรัฐสภา องค์การบริหารส่วนตำบล และตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงของราชการเป็นสองเท่าในช่วงปี ๒๕๔๕-๒๕๔๙ มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย (๔) การลดอัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีในเขตพื้นที่สูงจังหวัดภาคเหนือบางแห่ง และสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ มีโอกาสดำเนินการที่จะบรรลุ เนื่องจากอุปสรรคด้านกายภาพและปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ และ (๕) การเพิ่มสัดส่วนการนำเข้าขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์เป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๔๙ คือเพิ่มได้ร้อยละ ๒๒ แต่มีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๑.๕ เป้าหมายที่ยังไม่สามารถประเมินความก้าวหน้าได้ เนื่องจากเป้าหมาย MDGs ที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสมกับประเทศไทย หรือมีการปรับเปลี่ยนชุดข้อมูล ตัวชี้วัด ได้แก่ (๑) การลดอัตราการตายของเด็กกลสองในสาม (๒) การลดอัตราการตายของมารดาสามในสี่ (๓) การลดอัตราการตายของทารกให้เหลือ ๑๕ ต่อการเกิดมีชีพพันคน (๔) การลดอัตราการตายของมารดาให้เหลือ ๑๘ ต่อการเกิดมีชีพแสนคน และ (๕) การลดอัตราการติดเชื้อเอชไอวีในประชากรวัยเจริญพันธุ์ให้เหลือร้อยละ ๑

๒. การดำเนินงาน MDGs ระดับจังหวัดในพื้นที่นำร่อง ๓ จังหวัด ได้แก่จังหวัดแม่ฮ่องสอน นครพนม และตรัง ได้มีการปรับ MDGs และ MDG+ และกำหนดตัวชี้วัด MDG* ของจังหวัดเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาของแต่ละจังหวัด ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายพบว่า สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอน นครพนม และตรัง สามารถบรรลุเป้าหมาย MDGs หลายด้านในเรื่องการจัดความไม่เท่าเทียมทางเพศในทุกระดับการศึกษา การลดอัตราการตายของทารก การป้องกันและลดการเกิดโรคมาลาเรีย และการลดสัดส่วนประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำสะอาดและส้วมที่ถูกต้องลักษณะ





๒. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของ สศช. ปี ๒๕๕๓

สศช.ประเมินผลการปฏิบัติราชการใน ๔ มิติ ได้แก่ ด้านประสิทธิผล
การปฏิบัติราชการ ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านประสิทธิภาพของ
การปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร ในเบื้องต้นได้คะแนน
รวม ๔.๗๔๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐๐

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศช.

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

สศช. ได้มีการลงนามในคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ระหว่าง นายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายอำพน กิตติอำพน) โดยมีกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการใน ๔ มิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ มิติด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ แสดงผลงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน	มิติที่ ๒ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ แสดงการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการในการบริการที่มีคุณภาพ สร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ
มิติที่ ๓ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ แสดงความสามารถในการปฏิบัติราชการ เช่น การลดรอบระยะเวลา การให้บริการ การบริหารงบประมาณ การประหยัดพลังงาน เป็นต้น	มิติที่ ๔ มิติด้านการพัฒนาองค์กร แสดงความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลงขององค์กร และการพัฒนาบุคลากร เพื่อสร้างความพร้อมในการสนับสนุนแผนปฏิบัติราชการ

มิติที่ ๑ ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ โดยมีตัวชี้วัดที่สะท้อนความสำเร็จตามภารกิจในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ของ สศช. ดังนี้

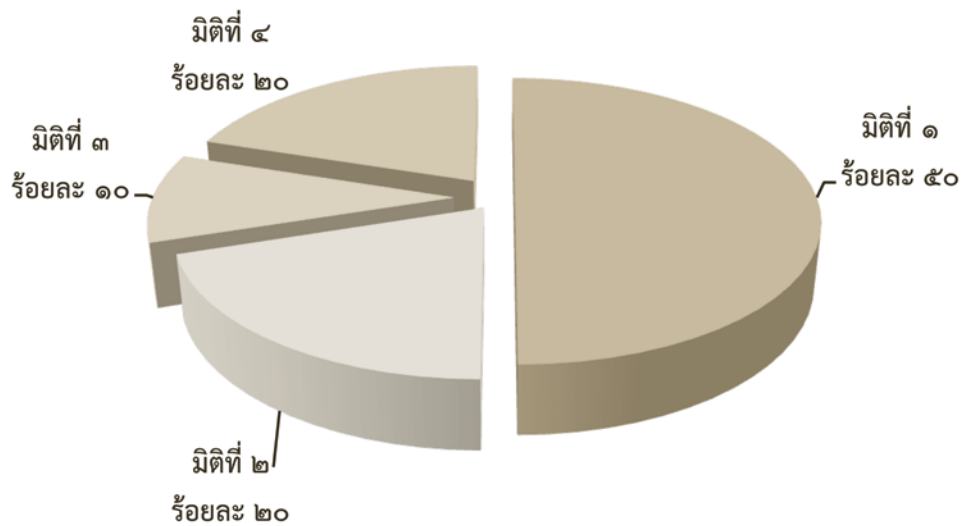
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต คือ ระดับความสำเร็จของการจัดทำรอบทิศทางการจัดสวัสดิการทางสังคมที่ยั่งยืนในช่วงแผน ๖ ปี ๑๑
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ คือ โครงการศึกษาการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในโครงการลงทุนของภาครัฐ
๓. ยุทธศาสตร์ความมั่นคง คือ โครงการวางระบบติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๕
๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี คือ ระดับความสำเร็จของโครงการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

นอกจากนี้ ยังรวมถึงการประเมินระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของความสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ โครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณประจำปี ๒๕๕๓ จำนวน ๒๖ โครงการอีกด้วย

มิติที่ ๒ ด้านคุณภาพการให้บริการ โดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้รับบริการ (รายงานภาวะสังคมรายไตรมาส/รายปี) ความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มิติที่ ๓ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ ประเมินจากการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย/ภาพรวม การจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต การดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน และการตรวจสอบภายใน

มิติที่ ๔ ด้านการพัฒนาองค์กร เป็นการนำเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) มาใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินองค์กรด้วยตนเอง และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการปฏิบัติงานของ สศช. สู่มาตรฐานสากล



สำหรับผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของ สศช. ด้วยตนเองในเบื้องต้นได้ค่าคะแนนรวม ๔.๗๔๑ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐๐ คะแนน ดังนี้

KPI	มิติ	น้ำหนัก	คะแนนถ่วงน้ำหนัก
มิติที่ ๑ ด้านประสิทธิผลตามผลปฏิบัติราชการ (๕๐ คะแนน)			
KPI ๓.๑	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ของ สศช.		
๓.๑.๑	ระดับความสำเร็จของการจัดทำรอบทิศทางบริหารจัดการทางสังคมที่ยั่งยืนในช่วงแผนฯ ๑๑	๑๑.๐๐	๕.๐๐
๓.๑.๒	โครงการศึกษาการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในโครงการลงทุนของภาครัฐ	๑๒.๐๐	๕.๐๐
๓.๑.๓	โครงการวางระบบติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓	๑๑.๐๐	๕.๐๐
๓.๑.๔	ระดับความสำเร็จของโครงการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)	๑๑.๐๐	๕.๐๐
KPI ๓.๒	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของความสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ (ตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย)	๕.๐๐	๓.๓๙
มิติที่ ๒ ด้านคุณภาพการให้บริการ (๒๐ คะแนน)			
KPI ๔	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	๘.๐๐	N/A
KPI ๕	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	๕.๐๐	N/A
KPI ๖	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	๗.๐๐	๕.๐๐
มิติที่ ๓ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (๑๐ คะแนน)			
KPI ๘	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	๒.๐๐	๕.๐๐
KPI ๙	ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย/ภาพรวม	๒.๐๐	
๙.๑	ร้อยละของอัตราการใช้เงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน	๑.๐๐	๑.๐๐
๙.๒	ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวม	๑.๐๐	๑.๐๐



KPI	มิติ		น้ำหนัก	คะแนนถ่วงน้ำหนัก
KPI ๑๐	ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต		๑.๐๐	๕.๐๐
KPI ๑๑	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน		๑.๐๐	๕.๐๐
KPI ๑๒	ระดับความสำเร็จของการควบคุมภายใน		๑.๕๐	๕.๐๐
KPI ๑๓	ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน		๑.๕๐	๕.๐๐
KPI ๑๔	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมายของ สศช.		ยกเลิก	
มิติที่ ๔ ด้านการพัฒนาองค์กร (๒๐ คะแนน)				
KPI ๑๕	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ		๒๐.๐๐	
	๑๕.๑	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการ ภาครัฐระดับพื้นฐาน	๑๒.๐๐	๔.๕๐
	๑๕.๑.๑	ร้อยละของการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (วัด กระบวนการในการดำเนินการพัฒนาองค์กรในหมวดที่ ดำเนินการปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓)	๘.๐๐	๕.๐๐
	๑๕.๑.๒	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของ ผลลัพธ์ในการดำเนินการพัฒนาองค์กร (วัดผลลัพธ์ของการพัฒนาองค์กรในหมวด ที่ดำเนินการใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓)	๒.๐๐	๕.๐๐
	๑๕.๑.๓	ร้อยละของการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐานในหมวดที่ ส่วนราชการดำเนินการไม่ผ่านเกณฑ์ฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒	๒.๐๐	๕.๐๐
	๑๕.๒	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของ ผลลัพธ์การดำเนินการของส่วนราชการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ระดับพื้นฐาน (หมวด๗)	๔.๐๐	๔.๘๘
	๑๕.๓	ระดับความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔	๔.๐๐	๕.๐๐



๓. ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.

๓.๑ การวางแผนยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์/แผน/นโยบายรัฐบาล

การจัดทำทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายหลัก และยุทธศาสตร์การพัฒนาในปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๙ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ การจัดทำยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์เพื่อใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ

การจัดทำยุทธศาสตร์ด้านสังคมเกี่ยวกับการพัฒนาทุนทางสังคมและทรัพยากรมนุษย์ การลงทุนด้านสังคมฯ พลวัตการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของโลกที่มีผลกระทบต่อวัฒนธรรม-สังคมไทย และกรอบทิศทางการจัดสวัสดิการทางสังคมที่ยั่งยืน

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ การพัฒนาระบบและแบบจำลองการคำนวณข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ การวางแผนทางพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ

การขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ ได้แก่ การขับเคลื่อนและขยายผลปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติของภาคประชาชน รัฐ เอกชน และองค์กรต่างๆ การผลักดันการจัดทำยุทธศาสตร์ในการพัฒนาบนพื้นที่สูงภาคเหนือ และการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.

ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช. ในรอบปี ๒๕๕๓ แบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) การวางแผนยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์/แผน/นโยบายรัฐบาล ๒) การวิเคราะห์และให้ความเห็นต่อรัฐบาล ๓) การติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและนโยบายรัฐบาล และ ๔) การสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูลเครื่องชี้วัด และการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศ สารของผลงานในแต่ละเรื่องมีดังนี้

๓.๑ การวางแผนยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์/แผน/นโยบายรัฐบาล

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

สศช. ได้เริ่มกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับส่วนกลาง ภูมิภาค กลุ่มอาชีพ และชุมชน อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง รวมทั้งมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกในมิติต่างๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สามารถกำหนดแนวทาง และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ชัดเจน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่กำหนด และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดย สศช. ได้มีการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในการประชุมประจำปี ๒๕๕๑ ของ สศช. เรื่อง “วิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี ๒๕๗๐” และการประชุมประจำปี ๒๕๕๒ ของ สศช. เรื่อง “จากวิสัยทัศน์ ๒๕๗๐...สู่แผนฯ ๑๑” จากนั้นจึงจัดทำร่างทิศทางของการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยอาศัยประโยชน์จากการดำเนินการศึกษาวิจัยเฉพาะด้าน และการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ รวมทั้งการจัดประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน ตลอดจนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเพื่อกันวางแผนทางสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในปี ๒๕๕๓ สศช. ได้จัดประชุมระดมความคิดเห็นภาคส่วนต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนี้ **การระดมความคิดเห็นจากศิษย์เก่า สศช.** เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) **การประชุมระดมความคิดเห็นระดับหมู่บ้าน/ชุมชน** จัดในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ รวม ๒๒ เวที ๑๓๒ หมู่บ้านทั่วประเทศ **การประชุมระดมความคิดเห็นระดับภาค** จัดในช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดย **ภาคใต้** จัดในวันที่ ๒๙-๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช **ภาคกลาง** จัดในวันที่ ๓-๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ณ จังหวัดเพชรบุรี **ภาคเหนือ** จัดในวันที่ ๗-๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ณ จังหวัดเชียงใหม่ และ**ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** จัดในวันที่ ๑๙-๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ณ จังหวัดขอนแก่น และ **การประชุมระดมความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม** ประกอบด้วย กลุ่มธุรกิจเอกชน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเด็กและเยาวชน และกลุ่มสื่อมวลชน ในช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) รวมทั้งการระดมความคิดเห็นระดับชาติ ในการประชุมประจำปีของ สศช. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓

สศช. ได้รวบรวมผลจากการระดมความคิดเห็นในระดับชุมชน/หมู่บ้าน ระดับภาค ระดับเฉพาะกลุ่ม และระดับชาติ นำมาจัดทำเป็น “ทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑” เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กศ.สศช.) และคณะรัฐมนตรีได้รับทราบความก้าวหน้าในทิศทางของแผนพัฒนาฯ แล้วเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่ง สศช. จะนำไปยกร่างรายละเอียดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และนำไประดมความคิดเห็นในระดับภาค ๔ ภาค และในการประชุมประจำปี ๒๕๕๔ ของ สศช. เรื่อง “ร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑” เพื่อนำข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ก่อนนำเสนอต่อคณะกรรมการ สศช. สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ต่อจากนั้นจะนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ต่อไป



การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในระยะต่อไป

๑. ยกร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาและประเด็นระดมความคิดเห็นในระดับอนุภูมิภาคและ กทม. และจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม	ธันวาคม ๒๕๕๓ – มกราคม ๒๕๕๔
๒. จัดประชุมระดมความคิดเห็นในระดับอนุภูมิภาคและ กทม. รวม ๕ ครั้ง	กุมภาพันธ์ – มีนาคม ๒๕๕๔
๓. ปรับปรุงและจัดทำร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เพื่อนำเสนอในการประชุมประจำปี	เมษายน – พฤษภาคม ๒๕๕๔
๔. จัดประชุมประจำปี ๒๕๕๔ ของ สศช.	มิถุนายน ๒๕๕๔
๕. นำเสนอร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้ ครม. พิจารณา พร้อมทั้งส่งสภาที่ปรึกษาให้ความเห็น	กรกฎาคม – สิงหาคม ๒๕๕๔
๖. ทูลเกล้าถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย	กันยายน ๒๕๕๔
๗. ประชุมชี้แจงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ต่อหน่วยงานภาครัฐ	กันยายน ๒๕๕๔

ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑

สศช. ได้จัดทำทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับชุมชน หมู่บ้าน ภาค และประเทศ โดยได้ยึดแนวพระราชดำรัส “เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวปฏิบัติ พร้อมทั้งขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันประเทศในมิติต่างๆ โดยภาคส่วนในสังคมต่างมีส่วนร่วมประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการกิจ ทำให้สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่เพียงพอต่อการวางรากฐานการพัฒนาให้เข้มแข็ง และพึ่งตนเองได้

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้ประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์โลกและจุดอ่อนของประเทศไทย โดย **สถานการณ์เปลี่ยนแปลงของโลก** ที่สำคัญ ๗ ด้าน ที่อาจเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดต่อพัฒนาประเทศ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงกฎ กติกาใหม่ของโลก การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานที่มีแนวโน้มที่จะเกิดวิกฤตในอนาคต ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และปัญหาการก่อการร้ายสากลที่เป็นภัยคุกคามโลก ขณะที่ **ภายในประเทศ** ต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงทั้ง **ด้านเศรษฐกิจ** ที่มีปัจจัยเสี่ยงด้านเสถียรภาพด้านการคลังจากปัญหานี้สธารณะ ความจำเป็นต้องหาแหล่งรายได้ใหม่ อาทิ ภาคบริการและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเสริมแหล่งรายได้จากภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมที่มีข้อจำกัดด้านแหล่งที่ตั้ง สภาพภูมิอากาศ และกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม **ด้านสังคม** ที่ก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนกำลังคนในอนาคต คุณภาพการศึกษามีปัญหา ทำให้การเพิ่มผลิตภาพแรงงานทำได้ยาก ความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมจริยธรรม และความเหลื่อมล้ำในสังคมนำไปสู่ความขัดแย้ง **ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** มีความเสื่อมโทรมภาวะโลกร้อนมีผลกระทบต่อนิเวศ ความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน **การพัฒนาภาค พื้นที่ และชุมชน** มีปัญหาความไม่เท่าเทียมด้านรายได้ระหว่างภาค ความเป็นเมืองสูงชัน การกระจายอำนาจมีความล่าช้า และ **ความมั่นคงของประเทศ** มีความท้าทายในหลายประเด็นทั้งความขัดแย้งในบางพื้นที่ และการเสริมสร้างธรรมาภิบาลยังเป็นปัญหา โดยเฉพาะการทุจริตประพฤติมิชอบ

ขณะที่ **ความเสี่ยงหรือจุดอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ** มี ๖ ปัจจัย ได้แก่ กระบวนการบริหารภาครัฐอ่อนแอ โครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โครงสร้างประชากรไม่สมดุล การเสื่อมสลายของค่านิยมที่ดีของไทย และการเปลี่ยนแปลงในฐานทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ จึงจำเป็นต้อง **สร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ** ๖ ด้าน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ภาคเกษตรเป็นฐานรายได้หลัก





และความมั่นคงด้านอาหาร การพัฒนาประเทศให้อยู่บนฐานความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย สังคมไทยมีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม ชุมชนเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเชื่อมโยงกันเป็นสังคมสวัสดิการ และประเทศไทยมีความเป็นเอกราช เป็นกลาง และเป็นพันธมิตรในเวทีระหว่างประเทศ

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ที่คำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อยู่บนหลักการที่สำคัญ คือ มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติ อย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม โดยมี**วิสัยทัศน์ที่ทุกภาคส่วนในสังคมกำหนดร่วมกัน**

วิสัยทัศน์

สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง

พันธกิจ

๑. สร้างความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ ควบคู่กับการสร้างสังคมคุณธรรมเพื่อให้คนกินดีอยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุ ยาเสพติดและอบายมุข คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย และธรรมาภิบาล

๒. พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบนฐานความรู้และความสร้างสรรค์ของคนไทย ขยายหลักประกันทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคน สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน รวมทั้งยารักษาโรคจากสมุนไพรบนฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมทั้งปรับโครงสร้างสาขาการผลิตและการบริโภคของประเทศให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งสามารถป้องกันและรองรับผลกระทบและความเสี่ยงจากวิกฤตเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ และทักษะ สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข และสังคมมีธรรมาภิบาล
๒. พัฒนาคชน ชุมชน และสังคมให้มีความพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงและอยู่กับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นสุข
๓. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สังคมและการเมืองมีความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ ประเทศมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายหลัก

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีเป้าหมายหลักที่สำคัญ ดังนี้

๑. สังคมไทยมีความสงบสุขอย่างมีธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น
๒. ประชากรไทยทุกคนมีหลักประกันทางสังคมที่มีคุณภาพทั่วถึง
๓. เพิ่มผลผลิตภาพการผลิตรวมและในแต่ละภาคการผลิต
๔. โครงสร้างเศรษฐกิจมีความสมดุล เข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้
๕. ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
๖. ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง จัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิพึงมีพึงได้ เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ เสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและสร้างการมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งเสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมคนไทยให้มีการเกิดที่มีคุณภาพ มีการกระจายที่สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เสริมสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงามของไทยมาขับเคลื่อนกระบวนการการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างสมดุลและมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและสร้างมูลค่า สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานในระดับครัวเรือนและชุมชน สร้างความมั่นคงด้านพลังงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร รวมทั้งปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความสมดุลด้านอาหารและพลังงาน

๔. ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และการสร้างปัจจัยแวดล้อม เน้นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม พัฒนาภาคบริการ พัฒนากลุ่มสินค้าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พัฒนาภาคการค้าและการลงทุน พัฒนาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ปฏิรูปกฎหมายเศรษฐกิจ และกฎ ระเบียบต่างๆ ให้เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค ที่เป็นการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การขยายความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ในอนุภูมิภาคภายใต้อาเซียนและอนุภูมิภาคอื่นๆ ที่ไทยเป็นภาคี การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและ



วางแนวทางป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้น พัฒนาฐานลงทุน สร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ เสริมสร้างความร่วมมือที่ระหว่างประเทศเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และเชื้อโรค รวมทั้งบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์การรักษาผลประโยชน์ของชาติทั้งทางบกและทางทะเล

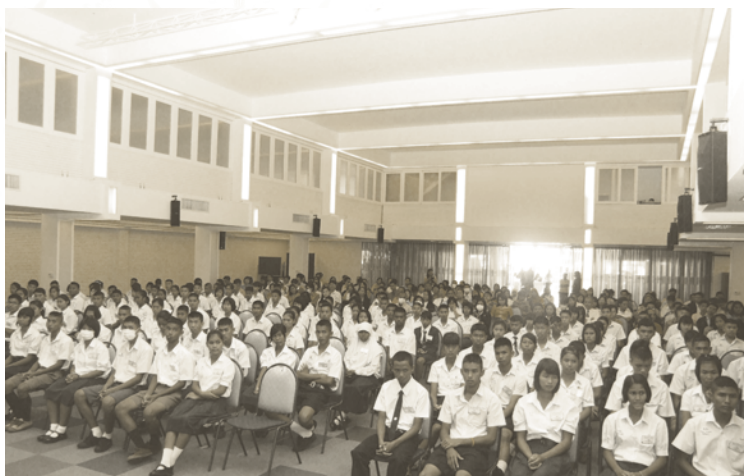


๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและพฤติกรรมผู้บริโภคสู่สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของภาคการผลิต และบริการเพื่อนำไปสู่สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐาน ยกกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีความยืดหยุ่น และมีภูมิคุ้มกัน รวมทั้ง พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรม

สศช. ได้นำเสนอ “ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑” ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบความก้าวหน้าการดำเนินงาน ขณะนี้ สศช. อยู่ระหว่างกรรณการยกร่างรายละเอียดของแต่ละยุทธศาสตร์เพื่อจัดทำเป็นร่างแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ โดยดำเนินการภายใต้กลไก ๒ ระดับ คือ คณะอนุกรรมการ ๔ ชุด ที่แต่งตั้งขึ้นภายใต้คณะกรรมการ สศช. เพื่อยกร่างรายละเอียดของยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติ นอกจากนี้ มีคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ และคณะทำงานฯ ยกร่างแผนฯ ซึ่งเป็นกลไกภายใน สศช. มีหน้าที่กำกับ และเรียบเรียงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ ให้แล้วเสร็จภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ทุนการศึกษาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ทรงมีพระราชดำริให้ดำเนินโครงการทุนการศึกษาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๒ ด้วยพระราชปณิธานที่มุ่งสร้างความรู้สึกรักโอกาสแก่เยาวชนไทยที่มีฐานะยากจนมีความยากลำบากแต่ประพฤติดี มีความสามารถในการศึกษา ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มั่นคงและต่อเนื่องในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จนสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งในปี ๒๕๕๓ พระองค์ทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งเป็น “มูลนิธิทุนการศึกษาพระราชทานสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร” โดยพระองค์ทรงเป็นองค์ประธานกรรมการและพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ ทรงเป็นองค์รองประธาน และทรงให้นำโครงการทุนการศึกษา มาอยู่ภายใต้การดำเนินงานของมูลนิธิด้วย



การดำเนินงานโครงการทุนการศึกษา ภายใต้มูลนิธิฯ คณะกรรมการมูลนิธิฯ และคณะกรรมการบริหารจัดการทุนพระราชทาน เป็นการดำเนินงานร่วมกันของสำนักงานราชเลขาธิการในพระองค์ฯ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมประสานดำเนินงานกับคณะกรรมการระดับจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเขต ๑ เป็นฝ่ายเลขานุการ ได้น้อมรับพระราชดำริไปดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์การพระราชทานและวิธีการกลั่นกรอง คัดเลือก คัดสรรนักเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มีฐานะยากจน ยากลำบากและเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ประพฤติดี ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจริยธรรมและศีลธรรม เพื่อรับทุนการศึกษาพระราชทานในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและสายอาชีพ ต่อเนื่องไปจนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ในสาขาที่สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

การดำเนินงานในปี ๒๕๕๓ สามารถคัดเลือก คัดสรรนักเรียนผู้สมควรได้รับพระราชทานทุนรุ่น ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ จากทุกจังหวัดทั่วประเทศจังหวัดละ ๒ ราย รวม ๑๕๒ ราย เป็นชายและหญิงเท่าๆ กัน โดยเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ๑๓๙ ราย สายอาชีพ ๑๓ ราย ซึ่งนักเรียนทุนพระราชทานทั้ง ๑๕๒ รายเหล่านี้ได้เข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานทุนไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ในวโรกาสคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมสาขาโลจิสติกส์ ระยะที่ ๓

สศช. ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ที่มีเป้าหมายหลัก คือ การลดต้นทุนโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมโลจิสติกส์และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ในภาคการผลิต (๒) การปรับปรุงระบบโครงข่ายขนส่งและโลจิสติกส์ (๓) การพัฒนาธุรกิจผู้ให้บริการโลจิสติกส์ (๔) การปรับปรุงประสิทธิภาพระบบอำนวยความสะดวกทางการค้า และ (๕) การพัฒนากำลังคนและข้อมูลด้านโลจิสติกส์ ซึ่ง ค.ร.ม. ได้อนุมัติแผนยุทธศาสตร์ฯ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) ได้พัฒนาระบบข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) โดยอ้างอิงแบบจำลองสากลของประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้เป็นตัวชี้วัดประเมินขีดความสามารถและสมรรถนะของระบบโลจิสติกส์ในระดับมหภาคในปี ๒๕๕๑ พบว่าประเทศไทยมีต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ประมาณ ๑.๗ ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เท่ากับร้อยละ ๑๘.๖ ต่อ GDP ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ ๑๘.๘ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๐ โดยยังมีต้นทุนค่าขนส่ง (ร้อยละ ๙.๑ ของ GDP) และต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง (ร้อยละ ๗.๘ ของ GDP) เป็นองค์ประกอบหลัก

สศช. ยังได้พัฒนาแบบจำลองการคำนวณข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ของประเทศไทย ให้มีความแม่นยำและเหมาะสมกับลักษณะธุรกิจของประเทศไทยมากขึ้น มีการจัดเก็บข้อมูลปฐมภูมิด้านโลจิสติกส์ที่ยังไม่เคยมีการสำรวจและรวบรวมข้อมูลในระดับประเทศมาก่อน โดยดำเนินโครงการศึกษาการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ไทย

มาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระยะที่ ๑ จนถึงระยะที่ ๓ เพื่อทบทวน ปรับปรุงคัมภีร์รวมของสาขาโลจิสติกส์ในด้านการขนส่ง และด้านการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง การสำรวจข้อมูลต้นทุนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และการสำรวจข้อมูลต้นทุนการบริหารจัดการสินค้าคงคลังของผู้ประกอบการไทย ตามลำดับ

ผลการศึกษาด้านต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังของประเทศไทย พบว่า วิธีการหาค่าเฉลี่ยแบบเรขาคณิต (Geometric Means) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมและตามขนาดของบริษัท เป็นวิธีที่มีความเหมาะสมมากที่สุด และสามารถสรุปผลการประมาณการต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังของไทยในปี ๒๕๕๑ ได้ประมาณ ๑๕๕,๗๗๗ ล้านบาท หรือร้อยละ ๑.๗๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือคิดเป็นค่าเสียโอกาสทางการเงินร้อยละ ๕.๒๑ แตกต่างจากสมมติฐานในแบบจำลองที่ สศช. ใช้ ซึ่งเท่ากับร้อยละ ๑๙ อย่างมีนัยสำคัญ (อ้างอิงจากวิธี CASS Method ของประเทศสหรัฐอเมริกา) อย่างไรก็ตาม ยังไม่สามารถดำเนินการปรับสมมติฐานดังกล่าวได้ เนื่องจากข้อมูลการสำรวจแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ของไทยโดยเฉพาะในกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบไม่ว่าจะเป็นค่าภาษีสินค้า ค่าเสื่อมราคา ค่าสินค้าหมดสมัย/เสื่อมสภาพ หรือค่าประกันภัยสินค้า จึงมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้ดำเนินการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับรายละเอียดค่าใช้จ่ายของรายการดังกล่าวซึ่งเกี่ยวข้องกับการถือครองสินค้าคงคลังที่เหมาะสมของไทยต่อไป

แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ (รศก.) มีมติเมื่อ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ มอบหมาย สศช. ดำเนินการศึกษาศึกษาการพัฒนาเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรมของประเทศ เชื่อมโยงกับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ สศช. ได้ศึกษาทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม และชุมชนยั่งยืนของไทย และวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศตามที่ สศช. เสนอผลการศึกษาต่อคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนในการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ประกอบด้วย

๑. ทิศทางการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคตจะเน้นการยกระดับอุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ สู่อุตสาหกรรมฐานปัญญา (Intellectual based Industry) เป็นมิตรกับชุมชน พัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ที่สะอาด เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีมูลค่าสูง ให้มีการจัดพื้นที่/เขตอุตสาหกรรม เพื่อให้อุตสาหกรรมเดิมที่จะขยายการผลิตและอุตสาหกรรมใหม่ที่กำลังจะเกิดมีลักษณะรวมกลุ่มคลัสเตอร์ เพื่อบริหารจัดการระบบการผลิตและบริการแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ตลอดจนในองค์กรเอกชนเหล่านี้มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างการยอมรับและอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

๒. กรอบแนวคิดและขั้นตอนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศของไทย

๒.๑ กรอบแนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ อยู่บนพื้นฐานของความสมดุลและบูรณาการใน ๓ มิติ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีหลักสำคัญ ๓ ประการ คือ (๑) การมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (๒) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และ (๓) การใช้หลักการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมนิเวศ





๒.๒ ขั้นตอนของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ แบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอนคือ ขั้นแรก ประกาศเป็นเขตรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อลดและป้องกันผลกระทบสู่ภายนอก เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมนิเวศแบบกึ่งปิดกึ่งเปิด ขั้นที่สอง ยกระดับประกาศเป็นเขตปลอดมลพิษหรือเขตสีเขียว ยังคงพัฒนาอุตสาหกรรมนิเวศแบบกึ่งปิดกึ่งเปิด แต่จะเข้มงวดมากขึ้น และให้ความสำคัญการร่วมมือทั้งระหว่างผู้ประกอบการภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการในแต่ละพื้นที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ รวมทั้งจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงธุรกิจ ขั้นที่สาม ประกาศเป็นเขตเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ เน้นพัฒนาอุตสาหกรรมนิเวศแบบปิดวงจร เป็นระบบ Industrial Symbiosis ที่เต็มรูปแบบ มีการปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ เพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ โดยจะขยายความร่วมมือในพื้นที่ระหว่างผู้ประกอบการภาคการผลิตและบริการ กับองค์กรส่วนท้องถิ่นหรือชุมชน เพื่อพัฒนาเป็นเครือข่ายเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

๓. แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

๓.๑ กำหนดแผนที่นำทางพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศในระดับพื้นที่ โดยใช้กรอบแนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ ที่เน้นหลักการสังคมที่ปล่อยคาร์บอนสู่สิ่งแวดล้อมต่ำ การมีส่วนร่วมของทุกภาคี ใช้หลักการพัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมนิเวศ และกำหนดขั้นตอนของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ ซึ่งสามารถดำเนินการอย่างเป็นลำดับขั้นหรือจะดำเนินการแบบก้าวกระโดด

๓.๒ กำหนดมาตรการในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ ในระดับพื้นที่ให้ชัดเจน โดยเร่งศึกษาและปรับปรุงและผลักดันมาตรการเดิมที่มีอยู่ ให้เอื้อต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ และพัฒนามาตรการที่สร้างแรงจูงใจทางเศรษฐศาสตร์และสังคมรูปแบบใหม่ในระดับพื้นที่ เช่น ส่งเสริมจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ เป็นต้น

๓.๓ ทบทวน กฎระเบียบอื่นๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาเมือง/เขต/พื้นที่นิเวศ ในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาพื้นที่ และด้านการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ

๔. การจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ เพื่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

๔.๑ หลักเกณฑ์การประเมินศักยภาพของพื้นที่ ประกอบด้วยความหนาแน่นของการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ขนส่ง พลังงาน และน้ำ) ความสามารถในการรองรับและปรับตัวของวงจรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่

๔.๒ พื้นที่โครงการนำร่อง พื้นที่ที่ควรเร่งดำเนินการมีดังนี้ (๑) พื้นที่ที่มีการใช้เพื่อการอุตสาหกรรมเต็มศักยภาพ ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี) พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (ชลบุรี ระยอง) และพระนครศรีอยุธยา (๒) พื้นที่ที่มีการใช้เพื่อการอุตสาหกรรม แต่ยังมีศักยภาพรองรับการพัฒนา ได้แก่ สระบุรี ราชบุรี นครปฐม ฉะเชิงเทรา นนทบุรี นครราชสีมา สงขลา ลำพูน และแพร่ (๓) พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ ยะลา ชุมพร แม่ฮ่องสอน หนองคาย และมุกดาหาร

๕. กลไกในการขับเคลื่อน มี ๓ ระดับคือ (๑) **ใช้กลไกระดับชาติที่มีอยู่** ได้แก่คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอกช.) โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (ไตรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธาน และมีผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อกำกับดูแลทางด้านนโยบายและแผนในภาพรวมของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ (๒) **จัดตั้งคณะกรรมการในระดับพื้นที่/ภาค** โดยปรับเปลี่ยนองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในระดับพื้นที่ที่มีอยู่ รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการในพื้นที่เฉพาะให้สามารถบริหารและกำกับดูแลพื้นที่ที่กำหนดเป็นเขตอุตสาหกรรมนิเวศ รวมทั้งจัดทำแผนงาน/โครงการ โดยผ่านการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (๓) **จัดตั้งคณะกรรมการในระดับเมือง/ชุมชน** โดยปรับเปลี่ยนองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในระดับเมืองที่มีอยู่ และจัดตั้งคณะกรรมการในระดับเมือง เพื่อบริหารและกำกับดูแลพื้นที่ที่กำหนดเป็นเมือง/ชุมชนนิเวศ รวมทั้งจัดทำแผนงาน/โครงการ โดยผ่านการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ

สศช. ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศและคณะกรรมการ กรอ. ได้มีมติเห็นชอบแนวทางตามที่ สศช. เสนอ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ พร้อมทั้งมอบหมายให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นำข้อเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และความเห็นของคณะกรรมการ กรอ. ไปประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประเทศต่อไป และคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเห็นชอบตามมติคณะกรรมการ กรอ. ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ โดยมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้คือ

๑. สถานภาพแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ แหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศมีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๑๕๔ แห่ง โดยจำแนกประเภทตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวได้ ๗ ประเภท ได้แก่ (๑) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ๖๓ แห่ง (๒) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ๘๑๖ แห่ง (๓) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ๖๔๓ แห่ง (๔) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ๒๙๙ แห่ง (๕) แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อน ๓๑ แห่ง (๖) แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ ๘๕ แห่ง และ (๗) แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ ๒๑๗ แห่ง พร้อมทั้งได้ทำการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเชิงกลุ่มพื้นที่ โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น ๑๔ กลุ่มท่องเที่ยว



๒. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

(๑) แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและภาคเหนือตอนบน ๔ แหล่ง ได้แก่ เมืองแม่ฮ่องสอน เมืองปาย เมืองเชียงแสน และน้ำพุร้อน

(๒) แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ๓ แหล่ง ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย และอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร

(๓) แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ๖ แหล่ง ได้แก่ ปราสาทหินพิมาย ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทหินเมืองต่ำ ปราสาทศรีขรภูมิ ปราสาทหินวัดสระกำแพงใหญ่ และปราสาทเขาพระวิหาร

(๔) แหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง ๕ แหล่ง ได้แก่ เมืองหนองคาย เมืองนครพนม เมืองโขงเจียม เมืองเชียงคาน และกลุ่มภู จังหวัดเลย

(๕) แหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง ๓ แหล่ง ได้แก่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดเก่าสามชุก

(๖) แหล่งท่องเที่ยว Active Beach ๒ แหล่ง ได้แก่ หมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง และเมืองพัทยาและหมู่เกาะใกล้เคียง

(๗) แหล่งท่องเที่ยว Royal Coast ๖ แหล่ง ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา (พระราชวังบ้านปืน) อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร แหล่งน้ำพุร้อน จังหวัดระนอง

(๘) แหล่งท่องเที่ยวมรดกสองสมุทร แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักด้านชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ได้แก่ เกาะสมุยและเกาะบรีวาร (เกาะพะงัน หมู่เกาะอ่างทอง เกาะเต่า)

๓. ลำดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทั้ง ๘ กลุ่มท่องเที่ยวดังกล่าว สามารถนำมาจัดลำดับความสำคัญโดยพิจารณาจากสภาพความรุนแรงของปัญหา ศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว ความต้องการของตลาดและท้องถิ่น และนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล จำแนกออกได้เป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

๓.๑ แหล่งท่องเที่ยวหลักที่อยู่ในภาวะเสื่อมโทรม ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวมรดกสองสมุทร (เกาะสมุย) และกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach (เมืองพัทยา หมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง)

๓.๒ แหล่งท่องเที่ยวที่กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast และกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (เมืองปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน)

๓.๓ แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่มีศักยภาพส่งเสริมให้เป็นเส้นทางท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (เมืองแม่ฮ่องสอน เมืองเชียงแสน น้ำพุร้อน) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ และกลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง

๔. บทบาทของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หน่วยงานหลักที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในฐานะหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลัก ประกอบด้วย ๗ หน่วยงาน โดยสามารถจำแนกออกตามภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้ ๓ กลุ่มงาน ดังนี้

๔.๑ งานการออกแบบและวิจัยเพื่อพัฒนา ได้แก่ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรมศิลปากร

๔.๒ งานด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)

๔.๓ งานด้านการตลาด ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การพัฒนาทุนทางสังคมและทรัพยากรมนุษย์

สศช. ได้มอบหมายให้ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นที่ปรึกษาโครงการดำเนินการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาทุนทางสังคมและทรัพยากรมนุษย์” โดยครอบคลุมใน ๔ ประเด็นหลัก คือ (๑) ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (๒) ความสมานฉันท์ในสังคม (๓) การสร้างโอกาสอย่างเป็นธรรม และ (๔) การเสริมสร้างพลังทางสังคม ที่นำไปสู่การกำหนดกรอบพื้นฐานการพัฒนาที่สำคัญของประเทศ



ผลการศึกษาสภาพปัญหาและการพัฒนาสังคมและทุนมนุษย์ พบว่าปัญหาของสังคมไทยเมื่อมองจากแนวคิด คือ **ปัญหาการกระจายทรัพยากรที่ไม่เป็นธรรม โอกาสและการเข้าถึงที่ไม่เป็นธรรม** ของกลุ่มคนชายขอบของสังคม จากการใช้สิทธิพื้นฐานของการเป็นพลเมือง และการเข้าถึงบริการสาธารณะ **การขาดความเชื่อมั่นในกลไกภาครัฐ** ส่งผลให้เกิดปัญหาการแตกแยกหรือการแบ่งขั้วในสังคม **ความไม่เป็นธรรมในเชิงอำนาจ** และการปิดกั้นศักยภาพของกลุ่มคนชายขอบของสังคม ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับกระบวนการพัฒนา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาในระดับโครงสร้างที่เป็นฐานรากของสังคมไทยให้มีความเข้มแข็ง พร้อมกับปรับสมดุลต่างๆ ของสังคมเพื่อให้สังคมใหม่นี้เอื้อต่อการพัฒนาทุนมนุษย์

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาคุณภาพสังคมและทุนมนุษย์ จำแนกออกเป็น ๔ ด้านตามลักษณะคุณภาพสังคม ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่

๑. **แนวทางการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคม** โดยการปรับโครงสร้างการกระจายรายได้และปัจจัยการผลิตยกระดับมาตรฐานการให้บริการพื้นฐานทางสังคมและการส่งเสริมบทบาทภาคีในการจัดสรรสวัสดิการสังคม และส่งเสริมการสร้างรายได้ประชากร

๒. **แนวทางการสร้างความเป็นธรรมในฐานะสมาชิกของสังคมให้กับคนทุกกลุ่มโดยไม่แบ่งแยก** โดยการเพิ่มคุณภาพและโอกาสในการเข้าถึงบริการของภาครัฐ ปรับปรุงโครงสร้างเพื่อขยายสิทธิการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติของประชาชน เสริมสร้างหลักประกันทางสังคมให้กับแรงงานนอกระบบและแรงงานต่างด้าว การช่วยเหลือทางสังคมเพื่อสร้างแต้มต่อกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนชายขอบ

๓. **แนวทางการสร้างความสมานฉันท์ของสังคม** โดยการพัฒนาและยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ในระดับปัจเจกเสริมสร้างความรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตย ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจในการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการบริหารจัดการทรัพยากรในท้องถิ่น รวมทั้งเสริมสร้างพลังชุมชน โดยการสนับสนุนกระบวนการตามหลักประชาธิปไตยทางตรง

๔. **แนวทางการเสริมสร้างพลังทางสังคม** โดยปรับเปลี่ยนแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐและเอกชนเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลและความยุติธรรม สร้างแนวทางการบริหารจัดการความขัดแย้งและข้อพิพาทระหว่างภาคี ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกสาธารณะให้กับประชาชน ส่งเสริมค่านิยมให้ยอมรับความแตกต่างเพื่อรองรับความเป็นพหุสังคม

สศช. ได้นำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคมและยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนในเอกสารทิศทางการพัฒนาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ สำหรับเป็นเอกสารประกอบการประชุมระดมความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับภูมิภาค และการประชุมกลุ่มย่อยกลุ่มที่ ๒ “การพัฒนาคนและสังคมสู่ศตวรรษที่ ๒๑” ในการประชุมประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช. เรื่อง “ทิศทางการพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑”



การลงทุนด้านสังคมภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการปรับตัวสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้

สศช. ได้มอบหมายให้สถาบันพัฒนาเพื่อประเทศไทย (TDRI) เป็นที่ปรึกษาโครงการ เพื่อศึกษาวิจัยใน ๒ ประเด็นคือ (๑) การลงทุนด้านสังคม ประกอบด้วย การลงทุนด้านการศึกษาทักษะฝีมือแรงงาน การรักษาพยาบาลและสาธารณสุข และการให้สวัสดิการสังคมแก่ประชาชนทั่วไปและกลุ่มเป้าหมายพิเศษ และ (๒) ทิศทางสังคม เป็นการศึกษาวิเคราะห์ทิศทางสังคมในบริบทไทยและแนวทางส่งเสริมการเชื่อมโยงทุนทางสังคมกับทุนเศรษฐกิจและทุนทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายและแผนการลงทุนด้านสังคมที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมและการปรับตัวสู่สังคม-เศรษฐกิจฐานความรู้ และกำหนดบทบาทการลงทุนด้านสังคมของภาคส่วนต่างๆ ซึ่งมีสาระสำคัญของผลการศึกษาดังนี้

๑. การลงทุนด้านสังคมในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต พบว่า รายจ่ายการลงทุนด้านสังคมในปัจจุบัน (ปี ๒๕๕๑) เท่ากับ ๘๔๓,๓๐๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๖๐ ของ GDP โดยเป็นรายจ่ายด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านการศึกษา ๔๖๔,๐๗๕ ล้านบาท การวิจัย ๑๔,๗๑๔ ล้านบาท การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ๑๔,๕๒๑ ล้านบาท สุขภาพ ๒๙๓,๙๕๙ ล้านบาท และสวัสดิการสังคม ๕๖,๐๓๘ ล้านบาท หรือคิดเป็น ร้อยละ ๔.๗๓ , ๐.๑๕ , ๐.๑๕ , ๓.๐๐ และ ๐.๕๗ ของ GDP ตามลำดับ สำหรับแนวโน้มการลงทุนด้านสังคมพบว่าจำนวนเงินที่ใช้เพื่อการลงทุนด้านสังคมสูงขึ้นตลอดระยะเวลา ๒๐ ปีข้างหน้าประมาณ ๓-๕ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๗๑ โดยสัดส่วนของการใช้จ่ายด้านการศึกษามีแนวโน้มลดลงตามการปรับตัวลงของจำนวนผู้เรียน ส่วนการรักษาพยาบาลมีสัดส่วนใกล้เคียงกับปัจจุบัน ขณะที่การใช้จ่ายด้านสวัสดิการสังคมมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น พร้อมกับจำนวนผู้สูงอายุ คนพิการและเด็กด้อยโอกาส อีกทั้งการใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่รวดเร็ว

หากพิจารณาความเพียงพอของแหล่งเงินทุน พบว่าในปัจจุบันมีแหล่งเงินที่สำคัญ ๔ ส่วนคือรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่น ครีวเรือน และธุรกิจเอกชน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๙, ๔.๐, ๒๓.๕ และ ๓.๗ ของแหล่งเงินทั้งหมด โดยกำหนดสมมติฐานการขยายตัวทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อไว้ ๓ กรณี พบว่า กรณีเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ ๕ ต่อปี ภาครัฐจะไม่มีปัญหาแหล่งเงินเพื่อการลงทุนด้านสังคม และในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ ๔ ต่อปี ภาครัฐสามารถรับภาระของรายจ่ายด้านสังคมตามแนวโน้มปกติ ส่วนกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปีหรือต่ำกว่า จะมีปัญหาด้านการเงินและการให้บริการทางสังคม นอกจากนี้ภาคครัวเรือนและธุรกิจเอกชนจะมีรายจ่ายด้านสังคมเพิ่มขึ้น

๒. การบริหารจัดการการจัดบริการทางสังคม มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑ การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ด้วยการสร้างระบบฐานข้อมูลคนจน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ คนแก่ที่ยากจน และไม่มีคนดูแล เด็กกำพร้า เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการให้บริการทางสังคมระดับพื้นฐาน หรือให้บริการเฉพาะในสิ่งที่คาดว่าคนจนหรือผู้มีรายได้น้อยเท่านั้นเป็นผู้ใช้

๒.๒ การปรับปรุงการบริหารจัดการการจัดบริการทางสังคมในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านการศึกษา ควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่ใช้งบประมาณน้อยหรือไม่ใช้เลย แต่สามารถเพิ่มคุณภาพการเรียนการสอนได้ ส่วนการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ควรมีการบังคับใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานอย่างเข้มงวด การจัดทำมาตรฐานระบบคุณวุฒิวิชาชีพ



ที่ยืดหยุ่น ด้านสุขภาพ เน้นความเสมอภาคและเป็นธรรมในการให้บริการและการเข้าถึงบริการของประชาชนในชนบทที่ด้อย
ด้านสวัสดิการสังคม ควรให้ความช่วยเหลือกับผู้ด้อยโอกาสได้อย่างเพียงพอกับความต้องการ รวมทั้งเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วม
ของท้องถิ่นและชุมชนให้มากขึ้น

๒.๓ การจัดลำดับความสำคัญการลงทุนด้านสังคม ควรคำนึงถึงความทั่วถึง เท่าเทียม และเพียงพอ โดยให้ความสำคัญในการเพิ่มคุณภาพการศึกษาและครอบคลุมกลุ่มเด็กยากจน การเพิ่มงบประมาณงานวิจัยในสาขาที่มีศักยภาพสูง เช่น ความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นต้น การเพิ่มความเพียงพอของสวัสดิการสังคมและการรักษาพยาบาล เช่น การพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย การเพิ่มการดูแลสุขภาพ การเพิ่มความครอบคลุมเฉพาะกลุ่มโรคที่มีความสำคัญก่อน เป็นต้น

๓. การส่งเสริมบทบาททางสังคมที่เชื่อมโยงกับภาครัฐ และภาคธุรกิจเอกชน โดยภาครัฐควรมีการจัดระบบงบประมาณลงในพื้นที่ให้กับเครือข่ายอย่างสร้างสรรค์ และให้โอกาสกับการเสริมสร้างทุนทางสังคม ส่วนภาคธุรกิจเอกชนควรดำเนินการตามแนวคิด Corporate Social Responsibility (CSR) โดยเน้นการทำงาน การสร้างองค์ความรู้และการพัฒนา
ร่วมกัน อีกทั้งมีมาตรการเสริม โดยใช้มาตรการภาษีในการสร้างทุนทางสังคม

พลวัตการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของโลกที่มีผลกระทบต่อวัฒนธรรม-สังคมไทย

สศช. ได้มอบหมายให้สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นที่ปรึกษาโครงการดำเนินการ
ศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมโลก ที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและสังคมไทย วิเคราะห์ผลกระทบ
จากการเคลื่อนไหวของวัฒนธรรมโลกต่อโครงสร้างและรากฐานทางวัฒนธรรม-สังคมไทย ทั้งในระดับประเทศและระดับบุคคล
โดยผลการศึกษา มีข้อเสนอประเด็นยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการวัฒนธรรมไทย เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และพัฒนา
ประเทศให้เป็นไปอย่างสมดุล ยั่งยืน ดังนี้

๑. การเชื่อมโยงเครือข่ายภาคการพัฒนา โดย (๑) การค้นหาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมอันโดดเด่นของชุมชน เพื่อนำ
ไปสู่การเรียนรู้เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ และเกิดสำนึกรักคุณค่าความเป็นไทย (๒) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ
ระหว่างครอบครัว-ชุมชน เพื่อนำไปสู่การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนและ
ประเทศ (๓) การผสมผสานใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ความสามารถทางการตลาด และความสามารถในการนำทุนทางวัฒนธรรม
ไปเชื่อมโยงต่อยอด ขยายผลในการผลิตสินค้าและบริการ โดยมีภาครัฐเป็นหลักในการอำนวยความสะดวก และ (๔) การสร้าง
เครือข่ายพันธมิตรทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างชุมชนผู้เป็นเจ้าของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมกับภาครัฐ
ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคการพัฒนาต่าง ๆ



๒. การพัฒนาฟื้นฟูวัฒนธรรมไทย โดย (๑) การนำเทคโนโลยีมาปรับปรุงทุนวัฒนธรรมดั้งเดิมให้ทันสมัยน่าเชื่อถือ
พัฒนารูปแบบการนำเสนอให้น่าสนใจ และถอดองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ ตลอดจน
การพัฒนาวัฒนธรรมร่วมสมัย โดยเน้นการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาความคิดสู่การปฏิบัติ (๒) การเชื่อมโยง
ทุนทางวัฒนธรรมกับทุนพัฒนาประเทศในด้านอื่นๆ อาทิ การอาศัยความเชื่อ พิธีกรรมต่างๆ มาใช้ในการรณรงค์พัฒนาทุน
ทรัพยากรธรรมชาติ การนำทุนมนุษย์ที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี การตลาด และการจัดการความรู้ มาใช้ใน

การบริหารพัฒนาทุนวัฒนธรรมดั้งเดิมและทุนวัฒนธรรมร่วมสมัยสู่การต่อยอดเชิงพาณิชย์ (๓) การส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาเพื่อให้ประชาชนเข้าได้ทั่วถึงด้วยต้นทุนต่ำ รวมทั้ง การเพิ่มช่องทางการเรียนรู้อื่นๆ อาทิ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ TK Park ห้องสมุดในห้าง (๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเข้มแข็งทั้งทาง ด้านพละนาถมาย สติปัญญา อารมณ และจิตใจอยางสมตุล (๕) การประกยูกตเชิงวัฒนธรรมกับการบริหารเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และการเมืองการปกครอง เพื่อพรอมรับกับการเปลี่ยนแปลง และสร้างความสามารถในการแขงขันของประเทศ

๓. แนวทางขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ โดย (๑) อาศัยมาตรการทางกฎหมาย หรือมาตรการคัดกรอง ที่เปิดโอกาสให้ทุกภาค ส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจเลือกรับปรับใช้วัฒนธรรมให้เหมาะสมกับตนเอง และยุคสมัย (๒) การสร้างศูนย์บ่มเพาะ นวัตกรรม รองรับกระบวนการวิจัยและพัฒนา ที่เป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง ชุมชนที่สนใจ

กรอบทิศทางการจัดสวัสดิการทางสังคมที่ยั่งยืนในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

สศช. ได้ดำเนินการศึกษา ทบทวนสถานการณ์ แผน และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสังคมในมิติต่างๆ ของ ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน รวมทั้ง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และกำหนดกรอบทิศทางการจัดสวัสดิการสังคมที่มี ประสิทธิภาพให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อจัดทำ ข้อเสนอรูปแบบ ระบบ และกลไกการจัดสวัสดิการทางสังคมของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับข้อจำกัดทางการเงินการคลังของประเทศ ซึ่งผลการศึกษาข้อเสนอประเด็นในการบริหารจัดการ การจัดสวัสดิการทางสังคมที่ยั่งยืน ดังนี้

๑. จัดระบบความสัมพันธ์ของการจัดสวัสดิการสังคม ทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับชุมชน ให้เชื่อมโยง เกื้อกูลกัน โดยจังหวัดเป็นแกนหลักในการประสานภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่อย่างเป็นหุ้นส่วน ควบคู่กับการเสริมสร้างการรับรู้ แก่ประชาชนในเรื่องสิทธิในการเข้าถึงบริการ พร้อมทั้งจัดให้มีกลไกในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาต่อยอดการดำเนินงาน ระหว่างชุมชน

๒. เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพื่อยกระดับการช่วยเหลือทางสังคมให้ดำเนินงาน อย่างเต็มรูปแบบครบวงจร ให้ความสำคัญกับบทบาทของครอบครัว ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีเจ้าหน้าที่ เข้าไปให้ความรู้และประสานหน่วยงานที่จัดสวัสดิการสังคมเพื่อให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็น ตลอดจนสนับสนุนกลไกภาค ธุรกิจเอกชนเพื่อนำศักยภาพที่มีอยู่มาร่วมจัดสวัสดิการที่มีคุณภาพ

๓. ให้ความสำคัญกับคุณภาพการจัดบริการ อาทิ (๑) ด้านการศึกษา เน้นเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาแก่เด็ก ยากจนและด้อยโอกาส โดยอาจต้องเพิ่มเติมในเรื่องเงินให้เปล่า หรือทุนการศึกษามากขึ้น และมีการกำหนดกลุ่มที่ต้องการช่วย เหลืออย่างชัดเจน ควบคู่กับเน้นพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาที่มุ่งสร้างคนให้สมบูรณ์ รู้จัก





คิด-วิเคราะห์ มีจิตสำนึก สามารถศึกษาแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้ง การพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำของคุณภาพการจัดการศึกษาโดยเฉพาะในเขตพื้นที่ชนบทห่างไกล (๒) ด้านสาธารณสุข มุ่งพัฒนาด้านการเข้าถึงและความครอบคลุมโดยพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครในท้องถิ่น ยกกระดับสถานอนามัยเป็นโรงพยาบาลระดับตำบลและอำเภอ เพื่อลดการใช้บริการของโรงพยาบาลในเมือง พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยในระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้มีประสิทธิภาพ

๔. ขยายระบบประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบอย่างเป็นรูปธรรม โดยได้ยกร่างกฎหมายสำคัญๆ เช่น (๑) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. (๒) ร่างแก้ไขพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่....) พ.ศ. เพื่อให้รัฐบาลร่วมจ่ายเงินสมทบให้กับผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ในอัตราที่เหมาะสม เพื่อจูงใจให้ผู้จ้างแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคมมากขึ้น และ (๓) ร่างพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อเป็นกองทุนการออมแบบสมัครใจสำหรับประชาชนในทุกกลุ่มทุกวัยไว้ใช้เมื่อเข้าสู่วัยชราภาพ เป็นต้น ทั้งนี้ ฐานข้อมูลกลุ่มแรงงานนอกระบบยังไม่มีการจัดระบบที่ชัดเจน จึงจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนาเพื่อเป็นฐานในการขยายระบบประกันสังคมในระยะต่อไป

การระดมความคิดเพื่อสร้างความปรองดองแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เห็นชอบให้มูลนิธิพัฒนาไท เป็นแกนกลางในการจัดให้มีเวทีสาธารณะในระดับต่างๆ ร่วมกับ สสช. สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ โดยได้ดำเนินการเปิดพื้นที่สาธารณะในการรับฟังความเห็นจากทุกภาคีเครือข่ายในการร่วมกันวางแนวทาง กลไกในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศไทย ให้เกิดความต่อเนื่องเป็นรูปธรรมที่สำคัญ ดังนี้

๑. การจัดเวทีระดมความเห็นจากภาคีเครือข่าย รวม ๓ ครั้ง ได้แก่ (๑) เวที “การระดมความคิดเพื่อหาแนวทางปฏิรูปประเทศไทย” เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ณ อิมแพ็ค เมืองทองธานี จ.นนทบุรี จัดโดย มูลนิธิพัฒนาไท (มพท.) ร่วมกับ สสช. สช. และ สสส. ผู้เข้าร่วมประมาณ ๕๐๐ คน (๒) เวที “การระดมความคิดเห็นเพื่อร่วมสร้างประเทศไทยน่าอยู่ โดยสถาบันอุดมศึกษา” เมื่อวันจันทร์ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ อิมแพ็ค เมืองทองธานี จ.นนทบุรี จัดโดย สสส. ร่วมกับมูลนิธิพัฒนาไท (มพท.) สสช. คณะกรรมการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้เข้าร่วม

ประมาณ ๒๐๐ คน (๓) เวทีการขับเคลื่อนการระดมความคิดเห็นแบบมีส่วนร่วม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่น และจังหวัด ช่วงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ โดยมูลนิธิพัฒนาไทร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดเวทีใน ๒๐ จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชัยนาท กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง สตูล นราธิวาส หนองคาย ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด ชัยภูมิ ยโสธร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน พะเยา อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

๒. การประมวลผลจากทุกเวทีและผลการจัดเวทีของภาคีเครือข่าย อาทิ การสำรวจความคิดเห็นประชาชนร่วมเดินทางปฏิรูปประเทศไทย โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ช่วงวันที่ ๑๘-๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ การสรุปประมวลประเด็น ๖ วัน ๖๓ ล้านความคิดร่วมเดินทางประเทศไทย ในช่วงวันที่ ๑-๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวที “ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเองสู่การปฏิรูปประเทศไทย” เมื่อวันที่ ๑๔-๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ จัดโดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เวที “แนวทางการปฏิรูปประเทศไทยท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง” เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ จัดโดยสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสังเคราะห์ในประเด็นการแก้ไขปัญหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ที่สอดคล้องกับแนวทางการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางสังคม ซึ่งใช้ประมวลเป็นข้อมูลสำหรับการร่วมเดินทางปฏิรูปประเทศไทย

๓. การทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการร่วมเดินทางปฏิรูปประเทศไทย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มอหมาย ดังนี้ (๑) การสร้างระบบเศรษฐกิจที่เท่าเทียมและเป็นธรรม มีเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (นายกรณ์ศักดิ์ สกราส) เป็นผู้รับผิดชอบหลัก (๒) การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และขยายระบบสวัสดิการสังคมมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) เป็นผู้รับผิดชอบหลัก (๓) การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม มีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอานาจ คล้ามไพบูลย์) เป็นผู้รับผิดชอบหลัก และ (๔) การสร้างอนาคตของชาติด้วยการพัฒนาคน เด็กและเยาวชน มีนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบหลัก

คณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการร่วมเดินทางปฏิรูปประเทศไทยได้ประมวลความคิดเห็นจากเวทีต่าง ๆ นำเสนอคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ รับทราบผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากทั่วประเทศและเห็นชอบการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินการปฏิรูปประเทศไทย รวม ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างระบบเศรษฐกิจที่เท่าเทียมและเป็นธรรม ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและขยายระบบสวัสดิการสังคม ด้านการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมืองและความไม่เท่าเทียมในสังคม ด้านสร้างอนาคตของชาติด้วยการพัฒนาคน เด็กและเยาวชน โดยมี สสช. ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ ซึ่งจะประมวลผลการดำเนินงานทั้ง ๔ ด้านดังกล่าว เสนอนายกรัฐมนตรีภายในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ เพื่อใช้ประกอบการแถลงนโยบายการสร้างความปลอดภัยของคนในชาติ โดยนายกรัฐมนตรีในเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ต่อไป





การขับเคลื่อนและขยายผลปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติของภาคประชาชน รัฐ เอกชน และองค์กรต่างๆ รวมทั้งสนับสนุนการปฏิบัติงานของวุฒิสภาการสมอง

สศช. ได้ดำเนินการขับเคลื่อนและผลักดันให้มีการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยใช้พลังร่วมจากเครือข่ายต่างๆ ช่วยดำเนินการ อาทิ วุฒิสภาการสมอง ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำชุมชน สถาบันการศึกษา องค์กรธุรกิจ องค์กรภาครัฐ และสื่อมวลชน ในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ถูกต้องและนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม มีผลการดำเนินงานในปี ๒๕๕๓ ที่สำคัญ ดังนี้

๑. การส่งเสริมบทบาทวุฒิสภาการสมองในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านกระบวนการแผนชุมชน โดยวุฒิสภาฯ ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดและชุมชน ในปี ๒๕๕๓ ดำเนินการในพื้นที่ ๔๐ หมู่บ้าน ๑๘ จังหวัด ได้แก่ เชียงราย พิชญ์โลก ลำปาง แพร่ กาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครราชสีมา ชัยภูมิ ราชบุรี เพชรบุรี กาญจนบุรี จันทบุรี ชลบุรี สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง และสตูล ซึ่งผลการดำเนินงาน ปรากฏว่าทำให้ชุมชนได้รับรู้บทบาทวุฒิสภาฯ เกิดกระบวนการเรียนรู้ การค้นหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชน และการทำงานร่วมกันระหว่างวุฒิสภาฯ ชุมชน ภาคีการพัฒนาในระดับพื้นที่ รวมทั้งการสนับสนุนองค์ความรู้ของวุฒิสภาฯ ตามความต้องการของชุมชน เกี่ยวกับแนวทางการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ การดูแลสุขภาพ การพัฒนาอาชีพ และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น

ข้อเสนอแนะการทำงานในระยะต่อไป ควรเสริมสร้างศักยภาพในด้านการบริหารจัดการให้แก่ชุมชนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการกลุ่มที่มีอยู่อย่างหลากหลายด้านการตลาดและการทำบัญชีรายรับรายจ่าย การสนับสนุนบทบาทวุฒิสภาฯ ให้คำปรึกษา แนะนำ ชุมชนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เชื่อมโยงการทำงานกับหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเครือข่ายที่มีการรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมการพัฒนาในแต่ละด้านอยู่แล้ว เช่น กลุ่ม อสม. สภาองค์กรชุมชน และเครือข่ายแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเอง เป็นต้น

๒. การศึกษาวิจัยองค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่สนับสนุนวิถีชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ภาครัฐ เอกชน ชุมชน ประชาชน นักวิชาการ และสื่อมวลชน ได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างแพร่หลาย อาทิ (๑) ด้านการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอนและจัดให้มีหลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียงในทุกประเภทและทุกระดับทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษานอกโรงเรียน การอาชีวศึกษา และการศึกษาอุดมศึกษา (๒) ด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรประยุกต์ใช้เกษตรทฤษฎีใหม่ให้มากขึ้น แทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่สร้างหนี้สินให้กับเกษตรกรจำนวนมาก รวมทั้งสนับสนุนให้ทำการเกษตรที่ปลอดภัยและสารเคมีต่างๆ (๓) การแก้ไขปัญหาความยากจน มุ่งสร้างศักยภาพให้คนจนมีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพ และเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองให้ได้ในที่สุด ด้วยการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาส และ (๔) การบริการธุรกิจ บริษัทส่วนใหญ่ในประเทศไทยได้ปรับนโยบายให้มีการดำเนินธุรกิจภายใต้หลักจริยธรรมและการกำกับที่ดี ควบคู่กับการเอาใจใส่ดูแลรักษาคน ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน

๓. สศช. ร่วมกับมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จัดทำแผนการขับเคลื่อนงานของมูลนิธิฯ ที่จะดำเนินการในปี ๒๕๕๓ ต่อเนื่องถึงปี ๒๕๕๔ โดยมีแผนการขับเคลื่อนงานที่สำคัญ ดังนี้

๓.๑ การสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดำเนินการทบทวนสถานะองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่หน่วยงาน องค์กร และภาคีต่างๆ ได้ดำเนินการในช่วงแผนฯ ๙-๑๐ ในทุกมิติ ทุกระดับการพัฒนา เพื่อประเมินสังเคราะห์เนื้อหาองค์ความรู้เศรษฐกิจพอเพียงที่ได้นำไปขับเคลื่อน ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

๓.๒ การสร้างหลักสูตรมาตรฐานกลางเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ ดำเนินการทบทวนองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ในสาขาต่างๆ ที่มีความพร้อม และพัฒนาสู่ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรมาตรฐานกลางด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้สำหรับการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในสาขาต่างๆ อย่างมีคุณภาพและมาตรฐานในระดับที่ใกล้เคียงกัน

๓.๓ การเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจพอเพียง ดำเนินการสำรวจ ทบทวนเครือข่ายเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนชนบททั่วประเทศ พร้อมทั้งจัดเวทีเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การดำเนินงานของกลุ่ม เครือข่ายต่างๆ และติดตามความก้าวหน้าการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

ประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดระยอง

คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.) มอบหมายให้ สศช. ศึกษาข้อมูลประชากรแฝงและแนวโน้มการขยายตัวของประชากรแฝงของจังหวัดระยองในช่วง ๘ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๖๐) ตลอดจนวิเคราะห์สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมและความพอเพียงของบริการพื้นฐานในจังหวัดระยอง เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการเรื่องประชากรแฝง และการจัดการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดระยอง และการแก้ไขปัญหาประชากรแฝงอย่างยั่งยืนต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการ กพอ. มีมติเห็นชอบรายงานการศึกษาฯ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามข้อเสนอแนะของการศึกษา และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามมติของคณะกรรมการ กพอ. เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ทั้งนี้ สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

๑. แนวทางระยะสั้น

๑.๑ ส่งเสริมความร่วมมือภาครัฐ ภาคเอกชน และส่วนท้องถิ่น ในการรณรงค์ให้พนักงาน ประชาชนที่เข้ามาทำงาน/ค้าขายในจังหวัดระยอง ย้ายสำเนาทะเบียนบ้าน ทะเบียนรถยนต์ ทะเบียนการค้า และชำระภาษี ณ ท้องถิ่น เพื่อให้จังหวัดระยองมีรายได้

๑.๒ พัฒนาระบบข้อมูลประชากรแฝง ให้ถูกต้อง มีความทันสมัยต่อเนื่อง สามารถนำไปใช้ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดบริการพื้นฐานให้สอดคล้องกับประชากรอย่างเหมาะสมต่อไป โดยมอบหมายให้สถิติจังหวัดระยอง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

๑.๓ ให้คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด รับประเด็นประชากรแฝง ซึ่งเป็นผู้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของจังหวัดให้มีมูลค่าสูงขึ้น เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาจังหวัด โดยเฉพาะการวางแผนด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะเพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น

๑.๔ เร่งรัดการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกรรมด้านเศรษฐกิจและเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนในจังหวัด

๒. แนวทางระยะต่อไป

๒.๑ ปรับปรุงแนวทางการจัดสรรรายได้และระบบการสร้างฐานภาษีให้กับท้องถิ่น/จังหวัด ให้เหมาะสมกับลักษณะของพื้นที่ที่เป็นฐานเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของประเทศ

๒.๒ ผลักดันให้จังหวัดระยองเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศโดยเร็ว โดยสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรหมุนเวียนให้ได้มากที่สุด และบริหารจัดการวัตถุดิบและของเสียอย่างเป็นระบบครบวงจร ส่งเสริมภาคเอกชนให้ปรับการดำเนินธุรกิจภายใต้ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาบริการขั้นพื้นฐานให้ชุมชน

การผลักดันการจัดทำยุทธศาสตร์ในการพัฒนาพื้นที่สูงภาคเหนือ

สศช. ได้สนับสนุนให้มีการศึกษาเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่สูงภาคเหนือ โดยร่วมกับสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงภาคเหนือ (องค์การมหาชน) เพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่สูงต่อไป ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติบนพื้นที่สูงภาคเหนือ ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๕๓-๒๕๖๒) จัดทำขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาพื้นที่สูง ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๖๗ ล้านไร่ ใน ๒๐ จังหวัด มีประชากรมากกว่า ๑ ล้านคน ในหมู่บ้านกว่า ๔,๐๐๐ แห่ง เป็นไปอย่างมีเอกภาพ โดยผลการศึกษาได้นำเสนอยุทธศาสตร์ที่มุ่งพัฒนาให้ชุมชนบนพื้นที่สูงมีความมั่นคงในการดำเนินชีวิตและดำรงไว้ซึ่งฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ทั้ง ๔ ด้าน คือ (๑) ยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพของคนและชุมชนให้เข้มแข็ง (๒) ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงด้านเศรษฐกิจบนฐานความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น (๓) ยุทธศาสตร์สร้างความสมดุลของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๔) ยุทธศาสตร์เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีและมีบูรณาการร่วมกัน โดยเสนอให้มีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ ใน ๒ ระยะ คือ ระยะนำร่อง (๑-๕ ปี) และระยะขยายผล (๖-๑๐ ปี) โดยมีคณะกรรมการกำหนดนโยบายพื้นที่สูงระดับชาติ ระดับลุ่มน้ำ ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับอำเภอ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าว

๒. แผนปฏิบัติการพัฒนาเขตพื้นที่สูงภาคเหนือ ระยะ ๕ ปี (๒๕๕๓-๒๕๕๗) ภายใต้ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการปลูกกาแฟให้เป็นพืชเศรษฐกิจบนพื้นที่สูง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๖) เป็นการดำเนินงานที่สืบเนื่องจากพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้มีการศึกษา ส่งเสริม และสนับสนุนให้ราษฎรชาวเขาปลูกกาแฟ ที่มีคุณภาพหลายประการ โดยเฉพาะการผลิตเป็นเส้นใยคุณภาพสูง เพื่อใช้สอยในครัวเรือนและจำหน่ายเป็นอาชีพเสริม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๙ แผนงาน ๒๓ โครงการ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์การศึกษาวจัยและพัฒนาเทคโนโลยี (๒) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการปลูกและการสร้างมูลค่าเพิ่ม (๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ และ (๔) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ

พร้อมทั้งเสนอให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการในพื้นที่นำร่อง ๕ จังหวัด คือ เชียงใหม่ น่าน เชียงราย ตาก และเพชรบูรณ์ ในระยะ ๒ ปีแรกของแผนฯ โดยกลไกการดำเนินงานประกอบไปด้วยคณะกรรมการชุดต่างๆ และหน่วยงานรับผิดชอบภายใต้หน่วยงานหลัก คือ มูลนิธิโครงการหลวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีคณะกรรมการประสานงานและกำกับการพัฒนาและส่งเสริมกาแฟเป็นพืชเศรษฐกิจ และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าวให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและติดตามประเมินผลการดำเนินงานต่อไป ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อแผนพัฒนาสะพานเศรษฐกิจ สตุล – สงขลา

นายกรัฐมนตรีได้มีข้อสั่งการเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้ สศช. พิจารณาแนวทางการพัฒนาสะพานเศรษฐกิจ สตุล – สงขลา เพื่อให้รัฐบาลตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการต่อไป สศช. จึงได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีต่อแผนพัฒนาสะพานเศรษฐกิจ สตุล – สงขลา ในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ และมกราคม-เมษายน ๒๕๕๓ ดังนี้

๑. กลุ่มเป้าหมาย ครอบคลุมทั้ง ๒ กลุ่ม ได้แก่ (๑) ประชาชนตามแนวสะพานเศรษฐกิจสตุล-สงขลา ประกอบด้วยประชาชนในตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตุล จำนวน ๘๕ คน และประชาชนตามแนวเชื่อมโยง อ.ละงู จ.สตุล-อ.จะนะ จ.สงขลา จำนวน ๑๔๓ คน และ (๒) ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดสตุล สงขลาและพื้นที่ต่อเนื่อง โดยสำรวจความเห็นของผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน ๑๔ ราย

๒. ผลการสำรวจ

๒.๑ ระดับการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการตามแผนพัฒนาสะพานเศรษฐกิจสตุล – สงขลาฯ ของผู้ถูกสำรวจยังมีความแตกต่างกันอยู่มาก ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจสนับสนุนหรือคัดค้านการดำเนินโครงการฯ โดยผู้ถูกสำรวจร้อยละ ๖๒ เห็นด้วยกับแผนพัฒนาฯ แต่เมื่อพิจารณาในระดับโครงการพบว่า มีผู้ไม่เห็นด้วยกับโครงการระบบขนส่งน้ำมันมากถึงร้อยละ ๖๖ และอุตสาหกรรมร้อยละ ๓๓ เห็นได้ว่าความต้องการเบื้องต้นในการพัฒนาสะพานเศรษฐกิจสตุล-สงขลาฯ ไม่ควรมีโครงการพัฒนาระบบขนส่งน้ำมันและอุตสาหกรรมที่อาจก่อให้เกิดมลพิษ

๒.๒ ผู้ถูกสำรวจส่วนใหญ่เห็นด้วยกับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งรวมถึงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึก และต้องการให้มีมาตรการป้องกันและลดผลกระทบที่จะมีต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพของประชาชน มาตรการชดเชยความเสียหายที่จะมีต่อการดำรงชีวิตของประชาชน และต้องการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาตั้งแต่ขั้นตอนของการกำหนดทิศทางการพัฒนา สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมควรเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ในพื้นที่ ได้แก่ ยางพารา ไม้แปรรูป ปาล์มน้ำมัน อาหารทะเล อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพประชาชน

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ รับทราบผลการสำรวจดังกล่าวและเห็นชอบตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ โดยมอบหมายให้สำนักนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการศึกษาจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาท่าเรือฝั่งอันดามัน ทั้งนี้ให้รายงานผลการศึกษาความเหมาะสมของทางเลือกและความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของการพัฒนาในกรณีต่างๆ ให้แล้วเสร็จภายใน ๖ เดือน และนำเสนอคณะกรรมการ รศก. พิจารณาต่อไป





การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

คณะกรรมการนโยบายการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้น ๕ ชุด โดยมี สศช. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ เพื่อพิจารณากลับกรองแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งโครงการภายใต้แผน ปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยผลการดำเนินงานในปี ๒๕๕๓ พบว่า การจัดทำแผนพัฒนาและแผน ปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัดที่ผ่านมา ยังมีคุณภาพไม่สอดคล้องกับหลักการ ขอบเขต และแนวทางการ จัดทำตามที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) กำหนดไว้เท่าที่ควร ผลจาก การพิจารณาแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดพบว่า ข้อมูลที่จังหวัด และกลุ่มจังหวัดนำมาใช้ในการประมวลวิเคราะห์ยังมีน้อย เป็นข้อมูลกว้างๆ ไม่ครอบคลุมทุกมิติของการพัฒนา ผลการวิเคราะห์จึงมีลักษณะเป็นข้อความเชิงความเห็นทั่วไป ขาดข้อมูล สนับสนุน ส่งผลให้การกำหนดวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของบางจังหวัดมีลักษณะกว้างเกินไป หรือกระชับสั้นเกินไปจน ไม่มีความหมาย เช่นเดียวกับกลยุทธ์ ซึ่งส่วนใหญ่มีความหมายกว้าง และไม่ได้แสดงแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน นอกจากนี้ โครงการในแผนปฏิบัติการประจำปี มีรายละเอียดโครงการไม่ชัดเจนสมบูรณ์เท่าที่ควร และเป็นไปในลักษณะแยกส่วนตาม บทบาทภารกิจของแต่ละหน่วยงาน รวมทั้งเป็นโครงการขนาดเล็กค่อนข้างมาก จึงไม่มีแรงขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในภาพรวมได้ มากนัก

สศช. จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด เพื่อสนับสนุนทางวิชาการใน การเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการจัดทำแผนพัฒนาและโครงการให้แก่จังหวัด และกลุ่มจังหวัด สามารถนำไปปรับปรุงการจัด ทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพ และเกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ตลอดจน สนับสนุนการปฏิบัติงานของ สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการด้านแผนและงบประมาณ ๕ คณะ ในการทำหน้าที่พิจารณากลับกรองแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด และ โครงการตามแผนปฏิบัติการ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

การจัดทำแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศของโลก การผันผวนของราคาพลังงาน และวิกฤตอาหารของโลก

สศช. ได้ศึกษาและจัดทำแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศของโลก การผันผวนของราคาพลังงาน และวิกฤตอาหารของโลก เป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เพื่อใช้อ้างอิงและเป็นกรอบในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้มีการนำแบบจำลองทางวิทยาศาสตร์ มาคาดการณ์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศโดยเฉพาะสถานการณ์น้ำท่วมและน้ำแล้ง ที่จะส่งผลกระทบต่อประเทศไทย และ ผลผลิตของภาคเกษตร รวมทั้งการรักษาสมดุลของการเพาะปลูกพืชพลังงาน และพืชอาหาร ควบคู่กับ การให้ความร่วมมือกับสังคมโลกในการลดก๊าซเรือนกระจกเพื่อแก้ไขปัญหาโลกร้อน โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งได้นำแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์มาประมาณการผลกระทบในรูปของเงินตราหรืองบประมาณที่จำเป็นต้องใช้ มาตรการที่นำเสนอจึงมีทั้งในด้าน (๑) การลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งรวมถึงมีเทนในนาข้าว การเปลี่ยนไปใช้เชื้อเพลิงจากพืช เพื่อลดคาร์บอนไดออกไซด์จากเชื้อเพลิงฟอสซิล การซื้อขายคาร์บอนผ่านการดำเนินกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism – CDM) รวมทั้งการรักษาป่า เพื่อให้เป็นแหล่งดูดซับคาร์บอน (Carbon Sink) และ (๒) การปรับตัวให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศของโลก ทั้งในด้านการบริหารจัดการน้ำ การปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาวะการที่เปลี่ยนแปลงไปและในสัดส่วนที่จะรองรับทั้งวิกฤตการณ์พลังงานและอาหาร รวมทั้งการเตรียมการเพื่อเผชิญความเสี่ยงจากภัยพิบัติและระบบเตือนภัย เป็นต้น โดยได้มีการกำหนดแผนลงทุนและนำเสนอโครงการที่สำคัญ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปดำเนินการเพื่อการแปลงแผนไปสู่ภาคปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วย

แนวทางการจัดการห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตร



สศช. ได้ศึกษาและจัดทำแนวทางการจัดการห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตรพบว่า ปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการห่วงโซ่อุปทานฯ คือ ปัญหาการเข้าถึงตลาดสมัยใหม่ของเกษตรกรและผู้ค้าส่งรายเล็ก การรวมกลุ่มของเกษตรกรมีต้นทุนการประสานงานสูง และกลไกตลาดที่ยังมีข้อบกพร่อง ซึ่งการศึกษาได้เสนอกลยุทธ์การพัฒนาห่วงโซ่อุปทานฯ ๕ ประเด็น คือ (๑) นโยบายการเชื่อมโยงเกษตรกรและผู้ค้ารายย่อยเข้าสู่ตลาดสินค้าเกษตรสมัยใหม่ เช่น การสร้างสถานีรวบรวมผลผลิตการเกษตรในชุมชน รัฐสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีเพื่อผลิตอาหารปลอดภัย และกำกับดูแลการทำสัญญาระหว่างเกษตรกรกับบริษัทธุรกิจการเกษตรให้เป็นธรรม เป็นต้น (๒) สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบใหม่ที่เน้นการรวมกลุ่มด้านธุรกิจ (๓) ส่งเสริมพัฒนาครัวไทยให้เป็นความปลอดภัย โดยเพิ่มบทบาทขององค์การอาหารและยา และองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคขององค์การพัฒนาเอกชน (๔) ส่งเสริมการวิจัยและการตลาดเพื่อแปรรูปสินค้าเกษตรตามความต้องการของตลาด และ (๕) พัฒนาห่วงโซ่อุปทานสมัยใหม่แบบครบวงจร โดยจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายพัฒนาห่วงโซ่อุปทานฯ และหน่วยงานรับผิดชอบ เพื่อสนับสนุนและประสานการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานอย่างเป็นระบบ



๓.๒ การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล

ในปี ๒๕๕๓ สศช. ได้เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี จำนวน ๓๐๕ เรื่อง ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ๑๕๑ เรื่อง ด้านเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๗๐ เรื่อง ด้านสังคม ๖๐ เรื่อง และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒๑ เรื่อง

การวิเคราะห์งบประมาณรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ พบว่าในภาพรวม รัฐวิสาหกิจมีรายได้รวม ๑.๔๗๖ ล้านล้านบาท รายจ่าย ๑.๔๐๔ ล้านล้านบาท งบลงทุน ๕.๕๕๐ แสนล้านบาท และกำไรสุทธิรวม ๗.๒๑๐ หมื่นล้านบาท การวิเคราะห์โครงการโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณารวม ๒๑ โครงการ โดยสาขาพลังงานมากที่สุด ๑๑ โครงการ รองลงมา คือ สาขาขนส่งและโลจิสติกส์ สาขาการสื่อสาร และสาขาสาธารณสุข ตามลำดับ

๓.๒ การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล

การเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี

สศช. มีภารกิจที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การวิเคราะห์จัดทำความเห็นเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน โครงการ มาตรการ ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีส่งเรื่องมาเพื่อให้ สศช. เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีสำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจลงมติต่อข้อเสนอของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยรวม ซึ่งความเห็นดังกล่าวจะต้องมีคุณภาพ รวดเร็ว ทันเวลาสำหรับการประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในเรื่องนั้นๆ ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สศช. จัดทำความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสิ้น ๓๐๕ เรื่อง แบ่งเป็น (๑) ด้านสังคม ๖๐ เรื่อง (ประกอบด้วยเรื่องการศึกษา แรงงานและผู้สูงอายุ สุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม) (๒) ด้านเศรษฐกิจ ๑๕๑ เรื่อง (ประกอบด้วยเรื่องการเงิน การคลัง การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน เศรษฐกิจระหว่างประเทศ) (๓) ด้านเกษตร ๔๕ เรื่อง (๔) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒๕ เรื่อง และ (๕) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒๑ เรื่อง





การวิเคราะห์งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกรอบและงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ ตามที่ สศช. เสนอ โดยสรุปสาระสำคัญของงบประมาณประจำปี ๒๕๕๔ ได้ดังนี้

๑. งบประมาณทำการ ในภาพรวมคาดว่าจะมีรายได้รวม ๑,๔๗๕,๘๐๐ ล้านบาท รายจ่าย ๑,๔๐๓,๗๐๔ ล้านบาท และกำไรสุทธิ ๗๒,๐๙๖ ล้านบาท โดยคาดว่าจะสามารถจัดหาเงินสดเพื่อใช้ในการลงทุนได้ประมาณ ๒๒๓,๓๙๑ ล้านบาท

๒. งบประมาณลงทุน กำหนดกรอบการลงทุนโดยมีวงเงินดำเนินการ ๕๕๔,๙๙๔ ล้านบาท และวงเงินเบิกจ่ายลงทุน ๓๒๒,๖๑๒ ล้านบาท หรือร้อยละ ๓.๓ ของ GDP ประกอบด้วย

๒.๑ การลงทุนโครงการต่อเนื่องที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการแล้วและงานตามภารกิจปกติ วงเงินดำเนินการ ๕๑๗,๒๓๕ ล้านบาท และวงเงินเบิกจ่ายลงทุน ๒๘๙,๐๐๗ ล้านบาท

๒.๒ การลงทุนที่ต้องรอขออนุมัติตามขั้นตอน วงเงินดำเนินการ ๓๗,๗๕๙ ล้านบาท และวงเงินเบิกจ่ายลงทุน ๓๓,๖๐๔ ล้านบาท โดยกำหนดเป้าหมายให้รัฐวิสาหกิจต้องเบิกจ่ายลงทุนได้อย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ของวงเงินอนุมัติเบิกจ่ายลงทุน และคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ สศช. โดยคณะกรรมการ สศช. เป็นผู้พิจารณาอนุมัติการลงทุน/เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมระหว่างปี

๓. แนวโน้มการดำเนินงานปี ๒๕๕๔-๒๕๕๗ ในภาพรวมคาดว่าจะมีกำไรสุทธิรวม ๒๗๔,๗๘๒ ล้านบาทหรือเฉลี่ยประมาณปีละ ๙๑,๕๙๔ ล้านบาท สำหรับการลงทุนคาดว่าจะเบิกจ่ายลงทุนรวม ๙๒๘,๒๐๙ ล้านบาท หรือเฉลี่ยปีละ ๓๐๙,๔๐๓ ล้านบาท

๔. มอบหมายกระทรวงเจ้าสังกัด รายงานผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานและการลงทุนในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ให้ สศช. ทราบภายในทุกวันที่ ๕ ของเดือนอย่างเคร่งครัด และให้รับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ สศช. เสนอ ไปพิจารณาดำเนินการ รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะและความก้าวหน้าการดำเนินโครงการลงทุนทุกไตรมาส



การวิเคราะห์โครงการที่สำคัญ

สศช. ได้วิเคราะห์โครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและขยายการให้บริการ เพิ่มความมั่นคง ปลอดภัย และประสิทธิภาพให้กับระบบบริการ เพื่อให้ประชาชนสามารถรับบริการสาธารณะที่มีคุณภาพจากภาครัฐได้อย่างเพียงพอ และทั่วถึง โดยมีโครงการลงทุนที่คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสิ้น ๒๑ โครงการ ดังนี้

๑. สาขาพลังงาน จำนวน ๑๑ โครงการ ได้แก่

๑.๑ โครงการกักเก็บผลิตไฟฟ้าลุ่มตะกอง ระยะที่ ๒ ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) วงเงินลงทุนรวม ๑,๗๔๑.๔ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตไฟฟ้าประมาณปีละ ๓๗.๘ ล้านหน่วย ณ บริเวณสันเขาบ้านยายเที่ยงเหนือ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ระยะเวลาดำเนินงาน ๒ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๔) โดยมีกำหนดจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในเดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๔

๑.๒ โครงการปรับปรุงโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนบางลาง เครื่องที่ ๑-๓ ของ กฟผ. วงเงินลงทุน ๒,๔๒๖.๒๘ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนบางลาง อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ให้มีความพร้อม ความมั่นคง เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ยืดอายุการใช้งานออกไปอีกไม่น้อยกว่า ๒๕ ปี ลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา และเพิ่มความเชื่อมั่นด้านเศรษฐกิจและการลงทุนของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระยะเวลาดำเนินงาน ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗)

๑.๓ โครงการระบบส่งเพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนหงสาลีกไนต์ ของ กฟผ. มีวัตถุประสงค์เพื่อก่อสร้างระบบส่งไฟฟ้าเพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนหงสาลีกไนต์ใน สปป.ลาว ระยะเวลาดำเนินงาน ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗) วงเงินลงทุน ๒๑,๑๖๐ ล้านบาท

๑.๔ โครงการก่อสร้างระบบจำหน่ายด้วยสายเคเบิลใต้น้ำไปยังเกาะต่างๆ (เกาะมะพร้าว เกาะนาคาใหญ่ จังหวัดภูเก็ต และเกาะพระทอง จังหวัดพังงา) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) วงเงินลงทุน ๒๓๓ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบไฟฟ้า และเพิ่มขีดความสามารถและความมั่นคงในการจ่ายไฟฟ้า เพื่อรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นของเกาะต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง ระยะเวลาดำเนินงาน ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๕)

๑.๕ โครงการพัฒนาระบบสายส่งและสถานีไฟฟ้า ระยะที่ ๙ ของ กฟภ. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพและความมั่นคงของระบบไฟฟ้าลดปัญหาในการปฏิบัติการ การบำรุงรักษา และหน่วยสูญเสียของระบบไฟฟ้า แบ่งการดำเนินงานออกเป็น (๑) ภาคเหนือ ระยะเวลาดำเนินงาน ๖ ปี (พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๘) วงเงินลงทุน ๗,๐๖๐ ล้านบาท (๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะเวลาดำเนินงาน ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๗) วงเงินลงทุน ๔,๕๔๐ ล้านบาท (๓) ภาคกลาง ระยะเวลาดำเนินงาน ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๗) วงเงินลงทุน ๑๕,๐๘๕ ล้านบาท (๔) ภาคใต้ ระยะเวลาดำเนินงาน ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘) วงเงินลงทุน ๔,๔๘๕ ล้านบาท

๑.๖ โครงการเร่งรัดการขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ของ กฟภ. วงเงินลงทุน ๓,๙๙๔ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งรัดให้ครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ได้มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหลังคาเรือนตามนโยบายของรัฐบาล ระยะเวลาดำเนินงาน ๒ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๔) วงเงินลงทุน ๒,๐๔๕ ล้านบาท

๑.๗ โครงการก่อสร้างสายส่งเคเบิลใต้น้ำ ๑๑๕ เควี (วงจรที่ ๓) ไปยังเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี วงเงินลงทุน ๗,๐๖๐ ล้านบาท ของ กฟภ. มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบไฟฟ้าเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ และความมั่นคงในการจ่ายไฟฟ้า เพื่อรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น และเพื่อเสริมความมั่นคงในการจ่ายไฟ ลดปัญหาไฟดับในพื้นที่เกาะสมุย ระยะเวลาดำเนินงาน ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖)

๑.๘ โครงการพัฒนาการอ่านหน่วยด้วยระบบอัตโนมัติ ระยะที่ ๒ ของ กฟภ. วงเงินลงทุน ๑,๔๗๗.๙๑ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อจดหน่วยการใช้ไฟฟ้าและพิมพ์ใบแจ้งค่าไฟฟ้าภายใน ๑ วัน ได้อย่างถูกต้องครบถ้วน และเพื่อให้บริการข้อมูลการใช้ไฟฟ้า แก่ลูกค้ารายใหญ่สำหรับนำไปใช้บริหารจัดการการใช้ไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ลดการใช้พลังงานโดยรวมของประเทศ โดยการติดตั้งมิเตอร์ AMR ในพื้นที่ทั่วประเทศให้แก่ผู้ใช้ไฟฟ้ารายใหญ่ จำนวน ๕๐,๐๐๐ ชุด ระยะเวลาดำเนินงาน ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๕)

๒. สาขาขนส่งและโลจิสติกส์ ได้แก่

๒.๑ โครงการรายงานการศึกษาและวิเคราะห์โครงการตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ โครงการรถไฟสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ วงเงิน ๖๐,๑๘๕ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อเชิญชวนภาคเอกชนที่สนใจเข้าร่วมลงทุนระบบรถไฟฟ้า เพื่อให้สามารถเปิดให้บริการได้ในปี ๒๕๕๗ ระยะเวลาดำเนินการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖)

๒.๒ แผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระยะเร่งด่วน พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ (เพิ่มเติม) ของการรถไฟแห่งประเทศไทย วงเงินรวมทั้งสิ้น ๑๗๖,๘๐๘ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการให้บริการเดินรถ ลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุขบวนรถไฟตกรางและขบวนรถไฟชนยานพาหนะบริเวณจุดตัดทางรถไฟกับถนนเสมอระดับ และเพิ่มความมั่นคงแข็งแรงของโครงสร้างพื้นฐาน สามารถรองรับการขนส่งของขบวนรถที่มีน้ำหนักกดเพลลาเพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ตัน ลดระยะเวลาการเดินทางและขนส่ง และเพิ่มสัดส่วนการขนส่งทางรางจากประมาณร้อยละ ๒ เป็นร้อยละ ๖ ระยะเวลาดำเนินการ ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๘)



๒.๓ โครงการปรับปรุงทางรถไฟ ระยะที่ ๕ และ ๖ วงเงินรวม ๑๕,๒๘๗ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของทางรถไฟให้เหมาะสมกับสภาพการเดินรถทั้งในปัจจุบันและ ระยะเวลาดำเนินงาน ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๕)

๒.๔ โครงการจัดการถักดีเซลไฟฟ้า น้ำหนักดเพลาส่งสูงสุด ๑๕ ตัน/เพล่า จำนวน ๗ คัน และการจัดการถักดีเซลไฟฟ้า น้ำหนักดเพลาส่งสูงสุด ๒๐ ตัน/เพล่า จำนวน ๑๓ คัน วงเงิน ๒,๙๗๘.๔๕ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและบริหารจัดการขนส่งสินค้าออกทางรถไฟจากทั่วประเทศไปยังท่าเรือแหลมฉบัง ทำให้มีศักยภาพในการขนส่งสินค้าโดยทางรถไฟให้สามารถแข่งขันในตลาดได้และสนับสนุนนโยบายรัฐตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาระบบโลจิสติกส์และลดต้นทุนการขนส่ง ตลอดจนปัญหาการจราจร ช่วยลดอุบัติเหตุและการซ่อมบำรุงถนน ระยะเวลาดำเนินการ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๕)

๒.๕ โครงการก่อสร้างทางคู่ในเส้นทางรถไฟสายชายฝั่งทะเลตะวันออก ช่วงฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย วงเงินลงทุน ๑๑,๓๔๘.๓๕ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อการขนส่งสินค้ามีความสะดวกรวดเร็ว สนับสนุนยุทธศาสตร์พัฒนาระบบโลจิสติกส์ โดยก่อสร้างทางรถไฟทางคู่ภายในเขตทางขนานกับทางรถไฟที่มีอยู่เดิมช่วงฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย ระยะทาง ๑๐๖ กม. ระยะเวลาดำเนินการ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗)

๒.๖ โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภูเก็ต ปีงบประมาณ ๒๕๕๒-๒๕๕๖ วงเงินลงทุน ๕,๗๙๑.๑๒ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการของท่าอากาศยานภูเก็ต โดยการสร้างและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และมีความสามารถเพียงพอต่อการรองรับปริมาณการจราจรที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเกิดความปลอดภัย สะดวกรวดเร็วในการให้บริการ

๒.๗ โครงการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ปีงบประมาณ ๒๕๕๔-๒๕๕๙ วงเงินลงทุนรวมทั้ง ๖๒,๕๐๓.๒๑๔ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของ ทสภ. จาก ๔๕ ล้านคนต่อปี เป็น ๖๐ ล้านคนต่อปี เพื่อบรรเทาความแออัดของจำนวนผู้โดยสารและเที่ยวบินที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๒.๘ โครงการจัดหาเครื่องบิน ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๗ ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) (บกท.) วงเงินลงทุนรวม ๑๑๔,๖๖๙ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินตามแผนพัฒนาฝูงบิน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ (แผนวิสาหกิจ) ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๗ โดยการจัดเครื่องบินใหม่ทดแทนการปลดระวางเครื่องบินที่มีอายุการใช้งานนาน และเพิ่มปริมาณการผลิตเพื่อการเติบโตของ บกท.

๓. สาขาการสื่อสาร

๓.๑ โครงการ Fiber to the x ของ บมจ. กสท โทรคมนาคม วงเงินลงทุน ๖,๐๐๐ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดสร้างโครงข่ายสุดท้าย ด้วยเคเบิลใยแก้วนำแสงเชื่อมโยงกับผู้ให้บริการเพื่อรองรับฐานลูกค้าที่มีแนวโน้มมีความต้องการใช้งานบริการที่มีความเร็วสูงและปริมาณ Bandwidth ขนาดใหญ่ รวมทั้งบริการเสริมด้าน Contents หรือ Applications โดยการพัฒนาโครงข่ายสื่อสารให้เป็นแบบ IP (Internet Protocol) เพื่อพัฒนาระบบสื่อสารของประเทศให้มีความทันสมัยและสนับสนุนต่อนโยบายภาครัฐบาล ภาคอุตสาหกรรม การศึกษา ฯลฯ ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ นนทบุรี และ ปทุมธานี เพื่อเชื่อมโยงระหว่างผู้ให้บริการและผู้ให้บริการให้สามารถรองรับผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ๒๕-๑๐๐ Mbps ได้ ๔๐๐,๐๐๐ ราย



๓.๒ โครงการขยายโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ CDMA ในส่วนภูมิภาค ของ บมจ. กสท โทรคมนาคม วงเงินลงทุน ๓,๘๐๐ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อขยายพื้นที่ให้บริการ(Coverage Are) และความจุของโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ CDMA ๒๐๐๐ ๑x EV-DO ให้ครอบคลุมพื้นที่ให้บริการสำหรับประชากรได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของประชากรใน ๕๑ จังหวัด และเพื่อให้คุณภาพของโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ CDMA ๒๐๐๐ ๑x EV-DO มีความน่าเชื่อถือและสามารถแข่งขันได้

๓.๓ โครงการเข้าซื้อกิจการ CDMA ในส่วนกลาง โดยการซื้อทรัพย์สิน ของ บมจ. กสท โทรคมนาคม วงเงินลงทุน ๗,๕๐๐ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ CDMA ที่แยกการดำเนินงานเป็น ๒ ส่วนและเพิ่มรายได้ในภาพรวมของการดำเนินธุรกิจสื่อสารไร้สาย รวมทั้งลดต้นทุนในการดำเนินธุรกิจภายใต้ One Brand One Service ซึ่งจะทำให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถรองรับการขยายตัวของธุรกิจในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. สาขาสาธารณูปการ ได้แก่ โครงการลงทุนด้านประปา จำนวน ๑๕ โครงการย่อย วงเงินลงทุน ๒,๐๑๘.๕๒๙ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบผลิต ระบบส่ง และระบบจำหน่ายน้ำประปาในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลที่ประสบปัญหาการขาดแคลนนํ้าอุปโภคบริโภคให้สามารถบริการแก่ประชาชนประมาณ ๑๒๘,๗๐๒ ราย ได้อย่างเพียงพอในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ระยะเวลาดำเนินงาน ๒-๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๖)





๓.๓ การติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

การติดตามผลของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ได้แก่การติดตามประเมินผล ๓ ปีแรกของแผนฯ ๑๐ และการติดตามประเมินผลตามยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการผลิตและบริการ

การติดตามประเมินผลการพัฒนาในระดับพื้นที่ ได้แก่ การพัฒนาภาค การวางระบบบริหารติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการกระจายอำนาจการปกครองสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การติดตามประเมินผลตามนโยบายของโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ และการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการกลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจและสังคม

๓.๓ การติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การติดตามประเมินผล ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐

สศช. มีภารกิจที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยในปี ๒๕๕๓ ได้ดำเนินการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เพื่อติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน ๓ ส่วน คือ ๑) การประเมินผลกระทบการพัฒนา โดยใช้ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ๒) การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐สู่การปฏิบัติ และ ๓) ติดตามประเมินผลการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้



๑. ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันของคนไทยในช่วงปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒ อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงต่อเนื่อง โดยอยู่ในระดับร้อยละ ๖๔-๖๖ ใกล้เคียงกับในปี ๒๕๔๙ ที่เป็นร้อยละ ๖๔.๑๗ โดยปัจจัยที่เอื้อต่อความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยมาจากเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ชุมชนมั่นคงและเกื้อกูลกัน คนไทยมีงานทำ มีหลักประกันสุขภาพทั่วถึง คนยากจนลดลง แต่เศรษฐกิจฐานรากอ่อนแอและมีความเหลื่อมล้ำ คนไทยต้องเผชิญความเสี่ยงจากปัญหาเสพติดที่สูงขึ้น สัมพันธภาพในครอบครัวเปราะบาง คุณภาพการศึกษามีปัญหาไม่สามารถปลูกฝังการคิดเป็น ทำเป็น การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ขณะที่ยังมีความขัดแย้งของคนในประเทศ ขาดจริยธรรมทางการเมือง การไม่เคารพกฎระเบียบและการขาดวินัยของคนในสังคม

๒. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐สู่การปฏิบัติ

๒.๑ การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในภาคีพัฒนาสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่นำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การจัดทำหลักสูตรในสถานศึกษา และการพัฒนาองค์ความรู้ ภาคประชาชนมีการประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพในรูปแบบเกษตรทฤษฎีใหม่ ภาคชุมชนเน้นการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง และภาคธุรกิจให้ความสำคัญกับการพึ่งตนเอง การสร้างเครือข่ายและการดูแลพนักงาน

๒.๒ การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐สู่การปฏิบัติ การดำเนินงานในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๐-๒๕๕๑ เกิดเหตุการณ์ยึดอำนาจการปกครอง การผลักดันยุทธศาสตร์ของภาครัฐจึงดำเนินการผ่านยุทธศาสตร์งบประมาณรายจ่ายประจำปีและแผนปฏิบัติการของกระทรวงต่างๆ สำหรับในปี ๒๕๕๒ การบริหารจัดการประเทศเข้าสู่กระบวนการปกติ มีการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดสรรงบประมาณ และยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในวงเงินสูง อาทิ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ได้รับการจัดสรรงบประมาณมากที่สุดถึงร้อยละ ๒๙.๓๙ ของงบประมาณทั้งหมด

๓. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐

๓.๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมมีความก้าวหน้า ในด้านการส่งเสริมสร้างสุขภาวะให้แข็งแรงทั้งกายและ

จิตใจ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เนื่องจากคดีอาชญากรรมลดลงจาก ๒๗๕.๕ คดีต่อประชากรแสนคน ในปี ๒๕๔๙ เหลือ ๒๒๒.๕ คดีต่อประชากรแสนคน หรือลดลงร้อยละ ๑๘.๙ สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดให้ลดลงร้อยละ ๑๐ ระดับการศึกษาเฉลี่ยสูงขึ้นจาก ๗.๘ ปี ในปี ๒๕๔๙ เป็น ๘.๑ ปี ในปี ๒๕๕๒ แต่ยังมีปัญหาคุณภาพการศึกษา จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลัก ในทุกระดับมีคะแนนเฉลี่ยในปี ๒๕๕๑ เพียง ๓๙.๒๐ คะแนนต่ำกว่าเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ที่กำหนดไว้ร้อยละ ๔๔ ขณะที่กำลังแรงงานที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๔.๔ ในปี ๒๕๕๒ ซึ่งยังห่างจากเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานทั้งหมดในปี ๒๕๕๔

๓.๒ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนดำเนินการต่อเนื่อง ชุมชนสามารถจัดทำแผนชุมชนได้ร้อยละ ๙๑.๔ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และรวมกลุ่มกันเป็นวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายในรูปแบบองค์กรชุมชนเพิ่มขึ้นจาก ๔๔,๖๗๔ แห่ง ในปี ๒๕๔๙ เป็น ๗๙,๑๘๔ แห่ง ในปี ๒๕๕๒ อย่างไรก็ตาม ชุมชนเข้มแข็งในระดับพึ่งตนเองได้มีน้อย และสามารถจัดสวัสดิการชุมชนได้ ๑ ใน ๓ ของชุมชนทั่วประเทศ

๓.๓ การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคสามารถรักษาสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะการจ้างงานและดุลบัญชีเดินสะพัดอยู่ในเกณฑ์ดีสอดคล้องกับเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ แม้ว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะหดตัวลงร้อยละ ๒.๒๘ ในปี ๒๕๕๒ ทำให้การผลิตและการส่งออกสินค้าและบริการลดลง เนื่องจากการชะลอตัวของอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ ขณะที่การพัฒนาด้านคุณภาพการผลิตล่าช้า เศรษฐกิจไทยยังต้องพึ่งต่างประเทศสูง และเกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างสาขาการผลิต และวิสาหกิจขนาดต่างๆ

๓.๔ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพก้าวหน้า และมีความเป็นไปได้ในการบรรลุเป้าหมาย พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ป่าชายเลนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง พัฒนาพื้นที่ชลประทานได้ถึง ๒๘.๗๒ ล้านไร่ ขณะที่คุณภาพของแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมลงในปี ๒๕๕๒ มีร้อยละ ๔๑.๐๐ และ ๓๐.๐๐ ของแหล่งน้ำทั้งหมดซึ่งลดลงจากปี ๒๕๕๑ การใช้ปุ๋ยเคมีในภาคเกษตร และปริมาณขยะยังมีปริมาณเพิ่มขึ้น

๓.๕ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศประสบปัญหาทุจริตคอร์รัปชันและความสมานฉันท์ จากภาพลักษณ์การคอร์รัปชันมีคะแนนเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ อยู่ที่ ๓.๕ คะแนน ซึ่งลดลงจาก ๓.๖ คะแนนในปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ และต่ำกว่าเป้าหมาย ๕ คะแนน ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ขณะที่บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ที่มีธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗๕ ในปี ๒๕๕๑ เป็นร้อยละ ๘๒ ในปี ๒๕๕๒ ส่วนประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีทิศทางที่ดีขึ้นเล็กน้อย รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๗ ต่อปีระหว่างปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ แต่การถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นล่าช้า การลดอัตรากำลังคนภาครัฐไม่เป็นไปตามเป้าหมาย และสังคมยังคงเผชิญกับปัญหาความขัดแย้งและการขาดจริยธรรมทางการเมือง

การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการในช่วง ๒ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐

สศช. ได้ติดตามประเมินผลการดำเนินงานการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการในระยะครั้งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ พบว่า **การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด** ในขณะที่การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการให้เกิดความสมดุลระหว่างการผลิตและการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และความสมดุลระหว่างภายในและภายนอกประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาตลาด ทุน เทคโนโลยีและวัตถุดิบจากต่างประเทศ รวมทั้งความสมดุลในผลผลิตระหว่างสาขาการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และสินค้า และขยายฐานการผลิตและให้บริการกับสินค้าที่มีศักยภาพของไทยยังเป็นข้อจำกัดของการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจโดยรวม มีสาเหตุที่สำคัญดังนี้

๑) การเพิ่มผลผลิตของประเทศยังเน้นการใช้ปัจจัยแรงงานและปัจจัยทุนเป็นหลัก เพราะมาตรการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ภาคปฏิบัติยังห่างไกลจากเป้าหมายที่กำหนด และต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศยังไม่ลดลงตามเป้าหมายที่กำหนด

๒) ความไม่สมดุลระหว่างการผลิตและบริการกับการรักษาดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศยังเพิ่มขึ้นมากกว่าการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ รวมทั้งการผลิตสินค้าและการให้บริการยังกระจุกตัวอยู่กับสินค้าหรือ

กลุ่มสินค้าไม่กี่ตัว และภาคอุตสาหกรรมและบริการยังคงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๓) การปรับโครงสร้างรายสาขาการผลิตและบริการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย โดย **การปรับโครงสร้างภาคเกษตร** การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรยังมีน้อย ไม่สามารถทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นแหล่งผลิตพลังงานและไฟเบอร์ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด เพราะการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและพัฒนาสินค้าอาหารยังมีน้อย และไม่สามารถพัฒนากระบวนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล รวมทั้งยังไม่สามารถสร้างตราสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปของไทยให้เป็นที่รู้จักและยอมรับของผู้บริโภค



การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมให้เป็นฐานการผลิตแบบยั่งยืน มีความสำเร็จในระดับปานกลาง เพราะสัดส่วนนำเข้าวัตถุดิบต่อมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมอยู่ในระดับสูง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือยังมีการพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบทุนและเชื้อเพลิงในระดับสูง ส่วน**การปรับโครงสร้างภาคบริการ**เพื่อเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประเทศ โดยพัฒนาการท่องเที่ยวไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของภูมิภาคบนพื้นฐานความโดดเด่นและหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และความเป็นไทย มีความสำเร็จในระดับสูง เนื่องจากสัดส่วนรายได้การท่องเที่ยวต่อ GDP ภาคบริการ จากร้อยละ ๖.๕๓ ในปี ๒๕๕๐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๑๔ ในปี ๒๕๕๑

สำหรับการพัฒนา**ปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ** แม้ว่าการบริหารองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการโลจิสติกส์ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่เป็นตามเป้าหมายที่กำหนด และเป็นข้อจำกัดในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย อีกทั้ง**การแปลงนโยบายการค้าระหว่างประเทศสู่ภาคปฏิบัติ** ยังคงมีอุปสรรคทางการค้าในหลายรูปแบบอันเป็นผลมาจากข้อกฎหมายระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามมูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นในทุกคู่ค้าของไทย โดยไทยมีการค้าชายแดนกับประเทศพม่ามากที่สุด และมูลค่าการค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น ทั้งระหว่างไทยกับคู่ค้าต่างๆ ได้แก่ ASEAN ทวีปอเมริกาใต้ ตะวันออกกลาง และประเทศ BIMSTEC

การพัฒนาในช่วงที่เหลือของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ควรมีการดำเนินงานตามแนวทางที่วางแผนไว้เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายการปรับโครงสร้างฯ โดยให้ความสำคัญกับการวางแผนและเชื่อมโยงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมากขึ้นร่วมกันในทุกสาขาการผลิตและบริการ ไม่ว่าจะเป็นแรงงาน ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติ และควรดำเนินการตามความสำคัญของโครงการลงทุนทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และบริการ และจัดทำคู่มือประเมินโครงการและผลกระทบโครงการที่กำหนดแนวทางการ



ประเมินตัวแปร และค่าพารามิเตอร์ที่เหมาะสม ตลอดจนรักษาวินัยทางการเงินและการคลังของประเทศ เชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจจุลภาค (รายสินค้า/โครงการ) และเศรษฐกิจมหภาค (รายภาค/ประเทศ) สำหรับการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จะมุ่งเน้นการพัฒนาในภาคเกษตรกรรมและภาคบริการ ซึ่งประเทศไทยมีความได้เปรียบและมีปัจจัยพื้นฐานที่ดี เพื่อให้เป็นแหล่งสร้างงานและแหล่งที่มาของรายได้ใหม่ที่สำคัญของประเทศ

การวางระบบบริหารติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้

สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (รชต.) ได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นที่ปรึกษาดำเนินโครงการวางระบบบริหารติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกรอบการติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งในระดับภาพรวมและระดับแผนงาน/โครงการและประเมินผลแผนงาน/โครงการที่สำคัญ ตลอดจนเสนอระบบการประสานการรวบรวมข้อมูลและการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ – ๒๕๕๓ มีผลการดำเนินโครงการ ที่สำคัญ ดังนี้

๑) **กรอบการติดตามประเมินผล** ประกอบด้วย (๑) การประเมินผลระดับภาพรวม (๒) การประเมินผลระดับแผนงาน หลักรวม ๖ แผนงาน (๓) การประเมินผลระดับโครงการ และ (๔) การประเมินผลด้านการบริหารจัดการ

๒) **การพัฒนาตัวชี้วัดแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.๒๕๕๒ – ๒๕๕๕** ได้กำหนดตัวชี้วัดในแต่ละระดับ โดยในระดับภาพรวม มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ๆ เช่น (๑) จำนวนครัวเรือนที่มีอาชีพเป็นฐานรายได้ที่มั่นคง หรือมีรายได้ไม่ต่ำกว่า ๑๒๐,๐๐๐ บาท/ปี (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น (๓) อัตราการตายแม่และเด็กลดลง (๔) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงขึ้น (๕) จำนวนเรื่องร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่รัฐได้รับการแก้ไข และ (๖) จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงลดลง เป็นต้น สำหรับตัวชี้วัดระดับแผนงานหลัก และตัวชี้วัดระดับโครงการ ได้พัฒนาขึ้นตามหลักการติดตามประเมินผลในแต่ละระดับเพื่อให้สะท้อนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจนต่อไป

๓) **ปัญหาและอุปสรรค** ที่สำคัญ ได้แก่ (๑) การขาดการบูรณาการในโครงการพัฒนาสำคัญๆ เช่น การพัฒนาอาชีพที่ไม่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างการผลิต การแปรรูป และการตลาด (๒) การจัดเก็บข้อมูลเพื่อการติดตามประเมินผลโครงการยังมีความแตกต่างกันทั้งรายการข้อมูลและความถี่ในการจัดเก็บของแต่ละหน่วยงาน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสรุปผลในภาพรวม (๓) การจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในบางพื้นที่ยังไม่สามารถสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง เนื่องจากผู้เข้าร่วมมักเป็นคนกลุ่มเดิมๆ และมีความเกรงใจในการจัดทำกระบวนการ เป็นต้น

ทั้งนี้ สศช. ได้นำเสนอผลความก้าวหน้าโครงการฯ และปัญหาอุปสรรคการดำเนินการต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (อชต.) ที่มีรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) เป็นประธาน และคณะกรรมการฯ ได้มีมติมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบและแก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้ว



การติดตามประเมินผลการกระจายอำนาจการปกครองสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

สศช. ได้ติดตามความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในภาพรวมและบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาด้านการบริหารจัดการภาครัฐในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ผลการดำเนินงานด้านการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่นในการกำหนดทิศทางการพัฒนา แต่การถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีความล่าช้า โดยเฉพาะการถ่ายโอนภารกิจจำนวน ๒๔๕ ภารกิจ สามารถทำได้เพียง ๑๘๕ ภารกิจ ขณะเดียวกันการพัฒนาศักยภาพในด้านการหารายได้ของท้องถิ่นยังไม่เต็มที่ ทำให้สัดส่วนรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองต่อรายได้ท้องถิ่นทั้งหมดลดลงจากร้อยละ ๑๘ ในปี ๒๕๔๒ เหลือเพียงร้อยละ ๙.๓๕ ในปี ๒๕๕๓ ทำให้ อปท. ต้องพึ่งรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้ โดยในปี ๒๕๕๓ อปท.ได้รับจัดสรรรายได้ร้อยละ ๒๕.๓ และจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๖.๑ ของรายได้สุทธิภาครัฐ ในปี ๒๕๕๔ ขณะที่คุณภาพของบุคลากรในท้องถิ่นมีปัญหา ขาดระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ประชาชนมีบทบาทการมีส่วนร่วมน้อยในการตรวจสอบการทำงานของ อปท. อย่างจริงจัง เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๒. กรอบแนวคิดการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.เพื่อเสนอบรรจุในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ได้แก่

๒.๑ ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ที่ยังคงค้างอยู่ตามแผนปฏิบัติการ ได้แก่ ภารกิจด้านสาธารณสุข การศึกษา สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และควรจัดทำแผนปฏิบัติการการถ่ายโอนที่แสดงการแบ่งอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน โดยหน่วยงานเจ้าของภารกิจเดิมต้องเร่งกำหนดมาตรฐานกลางของคุณภาพงานที่ถ่ายโอนเพื่อให้ อปท. มีเป้าหมายในการให้บริการสาธารณะที่ถูกต้อง และหน่วยงานเดิมที่เป็นเจ้าของภารกิจต้องปรับบทบาทของตนไปสู่การทำหน้าที่เป็นผู้กำกับ และตรวจสอบคุณภาพในการทำหน้าที่ของ อปท.

๒.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังให้แก่ อปท. ให้มีอิสระและส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้นทั้งรายได้ที่ อปท.จัดเก็บเอง และที่สนับสนุนโดยรัฐบาล เร่งส่งเสริมการสร้างประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ตามโครงสร้างรายได้ปัจจุบันให้เพิ่มมากขึ้น เร่งปรับปรุงการนำระบบแผนที่ภาษีที่ทันสมัย และพัฒนาระบบ GIS ร่วมกับการนำภาพถ่ายดาวเทียมมาใช้ประโยชน์ในการจำแนกการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินและที่ดินในท้องถิ่น ควรปรับปรุงการจัดสรรเงินอุดหนุนให้มีความยืดหยุ่นมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และรัฐบาลต้องพัฒนารายได้ทั้งที่เป็นภาษีและไม่ใช่อาชีพใหม่ๆ ที่มีความเหมาะสมกับขนาดและความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของ อปท.แต่ละรูปแบบมากขึ้น

๒.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารและการตัดสินใจของ อปท. ได้แก่ การจัดให้มีการเร่งรัด ส่งเสริม สร้างความเข้าใจในการมีส่วนร่วมระหว่าง อปท. และชุมชนต่างๆ ทั้งที่เป็นองค์กรชุมชน หรือองค์กรประชาชนต่างๆ ที่อยู่ในท้องถิ่นให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นในการทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะในท้องถิ่น การจัดวางระบบกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่ง่าย สะดวกในการเข้าถึง รวมทั้งมีระบบการสนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมดังกล่าวที่ชัดเจนจากรัฐบาลและ อปท. ทั้งที่เป็นการสนับสนุนทางงบประมาณ และการให้อำนาจหรือกฎระเบียบ การแก้ไขระเบียบวิธีการงบประมาณของ อปท.ที่เปิดช่องทางให้เกิดระบบงบประมาณของภาคประชาชนที่จะช่วยส่งเสริมการนำแผนพัฒนาชุมชนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำงบประมาณของ อปท. และเร่งส่งเสริมกลไกต่างๆ ที่จะทำให้มีการนำระบบบริหารที่มีธรรมาภิบาลในทุกๆ มิติมาใช้ในการบริหารของ อปท.

การติดตามประเมินผลโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕

๑. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยมีนายพนัส สิมะเสถียร เป็นประธาน และรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ และผลสัมฤทธิ์จากการดำเนิน

โครงการ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

๑.๑ หลักเกณฑ์การประเมินผลและจัดกลุ่มโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับภาพรวม ระดับแผนงานรายสาขา และระดับโครงการ และแบ่งกลุ่มโครงการที่จะทำการติดตามประเมินผล ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ โครงการลงทุนที่มีผลต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ทั้งทางด้านการสร้างงานและสร้างรายได้ในระยะสั้น ซึ่งเป็นโครงการที่มีขนาดเล็กที่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายใน ๑-๒ ปี กลุ่มที่ ๒ โครงการลงทุนที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยมีลักษณะเป็นโครงการต่อเนื่องที่มีการผูกพันงบประมาณลงทุนมากกว่า ๓ ปี และกลุ่มที่ ๓ โครงการลงทุนอื่นๆ ที่มีลักษณะสนับสนุนการดำเนินนโยบายรัฐบาลเฉพาะเรื่อง เช่น การเพิ่มทุนสถาบันการเงินของรัฐ เป็นต้น

๑.๒ การติดตามความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการ ในสาขาต่างๆ ได้แก่ สาขาขนส่ง (กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท และการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย) โครงการสาขาการศึกษา โครงการสาขาสาธารณสุข โครงการสาขาพัฒนาการท่องเที่ยว โครงการประกันรายได้เกษตรกร โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โครงการภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และให้ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น

๑.๓ การจัดทำตัวชี้วัดในการประเมินผลโครงการ โครงการสาขาสาธารณสุข โครงการสาขาการศึกษา โครงการสาขาขนส่ง โครงการประกันรายได้เกษตรกร โครงการสาขาพัฒนาการท่องเที่ยว และโครงการสาขาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑.๔ การสำรวจพื้นที่ภาคสนามเพื่อติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการ โดยจัดตั้งคณะทำงานสำรวจพื้นที่ภาคสนามเพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินโครงการประกันรายได้เกษตรกร โครงการสาขาบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โครงการก่อสร้างถนนไร้ฝุ่น โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และโครงการเพิ่มทุนให้แก่สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

๑.๕ การประเมินผลกระทบต่อเศรษฐกิจจากการดำเนินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ โดยประเมินผลกระทบต่อการอุปโภค บริโภค และผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในไตรมาสที่ ๔/๒๕๕๒ และไตรมาสที่ ๑/๒๕๕๓ เปรียบเทียบระหว่างกรณีมีและไม่มีโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕

๑.๖ แนวทางการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ ในระยะต่อไป ในส่วนโครงการที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแต่ยังไม่ได้รับจัดสรรแหล่งเงิน จึงควรพิจารณาลงทุนในโครงการที่มีความจำเป็นในการวางรากฐานของประเทศในระยะยาวและมีความพร้อมในการดำเนินการ โดยอาจพิจารณาใช้แหล่งเงินลงทุนโครงการจากงบประมาณแผ่นดิน และเงินกู้ตามกระบวนการปกติ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของโครงการและระยะเวลาดำเนินการของโครงการมากขึ้น ให้ส่วนราชการพิจารณาทบทวนความจำเป็นของโครงการที่จะขอใช้เงินเหลือจ่ายจากพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อนำเงินที่ได้รับจัดสรรไปใช้แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ประสบภัยซึ่งมีความเร่งด่วนก่อน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๒. การติดตามประเมินผลโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ สศช. ได้ติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ เพื่อประเมินผลผลิตที่ดำเนินการได้จริงเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งประเมินความพึงพอใจของประชาชนจากการใช้ประโยชน์ของโครงการ โดยจัดทำรายงานผลการติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการเร่งรัดหรือปรับปรุงโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ และประเด็นเชิงนโยบายสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ ในอนาคต โดยโครงการที่ติดตามประเมินผลในภาคสนามประกอบด้วย ๔ โครงการ คือ โครงการก่อสร้างถนนไร้ฝุ่น โครงการแหล่งน้ำขนาดเล็ก โครงการประกันรายได้เกษตรกร และโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ผลการสำรวจภาคสนามโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ ในพื้นที่ภาคกลาง และภาคใต้ ระหว่างวันที่ ๗-๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ โครงการก่อสร้างถนนไร้ฝุ่น การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ทั้งในการลดปัญหาฝุ่น ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล อาทิ โรคทางเดินหายใจ และภูมิแพ้ โครงการนี้ใช้ประโยชน์ในการสัญจร และการขนส่งสินค้า ทำให้ประชาชนเดินทางได้สะดวกมากขึ้น และลดระยะเวลาในการเดินทาง **ประชาชนที่ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความพึงพอใจเป็นอย่างมาก** เนื่องจากเป็นโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ ประชาชนรับรู้โครงการตั้งแต่นั้น เพราะมีการประชาสัมพันธ์ให้รับรู้การดำเนินงานทุกขั้นตอนในรูปแบบต่างๆ เช่น วิทยุ ป้ายประชาสัมพันธ์ และประชุมชี้แจง เป็นต้น



๒.๒ โครงการแหล่งน้ำขนาดเล็ก การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาแหล่งน้ำแต่การจ้างงานในพื้นที่มีน้อย โครงการทำให้ลำคลองไม่ตื้นเขิน น้ำไหลถ่ายเทได้สะดวกและสะอาด ปราศจากผักตบชวาและวัชพืช ส่งผลให้ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการมาก ทำให้ประชาชนมีน้ำใช้ในการประกอบอาชีพและอุปโภคบริโภค โครงการเป็นความต้องการของประชาชน และเป็นไปตามแผนงานและแผนการเบิกจ่ายงบประมาณที่ตั้งไว้ แต่**โครงการไม่บรรลุวัตถุประสงค์การสร้างงานในพื้นที่** เพราะเป็นการจ้างเหมาบริษัทดำเนินการทั้งหมด และใช้เครื่องจักรในการทำงานเป็นหลัก การจ้างแรงงานในพื้นที่จึงมีน้อย

๒.๓ โครงการประกันรายได้เกษตรกร พบว่าพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรเป็นการเช่ามากกว่าการเป็นเจ้าของ การถือครองพื้นที่เกษตรในภาคกลางต่ำกว่าภาคใต้ในทุกรูปแบบ เกษตรกรในภาคกลางถือครองพื้นที่เฉลี่ย ๑๘.๐๘ ไร่ แบ่งเป็นการเช่าเฉลี่ย ๑๐ ไร่ และการเป็นเจ้าของเฉลี่ย ๘.๐๘ ไร่ ขณะที่ในภาคใต้เกษตรกรถือครองพื้นที่ทั้งหมดเฉลี่ย ๒๙ ไร่ แบ่งเป็นการเช่าเฉลี่ย ๑๕ ไร่ และการเป็นเจ้าของเฉลี่ย ๑๔ ไร่ **ปริมาณผลผลิตที่เกษตรกรจำหน่ายโดยเฉลี่ยต่ำกว่าโควตาที่ระบุและจัดสรร** เกษตรกรภาคกลางมีปริมาณที่ขายได้เฉลี่ย ๑๔.๐๘ ตันต่อราย ภาคใต้มีปริมาณที่ขายได้เฉลี่ย ๒๐ ตันต่อราย ส่วนเกษตรกรภาคกลางขายข้าวเปลือกได้จริงต่อตันเฉลี่ย ๗,๙๐๐ บาท และได้รับเงินชดเชยต่อตันเฉลี่ย ๘๐๐ บาท ภาคใต้มีราคาขายจริงต่อตันเฉลี่ย ๗,๑๐๐ บาท และได้รับเงินชดเชยต่อตันเฉลี่ย ๑,๒๐๐ บาท **การสร้างความมั่นคงด้านรายได้แก่เกษตรกร** พบว่าเกษตรกรร้อยละ ๙๓.๓ มีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตสูงกว่าต้นทุนการผลิต ส่วนเกษตรกรที่เหลืออีกร้อยละ ๖.๗ ประสบกับการขาดทุนเนื่องจากผลผลิตเสียหายจากโรคเพลี้ยกระโดดระยะยาว โดยเกษตรกรร้อยละ ๔๐ มีความพึงพอใจต่อโครงการในระดับมากถึงมากที่สุด และร้อยละ ๔๐ พึงพอใจระดับปานกลาง เนื่องจากได้รับเงินชดเชยส่วนต่างของราคาประกันกับเกณฑ์กลางอ้างอิงจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยตรงและรวดเร็ว

๒.๔ โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง พบว่าการจัดสรรเงินเพิ่มเติมจากงบไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ กองทุนฯ ในภาคกลาง ได้รับการจัดสรรเงินเพิ่มเติมแล้วทั้งหมด แต่ในภาคใต้ กองทุนฯ ในพื้นที่ตัวอย่างไม่ได้รับเงินทุนเพิ่มเติมเพราะสภาพพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเข้าไปให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและอยู่ห่างไกล **เงินกู้ที่ได้ส่วนใหญ่สมาชิกนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ** ด้านการเกษตร เช่น ซื้อปุ๋ย และยาฆ่าแมลง เป็นต้น **มีสมาชิกส่วนน้อยที่นำไปใช้หนี้ในระบบ** กองทุนฯ แต่ละแห่งคิดอัตราดอกเบี้ยแตกต่างกันตั้งแต่ร้อยละ ๓.๕-๑๒.๐๐ ต่อปี **ผลประโยชน์ที่ได้จากดอกเบี้ยเงินกู้** กองทุนฯ นำไปสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน เช่น ให้ทุนการศึกษา และปรับปรุงที่สาธารณะประโยชน์ เป็นต้น **การติดตามเรียกคืนเงินกู้** ใช้วิธีการแจ้งให้ผู้กู้และผู้ค้ำประกันทราบล่วงหน้า และมีการแบ่งกรรมการรับผิดชอบกลุ่มสมาชิก **ความเป็นอยู่และรายได้ของสมาชิกดีขึ้น** จากการรวมตัวทำงานร่วมกัน มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น แต่ก็มีหนี้สินเพิ่มขึ้นจากการเป็นหนี้กองทุนฯ **การบริหารงานมีความโปร่งใส** คณะกรรมการฯ มีความรู้เพียงพอในด้านการวางระบบบริหารจัดการด้านการเงิน การบัญชี และการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือแนวทางวิเคราะหหนี้เชื่อ การติดต่อขอรับบริการทำได้สะดวก และสมาชิกมีความพึงพอใจสูงในการทำงานของคณะกรรมการฯ



การตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการกลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจ และสังคม

คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.) ได้มอบหมายให้ สศช. เป็นอนุกรรมการและเลขานุการของ คณะอนุกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการของกลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจ (อ.ต.ค.ป.กลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจ) และกลุ่มกระทรวงด้านสังคม (อ.ค.ต.ป.กลุ่มกระทรวงด้านสังคม) เพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริม ผลักดัน และสอบทานผลการดำเนินงานของส่วนราชการ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคราชการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของ ค.ต.ป. และเป็นไปตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ ในรอบปี ๒๕๕๓ ได้แก่

๑. การจัดทำรายงานการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการกลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ (รอบ ๖ เดือน) ซึ่งสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

(๑) การตรวจราชการ พบว่าบางส่วนราชการ ยังเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในเรื่องรูปแบบการจัดทำรายงานตามคู่มือ การตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการด้านการตรวจราชการ เช่น ขาดตารางแสดงรายละเอียดประกอบการสอบทาน และ ตาราง check list ความครบถ้วน และครอบคลุม

(๒) การตรวจสอบภายใน ถูกนำไปจัดทำเป็นตัวชี้วัดหนึ่งของคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๕๓ ทำให้ ผู้ตรวจสอบภายในต้องจัดทำกระต่ายทำการประเมินความเสี่ยง แผนการปฏิบัติงาน รายงานผลการตรวจตามแผนการตรวจสอบ และรายงานผลการตรวจสอบพร้อมแสดงความเห็นและข้อเสนอแนะให้แก่ผู้บริหาร ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพของรายงานการ ตรวจสอบภายในให้ดียิ่งขึ้น

(๓) การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ พบว่าบางส่วนราชการ ไม่สามารถดำเนินการตามปฏิทิน ที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดไว้ได้ เนื่องจากยังรอให้สำนักงาน ก.พ.ร. ส่งผลการตรวจสอบรายละเอียดตัวชี้วัด (KPI Audit) ให้ส่วน ราชการทราบ และจัดทำรายงานฯ โดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนน ข้อมูลการดำเนินงาน เอกสารหลักฐาน อ้างอิงไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ รวมทั้งได้ใส่ค่าคะแนนในรายงานการประเมินตนเองและรายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองฯ (รายตัวชี้วัด) ยังไม่ถูกต้องตรงกัน

(๔) การควบคุมภายใน พบว่าบางส่วนราชการไม่ได้นำกระบวนการปฏิบัติงาน หรือแผนงาน/โครงการสำคัญ มากำหนดเป็นประเด็นหรือเป้าหมายในการกำหนดแผนการควบคุมภายในหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง อาจทำให้แผนการ ปรับปรุงการควบคุมภายในของส่วนราชการดังกล่าว ขาดนัยสำคัญ และขาดโอกาสที่จะใช้กระบวนการควบคุมภายในเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ของกระบวนการปฏิบัติงานหรือแผนงาน/โครงการสำคัญของส่วนราชการ

(๕) **รายงานการเงิน** มีเพียง ๓ กระทรวง ที่มีผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณในภาพรวมเป็นไปตามเป้าหมาย/สูงกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร้อยละ ๔๓) ได้แก่ กระทรวงการคลัง พาณิชย และอุตสาหกรรม ส่วนที่เหลือ มีผลการเบิกจ่ายในภาพรวมต่ำกว่าเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนด เนื่องจากความล่าช้าของการดำเนินการ เช่น การจัดซื้อจัดหาในขั้นตอนการร่างขอบเขตงาน การส่งมอบงานของผู้รับจ้าง รวมทั้งการขาดแคลนบุคลากรด้านการเงิน ฯลฯ

(๖) **การสอบทานกรณีพิเศษ** พบว่าการคัดเลือกโครงการสอบทาน ค.ต.ป. ประจำปีกระทรวงส่วนใหญ่ได้คัดเลือกโครงการตามหลักเกณฑ์ที่ ค.ต.ป. กำหนด แต่ยังมีบางกระทรวงได้คัดเลือกโครงการขนาดเล็กที่ไม่มีผลกระทบต่อยุทธศาสตร์กระทรวงและกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์ในวงแคบมาสอบทาน ส่วนรูปแบบการรายงานของบางกระทรวงยังขาดความสมบูรณ์ครบถ้วนในการกรอกข้อมูลลงในแบบรายงานและตารางรายละเอียดประกอบการสอบทานตามคู่มือฯ นอกจากนี้ ข้อเสนอแนะของ ค.ต.ป. ประจำปีกระทรวง บางกระทรวงไม่ได้รับบูรณาการภาพที่ต้องรับไปดำเนินงานทำให้ยากต่อการสอบทาน

ทั้งนี้ อ.ค.ต.ป. กลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจ ได้เสนอรายงานฯ ต่อ ค.ต.ป. เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่ง ค.ต.ป. จะประมวลเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

๒. การตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการของกลุ่มกระทรวงด้านสังคม ได้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) **กำหนดแนวทางในการตรวจสอบและประเมินผลระดับกระทรวง** ที่สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางของ ค.ต.ป. และลักษณะงานของกระทรวงด้านสังคม และหน่วยงานด้านสังคมที่ไม่สังกัดกระทรวง ได้แก่ กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ราชบัณฑิตยสถาน และสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

(๒) **กำหนดมาตรการ** เพื่อส่งเสริมให้กระทรวง/หน่วยงานสามารถดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๓) **ทำการสอบทานรายงานการตรวจสอบและประเมินผล** ใน ๒ กรณี คือ กรณีปกติ ทำการสอบทานในประเด็นการตรวจสอบและประเมินผลด้านการเงิน ด้านการตรวจสอบภายใน ด้านการปฏิบัติตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ด้านการควบคุมภายใน และด้านการตรวจราชการ กรณีพิเศษ ทำการสอบทานโครงการสำคัญตามนโยบายรัฐบาลที่ได้มีการริเริ่มดำเนินการแล้ว หรือโครงการที่ดำเนินการต่อเนื่องหรือโครงการผูกพัน และเป็นโครงการที่ได้รับเงินงบประมาณหรือมีผลกระทบสูง

(๔) **จัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประเมินผล** ในภาพรวมของกลุ่มกระทรวงด้านสังคม และหน่วยงานไม่สังกัดกระทรวง พร้อมข้อเสนอแนะเสนอต่อ ค.ต.ป. ปีละ ๒ ครั้ง เพื่อสรุปเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จากการสอบทานในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ พบว่า การตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการของกลุ่มกระทรวงด้านสังคมและหน่วยงานไม่สังกัดกระทรวง ในภาพรวมไม่พบข้อบกพร่องอย่างมีนัยสำคัญที่เป็นเหตุให้เชื่อว่าหน่วยงานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในแต่ละด้านของการสอบทาน อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินโครงการกระทรวงเจ้าของโครงการจะต้องเร่งรัด กำกับและติดตามการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

การติดตามประเมินผลการพัฒนาภาคในระยะ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐

สศช. ได้ติดตามประเมินผลกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคในระยะ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ พร้อมทั้งเสนอแนวทางการปรับทิศทางการพัฒนาภาคในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ อันจะนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันในระดับภาคได้อย่างเหมาะสม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในระยะ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ พบว่า

๑.๑ กรุงเทพมหานครและภาคกลางยังคงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ขณะที่ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ระหว่างภาคยังคงอยู่ในระดับสูง ส่วนคนจนยังกระจุกตัวอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ

๑.๒ ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เกิดเครือข่ายการพึ่งตนเองในหลายพื้นที่ แต่การย้ายถิ่นของแรงงานจากชนบทสู่เมืองและภาระพึ่งพิงของผู้สูงอายุมีสูง



๑.๓ ประเทศไทยมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นเมืองเร็วขึ้นเช่นเดียวกับกระแสโลก โดยจะเพิ่มขึ้นในทุกภาค แต่การกระจายกิจกรรมเศรษฐกิจจากเมืองใหญ่สู่กลุ่มเมืองขนาดกลางยังขาดความสมดุล ขณะที่มีโอกาสการพัฒนาจากการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

๑.๔ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่นในการกำหนดทิศทางการพัฒนา แต่การแบ่งและถ่ายโอนภารกิจให้อ.ป.ท. มีความล่าช้า

๒. ประเด็นการพัฒนาภาคในระยะแผนฯพัฒนา ฉบับที่ ๑๑

๒.๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอย่างยั่งยืน มีประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในแต่ละภาค ดังนี้

(๑)ภาคเหนือ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการภายใต้แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยใช้ฐานความรู้ด้านเทคโนโลยี ศิลปวัฒนธรรม และการออกแบบร่วมสมัย สร้างความมั่นคงและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะการพัฒนาแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบเครือข่าย การสนับสนุนการรวมกลุ่มการผลิตและการตลาด รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในภาค ประเทศ และกับกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและบริการ และพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาในระยะต่อไป

(๒)ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพิ่มความมั่นคงของอาชีพเกษตรกรและเกษตรกรรายย่อย โดยนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและความสำเร็จของปราชญ์ชาวบ้านเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรและเพิ่มคุณภาพชีวิต เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร การพัฒนาระบบชลประทาน และคุณภาพเกษตรกร สนับสนุนการผลิตทางอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับฐานการผลิตของท้องถิ่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้จุดแข็งด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ รวมทั้งเร่งต่อยอดการใช้ประโยชน์ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๓)ภาคกลาง ยกระดับกระบวนการผลิตภาคเกษตรไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย พัฒนากำลังคนและปรับปรุงกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับค่านิยมในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับคนทำงาน ชุมชน และผู้บริโภค สนับสนุนการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มและทรัพย์สินทางปัญญาให้กับผลผลิตชุมชน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริการและธุรกิจที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว พัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ที่มีคุณภาพเพื่อสนับสนุนภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมหลักของประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการสำหรับตลาดผู้สูงอายุ รวมทั้งให้มีการศึกษาทางเลือกเกษตรกรในการปรับระบบการผลิตไปสู่พืชพลังงาน

(๔) ภาคใต้ เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจหลัก สร้างความมั่นคงด้านอาชีพแก่เกษตรกรรายย่อยตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการผลิตและการตลาดสมัยใหม่ ยกระดับการแปรรูปขั้นต้นของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เชื่อมโยงฐานวัตถุดิบในภาค พัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก เตรียมความพร้อมการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมใหม่ที่มีคุณภาพไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนเร่งดำเนินการตามข้อตกลงภายใต้กรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน JDS และ IMT-GT

๒.๒ การพัฒนาคน ชุมชนและสังคมให้มีคุณภาพพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในแต่ละภาค ดังนี้

(๑) ภาคเหนือ สร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชน ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเตรียมความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ผสมผสานการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพร่วมกับพื้นฐานวัฒนธรรมท้องถิ่น จัดการศึกษาที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนากิจกรรมฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ ควบคู่กับการจัดระบบแรงงานต่างด้าวอย่างจริงจัง รวมทั้งป้องกันปัญหาทางสังคมและความมั่นคง

(๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พัฒนาคุณภาพคน รื้อฟื้นประเพณีวัฒนธรรมที่มีคุณค่าให้เป็นทุนทางสังคมที่ยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์ของสังคมชุมชนที่เริ่มอ่อนแอ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยผ่านระบบการเงินชุมชนและระบบสวัสดิการชุมชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทร่วมสนับสนุนมากขึ้น

(๓) ภาคกลาง ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดหาสวัสดิการและบริการผู้สูงอายุพัฒนาระบบเฝ้าระวังและการแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน และปัญหาอาชญากรรม พัฒนาศักยภาพแรงงานให้ก้าวทันเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนและชุมชนในการดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ของตนเอง

(๔) ภาคใต้ พัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานให้ตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมหลักของภาค เสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน พื้นฟูและส่งเสริมการสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นเพื่อเป็นพลังยึดเหนี่ยวของครอบครัวและชุมชน จัดระบบองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งชุมชนผ่านกระบวนการประชาคม แผนชุมชน ระบบการเงินและสวัสดิการชุมชน ตลอดจนเร่งแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามแนวทางสันติวิธี

๒.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในแต่ละภาค ดังนี้

(๑) ภาคเหนือ อนุรักษ์ฟื้นฟูป่าไม้ ดินน้ำและดินให้สมบูรณ์ ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ สนับสนุนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายชุมชนในการร่วมกันจัดการและแก้ไขปัญหา สนับสนุนการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพมุ่งสู่การเป็น ECO-City / ECO-Town พร้อมทั้งพัฒนาความหลากหลายทางชีวภาพโดยเน้นการจัดการองค์ความรู้ผสมผสานต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การวิจัยและพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรและพืชผลเกษตรพื้นบ้าน

(๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฟื้นฟูและเพิ่มพื้นที่ป่า แก้ไขปัญหาซ้ำซากโดยเฉพาะภัยแล้งและน้ำท่วม โดยค้นหาต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชน พัฒนาระบบชลประทาน และพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กที่เหมาะสมกับภูมิสังคม

(๓) ภาคกลาง ฟื้นฟูคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำ การป้องกันและกำจัดของเสียจากแหล่งผลิตและชุมชน ส่งเสริมภาคการผลิตอุตสาหกรรมและบริการในการใช้เทคโนโลยีที่สะอาดไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดินเสื่อมโทรม น้ำเน่าเสีย และสุขภาพของเกษตรกร พัฒนาระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเร่งแก้ปัญหามลพิษจากขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ

(๔)ภาคใต้ คุ่มครองป่าดงดิบบริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย พื้นที่ชุ่มน้ำและพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนจัดระเบียบการใช้พื้นที่ชายฝั่งทะเลให้สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับของพื้นที่ แก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำธรรมชาติที่เสื่อมโทรม และการกัดเซาะชายฝั่งทะเลอย่างบูรณาการทุกภาคส่วน สนับสนุนการวางแผนป้องกันและจัดให้มีระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ชุมชนที่มีความเสี่ยงสูง โดยเฉพาะ ภัยสึนามิ วาตภัย อุทกภัยและดินถล่ม

๒.๔ การสนับสนุนการกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับกระจายอำนาจการตัดสินใจให้ท้องถิ่นมีบทบาทรับผิดชอบในการบริหารจัดการสาธารณะเพิ่มขึ้น และสามารถแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดย

(๑) เพิ่มบทบาทและประสิทธิภาพการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้แผนชุมชน แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและบริหารงบประมาณอย่างบูรณาการ ยกกระดับประสิทธิภาพการจัดทำแผน ข้อเสนอแผนงาน/โครงการ การบริหารจัดการโครงการที่โปร่งใส และกำกับดูแลการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) พัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถในการจัดบริการสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยการสนับสนุนด้านงบประมาณและขีดความสามารถทางการเงิน ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิควิชาการเพื่อพัฒนากำลังคน และสนับสนุนการจัดตั้งองค์กรท้องถิ่นรูปแบบพิเศษรับผิดชอบในการบริหารจัดการสาธารณะ พร้อมทั้งสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการบริหารจัดการ





๓.๔ การสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูล เครื่องชี้วัด และการสื่อสารเพื่อการพัฒนา

การรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้แก่การจัดทำประมาณการเศรษฐกิจและวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจรายไตรมาส รายงานภาวะสังคมรายไตรมาส และการศึกษาและจัดทำข้อมูลพยากรณ์เศรษฐกิจไทยระยะยาว

การสร้างองค์ความรู้ได้แก่ นโยบายการคลังสู่การเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน การพัฒนาการประมวลผลข้อมูลสต็อกทุนและค่าเสื่อมราคาของประเทศไทย การเปิดเสรีการค้าภายใต้มาตรการชดเชยรายได้ของภาครัฐ การบริหารจัดการด้านการคลังในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ การจัดทำบัญชีประชาชาติที่คิดรวมต้นทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สถานภาพและปัจจัยสู่ความสำเร็จของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันแบบก้าวกระโดดของกลุ่มประเทศ BRICs และ ประเทศอินโดนีเซีย

การพัฒนาระบบข้อมูล ตัวชี้วัด ได้แก่การปรับปรุงและพัฒนาดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยในระดับเมืองและชนบท การจัดทำฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน การดำเนินงานห้องสมุดสุริยานุวัตร การดำเนินงานศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ สศช.และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของ สศช.

การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ได้แก่ การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศการประชุมประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช.

๓.๔ การสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูล เครื่องชี้วัด และการสื่อสารเพื่อการพัฒนา

การจัดทำประมาณการเศรษฐกิจและวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจรายไตรมาส

สศช. มีภารกิจในการจัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจ และประมาณการเศรษฐกิจรายไตรมาส และรายปี ซึ่งครอบคลุมสถานะเศรษฐกิจด้านต่างๆ ประกอบด้วย ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งด้านอุปสงค์ ด้านการผลิต สถานการณ์ด้านการเงินและการคลัง สถานการณ์ด้านราคา และภาวะเศรษฐกิจโลก รวมทั้งเสนอแนะประเด็นนโยบายการบริหารเศรษฐกิจมหภาค ในปี ๒๕๕๓ ได้มีการรายงานวิเคราะห์สถานการณ์เป็นรายไตรมาส และประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจปี ๒๕๕๔ และเสนอแนะประเด็นนโยบายการบริหารเศรษฐกิจมหภาค ดังนี้



๑. เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกปี ๒๕๕๓ ขยายตัวร้อยละ ๑๒.๐ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕.๙ ในไตรมาสสุดท้ายของปี ๒๕๕๒ เป็นการฟื้นตัวที่เร็วกว่าที่คาด โดยการใช้จ่ายครัวเรือน การลงทุนภาคเอกชน และการส่งออกปรับตัวดีขึ้น ตามเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวอย่างชัดเจน ประกอบกับรายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นจากการที่ราคาพืชผลหลักสูงขึ้น ทั้งนี้การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และอัตราการใช้จ่ายการลงทุนสูงขึ้น ในขณะที่อัตราการว่างงานลดลง

๒. เศรษฐกิจไทยไตรมาสสองปี ๒๕๕๓ ขยายตัวร้อยละ ๙.๑ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ดังนั้นในครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ ๑๐.๖ โดยมีแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและความมั่นใจของนักลงทุนส่งผลให้การผลิต การส่งออก การลงทุนและการบริโภคของภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับรายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นจากการที่ราคาพืชผลสูงขึ้น อย่างไรก็ตามปัญหาความไม่สงบทางการเมืองได้ส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเมืองไทยลดลงร้อยละ ๓.๖

๓. เศรษฐกิจไทยในไตรมาสสามปี ๒๕๕๓ ขยายตัวร้อยละ ๖.๗ รวม ๙ เดือนแรกของปี เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงถึงร้อยละ ๙.๓ โดยมีแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและความมั่นใจของนักลงทุนส่งผลให้การส่งออก การลงทุน และการบริโภคภาคเอกชนยังคงขยายตัว รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกร และอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำ

๔. เศรษฐกิจไทยในไตรมาสสี่ปี ๒๕๕๓ คาดว่ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับสามไตรมาสที่ผ่านมา เนื่องจากประเทศได้ประสบกับปัญหาอุทกภัยซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสนับสนุนที่จะเป็นแรงส่งต่อการขยายตัวในไตรมาสสุดท้ายของปี ได้แก่ เศรษฐกิจโลกที่ยังขยายตัวได้ดี แม้ว่าจะชะลอตัวลงจากครึ่งแรกของปี การลงทุนที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และการปรับตัวดีขึ้นของภาคการท่องเที่ยว เป็นต้น

๕. เศรษฐกิจทั้งปี ๒๕๕๓ คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๗.๙ เทียบกับ ร้อยละ ๒.๓ ในปี ๒๕๕๒ อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ ๓.๒ เทียบกับร้อยละ -๐.๙ ในปี ๒๕๕๒ มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒๕.๑ และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณร้อยละ ๔.๓ ของ GDP จากที่เกินดุลประมาณร้อยละ ๘.๓ ของ GDP ในปี ๒๕๕๒

๖. การประมาณการเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๕๔ คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ ๓.๕-๔.๕ ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ ๗.๙ ในปี ๒๕๕๓ จากการที่เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัว และแนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาท โดยที่การส่งออกจะขยายตัว

ร้อยละ ๑๑.๗ การบริโภคและการลงทุนเอกชนขยายตัวร้อยละ ๔.๓ และ ๙.๘ ตามลำดับ ส่วนเงินเพื่อทั่วไปอยู่ในช่วงร้อยละ ๒.๕-๓.๕ อัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๒-๑.๓ ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ ๓.๓ ของ GDP

๗. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจปี ๒๕๕๔ แม้ว่าเศรษฐกิจไทยในปีนี้มีอัตราการขยายตัวในระดับสูง แต่ในปี ๒๕๕๔ แรงขับเคลื่อนจากอุปสงค์ในตลาดโลกมีแนวโน้มชะลอตัวลง เมื่อรวมกับฐานที่เริ่มสูงขึ้นในปี ๒๕๕๓ ทำให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอตัวลง และส่งผลกระทบต่อการบริหารเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุน อัตราแลกเปลี่ยนและราคาน้ำมัน รวมถึงความรุนแรงของภัยพิบัติทางธรรมชาติ นอกจากนี้การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและการลงทุนยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของความสงบเรียบร้อยของสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศ ดังนั้นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจในปี ๒๕๕๔ ควรให้ความสำคัญกับการดำเนินการใน ๕ เรื่อง ดังนี้

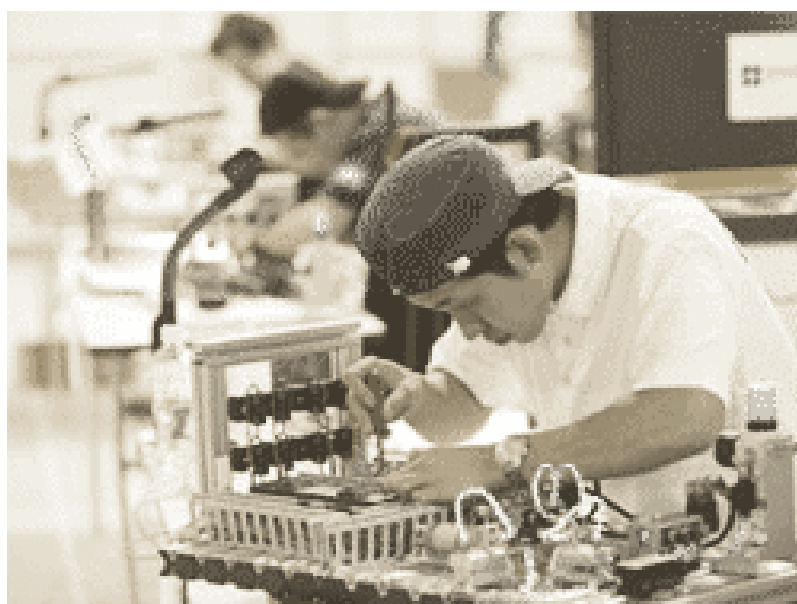
๗.๑ การเร่งฟื้นฟูผลกระทบจากอุทกภัยในปลายปี ๒๕๕๓ ทั้งด้านการชดเชยรายได้เกษตรกร และระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้เร่งวางแผนในระยะยาวในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและบริโภค ทั้งในกรณีภัยแล้งและอุทกภัย

๗.๒ การบริหารจัดการด้านราคาสินค้าที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาสินค้าเกษตรที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นจากความเสียหายของผลผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย และต้นทุนการผลิตที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของแรงงานขั้นต่ำ และการปรับเพิ่มขึ้นตามอุปสงค์ของสินค้าที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

๗.๓ การส่งเสริมและจูงใจให้ภาคธุรกิจส่งออกใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอ โดยมีผลิตภัณฑ์ป้องกันความเสี่ยงที่หลากหลาย ง่ายต่อการใช้ และมีต้นทุนต่ำ นอกจากนี้สำหรับ SME ที่มีข้อจำกัดทางด้านการเข้าถึงและความสามารถในการใช้เครื่องป้องกันความเสี่ยง ภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น และควรสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือดังกล่าวในระยะยาว

๗.๔ การเร่งแก้ปัญหาและบริหารจัดการแรงงานทั้งในส่วนที่ได้รับผลกระทบจากภัยน้ำท่วม และแรงงานที่ขาดแคลนในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ และแนวโน้มการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น เช่น การจัดฝึกอบรมสำหรับแรงงานเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๗.๕ การเร่งรัดฟื้นฟูความสามัคคีปรองดองของคนไทย โดยการเร่งรัดการดำเนินการตามแผนการปรองดองอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งการรักษาภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวและนักลงทุนต่างชาติ



ประมาณการเศรษฐกิจปี ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓		ปี ๒๕๕๔
			๒๓ ส.ค. ๕๓	๒๒ พ.ย. ๕๓	๒๒ พ.ย. ๕๓
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	๙,๐๘๐.๕	๙,๐๔๑.๖	๑๐,๐๐๐.๙	๑๐,๐๗๒.๓	๑๐,๗๗๗.๓
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	๑๓๕,๕๒๘.๘	๑๓๕,๑๔๔	๑๔๘,๑๖๒	๑๔๙,๖๓๔	๑๕๙,๔๓๕
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	๒๗๒.๒	๒๖๓.๓	๓๐๗.๗	๓๑๖.๗	๓๖๕.๓
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	๔,๐๖๒.๒	๓,๙๓๖.๐	๔,๕๕๘.๘	๔,๗๐๕.๕	๕,๔๐๔.๖
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	๒.๕	-๒.๓	๗.๐-๗.๕	๗.๙	๓.๕ - ๔.๕
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	๑.๒	-๙.๒	๙.๒	๙.๗	๘.๐
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	๓.๒	-๑๓.๑	๑๒.๑	๑๓.๙	๙.๘
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	-๔.๗	๒.๗	๑.๗	-๑.๓	๒.๕
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	๒.๙	๐.๑	๔.๐	๕.๐	๔.๑
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	๒.๙	-๑.๑	๔.๑	๔.๙	๔.๓
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	๓.๒	๗.๕	๓.๙	๕.๕	๒.๗
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	๕.๑	-๑๒.๕	๑๕.๑	๑๔.๓	๖.๐
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	๑๗๕.๒	๑๕๐.๗	๑๘๙.๗	๑๘๘.๘	๒๑๑.๐
อัตราการขยายตัว (%)	๑๕.๘	-๑๓.๙	๒๕.๗	๒๕.๑	๑๑.๗
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	๖.๐	-๑๓.๖	๑๗.๒	๑๖.๔	๖.๒
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	๘.๙	-๒๑.๕	๒๐.๖	๒๐.๙	๘.๐
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	๑๗๕.๖	๑๓๑.๓	๑๗๔.๘	๑๗๕.๕	๑๙๙.๐
อัตราการขยายตัว (%)	๒๖.๕	-๒๕.๒	๓๒.๙	๓๓.๕	๑๓.๔
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	๘.๙	-๒๓.๑	๒๔.๙	๒๕.๕	๗.๙
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	-๐.๔	๑๙.๔	๑๔.๙	๑๓.๓	๑๒.๐
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{๓/}	๒.๒	๒๑.๙	๑๕.๑	๑๓.๖	๑๒.๐
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	๐.๘	๘.๓	๔.๙	๔.๓	๓.๓
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	๕.๔	-๐.๙	๓.๐-๓.๕	๓.๒	๒.๕ - ๓.๕
GDP Deflator	๓.๙	๑.๙	๓.๐-๓.๕	๓.๕	๒.๕ - ๓.๕

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

หมายเหตุ ^{๓/} Reinvested earnings has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account

การศึกษาและจัดทำข้อมูลพยากรณ์เศรษฐกิจไทยระยะยาว

สศช. เป็นหน่วยงานกลางกำกับดูแลโครงการศึกษาฯ และจัดทำข้อมูลพยากรณ์เศรษฐกิจไทยระยะยาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำประมาณการเศรษฐกิจมหภาครายสาขาการผลิตในระดับประเทศ และระดับภาคในระยะยาวและเพื่อสร้างฐานข้อมูลและแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคที่มีความเหมาะสมต่อการประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจรายสาขาในระยะยาว โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น ๔ ส่วนหลักได้แก่ (๑) การสร้างตารางบัญชีทางสังคมสำหรับปี ๒๕๕๐ (๒) การสร้างแบบจำลองดุลยภาพทั่วไปเชิงพลวัต (๓) การประมาณการสถานะทางเศรษฐกิจและข้อสมมติที่จำเป็น และ (๔) การประมาณการผลผลิตมวลรวมรายสาขาระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด

ผลการศึกษาจะทำให้ได้ผลการประมาณการผลผลิตมวลรวมภายในประเทศโดยรวมและแยกสาขาการผลิต ๑๖ สาขา ปี ๒๕๕๓-๒๕๖๗ และประมาณการผลผลิตมวลรวมภายในประเทศระดับจังหวัดและภาคในระยะเวลาเดียวกัน





นอกจากนี้การพัฒนาตารางบัญชีทางสังคมและแบบจำลองดุลยภาพทั่วไปจะทำให้ทราบแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวของตัวแปรภายนอกแบบจำลองที่มีความสำคัญต่อการกำหนดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจไทย เช่น อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจโลก อัตราการเพิ่มของกำลังแรงงานในประเทศ อัตราการเติบโตของประชากร เป็นต้น ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถมีการปรับปรุงเพื่อทำการพยากรณ์ในระยะต่อไปได้

การบริหารจัดการด้านการคลัง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

สศช. ได้จัดสัมมนาเชิงวิชาการประจำปี ๒๕๕๓ ในหัวข้อเรื่อง “การบริหารจัดการด้านการคลัง ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑” โดย ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี ประธานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) ปาฐกถาพิเศษเรื่อง “งบประมาณสมดุลกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑” และการนำเสนอผลงานทางวิชาการโดยเจ้าหน้าที่ของ สศช. จำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่ (๑) ระบบสวัสดิการสังคมกับบัญชีประชาชาติ (๒) นโยบายการคลังสู่การเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน และ (๓) การเปิดเสรีทางการค้าภายใต้มาตรการชดเชยรายได้ทางการคลัง โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากกระทรวงสาธารณสุข ธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้วิจารณ์ผลงานดังกล่าว วัตถุประสงค์ของการจัดงานสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมสัมมนาในประเด็นด้านการคลัง ภาระหนี้ในอนาคต และข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการหนี้สาธารณะและการคลังของประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มีความเข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืนต่อไป สาระสรุปได้ดังนี้

ปาฐกถาพิเศษเรื่อง “งบประมาณสมดุลกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑” กล่าวถึงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ ที่ให้ความสำคัญต่อความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการปรับโครงสร้างการผลิตสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งถึง และมีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ไม่ได้กล่าวถึงการจัดทำงบประมาณสมดุลภายในปี ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ทั้งนี้การบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๑. เพิ่มรายได้ภาษีโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากภาษีเงินได้ การถือครองและโอนย้ายทรัพย์สิน กำไรจาก Capital Gain ภาษีสรรพสามิต และภาษีมูลค่าเพิ่ม
๒. เพิ่มรายได้จากรัฐวิสาหกิจ โดยการแปรรูปรัฐวิสาหกิจและการเพิ่มผลิตภาพในการผลิต
๓. เพิ่มรายได้จากการบริหารสินทรัพย์
๔. บริหารรายจ่ายโดยให้ความสำคัญต่อการเพิ่มผลิตภาพการผลิต
๕. สนับสนุนให้ภาคเอกชนลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน
๖. นำหน้กองทุนฟื้นฟูฯ (๑.๑๔ ล้านล้านบาท ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓) กลับสู่ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งจะช่วยประหยัดดอกเบี้ยจ่าย (ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓) ประมาณ ๖๒,๔๐๐ ล้านบาทต่อปี

๗. การกำหนดกรอบบริหารหนี้สาธารณะโดยให้หนี้ในรูปของเงินบาทไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของรายจ่าย การกู้เงินไม่เกินร้อยละ ๘๐ ของรายจ่ายคืนเงินต้น การกู้เงินต่างประเทศไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของรายจ่าย การค้าประกันเงินกู้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของรายจ่าย และหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจะต้องไม่เกินร้อยละ ๕๐

ระบบสวัสดิการสังคมกับบัญชีประชาชาติ สศช. ได้ศึกษาระบบสวัสดิการสังคมกับบัญชีประชาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากรอบแนวคิดและคัมภีร์ของระบบสวัสดิการสังคมของไทย ในการเชื่อมโยงสู่ระบบบัญชีประชาชาติ หรืออีกนัยหนึ่งเป็นแสดงการไหลเวียนของสวัสดิการจากผู้ให้บริการ ในที่นี้คือรัฐบาล ไปยังกองทุนต่างๆ และผลประโยชน์ที่ออกจากกองทุนไปยังประชาชนผู้รับบริการ รวมทั้งส่วนที่ประชาชนได้รับโดยตรง โดยแสดงด้วยความสัมพันธ์ของบัญชีที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตามระบบบัญชีประชาชาติ การวิเคราะห์เปรียบเทียบกับงบประมาณ เพื่อแสดงให้เห็นภาระของงบประมาณในเบื้องต้นต่อระบบสวัสดิการทั้งหลาย การเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และการจัดหมวดหมู่ประเภทสวัสดิการ รวมทั้งข้อมูลภาระทางการคลังและธุรกรรมรายจ่ายรัฐบาลที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม ในบัญชีสถาบันรัฐบาล ตามมาตรฐานสากลในระบบบัญชีประชาชาติทั้งในระบบ ๑๙๕๓ SNA, ๑๙๖๘ SNA และ ๑๙๙๓ SNA

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าระบบสวัสดิการสังคมของไทยที่ดำเนินการโดยภาครัฐ อยู่ภายใต้กรอบการดำเนินงาน ๒ แนวทางคือ **สวัสดิการสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วม** ในการดูแลตนเองผ่านการออมในกองทุนต่างๆ และได้รับผลตอบแทนจากการดูแลคุณภาพชีวิตจากกองทุน และ**สวัสดิการสังคมพื้นฐาน**ที่รัฐจัดหาให้ประชาชนแบบให้เปล่า ที่มาจากรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และจากนโยบายรัฐบาล สามารถแบ่งเป็น ๔ ประเภท คือ (๑) ระบบบริการสังคมและสวัสดิการ (๒) ระบบประกันสังคม (๓) ระบบการช่วยเหลือสังคม และ (๔) ระบบการส่งเสริมสนับสนุน ผลการศึกษาพบว่าภาระของรัฐบาลในระบบสวัสดิการต่างๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี ๒๕๕๓ รัฐบาลมีภาระต้องจ่ายงบประมาณให้กับระบบสวัสดิการทั้งสิ้น ๗๐๑ พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒ ของงบประมาณโดยรวม หรือเท่ากับ ร้อยละ ๗.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

การบันทึกข้อมูลธุรกรรมด้านสวัสดิการสังคมตามระบบบัญชีประชาชาติ ปี ค.ศ. ๑๙๙๓ (๑๙๙๓ SNA) พบว่า สามารถแสดงรายรับ รายจ่ายของสวัสดิการสังคมผ่านการบันทึกธุรกรรมในบัญชีต่างๆ ๖ บัญชี สะท้อนภาพการไหลเวียนทางเศรษฐกิจได้ดีกว่าการบันทึกธุรกรรมในระบบเดิม เนื่องจากมีการแจกแจงรายละเอียดมากขึ้นและมีลำดับขั้นตอนการนำเสนอข้อมูลที่เป็นระบบ และมีความเชื่อมโยงระหว่างสถาบันเศรษฐกิจต่างๆ ส่งผลให้สามารถทำความเข้าใจและเปรียบเทียบกับต่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ทั้งในด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมของสถาบันรัฐบาลและสถาบันอื่นๆ ในระดับมหภาคได้อย่างครบถ้วน ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำแผนและการกำหนดนโยบายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นโยบายการคลังสู่การเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน สศช. ได้ศึกษาเรื่องนโยบายการคลังสู่การเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อประเมินภาพรวมทางการคลังของประเทศ วิเคราะห์โครงสร้างรายได้ งบประมาณรายจ่าย ภาระทางการคลังของภาครัฐทั้งที่อยู่ในระบบงบประมาณและนอกงบประมาณ ตลอดจนวิเคราะห์ทิศทางการดำเนินนโยบายการคลังในระยะปานกลางเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการคลัง และประมาณการความสามารถทางการคลังในการลดการขาดดุลงบประมาณ รวมทั้งนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการบริหารจัดการทางการคลังในระยะปานกลาง เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางการคลัง

ผลการศึกษา แสดงให้เห็นถึงนโยบายว่าประเทศไทยสามารถที่จะดำเนินนโยบายลดการขาดดุลงบประมาณ และสามารถทำให้งบประมาณเข้าสู่สมดุลได้ในช่วงปี ๒๕๖๑-๒๕๗๑ ซึ่งการที่จะทำให้งบประมาณเข้าสู่สมดุลได้เร็วเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดเก็บรายได้ ภาวะเศรษฐกิจทั้งในและนอกประเทศที่จะส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้ และการกำหนดกรอบ



การขาดดุลงบประมาณ และหากเข้าสู่สมดุลได้เร็วจะช่วยลดภาระดอกเบี้ยเงินกู้ลงได้มาก ทำให้มีวงเงินงบประมาณเหลือที่จะใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาในอนาคตมากขึ้น และช่วยลดระดับหนี้สาธารณะ ซึ่งจะช่วยลดข้อจำกัดในการใช้นโยบายการคลังเพื่อรักษาสมดุลและต่อต้านภาวะความผันผวนของเศรษฐกิจ จากการศึกษาสามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านนโยบาย ควรมีการวางแผนกรอบงบประมาณระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาวที่ครอบคลุมความเสี่ยงทางการคลังในทุกมิติ เช่น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น และควรปรับปรุงปัจจัยเชิงโครงสร้าง เช่น ปฏิรูประบบราชการ ปฏิรูประบบสวัสดิการสังคมหรือระบบประกันสุขภาพ เพื่อสร้างความยั่งยืนให้ฐานะทางการคลังได้ในระยะยาว

๒. ด้านรายได้ โดยปฏิรูประบบภาษี ได้แก่ ปรับโครงสร้างภาษี ขยายฐานภาษี เพื่อสนับสนุนการขยายฐานรายได้ ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บ รวมทั้งแก้กฎหมายต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิรูประบบภาษี และทบทวนมาตรการลดหย่อนทางภาษี ตลอดจนเพิ่มการจัดเก็บรายได้ที่มีประสิทธิภาพ เช่น การนำส่งกำไรของรัฐวิสาหกิจ และการปรับปรุงอัตราค่าภาคหลวง เป็นต้น

๓. ด้านรายจ่าย เพิ่มประสิทธิภาพการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี จัดลำดับความสำคัญของรายจ่าย ลดความซ้ำซ้อนในการจัดสรรงบประมาณ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายและบริหารงบประมาณ กำหนดตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ที่จะใช้วัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้จ่ายเงินงบประมาณ รวมทั้งให้เอกชนร่วมลงทุนในโครงการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี เป็นต้น

การเปิดเสรีทางการค้าภายใต้มาตรการชดเชยรายได้ของภาครัฐ การศึกษาเรื่องการเปิดเสรีทางการค้าภายใต้มาตรการชดเชยรายได้ของภาครัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบจากเรื่องดังกล่าวภายใต้ทางเลือกต่างๆ โดยมุ่งเน้นศึกษาผลกระทบในด้านโครงสร้างการผลิตและความไม่สมดุลทางการผลิต สวัสดิการภาคครัวเรือน และการกระจายผลประโยชน์จากการค้าเสรี โดยเป็นการศึกษาภายใต้กรอบแบบจำลองดุลยภาพทั่วไปเชิงพลวัต (RDAGEM) สำหรับเศรษฐกิจระบบเปิดขนาดเล็กที่จัดสร้างบนพื้นฐานทฤษฎีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแบบ Exogenous growth และ Exogenous saving ของ Solow (๑๙๖๕) และ Swan (๑๖๖๕) ที่ออกแบบให้มีความสอดคล้องกับโครงสร้างภาษีและระบบการชดเชยภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า (๑) การลดอัตราภาษีศุลกากรโดยที่ภาครัฐไม่มีข้อจำกัดทางการคลัง ส่งผลกระทบทางตรงให้เศรษฐกิจขยายตัวประมาณร้อยละ ๐.๙๘ และมีพลวัตขยายตัวต่อเนื่องอีกประมาณร้อยละ ๐.๔๑ ต่อปี ผ่านการลงทุนที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีทางการค้าส่งผลในด้านลบต่อการกระจายรายได้และความสมดุลของโครงสร้างการผลิต ผลกระทบดังกล่าวเป็นไปตามทฤษฎีเศรษฐกิจศาสตร์ นอกจากนั้นยังส่งผลให้รายรับรัฐบาลลดลงอย่างมีนัยสำคัญ (๒) เนื่องจากการเปิดเสรีทางการค้าส่งผลให้รายรับรัฐบาลลดลง ดังนั้นภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ รัฐบาลอาจต้องหาทางในการชดเชยรายรับภาครัฐโดยการปรับเพิ่มภาษีต่างๆ ซึ่งหากรัฐบาลชดเชยรายได้โดยการขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จะส่งผลให้ผลประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรีลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลกระทบทางตรงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ลดลงเหลือเพียงร้อยละ ๐.๑๐ และ ๐.๔๓ ตามลำดับ และหากชดเชยโดยภาษีสรรพสามิต ผลกระทบทางตรงจะทำให้ระบบเศรษฐกิจหดตัวประมาณร้อยละ ๐.๒๔ หรือประโยชน์ที่ได้รับจากการค้าเสรีไม่เพียงพอที่จะชดเชยผลด้านลบที่เกิดจากการบิดเบือนการจัดสรรทรัพยากรของภาษีสรรพสามิต รวมทั้งก่อให้เกิดพลวัตการหดตัวอย่างต่อเนื่อง และ (๓) นอกจากนั้น การใช้มาตรการภาษีเพื่อชดเชยรายรับของรัฐบาลเช่น ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต ยังตกย้ำปัญหาความไม่สมดุลของโครงสร้างการผลิตและปัญหาการกระจายรายได้ ที่เกิดจากการเปิดการค้าเสรีให้มีความรุนแรงมากขึ้นหากระบบเศรษฐกิจมี Informal sector อยู่มาก ผลกระทบในแง่ลบจากการใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งประเทศไทยเองมี Informal sector อยู่ในสัดส่วนที่ค่อนข้างมากเช่นกัน ข้อเสนอแนะทางนโยบายจากการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ผลประโยชน์สุทธิจากการเปิดการค้าเสรีขึ้นอยู่กับมาตรการชดเชยรายได้ภาครัฐ นอกจากนั้น มาตรการชดเชยรายได้บางประเภทจะส่งผลให้ผลประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้าลดลงรุนแรง ในขณะที่ปัญหาความไม่สมดุลของโครงสร้างการผลิตและการกระจายรายได้รุนแรงมากขึ้น ดังนั้นในการดำเนินมาตรการชดเชยรายได้ของภาครัฐจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ

๒. เนื่องจากมาตรการชดเชยรายได้ภาครัฐส่งผลกระทบต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เป็นเป้าหมายการพัฒนาหลายๆ ประการ ดังนั้น การวิเคราะห์และการออกแบบมาตรการชดเชยรายได้และมาตรการทางการคลังอื่นๆ จึงควรพิจารณาในกรอบการวิเคราะห์ดุลยภาพทั่วไป และตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาประเทศโดยภาพรวมมากกว่ากรอบการวิเคราะห์แบบแยกส่วน ซึ่งจะตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง

๓. ภายใต้สถานการณ์ที่มี Informal sector ในระบบเศรษฐกิจ ข้อเสนอการใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเครื่องมือในการชดเชยรายได้ภาครัฐยังเป็นข้อเสนอแนะที่จะต้องนำมาพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะผลกระทบทางด้านการกระจายรายได้และโครงสร้างการผลิต

๔. การดำเนินนโยบายและมาตรการด้านการเปิดเสรีทางการค้า ควรจะต้องมีการประสานความร่วมมือระหว่างกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นๆ ที่รับผิดชอบงานด้านเศรษฐกิจ ในการกำหนดนโยบายด้านการเปิดเสรีทางการค้า การประเมินผลกระทบทางด้านการคลังและการผลิต การวางแผนเตรียมการมาตรการชดเชยรายได้ภาครัฐอย่างเหมาะสมและการให้ความช่วยเหลือแก่ภาคการผลิตที่ได้รับผลกระทบรุนแรงจากการเปิดเสรีทางการค้าและการใช้มาตรการชดเชยรายได้ภาครัฐ

การพัฒนาการประมวลผลข้อมูลสต็อกทุนและค่าเสื่อมราคาของประเทศไทย

สศช. ได้ดำเนินการศึกษาและพัฒนาการประมวลผลข้อมูลสต็อกทุนและค่าเสื่อมราคาของประเทศไทยขึ้น ประกอบด้วย (๑) การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิธีการประเมินมูลค่าสต็อกทุนจากต่างประเทศ เช่น ประเทศสิงคโปร์ ฝรั่งเศส อเมริกา และออสเตรเลีย (๒) ศึกษาวิธีการวัดค่าสต็อกทุนและค่าเสื่อมราคาในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับประเทศไทย (๓) ทำการสำรวจการถือครองสินทรัพย์ถาวร จำแนกตามสถาบันและตามกิจกรรมการผลิตเพื่อประมวลผลข้อมูลสำหรับอนุกรมใหม่ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

๑. ประเทศสิงคโปร์ ฝรั่งเศส อเมริกา และออสเตรเลีย ใช้วิธีการคำนวณสต็อกทุนทางอ้อม ที่เรียกว่า การสะสมทุนนิรันดร์ (Perpetual Inventory Method : PIM) เหมือนกับประเทศไทย แต่มีรูปแบบการปลดระวาง (Retirement) และวิธีการวัดค่าเสื่อมราคา ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ประเทศไทย ใช้วิธีการปลดระวางแบบล่าช้าเชิงเส้น หมายถึง อัตราการปลดระวางในรูปแบบคงที่ในช่วงปีต้นๆ ของอายุการใช้งาน เนื่องจากยังไม่มีสินทรัพย์หน่วยใดที่ซื้อพร้อมกันถูกปลดระวางออกไปจากกระบวนการผลิต จนถึงช่วงระยะปีท้ายๆ จึงจะเริ่มปลดระวางออกไป โดยอัตราปลดระวางมีระดับเท่ากันทุกปี และใช้วิธีการหักค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง **ประเทศสิงคโปร์** ใช้วิธีการปลดระวางแบบปลดออกตามกำหนดเวลา หมายถึง อัตราการปลดระวางที่ไม่มีสินทรัพย์ถาวรหน่วยใดถูกปลดระวางก่อนหมดอายุการใช้งาน โดยสินทรัพย์ทุกหน่วยถูกปลดออกจากกระบวนการผลิตในปีสุดท้ายพร้อมกัน เส้น Survival function จะเป็นเส้นขนานตลอดช่วงอายุการใช้งานและหักออกในปีสุดท้ายและใช้วิธีการหักค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง

ประเทศฝรั่งเศส อเมริกาและออสเตรเลีย ใช้วิธีการปลดระวางแบบรูประฆังคว่ำ หมายถึง อัตราการปลดระวางสินทรัพย์ถาวรในรูปแบบที่ไม่คงที่ โดยในปีต้นๆ ของอายุการใช้งานสินทรัพย์จะถูกปลดระวางในอัตราที่ต่ำกว่าปีใกล้เคียงของอายุการใช้งาน และจะเริ่มมีอัตราถดถอยลงหลังจากผ่านปีที่เป็ค่าเฉลี่ยอายุการใช้งานไปแล้ว วิธีการคำนวณรูปแบบการปลดระวางสินทรัพย์แบบระฆังคว่ำ ในทางปฏิบัติส่วนใหญ่จะใช้สมการคณิตศาสตร์เข้ามาช่วยโดยเฉพาะ ๓ สมการเชิงเส้น คือ (๑) Weibull curve (๒) Winfrey curve และ (๓) Lognormal curve โดยแต่ละประเทศจะเลือกสมการใดสมการหนึ่งมาใช้ในการคำนวณ แต่ที่นิยมมากที่สุด คือ Winfrey curve เช่น ประเทศออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และอเมริกา เป็นต้น เนื่องจากวิธีการไม่ยุ่งยากมากนัก สมการนี้เป็นผลการศึกษาของ Josep Winfrey วิศวกรชาวอเมริกัน ส่วนวิธีการวัดค่าเสื่อมราคา ประเทศฝรั่งเศส ใช้วิธีการวัดค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง ในขณะที่ประเทศอเมริกาและออสเตรเลียใช้วิธีการวัดค่าเสื่อมราคาแบบเรขาคณิต

๒. รูปแบบการปลดระวางสินทรัพย์ถาวรของไทยมีลักษณะสอดคล้องกับแบบระฆังคว่ำ ดังนั้นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทยที่จะใช้ในการประเมินมูลค่าสต็อกทุนชุดใหม่คือ การใช้วิธีการปลดระวางแบบระฆังคว่ำและใช้สมการของ Winfrey curve ส่วนค่าเสื่อมราคาใช้วิธีการ Geometric Depreciation Method เนื่องจากเป็นวิธีการที่คำนึงถึงอายุการใช้งานที่มีประสิทธิภาพ และราคาที่มีประสิทธิภาพซึ่งมีการคิดมูลค่าปัจจุบัน ทำให้สามารถสะท้อนภาพการใช้งานได้อย่างแท้จริง

๓. ผลการเปรียบเทียบสต็อกทุนอนุกรมใหม่ตลอดช่วง ๒๘ ปี (ปี ๑๙๘๐-๒๐๐๘) พบว่า มูลค่าสต็อกทุนอนุกรมใหม่มีค่าต่ำกว่าอนุกรมแบบเดิม ดังนี้ (๑) ณ ราคาคงที่ปี ๒๕๓๑ พบว่ามูลค่าสต็อกทุนเบื้องต้น อนุกรมใหม่มีค่าต่ำกว่า อนุกรมเดิมเฉลี่ยร้อยละ ๖.๙ ส่วนค่าเสื่อมราคารายปี อนุกรมใหม่มีค่า สูงกว่า อนุกรมเดิมเฉลี่ยร้อยละ ๑๘.๗ และมูลค่าสต็อกทุนสุทธิ อนุกรมใหม่มีค่าต่ำกว่า อนุกรมเดิมเฉลี่ยร้อยละ ๑๔.๙ และ (๒) ณ ราคาทุนทดแทน พบว่ามูลค่าสต็อกทุนเบื้องต้น อนุกรมใหม่ มีค่าต่ำกว่า อนุกรมเดิมเฉลี่ยร้อยละ ๕.๖ ส่วนค่าเสื่อมราคารายปี อนุกรมใหม่มีค่าสูงกว่า อนุกรมเดิมเฉลี่ยร้อยละ ๑๘.๘ และมูลค่า



สต็อกทุนสุทธิ อนุกรมใหม่มีค่า **ต่ำกว่า** อนุกรมเดิมเฉลี่ยร้อยละ ๑๓.๖

๔. ปัจจัยที่มีผลกระทบทำให้มูลค่าสต็อกทุนอนุกรมใหม่เปลี่ยนแปลงไปจากอนุกรมเดิมคือ (๑) อายุการใช้งานเฉลี่ยของสินทรัพย์ที่ยาวขึ้นหรือสั้นลง (๒) การคิดอัตราผลตอบแทนแบบมีประสิทธิภาพ และ (๓) อายุการใช้งานที่คำนึงถึงมูลค่าปัจจุบัน

การจัดทำบัญชีประชาชาติที่คิดรวมต้นทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีทรัพยากรน้ำและทรัพยากรใต้พิภพ

สศช. ได้ศึกษาและจัดทำระบบบัญชีเศรษฐกิจ-ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (SEEA) ประกอบด้วยบัญชีอุปทานและการใช้ทรัพยากรใต้พิภพ น้ำ พลังงาน และป่าไม้ของภาคการผลิต และภาคบริการ รวมทั้งภาคครัวเรือน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่เชื่อมต่อกันอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำหนดและปรับปรุงนโยบายด้านการบำรุงรักษาและฟื้นฟูสภาพทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการผลกระทบ ตลอดจนการปรับตัวต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยกลไกการเงินการคลัง เช่น การใช้ภาษี และค่าธรรมเนียมที่จะจัดเก็บจากผู้ก่อมลพิษ และ/หรือเก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้สมกับมูลค่าที่แท้จริง รวมไปถึงการอุดหนุนผู้ที่รักษาสภาพทรัพยากรธรรมชาติหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งนำไปปรับระดับของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น ที่คำนึงถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ สศช. ได้ดำเนินโครงการศึกษาเรื่อง **การจัดทำบัญชีประชาชาติที่คิดรวมต้นทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : ทรัพยากรน้ำและทรัพยากรใต้พิภพ** รวมทั้งปรับปรุงตารางอุปทานและการใช้ทรัพยากรป่าไม้และพลังงาน ซึ่งได้เริ่มดำเนินการในโครงการจัดทำบัญชีประชาชาติฯ ระยะที่ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ การใช้ทรัพยากร ๔ ประเภท ได้แก่ ทรัพยากรใต้พิภพ ป่าไม้ น้ำ และพลังงาน เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ การอุปโภคบริโภคของภาคครัวเรือน ตลอดจนการลงทุน ซึ่งได้หักส่วนสุทธิของภาคต่างประเทศแล้ว คิดเป็นมูลค่า ๑,๓๐๑,๑๙๗ ล้านบาท ทั้งนี้การใช้พลังงานมีมูลค่าสูงสุด คือ ๖๗๔,๒๒๙ ล้านบาท รองลงมาคือทรัพยากรป่าไม้ ๔๒๕,๗๔๗ ล้านบาท ในขณะที่การใช้ทรัพยากรน้ำและทรัพยากรใต้พิภพมีมูลค่า ๑๕๙,๘๒๔ และ ๔๑,๓๙๗ ล้านบาท ตามลำดับ พร้อมกันนี้ การศึกษายังได้จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมภายหลังการทำเหมืองแร่ และการจัดเก็บภาษีผู้ปล่อยมลพิษ และการดำเนินการสร้างระบบบัญชี SEEA ขึ้นต่อไป

รายงานภาวะสังคมรายไตรมาส

สศช. ได้จัดทำรายงานภาวะสังคมสู่สาธารณชนเป็นรายไตรมาสและรายปี เพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในมิติต่างๆ ทั้งในด้านการมีงานทำและคุณภาพคน พฤติกรรมและความเป็นอยู่ของคน ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งขับเคลื่อนนโยบายด้านสังคม โดยสาระของรายงานภาวะสังคมไตรมาสที่สาม ปี ๒๕๕๓ สรุปได้ดังนี้

การมีงานทำและคุณภาพคน ในไตรมาสที่สามปี ๒๕๕๓ การจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘ อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ ๐.๙ ประเด็นเฝ้าระวังยังเป็นปัญหาเรื่องการดึงดูดตัวของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในระดับอาชีวศึกษา และมีปัญหาขาดแคลนครูกว่าหนึ่งหมื่นคน เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาการศึกษาสายอาชีพตามเป้าหมายเพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานสาขาที่ขาดแคลนแรงงาน ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า สิ่งทอ อาหาร และเฟอร์นิเจอร์ ด้านสุขภาพใช้เลือดออกยังคงเป็นปัญหาต่อเนื่อง การเข้าสู่ช่วงปลายฝนต้นหนาว ทำให้โรคมือเท้าปากมีการระบาดเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี นอกจากนี้ ยังต้องเฝ้าระวังโรคที่มากับน้ำท่วม และการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ทั้งในกลุ่มเยาวชนและกลุ่มผู้ติดยาเสพติดชนิด



พฤติกรรมและความเป็นอยู่ของคน พฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ในภาพรวม เมื่อพิจารณาจากค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ยังน่าเป็นห่วงในกลุ่มเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มที่ดื่มมานานๆ ครั้ง มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๐ เกือบ ๒ เท่า ส่งผลให้ผู้ป่วยโรคตับมีจำนวนเพิ่มขึ้นด้วย

ความมั่นคงทางสังคม คดีอาญาโดยรวมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะคดียาเสพติดสูงสุดในรอบ ๙ ปี การทะเลาะวิวาทของนักเรียน อาชีวะรุนแรง มีการใช้อาวุธรุนแรงขึ้นจนนำไปสู่การเสียชีวิตทั้งตนเองและผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง การคุ้มครองผู้บริโภคมีความตื่นตัว และดำเนินการในเชิงรุกมากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ การออกตรวจสอบเพื่อป้องกันปัญหาความเสียหายต่อผู้บริโภคก่อนที่จะเกิด

สิ่งแวดล้อม สถานการณ์น้ำท่วมหนักในหลายพื้นที่ในภาคกลางและภาคอีสาน และพายุดีเปรสชันถล่มภาคใต้จนเกิดน้ำท่วม และดินถล่ม ในช่วงเดือนตุลาคมถึงต้นเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๕๓ ได้สร้างความเสียหายอย่างหนักทั้งชีวิตและทรัพย์สิน การบูรณาการ เชื่อมโยงของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สื่อมวลชน และภาคประชาชน จึงเป็นแนวทางที่จะช่วยให้การดำเนินงาน เป็นระบบ สามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันทั่วถึง และลดความสูญเสียทั้งทรัพย์สินและจิตใจ และประเด็นสำคัญคือ การวางแผนระยะยาวเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติที่จะมีมากขึ้นและการเตรียมแผนบริหารจัดการภาวะวิกฤตอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ สศช. ได้นำเสนอเรื่องเด่นรวม ๔ เรื่อง ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องเฝ้าระวังและมีการผลักดันในเชิงนโยบายเพื่อดูแล แก้ไข และป้องกัน คือ

๑. การขับเคลื่อนการคุ้มครองทางสังคม การคุ้มครองทางสังคมเป็นการจัดบริการด้านต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยงและเพิ่ม โอกาสให้ประชาชน โดยเฉพาะคนจนให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมทั้งมีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น การให้ความคุ้มครอง ทางสังคมมีให้กับคนไทยทุกคน และกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง โดยงานคุ้มครองทางสังคมยังไม่ประสบความสำเร็จ ในเชิงคุณภาพ เนื่องจากความซ้ำซ้อนขณะที่บางกลุ่มไม่สามารถเข้าถึงบริการได้ นอกจากนี้ ในระยะยาวภาระผูกพันงบประมาณ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แนวทางการคุ้มครองทางสังคมจึงต้องการความร่วมมือจากทั้ง ๓ ฝ่าย คือ ภาครัฐเน้นการลงทุนด้านสวัสดิการ สังคมโดยครอบคลุมแบบมีเงื่อนไข ชุมชนพึ่งพาทุนตนเอง ทั้งทุนทรัพย์และทุนทางสังคมมาร่วมจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุม ประชาชนในชุมชนซึ่งรวมถึงแรงงานนอกระบบ และภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการภายใต้นโยบายความรับผิดชอบ ทางสังคมของธุรกิจ

๒. พลังเด็กและเยาวชนสร้างสังคม เด็กและเยาวชนเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ขณะที่ ในปัจจุบันเด็กมีความเสี่ยงจากปัจจัยที่สำคัญ คือ ครอบครัว พื้นที่สื่อ และการศึกษา โดยเฉพาะสื่อโซเชียลมีเดียสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเด็ก และเยาวชนใช้เวลาไปกับสื่อต่างๆ กว่า ๖-๗ ชั่วโมง ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ติดเกม ดูเว็บ/คลิปโป๊ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีอาการเครียดและปัญหาทางอารมณ์ ฯลฯ แต่เด็กที่มีต้นทุนชีวิตสูงจะมีพฤติกรรมเชิงบวกและทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ดังนั้น จึงควรรหาแนวทางที่เน้นการป้องกันโดยสร้างพื้นที่ดีทดแทนพื้นที่เสียให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมที่จะสร้างสรรค์ การพัฒนาเด็ก และเยาวชนเชิงบวกโดยรวมพลังทุกภาคส่วน จัดกิจกรรมทั้งด้านความรู้ทางวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ และกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ การพัฒนาสื่อคุณภาพ รวมทั้งสนับสนุนให้เด็กเป็นผู้ผลิตสื่อ และให้สถานศึกษามีหลักสูตรการเรียนรู้เพื่อให้บริการ สังคมเพื่อเพิ่มสมรรถนะและจิตสาธารณะของเด็กและเยาวชน ซึ่งจะเป็นการหล่อหลอมให้เด็กมีทักษะชีวิต เกิดการเรียนรู้ร่วมกับ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน มีจิตสาธารณะ อยากทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมและยังเป็นการนำพลังเยาวชนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาประเทศอีกด้วย



๓. **วิสาหกิจเพื่อสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคม** ภาคธุรกิจส่วนใหญ่มีการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR)แต่กิจกรรมยังคงเป็นการบริจาคเงินและสิ่งของสำหรับกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมจะเป็นการสร้างงานในท้องถิ่นและการจ้างงาน ธุรกิจที่ดำเนินการส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ปัจจัยที่ทำให้ภาคเอกชนเข้ามาดำเนินการ ได้แก่ ความตระหนักในปัญหาของสังคมที่จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจ ความสำนึกรับผิดชอบต่อตนเองมีส่วนก่อให้เกิดผลกระทบ และข้อกำหนดทางกฎหมาย “กิจการเพื่อสังคม” มีวิวัฒนาการจาก CSR ปัจจุบันเริ่มต้นตัวในการจัดตั้งกันมากแต่ยังมีขนาดเล็กและมีประสบการณ์ในบทบาทองค์กรเอกชนมาก่อน กิจการเพื่อสังคมที่เข้มแข็งจะมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคม แต่ระดับผลกระทบยังไม่มากนักเนื่องจากเป็นธุรกิจขนาดเล็ก สำหรับการหนุนเสริมให้ธุรกิจเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ควรมีการรณรงค์ผ่านสื่อ สนับสนุนข้อมูล ตลอดจนมาตรการทางภาษีและการจัดตั้งกองทุนเพื่อให้ใช้เป็นแหล่งทุนในการดำเนินกิจกรรม

๔. **กองทุนสวัสดิการชุมชน** วิกฤตเศรษฐกิจก่อให้เกิดการร่วมแก้ปัญหาในชุมชน เกิดแนวคิดการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนที่เกิดจากการสมทบสามฝ่าย คือ ชุมชน อปท. และพอช. ปี ๒๕๕๒ รัฐมีนโยบายสนับสนุนกองทุนในหลักการ ๑:๑:๑ (ชุมชน:อปท.:รัฐบาล) สวัสดิการที่จัดจะครอบคลุมเรื่องเกิด แก่ เจ็บ ตาย โดยรายละเอียดของสิทธิประโยชน์ขึ้นกับขนาดและระยะเวลาจัดตั้งกองทุน กองทุนสวัสดิการชุมชนมีบทบาทช่วยให้แรงงานนอกระบบและผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคมมากขึ้น ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งพัฒนาทุนทางสังคมระดับชุมชน ทั้งนี้ การจัดตั้งกองทุนยังมีประเด็นท้าทาย คือ ความยั่งยืนของกองทุน ความครอบคลุม การจัดการที่ไม่จำเป็น ตลอดจนการเชื่อมโยงนโยบายที่เกี่ยวข้องที่ต้องหาแนวทางเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยแนวทางการพัฒนาควรให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์และการจัดการกองทุน การขยายสวัสดิการจากบุคคลสู่ครอบครัว พัฒนาระบบข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ รวมทั้งเชื่อมโยงกับงานพัฒนาอื่นในชุมชนทำให้กองทุนยั่งยืนและกระจายตัวทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

สภาพภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยปี ๒๕๕๒

นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้ สศช. ศึกษาผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศประจำปี ๒๕๕๒ ของ เวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม (WEF) เสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ (รศก.) สศช. จึงได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของ WEF กับผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ (IMD) พบว่า WEF จัดอันดับของประเทศไทยลดลง ๒ อันดับ จากอันดับที่ ๓๔ ในปี ๒๕๕๑ มาเป็นอันดับที่ ๓๖ ในปี ๒๕๕๒ ในขณะที่ IMD ได้จัดอันดับให้ไทยดีขึ้น ๑ อันดับจากอันดับ ๒๓ ในปี ๒๕๕๑ มาเป็นอันดับ ๒๒ ในปี ๒๕๕๒

สาเหตุที่ผลการจัดอันดับความสามารถของการแข่งขันของ WEF และ IMD แตกต่างกัน ได้แก่ WEF ให้น้ำหนักกับข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นมากกว่า โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๐ ของจำนวนข้อมูลทั้งหมดเมื่อเทียบกับร้อยละ ๔๕ ของ IMD และเมื่อนำข้อมูลจากการสำรวจความเห็นมาจัดกลุ่มเป็น ๖ กลุ่ม คือ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐาน สุขภาพและการศึกษา ประสิทธิภาพภาครัฐ ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ และเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ พบว่า ผลการจัดอันดับเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นกลุ่มประสิทธิภาพภาครัฐ โดยเฉพาะปัจจัยด้านสถาบัน ซึ่ง WEF ถือว่าเป็นจุดอ่อนที่สำคัญจนทำให้อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมลดลง ในขณะที่ IMD พิจารณาเป็นจุดแข็งทำให้อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมดีขึ้น

ทั้งนี้ได้ทำการเปรียบเทียบเกณฑ์ชี้วัดทั้งหมดของปี ๒๕๕๑ และ ๒๕๕๒ ที่ตรงกันและสามารถเปรียบเทียบกันได้ เพื่อวิเคราะห์โอกาส ข้อจำกัด และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ ดังนี้

๑. **โอกาสและปัจจัยสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน** ในระยะยาว การดูแลและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการกระจายตัวของสาขาการผลิตของไทยมีลักษณะฐานกว้างและมีความหลากหลายเพียงพอ เป็นจุดแข็งที่สำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย เพราะทำให้มีแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับระยะสั้น ปัจจัยย่อยบางตัวปรับตัวดีขึ้นจนกลายเป็นจุดแข็ง เช่น กลุ่มโครงสร้างพื้นฐาน มีหลายปัจจัยที่ปรับตัวดีขึ้นมากและกลายเป็นจุดแข็งในปี ๒๕๕๒ เช่น ความสามารถในการจัดระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันสูง ได้ดีขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา และสัดส่วนของประชากรที่สำเร็จการศึกษาขั้นสูงต่อประชากรทั้งหมดในกลุ่มอายุ ๑๕-๓๔ ปีเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งปัญหาสุขภาพและมลพิษที่ลดลง และกฎหมายสิ่งแวดล้อมได้รับการปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากลมากขึ้น เป็นต้น

๒. ปัญหาและอุปสรรคต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ ผลกระทบการผลิตรวม ทักษะ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ และส่งผลให้ความสามารถในการหารายได้ของประชาชนและภาคธุรกิจอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน เป็นอุปสรรคต่อการปรับอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของไทยและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว สำหรับระยะสั้น พบว่า มีปัจจัยย่อยหลายตัวที่ปรับตัวลดลง จนกลายเป็นจุดอ่อนและอุปสรรคในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย เช่น กลุ่มประสิทธิภาพของภาคธุรกิจมีปัญหาแรงงาน ด้านผลิตภาพแรงงานต่ำ โอกาสของผู้หญิงมีงานทำลดลง ภาคเอกชนให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมแรงงานน้อยลง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะมาตรการที่สำคัญ (๑) ต้องมีกลไกในการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพิจารณาแนวทางการปรับปรุงความสามารถในการแข่งขัน โดยสร้างความเข้าใจในประเด็นต่างๆ แก่ผู้ประกอบการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความมั่นใจและสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีของการดำเนินธุรกิจในประเทศไทย (๒) ให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสและความสามารถในการหารายได้ของประชาชนและภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจะต้องมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นและขับเคลื่อนการพัฒนา ผ่านเครื่องมือแรงจูงใจ การลงทุนและการใช้จ่ายภาครัฐต่างๆ (๓) ควรมีหน่วยงานหลักรับผิดชอบการรวบรวมข้อมูลให้กับ IMD และ WEF โดยเฉพาะปัจจัยที่จะมีผลต่อการจัดอันดับที่สำคัญคือ ๑) การกำหนดค่าถ่วงน้ำหนักของเกณฑ์ชี้วัดต่างๆ ที่ IMD และ WEF กำหนดน้ำหนักแต่ละเกณฑ์ชี้วัดไม่เท่ากัน และ ๒) ข้อมูลควรมีความทันสมัยและแม่นยำ รวมทั้งสามารถสะท้อนความเป็นจริงได้เป็นอย่างดี สศช. ได้นำเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ (รศก.) เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ และคณะกรรมการ รศก. มอบหมายให้คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) จัดทำยุทธศาสตร์การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาวต่อไป

สถานภาพและปัจจัยสู่ความสำเร็จของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันแบบก้าวกระโดดของกลุ่มประเทศ BRICs และประเทศอินโดนีเซีย

สศช. ได้ดำเนินการตามทีเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (นายกรณ์ศักดิ์ สกราวสุ) ได้มอบหมายให้ศึกษาและวิเคราะห์สถานภาพและปัจจัยสู่ความสำเร็จของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดดของกลุ่มประเทศ BRICs (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) และประเทศอินโดนีเซีย พบว่าทำให้เกิดโอกาสต่อการพัฒนาประเทศไทยในประเด็นที่สำคัญดังนี้

๑. ด้านการค้า ศักยภาพของกลุ่มประเทศ BRICs และประเทศอินโดนีเซียด้านการเป็นตลาดการบริโภคขนาดใหญ่ แหล่งส่งออกสินค้าสำคัญของโลก การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว เป็นผลบวกต่อการเพิ่มระดับความสามารถในการจับจ่ายใช้สอยและความต้องการสินค้าของประชากรในกลุ่มประเทศ BRICs และประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศดังกล่าว

๒. ด้านการลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องของประเทศจีนส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคขยายตัวสูงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากประเทศจีนเป็นฐานการผลิตสำคัญในห่วงโซ่การผลิต และเป็นตลาดสินค้าขั้นสุดท้ายที่สำคัญของภูมิภาค ซึ่งจึงทำให้เกิดการลงทุนทั้งจากนักลงทุนต่างชาติ และนักลงทุนท้องถิ่นในภูมิภาคเอเชียเพื่อผลิตสินค้าสำหรับการส่งออกไปยังประเทศจีน ในขณะที่เดียวกันศักยภาพด้านการตลาด ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านเหมืองแร่และป่าไม้ และต้นทุนแรงงานต่ำของประเทศจีน ประเทศอินเดีย และประเทศอินโดนีเซีย ได้จูงใจให้นักลงทุนไทยออกไปลงทุนในประเทศดังกล่าว โดยเฉพาะในสาขาการลงทุนที่นักลงทุนไทยมีความเชี่ยวชาญและมีศักยภาพ

๓. ด้านความร่วมมือในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระหว่างประเทศไทยกับกลุ่มประเทศ BRICs ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ต่ำกว่าประเทศในกลุ่ม BRICs ซึ่งปัจจุบันประเทศจีนได้เริ่มเข้าสู่ลำดับการพัฒนาสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มและผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงขึ้นตามลำดับ ในขณะที่ประเทศบราซิลมีเทคโนโลยีระดับสูงในการพัฒนาพลังงานทางเลือก เทคโนโลยีการเกษตร และประเทศอินเดียมีศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ และมีความสามารถในการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศเหล่านี้มีนโยบายออกไปลงทุนในต่างประเทศและตั้งเป้าหมายจะเป็นแหล่งส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของภูมิภาค การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศเหล่านี้ นอกจากจะยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศสู่การผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงหรือใช้เทคโนโลยีระดับสูงแล้ว ยังสามารถช่วยยกระดับการผลิตสินค้าของไทยให้มีมูลค่าและ

มาตรฐานสูงขึ้น โดยผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมจากประเทศจีน ประเทศอินเดีย และประเทศบราซิลได้

บทเรียนสำหรับประเทศไทยจากกรณีศึกษาของกลุ่มประเทศ BRICs และอินโดนีเซียสามารถสรุปได้ดังนี้

๑. การเปิดเสรีทางเศรษฐกิจเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ แต่ต้องคำนึงถึงความพร้อมของประชากรและปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้ประโยชน์ของการเปิดเสรีเกิดขึ้นกับประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศ

๒. ประเทศไทยควรดำเนินการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูงหรือสร้างมูลค่าและคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการโดยอาศัยทุนทางปัญญาและทุนทางวัฒนธรรม เพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้วยการลดต้นทุนการผลิต นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการพึ่งพาความต้องการภายในประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของปัจจัยภายนอกประเทศ

๓. ประเทศไทยควรใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเปิดตลาดใหม่ๆ สำหรับสินค้าและบริการของไทย โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอนุภาครุ่มน้ำโขงเนื่องจากมีจำนวนประชาชนมากและตลาดการบริโภคขนาดใหญ่ในอนาคต พร้อมนี้ควรใช้โอกาสจากบทบาทและอิทธิพลของกลุ่มประเทศ BRICs และอินโดนีเซียในเวทีเศรษฐกิจโลก ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศของไทย โดยเฉพาะประเทศจีน ซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศไทย

การเปิดเสรีทางการค้าภายใต้มาตรการขดเขยรายได้ของภาครัฐ

การศึกษาเรื่องการเปิดเสรีทางการค้าภายใต้มาตรการขดเขยรายได้ของภาครัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบจากเรื่องดังกล่าวภายใต้ทางเลือกต่างๆ โดยมุ่งเน้นศึกษาผลกระทบในด้านโครงสร้างการผลิตและความไม่สมดุลทางการผลิต สวัสดิการภาคครัวเรือน และการกระจายผลประโยชน์จากการค้าเสรี โดยเป็นการศึกษาภายใต้กรอบแบบจำลองดุลยภาพทั่วไป เชิงพลวัต (RDAGEM) สำหรับเศรษฐกิจระบบเปิดขนาดเล็กที่จัดสร้างบนพื้นฐานทฤษฎีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแบบ Exogenous growth และ Exogenous saving ของ Solow (๑๙๖๕) และ Swan (๑๖๖๕) ที่ออกแบบให้มีความสอดคล้องกับโครงสร้างภาษีและระบบการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า (๑) การลดอัตราภาษีศุลกากรโดยที่ภาครัฐไม่มีข้อจำกัดทางการคลัง ส่งผลกระทบทางตรงให้เศรษฐกิจขยายตัวประมาณร้อยละ ๐.๙๘ และมีพลวัตรขยายตัวต่อเนื่องอีกประมาณร้อยละ ๐.๔๑ ต่อปี ผ่านการลงทุนที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีทางการค้าส่งผลในด้านลบต่อการกระจายรายได้และความสมดุลของโครงสร้างการผลิต ผลกระทบดังกล่าวเป็นไปตามทฤษฎีเศรษฐกิจศาสตร์ นอกจากนี้ยังส่งผลให้รายรับรัฐบาลลดลงอย่างมีนัยสำคัญ (๒) เนื่องจากการเปิดเสรีทางการค้าส่งผลให้รายรับรัฐบาลลดลง ดังนั้นภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ รัฐบาลอาจต้องหาทางในการขดเขยรายได้ภาครัฐโดยการปรับเพิ่มภาษีต่างๆ ซึ่งหากรัฐบาลขดเขยรายได้โดยการขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จะส่งผลให้ผลประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรีลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลกระทบทางตรงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ลดลงเหลือเพียงร้อยละ ๐.๑๐ และ ๐.๔๓ ตามลำดับ และหากขดเขยโดยภาษีสรรพสามิต ผลกระทบทางตรงจะทำให้ระบบเศรษฐกิจหดตัวประมาณร้อยละ ๐.๒๔ หรือประโยชน์ที่ได้รับจากการค้าเสรีไม่เพียงพอที่จะชดเชยผลด้านลบที่เกิดจากการบิดเบือนการจัดสรรทรัพยากรของภาษีสรรพสามิต รวมทั้งก่อให้เกิดพลวัตรการหดตัวอย่างต่อเนื่อง และ (๓) นอกจากนั้น การใช้มาตรการภาษีเพื่อขดเขยรายได้ของรัฐบาลเช่น ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต ยังตอกย้ำปัญหาความไม่สมดุลของโครงสร้างการผลิตและปัญหาการกระจายรายได้ ที่เกิดจากการเปิดการค้าเสรีให้มีความรุนแรงมากขึ้นหากระบบเศรษฐกิจมี Informal sector อยู่มาก ผลกระทบในแง่ลบจากการใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งประเทศไทยเองมี Informal sector อยู่ในสัดส่วนที่ค่อนข้างมากเช่นกัน ข้อเสนอแนะทางนโยบายจากการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ผลประโยชน์สุทธิจากการเปิดการค้าเสรีขึ้นอยู่กับมาตรการขดเขยรายได้ภาครัฐ นอกจากนั้น มาตรการขดเขยรายได้บางประเภทจะส่งผลให้ผลประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้าลดลงรุนแรง ในขณะที่ปัญหาความไม่สมดุลของโครงสร้างการผลิตและการกระจายรายได้รุนแรงมากขึ้น ดังนั้นในการดำเนินมาตรการขดเขยรายได้ของภาครัฐจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ

๒. เนื่องจากมาตรการขดเขยรายได้ภาครัฐส่งผลกระทบต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เป็นเป้าหมายการพัฒนาหลายๆ ประการ ดังนั้น การวิเคราะห์และการออกแบบมาตรการขดเขยรายได้และมาตรการทางการคลังอื่นๆ จึงควรพิจารณาในกรอบ

การวิเคราะห์ดุลยภาพทั่วไป และตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาประเทศโดยภาพรวมมากกว่ากรอบการวิเคราะห์แบบแยกส่วน ซึ่งจะตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง

๓. ภายใต้สถานการณ์ที่มี Informal sector ในระบบเศรษฐกิจ ข้อเสนอการใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเครื่องมือในการชดเชยรายได้ภาครัฐยังเป็นข้อเสนอแนะที่จะต้องนำมาพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะผลกระทบทางด้านการกระจายรายได้และโครงสร้างการผลิต

๔. การดำเนินนโยบายและมาตรการด้านการเปิดเสรีทางการค้า ควรจะต้องมีการประสานความร่วมมือระหว่างกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นๆ ที่รับผิดชอบงานด้านเศรษฐกิจ ในการกำหนดนโยบายด้านการเปิดเสรีทางการค้า การประเมินผลกระทบทางด้านการคลังและการผลิต การวางแผนเตรียมการมาตรการชดเชยรายได้ภาครัฐอย่างเหมาะสมและการให้ความช่วยเหลือแก่ภาคการผลิตที่ได้รับผลกระทบรุนแรงจากการเปิดเสรีทางการค้าและการใช้มาตรการชดเชยรายได้ภาครัฐ

การปรับปรุงและพัฒนาดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยในระดับเมืองและชนบท

ในระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๕๒-๒๕๕๓ สศช. ได้ดำเนินโครงการปรับปรุงและพัฒนาดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยในระดับเมืองและชนบท มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและจัดทำดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขฯ ในระดับเมือง ระดับชนบท และระดับจังหวัด ให้เชื่อมโยงกับดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขฯ ในระดับประเทศและวางระบบการจัดเก็บข้อมูล โดยได้ว่าจ้างสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นที่ปรึกษาโครงการ มีผลการศึกษาที่สำคัญ ดังนี้

๑. กำหนดองค์ประกอบดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในระดับเมืองและชนบท แบ่งองค์ประกอบของความอยู่เย็นเป็นสุขระดับเมือง-ชนบท ออกเป็น ๒ ส่วน คือ (๑) สถานะของความอยู่เย็นเป็นสุขที่เกิดขึ้นกับตัวบุคคล ๖ องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านสุขภาพ ครอบครัว สติปัญญาและการใฝ่รู้ ที่อยู่อาศัย การมีงานทำและรายได้ ความมั่นคงปลอดภัยร่วมกัน และ (๒) ปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อความอยู่เย็นเป็นสุขที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขภายนอก ๕ องค์ประกอบ ได้แก่ ชุมชนเข้มแข็ง ประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม และสังคมและวัฒนธรรม

๒. สถานการณ์ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยระดับเมือง ชนบท และจังหวัด ระหว่างปี ๒๕๔๕-๒๕๕๒ สรุปได้ ดังนี้

๒.๑ ความอยู่เย็นเป็นสุขของชนบทมีมากกว่าเมือง การสำรวจข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ พบว่า ประชากรในชุมชนชนบทส่วนใหญ่มีความโดดเด่นของความอยู่เย็นเป็นสุขในมิติต่างๆ มากกว่าด้วยสภาพแวดล้อมของความเป็นชนบท และวิถีชีวิตที่เฉพาะ ทำให้ประชากรในชนบท มีความสุขมากกว่าชุมชนอื่นๆ แต่ในบางมิติ ชุมชนชนบทไม่สามารถเปรียบเทียบกับชุมชนอื่นๆ ในเชิงปริมาณได้ เช่น รายได้ หรือ เงินออม เป็นต้น ในขณะที่ประชากรในพื้นที่กึ่งชนบท-กึ่งเมือง ซึ่งเป็นพื้นที่ผสมผสานระหว่างความเป็นเมืองกับความเป็นชนบทเข้าไว้ด้วยกัน จึงเป็นพื้นที่ที่ประชากรมีความอยู่เย็นเป็นสุขรองลงมา ส่วนชุมชนเมืองที่ถูกกำหนดด้วยตัวชี้วัดต่างๆ ที่สะท้อนความเป็นเมือง ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนเมืองต้องปรับตัวตามสภาพแวดล้อม ดังนั้น ความอยู่เย็นเป็นสุขในชุมชนนี้จึงมีน้อยกว่าชุมชนอื่นๆ

๒.๒ ความอยู่เย็นเป็นสุขระดับจังหวัด มีความแตกต่างกันในแต่ละด้านโดยแต่ละจังหวัดมีข้อเด่นและข้อด้อยในความอยู่เย็นเป็นสุขแต่ละมิติแตกต่างกัน จังหวัดที่มีระดับความอยู่เย็นเป็นสุขสูงก็อาจถือเป็นจุดแข็งที่จังหวัดใช้เป็นตัวนำของการพัฒนา ยกตัวอย่างเช่น จังหวัดกระบี่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีปัญหาที่ควรเร่งแก้ไข ๓ ด้าน คือ ความมั่นคงปลอดภัยร่วมกัน ประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล และสิ่งแวดล้อม แต่มีจุดแข็งด้านสุขภาพ ครอบครัว ชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม และสังคมวัฒนธรรม จึงอาจใช้จุดแข็งทั้ง ๔ ด้าน เป็นตัวนำในการพัฒนาเพื่อช่วยยกระดับมิติที่ยังด้อยอยู่

๓. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาดัชนีมวลรวม ปัญหาที่พบจากการศึกษา ประกอบด้วย (๑) การขาดแคลนข้อมูลทุติยภูมิ เนื่องจากการสำรวจข้อมูลปฐมภูมิในการพัฒนาดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันเป็นเรื่องยากและต้องลงทุนมาก จึงยากที่จะดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และ (๒) การขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับการสร้างดัชนีมวลรวม ทำให้การสร้างดัชนีเพื่อใช้ประโยชน์ยังอยู่ในขอบเขตจำกัดและในบางครั้งอาจใช้ทางเลือกที่ไม่เหมาะสม อาทิ ใช้วิธีการสำรวจซึ่งสิ้นเปลืองงบประมาณและขาดความยั่งยืน หรือใช้วิธีการประมวลผลที่ยังไม่เหมาะสม

การดำเนินงานในระยะต่อไป ต้องดำเนินการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น การเพิ่มตัวแปร “ในเขต-นอกเขตเทศบาล” ให้เป็นฐานข้อมูลเดียวกับระดับจังหวัด การวิเคราะห์และรายงานสถิติของตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ของการใช้บริการ

ในทุกกรณี ต้องแสดงสถิติของจังหวัด ทั้งในเขตนอกเขตเทศบาล การส่งเสริมการวิเคราะห์รายงานข้อมูลระดับจังหวัดในรูปแบบที่ใกล้เคียงกัน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังต้อง พัฒนาระบบดัชนีมวลรวมในระดับของผลลัพธ์ที่เป็นเอกภาพ หน่วยงานต่างๆ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในแนวทางเดียวกัน เร่งสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาดัชนีมวลรวมภายใต้บริบทของความเป็นไทย รวมถึงพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร ตลอดจนให้ความสำคัญกับการทดสอบก่อนนำไปใช้งานจริง

การจัดทำฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน

สศช. โดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาค ทั้ง ๔ ภาค ได้ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลระดับหมู่บ้านอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ เป็นต้นมา โดยในปี ๒๕๕๓ ได้ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลในพื้นที่ รวม ๔ ภาค ๖๘ จังหวัด ๑๔๙ อำเภอ ๒๔๐ หมู่บ้าน ภาคละ ๖๐ หมู่บ้าน สารสำคัญประกอบด้วย ข้อมูลสภาพทั่วไปของหมู่บ้าน สภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ การประกอบอาชีพ รายได้ การศึกษา สวัสดิการชุมชน คุณภาพชีวิต ข้อมูลผู้นำชุมชน การรวมกลุ่มของชุมชน ผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล เช่น โครงการตามยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข โครงการ SML โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน ฯลฯ การวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาของชุมชน การกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของชุมชน รวมทั้งข้อคิดเห็นเพื่อประกอบการพัฒนาชุมชน

การดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สำนักพัฒนาภาคมีการประสานการทำงานร่วมกันกับชุมชน เรียนรู้กระบวนการทำแผนชุมชน สภาพข้อเท็จจริงของชุมชน ปัญหาอุปสรรคของชุมชน และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน รวมถึงการสร้างเครือข่ายในระดับชุมชน เพื่อประโยชน์ในการติดตามการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐ การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ระดับชุมชน รวมทั้งการใช้เป็นฐานข้อมูลที่จะเชื่อมโยงไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาด้านภาคและระดับพื้นที่

ฐานข้อมูลระดับหมู่บ้านที่ดำเนินการโดยสำนักพัฒนาภาคทั้ง ๔ ภาค ได้มีการเผยแพร่ทาง Website ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (www.nesdb.go.th)

การประชุมประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช.

สศช. ได้จัดประชุมประจำปี ๒๕๕๓ เรื่อง “ทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑” ขึ้นเมื่อวันศุกร์ที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี เพื่อเปิดโอกาสให้มีการระดมความคิดเห็นจากภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้มุมมองที่หลากหลาย และประเด็นที่ชัดเจนในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่สามารถกำหนดแนวทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๒,๗๓๗ คน

การสำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมประชุมประจำปี ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการได้รับประโยชน์และความคุ้มค่าในการเข้าร่วมประชุมพบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เห็นว่าการเข้าร่วมประชุมประจำปีในครั้งนี้มีความคุ้มค่ามากเพราะได้ทราบเกี่ยวกับแนวคิด ทิศทาง ยุทธศาสตร์การพัฒนา กรอบนโยบายของแผนฯ ๑๑ โดยสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนของหน่วยงาน/ธุรกิจ/ท้องถิ่น ชุมชน ใช้ประกอบการจัดทำแผน นโยบาย แผนงาน โครงการ ได้มีส่วนร่วม แลกเปลี่ยน เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการวางแผน ขั้นตอน และกระบวนการจัดทำแผนของประเทศ

นอกจากนั้น ผู้เข้าร่วมประชุมได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิด วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ ประเด็นการพัฒนา และการนำแผนไปสู่การปฏิบัติในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ ดังนี้

ด้านแนวคิดและกรอบการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะว่าแผนพัฒนาต้องมีความสมดุลให้ความสำคัญทั้งการเป็นมิตรกับชุมชน การรักษาและลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องมีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เป้าหมายการพัฒนาประเทศควรระบุให้ชัดเจนว่าต้องการพัฒนาประเทศให้เป็นผู้มีผู้นำด้านใด และควรมีดัชนีชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนาที่สามารถนำไปใช้ได้

ด้านวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ควรปรับเปลี่ยนเป็น “การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ด้วยความมั่นคง ปลอดภัย เสมอภาค เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” ควรเพิ่มเติมประเด็นเกี่ยวกับฐานความรู้ที่สร้างสรรค์ วัฒนธรรม ศักดิ์ศรีความเป็นไทย และสภาพสิ่งแวดล้อมไว้ในวิสัยทัศน์ด้วย

ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างคุณธรรม/การปราบปรามการคอร์รัปชันให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนาควรมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศให้เกิดความยั่งยืน ควรเพิ่มยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเศรษฐกิจและสังคมแบบบูรณาการ ยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการกระจายความเจริญไปสู่ทุกภูมิภาคอย่างเท่าเทียมกัน ยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ศาสนา และจริยธรรม และควรแยกเรื่องเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำออกมาเป็นอีกหนึ่งยุทธศาสตร์จากยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านประเด็นการพัฒนาที่ควรให้ความสำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ควรเร่งสร้างค่านิยมความเป็นไทยและเอกลักษณ์ของไทย ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้สูงอายุ สนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ควรพัฒนาคนไทยทุกคนให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคน ปรับปรุงแนวทางการศึกษาต้องมีแผนงานที่ชัดเจน ควรมุ่งเน้นการพัฒนาเรื่องที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยของประชาชน ควรทุ่มเทการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคให้เป็นฐานหลักของประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีคุณภาพอย่างทั่วถึง เพิ่มโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคและรวดเร็ว และพัฒนาสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาชุมชน รวมทั้งการวิจัยและพัฒนา

ด้านการนำไปสู่การปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผลการพัฒนา การพัฒนาประเทศต้องได้รับการปฏิบัติจากภาครัฐอย่างจริงจัง ควรจัดทำแผนปฏิบัติการที่เน้นเรื่องศีลธรรมและการพัฒนาชีวิต ต้องมีการติดตามประเมินผลการพัฒนาในแต่ละยุทธศาสตร์ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ควรให้ความสำคัญกับการผลักดันแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม และมีการติดตามประเมินผลคุณภาพและการนำไปปฏิบัติของแผนพัฒนา การติดตามประเมินผลควรพิจารณาผลกระทบที่มีต่อประชาชนกลุ่มรากหญ้าเป็นสำคัญ

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ สศช.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ สศช. มีบทบาทหน้าที่หลักในการพัฒนาและดูแลงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมถึงระบบสารสนเทศของห้องประชุมของสำนักงานฯ ซึ่งในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ นี้ทางศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศได้เน้นเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรทั้งในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และพัฒนาด้านการจัดการระบบสารสนเทศของสำนักงานฯ ให้ดียิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

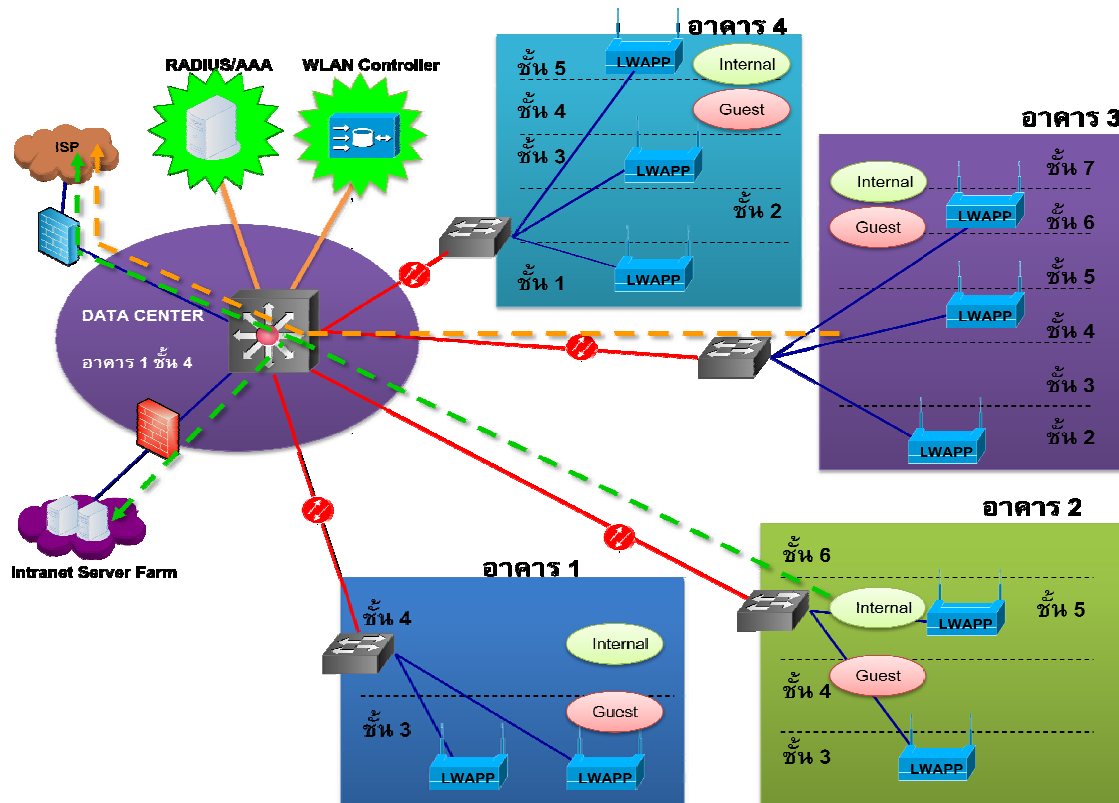
๑. โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร ประกอบด้วยโครงการย่อย ๔ โครงการ คือ

๑.๑ โครงการจัดซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโปรแกรมลิขสิทธิ์ ศูนย์ฯ ได้ดำเนินการจัดซื้อซอฟต์แวร์ลิขสิทธิ์ได้แก่ โปรแกรม Windows XP, Microsoft Office และโปรแกรม Anti-Virus สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย(Client) ให้ครบจำนวนเครื่องลูกข่ายที่ใช้งานของสำนักงานฯ ต่อเนื่องจากที่ได้จัดซื้อในโครงการจัดหาซอฟต์แวร์ลิขสิทธิ์ของปีงบประมาณ ๒๕๕๑ นอกจากนั้นในส่วนของอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ยังได้ทำการจัดซื้อเครื่องพิมพ์เลเซอร์ชนิด Network สำหรับผู้บริหารจำนวน ๑๑ เครื่อง การจัดซื้อจอภาพแบบ LCD เพื่อปรับเปลี่ยนแทนจอภาพ CRT รุ่นเก่าให้กับเจ้าหน้าที่ทั้งสำนักงานฯ จำนวน ๓๕๐ จอ การจัดซื้อเครื่องพิมพ์ Inkjet สำหรับใช้งานด้านคอมพิวเตอร์กราฟฟิก และทำการจัดซื้อเครื่องฉาย LCD Projector เพื่อทำการปรับเปลี่ยนในห้องประชุม(ห้องเดช ห้องสุนทร และห้องประหยด) จำนวน ๓ เครื่องสำหรับทดแทนเครื่องเก่าที่มีการเสื่อมสภาพเนื่องจากใช้งานมาเป็นเวลานาน

๑.๒ โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศแบบ Business Intelligence (BI) ทาง สศช. ได้พัฒนาระบบข้อมูลเชิงลึกสำหรับการตัดสินใจและการวางแผน โดยให้ผู้ใช้สามารถเรียกใช้ข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์และวางแผนด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งข้อมูลที่จัดทำขึ้นมีความหลากหลายในมุมมอง และสามารถสนองความต้องการของผู้ใช้ได้หลายมิติ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ได้พัฒนาข้อมูลที่สำคัญใน ๕ ด้านคือ (๑) เศรษฐกิจต่างประเทศ (๒) เศรษฐกิจในประเทศ (๓) แรงงาน (๔) ราคาน้ำมัน และ (๕) ข้อมูลนำเข้า – ส่งออก ต่อมาในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ พัฒนาระบบฯ ระยะที่สองประกอบด้วย การพัฒนาระบบข้อมูลด้านความยากจน สถานการณ์น้ำมัน และมีการปรับปรุงระบบข้อมูลเดิมที่ได้พัฒนาไว้แล้วสองส่วนได้แก่ ข้อมูล GPP ข้อมูลผลิตภาพแรงงาน ให้มีการจัดเก็บข้อมูลลงรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ได้ดำเนินการพัฒนาระบบฯ ระยะที่สามซึ่งมีการเพิ่มขอบเขตการพัฒนาระบบข้อมูลให้มีความกว้างขวาง ครอบคลุมข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาด้านต่างๆของประเทศมากขึ้น และจะทำการพัฒนาปรับปรุงข้อมูลเดิม

ระบบ Wireless LAN ของสศช.



ที่ได้พัฒนาไว้แล้ว รวมทั้งมีการพัฒนาระบบข้อมูลใหม่ในด้าน (๑) ประชากรผู้สูงอายุในไทย (๒) บรรยาการการลงทุนรายภาค (๓) ปัจจัยและผลกระทบที่มีต่อระดับความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทย และ (๔) การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของพื้นที่แนวสุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราชอย่างยั่งยืน

๑.๓ โครงการพัฒนาระบบจัดการความรู้ สศช. ศูนย์ฯ ได้มีการผลักดันให้มีการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ของสำนักงานฯ โดยใช้ IT Base มาพัฒนาเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนความรู้และอำนวยความสะดวกต่อการทำงานร่วมกันในองค์กรมากยิ่งขึ้น โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ นี้ จะเน้นการปรับปรุงระบบ Intranet ให้พัฒนาเป็นระบบ Web Portals และระบบ Web Content Management System (WCMS) โดยใช้โปรแกรม Microsoft office SharePoint เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของสำนักงานฯ ได้ต่อไป

๑.๔ โครงการพัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบไร้สาย (Wireless LAN : WLAN) ศูนย์ฯ ได้ขยายจุดบริการ Wireless LAN ให้ครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางมากขึ้น โดยการเพิ่มจำนวนและสถานที่ติดตั้ง Access Point ในบริเวณสำนักงานฯ จำนวน ๑๐ ตัว ให้ครอบคลุมพื้นที่ อาคาร ๑ อาคาร ๒ อาคาร ๓ และอาคาร ๔ ปรับปรุงระบบและตัวอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยสูงและมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถป้องกันการบุกรุกจากบุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับอนุญาตไม่ให้เชื่อมต่อเข้าสู่ระบบเครือข่ายของ สศช.ได้ อีกทั้งมีความสามารถเชื่อมต่อเข้าใช้งานได้อย่างสะดวก อันเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของ สศช. ในด้านการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยแก่เจ้าหน้าที่และบุคคลภายนอกผู้มาติดต่อกับสำนักงานฯ ระบบ Wireless LAN ของสศช.

๒. โครงการบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สศช. ได้จัดจ้างที่ปรึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อปฏิบัติงานบำรุงรักษาและบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของสำนักงานฯ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อดูแลบำรุงรักษาและบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของ สศช. ให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสนองตอบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลา ตลอดจนการดูแลและให้บริการระบบไอทีทุกอุปกรณ์และการใช้สื่อต่างๆ ในห้องประชุมของสำนักงานฯ



ส่วนกลาง ซึ่งในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ทางศูนย์ฯ ได้มุ่งเน้นให้ทีมที่ปรึกษาได้เข้ามาทำการศึกษาวิเคราะห์ ตลอดจนพัฒนา และปรับปรุงงานบนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในระบบงานดังนี้ คือ (๑) ระบบ System Management Server (SMS) , NMS (Network Management System) (๒) ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) (๓) ระบบ Web Services (๔) ระบบบริหารจัดการ File Sharing และ (๕) การศึกษาและวิเคราะห์ระบบรักษาความปลอดภัยเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยการจัดหาผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ เข้ามาศึกษา วิเคราะห์และดำเนินการ ตลอดจนติดตามประเมินผลระบบที่ให้บริการอยู่บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้สามารถรองรับการใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศ

ในรอบปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา สศช. อยู่ระหว่างจัดทำร่างทิศทางการพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่ง ได้ให้ความสำคัญกับการแปลงแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติ ควบคู่กับการสร้างความรู้ความเข้าใจในการกิจของ สศช. ผ่านช่องทางการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ทั้งการสื่อสารผ่านสื่อที่ สศช. จัดทำขึ้นเอง สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม โดย สศช. ได้ผลิตสื่อเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิดิทัศน์ และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้แก่

๑. สื่อสิ่งพิมพ์

๑.๑ สมุดบันทึก “พระมิ่งขวัญของชาวไทย ผู้ทรงเป็นพลังพัฒนาประเทศ” สศช. ได้จัดทำสมุดบันทึก “พระมิ่งขวัญของชาวไทย ผู้ทรงเป็นพลังพัฒนาประเทศ” เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และเพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณสู่ทุกภาคส่วนของสังคมไทย ด้วยความซาบซึ้งและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่เปรียบมิได้ โดยได้ศึกษาและรวบรวมพระราชกรณียกิจในการพัฒนาประเทศ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงบำเพ็ญมาตลอดระยะเวลาอันยาวนานกว่า ๖๐ ปี เพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุข พัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างคามอยู่ดีมีสุขให้แก่ปวงชนชาวไทย

ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายสมุดบันทึกดังกล่าว แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้งมอปปให้องคมนตรี คณะรัฐมนตรี ผู้บริหารของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไปที่สนใจ เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตลอดจนน้อมนำแนวทางตามพระราชดำริมายึดถือและปฏิบัติ เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” สืบไป

๑.๒ หนังสือ “๖ ทศวรรษสภาพัฒน์” สำนักงานฯ จัดทำขึ้นเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับวิวัฒนาการการวางแผนพัฒนาประเทศ ผลการดำเนินงานในช่วง ๖๐ ปี และทิศทางการดำเนินงานของ สศช. ในอนาคต ในโอกาสครบรอบ ๖๐ ปีแห่งการสถาปนา สศช. ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบด้วย ตอนที่ ๑ : รำลึกถึงปูชนียบุคคล ผู้สร้างคุณูปการมากมายต่อประเทศชาติและ สศช. ตอนที่ ๒ : ความเป็นมาและบทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน ตอนที่ ๓ : ๖ ทศวรรษ แห่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย นำเสนอเรื่องราววิวัฒนาการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มมีการจัดทำแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ จนถึงปัจจุบัน ตอนที่ ๔ : ทิศทางการดำเนินงานของ สศช. ในอนาคต ตอนที่ ๕ : สารนารูเกี่ยวกับ สศช. รวบรวมเรื่องราวความรู้เกี่ยวกับสภาพัฒน์ที่น่าสนใจ

๑.๓ วารสารเศรษฐกิจและสังคม เผยแพร่เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อาทิ ความไม่สมดุลของการพัฒนา การเพิ่มผลผลิตการผลิตและบรรยากาศการลงทุนในระดับภูมิภาคของไทย การลงทุนทางสังคมเพื่อวางฐานรากของสังคมไทยให้แข็งแกร่ง เป็นต้น

๑.๔ จุลสารบทบาทหน้าที่ของสำนักงานฯ ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อใช้สำหรับเผยแพร่ประวัติความเป็นมา บทบาทหน้าที่และโครงสร้างของสำนักงานฯ แก่ชาวไทยและชาวต่างประเทศในวาระโอกาสต่างๆ

๑.๕ แผ่นพับธนาคารสมอง..ธนาคารแห่งภูมิปัญญา เพื่อเผยแพร่กิจกรรมและผลการดำเนินงานของวุฒิสภาธนาคารสมอง

๑.๖ เอกสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและธนาคารสมองที่จัดพิมพ์เพิ่มเติม เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและธนาคารสมอง ไปยังภาคส่วนต่างๆ อย่างกว้างขวาง

๒. **สื่อวีดิทัศน์** อาทิ วีดิทัศน์สำหรับการประชุมประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช. เรื่อง “ทิศทางการพัฒนา ฉบับที่ ๑๑” โดยนำเสนอผลการพัฒนาที่ผ่านมา แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้ข้อมูลเบื้องต้นอันนำไปสู่การระดมความคิดเห็นในการประชุม

๓. **สื่ออิเล็กทรอนิกส์** ประกอบด้วย

๓.๑ เว็บไซต์ของ สศช. www.nesdb.go.th นำเสนอข้อมูลทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศ และข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของ สศช. อีกทั้งสามารถสืบค้นข้อมูลจากห้องสมุดสุริยาวัตร

๓.๒ จดหมายข่าวบัญชีประชาชาติ ราย ๓ เดือน เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของ สศช. เพื่อเผยแพร่ความรู้และแนวทางการนำสถิติบัญชีประชาชาติไปใช้ประโยชน์ ความก้าวหน้าของการพัฒนางานด้านบัญชีประชาชาติของประเทศไทย รวมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นจากสาธารณะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓.๓ จดหมายข่าวรู้จักบัญชีไทย เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ของ สศช. ในช่วงปี ๒๕๕๓ นำเสนอเรื่องเด่นเกี่ยวกับสถานการณ์ความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจของไทยโดยอิงกรอบแนวคิดหลักจากสถิติบัญชีประชาชาติ รวมทั้งการค้นคว้าจากเอกสารวิชาการ บทความที่เกี่ยวข้องต่างๆ และเป็นการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นในเชิงวิชาการ

๓.๔ จดหมายข่าวรายงานภาวะสังคม เผยแพร่รายเดือนและรายไตรมาส ผ่านเว็บไซต์ของ สศช. เป็นการรายงานสถานการณ์ด้านสังคมในรอบ ๑ เดือนและ ๓ เดือน รวมทั้งประเด็นทางสังคมที่น่าสนใจในช่วงนั้นๆ

๔. **พิพิธภัณฑ์สุริยาวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ** สศช. จัดตั้งขึ้นสำหรับเป็นแหล่งเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศไทย ประกอบด้วย ห้องแสดงชีวประวัติและผลงานของพระยาสุริยาวัตร นักเศรษฐศาสตร์คนแรกของประเทศไทย ห้องแสดงวิวัฒนาการของการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑-๑๐ ห้องแสดงภาพผู้นำองค์กรและบุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ห้องเศรษฐกิจพอเพียง ห้องแสดงประวัติอาคารสุริยาวัตร และห้องแสดงวิสัยทัศน์และบทบาทหน้าที่ของ สศช. ในปัจจุบัน โดยในปี ๒๕๕๓ มีผู้เข้าเยี่ยมชมทั้งรายบุคคลและเป็นหมู่คณะประมาณ ๒๒ คณะ รวมประมาณ ๑,๐๐๐ คน ใกล้เคียงกับปี ๒๕๕๒ ซึ่งมีผู้เข้าเยี่ยมชมประมาณ ๒๕ คณะรวมประมาณ ๑,๐๐๐ คน





๕. สื่อมวลชน นอกจากการผลิตสื่อเผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยตรงแล้ว สศช. ยังได้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชนกลุ่มต่างๆ อย่างกว้างขวางผ่านสื่อมวลชน ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์

๕.๑ การแถลงข่าว/การจัดทำข่าวแจกแก่สื่อมวลชน จัดการแถลงข่าวแก่สื่อมวลชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สื่อมวลชนนำไปเผยแพร่แก่สาธารณชนต่อไป อาทิ การรายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส การรายงานภาวะสังคมรายไตรมาส และการแถลงข่าวการประชุมประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช. เป็นต้น

๕.๒ การสัมภาษณ์ผู้บริหาร สศช. โดยการจัดให้สื่อมวลชนเข้าสัมภาษณ์ผู้บริหาร สศช. เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประเทศในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สศช. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจสู่สาธารณชน

๖. สื่อบุคคล สศช. ได้สร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศผ่านบุคคล ดังนี้

๖.๑ การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มาเยือน สศช. โดยในรอบปี ๒๕๕๓ มีผู้สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน ณ สศช. ประมาณ ๑,๐๐๐ คน ทั้งคณะนักศึกษา ข้าราชการ ทหาร และนักบริหาร จากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรับฟังการบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนฯ ๑๐ แนวคิดทิศทางการจัดทำแผนฯ ๑๑ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งเข้าเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ อาทิ คณะผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรวิทยาลัยการทัพเรือ รุ่นที่ ๔๓ คณะผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรนักยุทธศาสตร์ทหาร รุ่นที่ ๖ คณะอาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ภูมิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม คณะเจ้าหน้าที่สำนักงานสถิติแห่งชาติประเทศเนปาล และคณะนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตหลักสูตรนานาชาติ เป็นต้น

๖.๒ การบรรยายแก่หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางของ สศช. ได้รับเชิญไปบรรยายหรืออภิปราย เพื่อให้ความรู้แก่หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ประมาณ ๑๗๕ ครั้ง อาทิ สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา เชิญบรรยายหัวข้อ จีนวิวัฒน์...ไทยรู้อะไร...ยังต้องรู้อะไร สถาบันพระปกเกล้า เชิญบรรยายเรื่อง แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย เป็นต้น



๗. **สื่อนิทรรศการ** สศช. ได้จัดทำสื่อนิทรรศการเพื่อแนะนำสำนักงานฯ และเผยแพร่ผลงานของ สศช. โดย สศช. ได้จัดแสดงและร่วมจัดแสดงบอร์ดดังกล่าวในงานต่างๆ ดังนี้ นิทรรศการในการประชุมประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช. ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี จ.นนทบุรี เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ นิทรรศการในหัวข้อ “เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง” ในงานวันข้าราชการพลเรือนประจำปี ๒๕๕๓ ณ บริเวณอาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ ท่าอากาศยานดอนเมือง ระหว่างวันที่ ๑-๔ เมษายน ๒๕๕๓ และนิทรรศการเรื่อง “การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง” ในงานวันคล้ายวันสถาปนาสำนักนายกรัฐมนตรี ครบรอบปีที่ ๗๘ ณ ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓

การดำเนินงานห้องสมุดสุริยาวัตร

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ห้องสมุดสุริยาวัตร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีภารกิจในการให้บริการข้อมูลหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อดิจิทัลด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อพัฒนาศักยภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ สศช. ในการจัดทำกรวิจัย วางแผน กำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์การพัฒนา ตลอดจนให้บริการแก่หน่วยงาน องค์กรต่างๆ และประชาชนทั่วไปได้ใช้ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าหาองค์ความรู้ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่สำคัญๆ ได้แก่

๑. **การให้บริการสารสนเทศห้องสมุด** ได้ดำเนินการสรรหาข้อมูล หนังสือ วารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ งานวิจัยของ สศช. และหน่วยงานอื่นๆ สื่อซีดีรอมที่ทันสมัยไว้ให้บริการ

๒. **การให้บริการสืบค้นรายชื่อหนังสือ งานวิจัย ซีดีรอม** ในฐานข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้บริการทั้งภายในและภายนอกสำนักงานฯ สามารถค้นหารายชื่อเอกสารได้ที่ห้องสมุด หรือที่อื่นๆ ได้อย่างรวดเร็ว

๓. **ฐานข้อมูลหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)** ห้องสมุดได้จัดทำฐานข้อมูลหนังสือและเอกสารของ สศช. ในลักษณะ E-Book โดยจัดเก็บในรูปแบบของไฟล์ pdf เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถสืบค้นรายชื่อเอกสาร และเปิดอ่านทั้งเล่ม โดยไม่ต้องเดินทางมายังห้องสมุด

๔. **ฐานข้อมูลวารสาร** ห้องสมุดได้จัดทำฐานข้อมูลวารสารสำหรับการบริหารจัดการ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ โดยเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบรายชื่อสมาชิก รายชื่อวารสาร สถิติการใช้บริการวารสารต่างๆ ของสมาชิกแต่ละคนได้จากฐานข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

๕. **การให้บริการ ยืม-คืน** หนังสือ วารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยด้วยระบบบาร์โค้ด เพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ รวมถึงการให้บริการจองหนังสือ

๖. **ให้บริการรับสมัครสมาชิก** ทั้งบุคคลภายในและภายนอก สศช. และจัดทำฐานข้อมูลสมาชิกสำหรับการยืม-คืน เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ของห้องสมุด

๗. **ให้บริการข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ สศช.** จากหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ โดยจัดทำในรูปแบบบทกฤตภาคข่าว (News Clipping) ส่งทาง e-mail ให้กับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศช. ทุกวันทำการ และเผยแพร่ทางเว็บเพจห้องสมุด ซึ่งผู้ใช้บริการสามารถสืบค้นข่าวที่เกี่ยวข้องกับ สศช. ทั้งในปัจจุบันและย้อนหลัง ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว





การดำเนินงานศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร สศช.

สศช. ได้ให้บริการข้อมูลข่าวสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ของ สศช. แก่ประชาชน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร สศช. ได้ดำเนินงานในด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๑.๑ ระเบียบเกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลข่าวสาร สำนักงานฯ ได้ดำเนินการแก้ไขระเบียบสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และประกาศสำนักงานฯ เรื่อง โครงสร้างการจัดองค์กรในการดำเนินงาน สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ วิธีการดำเนินงานและสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร ของ สศช. พ.ศ. ๒๕๕๓ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๐๗๖ วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ หน้า ๙ - ๑๘ และ หน้า ๒๔ - ๓๗

๑.๒ จัดระบบข้อมูลข่าวสาร โดยให้ทุกหน่วยงานในสำนักงานฯ ดำเนินการรวบรวม จัดประเภท และจัดทำรายการข้อมูลที่อยู่ในความรับผิดชอบและเผยแพร่ได้ และปรับปรุงข่าวสารให้ทันสมัยทุก ๓ เดือนเพื่อให้บริการได้อย่างครบถ้วนเป็นปัจจุบัน ตลอดจนเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ของ สศช. ที่ www.nesdb.go.th เลือกเมนูศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร สศช.

๑.๓ จัดทำหลักเกณฑ์การขอข้อมูลข่าวสารและการอนุญาต ให้ผู้ใช้บริการทำหนังสือหรือยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งแสดงเหตุผลและความจำเป็น

๑.๔ จัดสถานที่ให้บริการข้อมูลข่าวสาร สศช. ได้จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวม ๕ แห่ง โดยในส่วนกลางตั้งอยู่ที่ห้องสมุดสุริยาวัตร อาคาร ๔ ชั้น ๒ และส่วนภูมิภาคที่สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง จังหวัดนนทบุรี ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น และภาคใต้ จังหวัดสงขลา

๒. ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ

๒.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของ สศช.(กข.สศช.) โดยมีเลขาธิการ สศช. เป็นที่ปรึกษา และมีรองเลขาธิการ สศช. เป็นประธาน กรรมการประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก

๒.๒ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร สศช. รับผิดชอบให้บริการข้อมูลและประสานติดตามผล รวมทั้งจัดเก็บสถิติ สรุปผลการใช้บริการศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารฯ รายงานผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งรายงานตามแบบรายงานการติดตามประเมินผลของหน่วยงานรัฐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในรอบปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ต่อสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๒.๓ แต่งตั้งผู้ประสานงานข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้ทุกหน่วยงานใน สศช. ดำเนินการรวบรวม จัดประเภท และจัดทำรายการข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบ ซึ่งสามารถเผยแพร่ได้ และเผยแพร่ชื่อพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ ทางเว็บไซต์ของ สศช. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการในการขอข้อมูล และเพื่อการประสานการปฏิบัติงานให้มีความถูกต้องและต่อเนื่อง

๓. ด้านการพัฒนากระบวนสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

ได้พัฒนาและปรับปรุงเว็บไซต์ให้ครบถ้วน ถูกต้องสมบูรณ์ และทันสมัย เพื่อให้ประชาชนสามารถดูหรือตรวจสอบข้อมูลได้ทาง www.nesdb.go.th รวมถึงได้มีการพัฒนาวิธีการเผยแพร่ข้อมูลโดยเน้นการเพิ่มช่องทางรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ เช่น แผ่นพับ ป้ายประกาศ บอร์ดประชาสัมพันธ์ เป็นต้น



ส่วนที่ ๓

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

๑. สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการระดับนโยบาย
๒. สศช. ในฐานะหน่วยงานประสานหลักในคณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค



ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจาก คณะรัฐมนตรี

บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของ สศช. คือการได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐบาลให้ทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่มีนายกรัฐมนตรี/รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน รวมทั้งภารกิจอื่นๆ ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ดำเนินการเฉพาะกิจ ในปี ๒๕๕๓ สศช. มีบทบาทสนับสนุนการขับเคลื่อน การดำเนินการของคณะกรรมการ อนุกรรมการ ที่นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานในฐานะเป็นฝ่ายเลขานุการ และเป็นหน่วยงานหลักสรุปได้ ดังนี้

๑. สศช.ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการระดับนโยบาย

คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ และ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ (รศท.) จำนวน ๑๙ คน มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่ในการพิจารณาเสนอแนะ และกำหนดมาตรการและโครงการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจในภาวะเร่งด่วนต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนกำกับดูแล เร่งรัดติดตาม แก้ไขปัญหา และลดขั้นตอนปฏิบัติในการดำเนินการตามมาตรการและโครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจในภาวะเร่งด่วนในปี ๒๕๕๓ คณะกรรมการ รศท. ได้มีการประชุม ๑๓ ครั้ง มีการพิจารณาข้อคิดเห็น รวม ๒๖ เรื่อง เกี่ยวกับสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้แก่ สถานการณ์การส่งออก การส่งเสริมการลงทุนในประเทศและต่างประเทศ การป้องกันและแก้ไขปัญหาราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น สถานการณ์น้ำเพื่อการเกษตรและอุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย การพิจารณาแนวทางและมาตรการเพื่อลดผลกระทบจากสถานการณ์ต่างๆ การเสนอมาตรการให้ความช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบทางการเมือง รวมถึงมีการพิจารณาข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน มาตรการและโครงการต่างๆ เพื่อผลักดันให้เกิดความชัดเจน ทั้งในด้านการดำเนินงาน การลงทุน และแหล่งเงินงบประมาณ ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ ที่สำคัญได้แก่





๑. รูปแบบการให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนโครงการรถไฟฟาสายสีม่วงช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ โดยมีกรอบวงเงินลงทุน ค่างานระบบรถไฟฟ้า และขบวนรถไฟฟ้า จำนวน ๑๓,๒๔๓ ล้านบาท คณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบในหลักการให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนโครงการรถไฟฟาสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ ในรูปแบบ PPP Gross Cost เนื่องจากเป็นรูปแบบการลงทุนที่ทำให้ภาครัฐมีความยืดหยุ่นในการกำหนดนโยบายด้านอัตราค่าโดยสาร โครงสร้างอัตราค่าโดยสาร และระบบตั๋วโดยสารร่วม เพื่อจูงใจให้ประชาชนใช้บริการระบบขนส่งมวลชนเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งเป็นรูปแบบที่เอกชนสามารถคำนวณต้นทุน ความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนที่ชัดเจน ทำให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพและราคาในขั้นการคัดเลือกเอกชน รวมทั้งเป็นรูปแบบที่สามารถคุ้มครองผู้ใช้บริการทั้งในด้านราคาค่าโดยสารและระดับคุณภาพการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. แผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ระยะเร่งด่วน พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ คณะกรรมการฯ มีมติให้ความเห็นชอบแผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของการรถไฟแห่งประเทศไทย วงเงินรวม ๑๙๕,๘๒๐.๕๐ ล้านบาท ประกอบด้วย

๒.๑ แผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของการรถไฟแห่งประเทศไทย วงเงินลงทุนรวม ๑๗๖,๘๐๘.๒๘ ล้านบาท แยกเป็น (๑) แผนงานหรือโครงการที่มีความพร้อมและสามารถดำเนินการได้ทันที จำนวน ๑๑ รายการ วงเงินลงทุนรวม ๘๗,๕๒๙ ล้านบาท โดยรัฐรับภาระการลงทุน วงเงินรวม ๘๔,๐๒๔ ล้านบาท และการรถไฟแห่งประเทศไทยรับภาระการลงทุน วงเงินลงทุนรวม ๓,๕๐๕ ล้านบาท (๒) โครงการที่จะต้องดำเนินการศึกษาความเหมาะสม และจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นรายโครงการ จำนวน ๑๐ โครงการ วงเงินลงทุนรวม ๘๙,๒๗๙ ล้านบาท โดยรัฐรับภาระการลงทุน วงเงินรวม ๖๘,๓๑๐ ล้านบาท และ รฟท. รับภาระการลงทุน วงเงินลงทุนรวม ๒๐,๙๖๙ ล้านบาท

๒.๒ การก่อสร้างสะพานข้ามทางรถไฟ จำนวน ๑๑๔ แห่ง ปังงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๙ ของกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท วงเงินลงทุน ๑๙,๐๑๒.๕๗ ล้านบาท โดยรัฐบาลรับภาระค่าใช้จ่ายโครงการทั้งหมด และให้กระทรวงคมนาคมดำเนินการปรับแผนการก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยประสานกับสำนักงานงบประมาณในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณตามแผนการใช้จ่ายจริงและความพร้อมในการดำเนินโครงการ

นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังเห็นชอบแผนการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารจัดการกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ๓ หน่วยธุรกิจ ได้แก่ หน่วยธุรกิจการเดินรถ หน่วยธุรกิจการบริหารทรัพย์สิน หน่วยธุรกิจการซ่อมบำรุง และ ๑ บริษัทลูก เพื่อดำเนินโครงการ Airport Rail Link โดยการรถไฟแห่งประเทศไทยถือหุ้นทั้งหมด

๒.๓ มาตรการส่งเสริมการใช้น้ำมัน E๘๕ คณะกรรมการฯ ได้เห็นชอบมาตรการส่งเสริมการใช้น้ำมัน E๘๕ โดยให้กระทรวงการคลังกำหนดมาตรการจูงใจด้านภาษีแก่รถยนต์ E๘๕ และรับไปดำเนินการออกประกาศตามขั้นตอนและระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยให้พิจารณาลดอัตราภาษีสรรพสามิตรถยนต์ E ๘๕ และอากรนำเข้ารถยนต์สำเร็จรูปและชิ้นส่วนรถยนต์ E๘๕ พร้อมทั้ง มอบหมายให้กระทรวงพลังงานและกระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมกันพิจารณาแผนการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ E๘๕ ในประเทศ และการนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ E๘๕ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการเพิ่มการผลิตเอทานอลสำหรับการผลิตน้ำมันแก๊สโซฮอล์ในอนาคต

๒.๔ แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ จากปัญหาโครงสร้างของการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมในประเทศไทยตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งปัญหาสัญญาสัมปทานระบบ ๒ G ที่ทำให้เกิดปัญหาพัฒนาการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สู่ระบบ ๓G ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคม คณะกรรมการฯ จึงได้มีมติให้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ เพื่อศึกษารูปแบบและความเป็นไปได้ในการดำเนินการที่จะนำไปสู่การแข่งขันในกิจการโทรคมนาคมที่เป็นธรรมและเสมอภาค ในรูปแบบเดียวกัน และมีองค์กรกำกับดูแลองค์กรเดียว ทั้งนี้ จะต้องไม่กระทบต่อสิทธิทางกฎหมายที่มีอยู่ตามสัญญาสัมปทาน และไม่กระทบต่อรายได้ของภาครัฐที่พึงจะได้ รวมทั้งการใช้ทรัพย์สินของระบบเครือข่ายโทรคมนาคมให้มีประโยชน์สูงสุด

คณะกรรมการรัฐมนตรีพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (รชต.)

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (รชต.) โดยมีนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เป็นประธาน และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นเลขานุการ รวมคณะกรรมการทั้งสิ้น ๑๙ คน มีอำนาจหน้าที่สำคัญ คือ (๑) กำหนดนโยบาย/มาตรการและพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานโครงการและการจัดตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาในพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) (๒) กำกับดูแล เร่งรัดติดตามแก้ไขกฎระเบียบและลดขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นไปตามนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบตามมติของคณะกรรมการ รชต. และมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้ต่อไป ที่สำคัญคือ

๑. คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ เห็นชอบการปรับเปลี่ยนโครงการภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๕ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่ได้จากการใช้กระบวนการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านสำรวจความต้องการของประชาชน มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๙๐๑ หมู่บ้าน หมู่บ้านเป้าหมายเร่งด่วน ๖๙๖ หมู่บ้าน (หมู่บ้านในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แบ่งเป็นหมู่บ้านในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ ๔ อำเภอของสงขลา ได้แก่ อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย รวม ๑,๓๓๗ หมู่บ้าน และหมู่บ้านที่คงเหลือในจังหวัดสตูลและจังหวัดสงขลา) การจัดทำประชาคมหมู่บ้านดังกล่าว มีผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการพัฒนาอาชีพทั้งในและนอกภาคการเกษตรต้องปรับเปลี่ยนเป้าหมายโครงการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งจัดทำโครงการใหม่ตามผลการประชาคม รวม ๑๔ โครงการ วงเงิน ๑,๐๕๙.๗๖ ล้านบาท ส่งผลให้กรอบวงเงินงบประมาณตามแผนฯ ในปี ๒๕๕๓ เพิ่มขึ้นจาก ๑๙,๙๑๓.๕๑ ล้านบาท เป็น ๒๑,๑๗๖.๖๓ ล้านบาท

๒. คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ เห็นชอบการปรับเปลี่ยนโครงการภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ โดยเพิ่มเติมโครงการตามผลการประชาคมหมู่บ้าน รวม ๑๙ โครงการ วงเงิน ๒,๓๓๕.๙๔ ล้านบาท และกรอบวงเงินงบประมาณปี ๒๕๕๔ เพิ่มขึ้นจาก ๑๙,๐๙๖.๒๗ ล้านบาท เป็น ๒๒,๑๓๔.๔๐ ล้านบาท

๓. คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดการดำเนินโครงการและการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในปี ๒๕๕๓ โดยเฉพาะหน่วยงานที่ได้รับงบประมาณในวงเงินสูงกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท และมีผลการเบิกจ่ายงบประมาณในเกณฑ์ต่ำ ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้รายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณต่อคณะรัฐมนตรีเป็นประจำทุกเดือน

คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ปัจจุบันมีรองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธาน และ สศช. เป็นฝ่ายเลขานุการ มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะแนวทางและมาตรการต่อคณะรัฐมนตรีในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก กำกับ ดูแล ประสาน และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยในปี ๒๕๕๓ เน้นการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของประชาชนอย่างต่อเนื่อง และการวางระบบการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในระยะยาว ดังนี้

๑. ระยะเร่งด่วน กพอ. ได้เสนอโครงการเร่งด่วนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนมาบตาพุด และบริเวณใกล้เคียง รวม ๘ โครงการ วงเงินรวม ๙๐๘ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๕) โดยเน้นการแก้ไขปัญหาสุขภาพประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบจากมลพิษ ปัญหาขาดแคลนน้ำประปา ปัญหาขยะ ปัญหาความไม่มั่นใจเรื่องคุณภาพอากาศ น้ำ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติโครงการ ประกอบด้วย (๑) โครงการขนถ่ายขยะมูลฝอยออกจากบ่อฝังกลบขยะของเทศบาลเมืองมาบตาพุด วงเงิน ๒๗๐ ล้านบาท (๒) โครงการพัฒนาศักยภาพการให้บริการของโรงพยาบาล ในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง วงเงิน ๒๓๕.๘ ล้านบาท (๓) โครงการตรวจสอบสุขภาพและเฝ้าระวังโรคของประชาชน ในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง วงเงิน ๕๘.๘ ล้านบาท (๔) โครงการก่อสร้างขยายเขตจำหน่ายน้ำประปาพื้นที่อำเภอเมืองระยอง วงเงิน ๑๓๙.๓ ล้านบาท (๕) โครงการก่อสร้างปรับปรุงท่อและขยายเขตจำหน่ายน้ำพื้นที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด และเทศบาลเมืองบ้านฉาง วงเงิน ๑๗๓.๒ ล้านบาท (๖) โครงการติดตั้งชุดตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหยง่ายแบบต่อเนื่อง (VOCs) และป้ายแสดงผลคุณภาพสิ่งแวดล้อม วงเงิน ๑๓ ล้านบาท (๗) โครงการก่อสร้างสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำและติดตั้งระบบตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบอัตโนมัติ วงเงิน ๒ ล้านบาท และ (๘) โครงการจัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชน วงเงิน ๑๖ ล้านบาท

๒. ระยะยาว กพอ. ได้มีมติเพื่อแก้ปัญหาในพื้นที่มาบตาพุดและจังหวัดระยองอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย (๑) การกำหนดกรอบการพัฒนาและแก้ไขปัญหา มาบตาพุด โดยเน้นการสร้างสมดุลและยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ด้วยการประยุกต์ใช้แนวคิดเขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง (๒) การปรับปรุงผังเมืองรวมมาบตาพุด เพื่อเพิ่มพื้นที่กันชนระหว่างชุมชนและอุตสาหกรรม ตามข้อเรียกร้องของประชาชน (๓) การจัดทำแนวทางการจัดการประชากรแฝงจังหวัดระยอง เพื่อประโยชน์ในการจัดบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับความเป็นจริง (๔) โครงการก่อสร้าง ICD แห่งที่ ๒ และ (๕) โครงการทางหลวงพิเศษช่วงพัทยา-มาบตาพุด เป็นต้น



คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ

นายกรัฐมนตรีได้ลงนามในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เพื่อกำหนดกระบวนการดำเนินงานขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ และ**แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.)** ให้ความถาวรเป็นครั้งแรก ประกอบด้วยคณะกรรมการรวม ๒๔ คน โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ) เป็นรองประธาน และรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ) เป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการกำกับนโยบาย ขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ฯ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม และติดตามประเมินผลการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืนทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยในปี ๒๕๕๓ คณะกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบ

๑. แนวทางการพัฒนาระบบ National Single Window ของประเทศและมอบหมายให้กรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการ National Action Plan เป็นรายปี โดยให้สามารถพัฒนาระบบ National Single Window เพื่อเชื่อมโยงกับระบบ ASEAN Single Window ได้ในปี ๒๕๕๘

๒. แนวทางที่จะสนับสนุนการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายของสหภาพมาซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาทั้งในด้านกายภาพและการพัฒนาพื้นที่หลังท่าที่สามารถรองรับการขยายฐานอุตสาหกรรมของไทยในระยะยาว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เหล็ก และเหล็กกล้า และยานยนต์ และมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงโครงข่ายการขนส่งในระดับภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การปรับปรุงแบบการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกปากบาราของไทยให้สามารถรองรับการขนส่งสินค้าในพื้นที่ภาคใต้ และสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ได้ด้วย โดยต้องให้ความสำคัญลำดับสูงในการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการยอมรับของประชาชนในพื้นที่

๔. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๓ ชุด ซึ่งแต่ละชุดมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

๔.๑ คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม โดยมีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานอนุกรรมการ และมีกรมพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นฝ่ายเลขานุการ รับทราบผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมที่ผ่านมา และพิจารณาวางแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการ กบส.

๔.๒ คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร โดยมีปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานอนุกรรมการ และมีสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเป็นฝ่ายเลขานุการ ขณะนี้อยู่ระหว่างจัดทำแนวทางการดำเนินงานเพื่อยกร่างแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์สำหรับสินค้าเกษตรสำคัญต่อไป

๔.๓ คณะอนุกรรมการการเชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการสำหรับการนำเข้าการส่งออก และโลจิสติกส์ โดยมีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานอนุกรรมการ และมีกรมศุลกากรเป็นฝ่ายเลขานุการ รับทราบผลการดำเนินงานพัฒนาระบบ NSW และการจัดทำร่างแผนปฏิบัติการสำหรับการพัฒนาระบบ NSW ของประเทศ (NSW National Action Plan) พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๘ และได้มีมติให้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยมีผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นประธาน ขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาการจัดสรรงบประมาณประจำปี ๒๕๕๔ ตามแผนปฏิบัติการฯ

คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ

คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หัวหน้าหน่วยงานด้านเศรษฐกิจ และผู้แทนภาคเอกชน เป็นกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่พิจารณาและเสนอแนะแนวทางและมาตรการต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของภาคเอกชน เพื่อให้ภาคเอกชนร่วมกับภาครัฐในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตและสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีการประชุมรวม ๘ ครั้ง มีการหารือในวาระสำคัญต่างๆ ที่เป็นข้อเสนอของภาคเอกชน รวม ๖๔ วาระ และมีหลายเรื่องที่คณะกรรมการ กรอ. ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งบางเรื่องกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการ และเรื่องที่มีผลในทางปฏิบัติแล้ว ดังนี้

๑. การจัดตั้งกลไกรองรับการดำเนินงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เช่น การแต่งตั้งคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา และคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นต้น

๒. การส่งเสริมและให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ มาตรการฟื้นฟูด้านการท่องเที่ยวและการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ แนวทางและมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยจากความขัดแย้งทางการเมือง เป็นต้น

๓. การส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือภาคอุตสาหกรรม เช่น การแก้ไข พ.ร.บ.ป้าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ การแก้ไขปัญหาอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา การแก้ไขปัญหาน้ำตาลทราย โควตา ก. และ ค. การพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและชุมชนอย่างยั่งยืน มาตรการเร่งด่วนและมาตรการเสริมเพื่อส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศไทย เป็นต้น

๔. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการค้าและบริการ เช่น การทบทวนการใช้ประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรี การแก้ไขปัญหาการใช้ระบบจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e - Auction)

แนวทางแก้ไขปัญหาคือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาท่องเที่ยวไทย การสนับสนุนการเปิดเส้นทางบิน สุวรรณภูมิ-ลำปาง-สุวรรณภูมิ และการขยายทางวิ่งท่าอากาศยานตรัง แนวทางการแก้ไขปัญหาการยกเลิกเที่ยวบินประจำของสายการบินที่ได้รับอนุญาต และแนวทางพัฒนาและใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานภูมิภาค การเร่งรัดการพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) ของประเทศไทย เป็นต้น

๕. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการลงทุน เช่น แนวทางความร่วมมือเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ใกล้เคียง การจัดตั้งศูนย์ประสานการบริการนักลงทุน (OSOS) การทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่องการทำสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน (อนุญาตอุตสาหกรรม) การเร่งรัดออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคห้า เป็นต้น

๖. การแก้ไขปัญหาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจส่วนรวม เช่น การสนับสนุนผลการสัมมนาหอการค้าทั่วประเทศ ครั้งที่ ๒๗ ผลการประชุมรัฐมนตรีเอเปค ครั้งที่ ๒๑ ผลการสัมมนาเรื่อง “Thailand’s Investment Environment: Looking Forward” ผลกระทบทางการเมืองต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย แนวทางการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย มาตรการช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย การให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ

สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการร่วมคณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ที่มีรองนายกรัฐมนตรี (พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์) เป็นประธานฯ ได้สนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากฎอินทรีย์แห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๔) ผ่านการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องทั้ง ๓ คณะ คือ (๑) คณะอนุกรรมการบริหารจัดการองค์ความรู้และนวัตกรรมเกษตรอินทรีย์ (๒) คณะอนุกรรมการ

พัฒนาการผลิตและการตลาดเกษตรอินทรีย์ และ (๓) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ซึ่งได้มีการดำเนินการที่สำคัญ คือ การให้การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกษตรอินทรีย์ทั้งห่วงโซ่อุปทาน การจัดทำฐานข้อมูลและงานวิจัยด้านเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นระบบ การกำหนดมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์เป็นมาตรฐานกลางของประเทศที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และการจัดทำโครงการบูรณาการการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๕ รวมทั้ง การปรับรวมคณะอนุกรรมการพัฒนาการผลิตและการตลาดเกษตรอินทรีย์ และคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ภายใต้ชื่อ คณะอนุกรรมการพัฒนาการผลิต การตลาด และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อให้เกิดการบูรณาการแผนงานโครงการพัฒนาด้านการผลิต การตลาด และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ตามเป้าหมายที่คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติกำหนด



คณะกรรมการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (กพบ.)

คณะกรรมการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน มีนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เป็นประธาน สศช. และกระทรวงการต่างประเทศ เป็นฝ่ายเลขานุการร่วม ในปี ๒๕๕๓ ได้มีมติที่สำคัญ ได้แก่ การให้ความเห็นชอบการให้ความช่วยเหลือ ๓ โครงการใหม่แก่ประเทศเพื่อนบ้าน รวมวงเงินประมาณ ๔,๒๐๐ ล้านบาท ได้แก่ (๑) เส้นทางหมายเลข ๑๑ ใน สปป.ลาว วงเงินประมาณ ๑,๔๐๐ ล้านบาท เป็นเงินกู้เงื่อนไขผ่อนปรน (๒) เส้นทางรถไฟท่านาแล้ง-เวียงจันทน์ ใน สปป.ลาว วงเงินประมาณ ๑,๖๕๐ ล้านบาท เป็นเงินกู้เงื่อนไขผ่อนปรน (๓) การพัฒนาเส้นทาง EWEC ฝั่งตะวันตกเชื่อมโยงสหภาพพม่า วงเงินประมาณ ๑,๑๖๖ ล้านบาท เป็นเงินให้เปล่า ประกอบด้วย ๓ โครงการย่อย ได้แก่ โครงการพัฒนากันนเมียวดี-กอกะเรก ซึ่งเป็นการก่อสร้างเส้นทางใหม่ (เชิงเขาตะนาวศรี-กอกะเรก) ๒๘.๖๐ กม. และซ่อมแซมเส้นทางเดิม (เมียวดี-เชิงเขาตะนาวศรี) ๑๘ กม. และโครงการซ่อมแซมสะพานมิตรภาพไทย-พม่า แห่งที่ ๑ ข้ามแม่น้ำเมย โดย สศช. มีบทบาทในการดำเนินงานผลักดันประสานการขับเคลื่อนที่สำคัญๆ สรุปได้ดังนี้

๑. การดำเนินงานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง สศช. ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายเลขานุการ และหน่วยงานประสานหลักระดับชาติของไทย ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านผ่านกลไกความร่วมมือ ๒ กรอบความร่วมมือ ได้แก่ แผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) และกรอบความร่วมมือประเทศลุ่มแม่น้ำโขงและญี่ปุ่นด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม (Mekong Japan Economic and Industry Cooperation) โดยมีบทบาทในการผลักดันการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ติดตามการดำเนินงานที่ผูกพันไว้ และให้ความช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย ลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้าน และเตรียมความพร้อมของประเทศลุ่มแม่น้ำโขงในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๑.๑ การขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านในนโยบายระดับสูง สศช. ได้นำผลการดำเนินงานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุม กพบ. และที่ประชุมคณะรัฐมนตรี โดยสรุปได้ ดังนี้

๑) การประชุมระดับรัฐมนตรี ๖ ประเทศลุ่มแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑๖ ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ รัฐมนตรีทั้ง ๖ ประเทศได้ร่วมหารือและกำหนดแนวทางการพัฒนาความร่วมมือในทศวรรษหน้า และมีมติเห็นชอบแผนการดำเนินงาน ๖ ด้าน ซึ่งจะเป็นกรอบแนวทางการร่วมมือที่สำคัญของแผนงาน GMS ในอนาคต ได้แก่ (๑) กรอบยุทธศาสตร์เส้นทางรถไฟในอนุภูมิภาค (๒) แผนปฏิบัติการด้านการอำนวยความสะดวกการค้าและการขนส่งข้ามพรมแดน (๓) โครงการส่งเสริมพลังงานทดแทน เชื้อเพลิงสะอาดและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ (๔) แผนสนับสนุนความร่วมมือด้านเกษตร ระยะที่ ๒ (ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๘) (๕) กรอบทิศทางการดำเนินงานแผนงานหลักด้านสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ และ (๖) ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาแนวนอนที่พัฒนาเศรษฐกิจตอนใต้

๒) การประชุมระดับรัฐมนตรีประเทศลุ่มแม่น้ำโขงและญี่ปุ่นด้านเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๒ ณ เมืองดานัง สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยรัฐมนตรีประเทศลุ่มแม่น้ำโขงและญี่ปุ่น ได้มีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมระหว่างลุ่มแม่น้ำโขงกับญี่ปุ่น ประกอบด้วยแผนการดำเนินงาน ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงตลาดอนุภูมิภาค (๒) การอำนวยความสะดวกการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ (๓) การพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) และภาคอุตสาหกรรม (๔) การขยายศักยภาพอุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมใหม่ของอนุภูมิภาค และได้แนบแผนปฏิบัติการฯ เสนอต่อที่ประชุมระดับผู้นำประเทศลุ่มแม่น้ำโขง-ญี่ปุ่น ในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ทั้งนี้ ไทยได้สนับสนุนแผนปฏิบัติการและผลักดันโครงการให้เกิดเป็นรูปธรรมโดยเร็วเพื่อช่วยเพิ่มรายได้ และพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีแก่ประชาชนในอนุภูมิภาคได้ในระยะเวลาดังนี้



๑.๒ การผลักดันความร่วมมือกับภาคีการพัฒนาในระดับระหว่างประเทศ สศช. ร่วมกับประเทศสมาชิกประเทศลุ่มแม่น้ำโขงอื่น ผลักดันความร่วมมือกับภาคีการพัฒนาในระดับระหว่างประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น ดังนี้

๑) การประชุมเวทีหารือเพื่อการพัฒนาอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๖ ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๖-๙ กันยายน ๒๕๕๓ ประกอบด้วย การหารือระดับพหุภาคีของเจ้าหน้าที่อาวุโส ๖ ประเทศลุ่มแม่น้ำโขง กับภาครัฐและเอกชนของเกาหลี เพื่อพัฒนาแผนงาน GMS ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน สิ่งแวดล้อม และโทรคมนาคม รวมถึงการหารือระดับทวิภาคีระหว่างรัฐมนตรี GMS ของไทย กับรัฐมนตรีกระทรวงยุทธศาสตร์และการคลังของสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งมีความสนใจร่วมมือกับไทยในการพัฒนาพลังงานสะอาด สิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการขนส่ง และร่วมเป็นภาคีการพัฒนาเพื่อลดช่องว่างในกลุ่ม GMS ไทยส่งเสริมให้นักลงทุนเกาหลีลงทุนเพิ่มเติมในสาขายานยนต์และชิ้นส่วน และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมจากเกาหลีในเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และอุตสาหกรรมวัฒนธรรม

๒) การประชุมหารือร่วมระดับรัฐมนตรีและภาคเอกชนกรอบความร่วมมือประเทศลุ่มแม่น้ำโขงและญี่ปุ่น ครั้งที่ ๑ ณ เมืองดานัง สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เมื่อวันที่ ๒๕-๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยภาคเอกชนเสนอให้ภาครัฐของประเทศลุ่มแม่น้ำโขง-ญี่ปุ่น สนับสนุนการค้าการลงทุนในอนุภูมิภาค โดย (๑) เร่งพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่ยังไม่สมบูรณ์ตามแนวนอนที่พัฒนาเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก และตอนใต้ การพัฒนาเส้นทางรถไฟ พัฒนาท่าเรือฝั่งอันดามัน และทะเลจีนใต้

เช่น ทวาย ระนอง (๒) เร่งขับเคลื่อนการอำนวยความสะดวกการขนส่งข้ามพรมแดน ทั้งเรื่องการเดินรถข้ามพรมแดน ลดความซับซ้อนของเอกสาร และลดเวลากระบวนการผ่านแดนให้เหลือเพียง ๕ นาที และขอให้ศุลกากรขยายเวลาปฏิบัติงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง (๓) การช่วยเหลือ SMEs เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และการเข้าถึงแหล่งเงิน (๔) เพิ่มความสามารถในการแข่งขันและประสิทธิภาพการผลิตในภาคบริการและอุตสาหกรรมใหม่ และ (๕) เรื่องอื่นๆ เช่น การปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราในอนุภูมิภาคและการใช้สกุลเงินท้องถิ่นสำหรับการค้าชายแดน โดยไทยได้ตอบรับข้อเสนอของภาคเอกชน โดยเฉพาะการพัฒนาการขนส่งหลายรูปแบบทั้งรถไฟและท่าเรือ การเร่งรัดอำนวยความสะดวกการขนส่งข้ามพรมแดน และการดำเนินงานศุลกากร ๒๔ ชม. สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs Development Fund) โดยเร็ว และขอให้ญี่ปุ่นช่วยพัฒนาผลผลิตภาพของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนุภูมิภาค รวมถึงการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม



๑.๓ การเตรียมแนวทางการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อรองรับการดำเนินงานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
ประกอบด้วย

๑) การสำรวจพื้นที่ท่าเรือทวายและมะริดในสหภาพพม่า สศช. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเดินทางไปสำรวจพื้นที่เมืองทวาย มะริด เกาะสอง และระนอง ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ และนำเสนอผลการสำรวจและข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เข้าสู่การประชุมคณะกรรมการ พัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแนวทางสนับสนุนการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายของสหภาพพม่า เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยไทยจำเป็นต้องพัฒนาเส้นทางทางการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือน้ำลึกทวาย ท่าเรือแหลมฉบัง และประเทศอื่นในภูมิภาคเพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาค และการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกปากบาราของไทย ควรพิจารณาปรับรูปแบบให้เป็นท่าเรือ feeder port รองรับการค้าเชื่อมโยงท่าเรือหลักในอนุภูมิภาคและท่าเรือในพื้นที่ภาคใต้ และสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยต้องให้ความสำคัญลำดับสูงในการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการยอมรับของประชาชนในพื้นที่

๒) การศึกษาแนวคิดการพัฒนาการอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการค้าบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำโขงตามแนวพัฒนาเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (เชียงของ-ห้วยทราย) เพื่อรองรับการพัฒนาสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๔ (เชียงของ-ห้วยทราย) ซึ่งคาดว่าจะก่อสร้างแล้วเสร็จในปี ๒๕๕๕ โดยการศึกษาครอบคลุม (๑) การทบทวนและคาดการณ์ปริมาณการขนส่งสินค้าแบบเปลี่ยนถ่ายรูปแบบผ่านพื้นที่ศึกษาบริเวณโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๔ ต่อเนื่องไปยังท่าเรือที่สำคัญในประเทศ (๒) องค์ประกอบกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามความตกลงการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (Cross Border Transport Agreement: CBTA) (๓) ความเป็นไปได้เบื้องต้นในการจัดตั้งเป็นเขตปลอดอากร (Customs Free Zone) (๔) กำหนดรูปแบบการลงทุนและการบริหารจัดการที่เหมาะสมภายในศูนย์เปลี่ยนถ่ายรูปแบบการขนส่งสินค้า ในบริเวณพื้นที่ศึกษาอย่างมีความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และ (๕) ศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้นในการจัดตั้งอาคารคลังสินค้าเข้า ออก ลานตรวจปล่อย ลานจอดรถบรรทุก ศูนย์พัสดุ ศูนย์ให้บริการโลจิสติกส์ และที่ทำการด่านเชียงของแห่งใหม่

๒. การขับเคลื่อนแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT) การขับเคลื่อนการดำเนินงานแผนงาน IMT-GT ในปัจจุบัน เป็นการดำเนินการภายใต้แผนที่นำทาง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ (IMT-GT Roadmap ๒๐๐๗-๒๐๑๑) โดยในปี ๒๕๕๓ มีความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนที่สำคัญดังนี้



๒.๑ โครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม โครงการสำคัญที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ได้แก่ การพัฒนาด่านศุลกากรบ้านประกอบ-คูเรียนบุหร่ง การศึกษาความเป็นไปได้การก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโกลก การศึกษาออกแบบรายละเอียดการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโกลกแห่งที่สองที่เมืองรันเตาปันยัง รัฐกลันตัน-อำเภอสุไหงโกลก จังหวัดนราธิวาส การก่อสร้างท่าเรือปากบารา จังหวัดสตูล การปรับปรุงทางหลวงสายสตูล-วังประจัน จังหวัดสตูล การพัฒนาทางหลวงพิเศษหาดใหญ่-สะเดา จังหวัดสงขลา การขยายด่านศุลกากรบูกิตกาเยอฮัตม-สะเดา จังหวัดสงขลา และการพัฒนาสมรรถนะทางหลวงสาย ๔๑๐ ตอนสะพานข้ามอ่างเก็บน้ำบางกลาง จังหวัดยะลา

๒.๒ การค้าและการลงทุน โครงการสำคัญที่อยู่ระหว่างการดำเนินการได้แก่ การจัดตั้ง IMT-GT Plaza ที่จังหวัดตรังและสงขลา การจัดงาน IMT-GT Trade Fair หมุนเวียนในพื้นที่แผนงานสามประเทศ การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนบริเวณอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา-เมืองบูกิตกาเยอฮัตม รัฐเกดะห์ การจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจด้านศุลกากร ตรวจคนเข้าเมือง ตรวจโรคพืชและสัตว์ และความมั่นคง เพื่อจัดทำข้อตกลงการอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุนในกลุ่มประเทศสมาชิก การพัฒนาเมืองชายแดนรองรับการค้าชายแดนบริเวณติดต่อกับด้านศุลกากร อยู่ระหว่างการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองให้สอดคล้องกับการพัฒนาในฝั่งมาเลเซีย

๒.๓ ท่องเที่ยว โครงการสำคัญที่อยู่ระหว่างการดำเนินการได้แก่ โครงการ “Visit IMT-GT Year” และมีแผนจะขยายโครงการดังกล่าวไปจนถึงปี ๒๕๕๘



๒.๔ ผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล โครงการสำคัญที่อยู่ระหว่างการดำเนินการได้แก่ โครงการจัดตั้งเครือข่ายห้องทดลองวิทยาศาสตร์ฮาลาล โครงการจัดฝึกอบรมประเทศสมาชิกด้านวิทยาศาสตร์ฮาลาล โครงการออกนิตยสาร Halal Insight Magazine โครงการจัดงาน International Halal Science Symposium และการจัดงาน Halal Expo เป็นประจำทุกปี

๒.๕ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โครงการสำคัญที่อยู่ระหว่างการดำเนินการได้แก่ ความร่วมมือในการให้ความรู้ด้านสุขอนามัย ระหว่างมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเมดาน และจะขยายความร่วมมือไปยังมหาวิทยาลัย Syiah Kuala ในจังหวัดอาเจะห์ ความร่วมมือในกรอบ ๓Es: การศึกษา การจ้างงาน ผู้ประกอบการ โดยเร่งรัดนำกรอบความตกลงด้านการยอมรับร่วมกันในมาตรฐานวิชาชีพจากกรอบอาเซียนมาปฏิบัติในกรอบ IMT-GT เพื่อส่งเสริมด้าน ๓Es

๒.๖ เกษตร อุตสาหกรรมและการเกษตร และสิ่งแวดล้อม โครงการสำคัญที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ได้แก่ การจัดทำ Web Portal ด้านฐานข้อมูลการประมง โครงการจัดงาน IMT-GT Expo and Seminar for Fisheries เป็นประจำทุกปี โครงการจัดตั้งศูนย์เพาะพันธุ์วุ้นในพื้นที่ IMT-GT

๓. แผนงานภายใต้กรอบคณะกรรมการว่าด้วยยุทธศาสตร์ร่วมในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย (Thailand-Malaysia Committee on Joint Development Strategy for Border Areas : JDS) ไทยและมาเลเซียได้ร่วมขับเคลื่อนการดำเนินการในประเด็นที่นายกรัฐมนตรีไทยและมาเลเซียได้หารือและเห็นชอบร่วมกันในระหว่างการประชุมประจำปีครั้งที่ ๔ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ เพื่อแสวงหาโอกาสความร่วมมือ โดยภายใต้กรอบ JDS ในรอบปี ๒๕๕๓ ผลการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูง ครั้งที่ ๑ ณ ปันง มาเลเซีย และการประชุมระดับคณะทำงาน JDS ครั้งที่ ๘ ณ กรุงเทพมหานคร โดยมีข้อสรุปทิศทางการร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ การบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ของไทยและแผนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคเหนือ และแผนพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกของมาเลเซีย ซึ่งสองประเทศได้กำหนดผู้ประสานงานหลักของ สศช. และ Northern Corridor Implementing Agency: NCIA และ East Coast Economic Region Development Council: ECERDC เพื่อประสานแผนพัฒนาในรายละเอียด การพัฒนากอนูโมงค์สตูล-ปะลิส โดยเปรียบเทียบการศึกษาของไทย ลักษณะถนนเชื่อมโยงกับกอนูโมงค์ กับมาเลเซียซึ่งศึกษาเส้นทางก่อสร้างถนนสายใหม่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงตามแนวชายแดน (ด่านสะเดา-บูกิตกาอุอิติม ด่านบ้านประกอบ-คูเรียนบุรง สะพานข้ามแม่น้ำโกลกที่ตากใบ-เปิงกัลันกูโบร์ และที่สุไหงโกลก-รันเตาปันยัง) โดยสองฝ่ายกำหนดแผนดำเนินการให้สอดคล้องกันและมีกำหนดการดำเนินการที่แน่นอน และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษสะเดา-บูกิตกาอุอิติม โดยเร่งหารือระหว่างคณะกรรมการร่วมสองฝ่าย

คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.)

คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีรองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ) เป็นประธาน คณะกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนภาครัฐและเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อกำหนดกรอบ ทิศทาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

๑. การศึกษาสถานภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ปี ๒๕๕๒ เพื่อจัดทำรายละเอียดตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนของประเทศไทยจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน โดย WEF และ IMD ประกอบด้วย ๒ ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ (๑) ตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนของประเทศไทยจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน โดย WEF และ IMD และ (๒) ตัวชี้วัดที่มีการเปลี่ยนแปลงอันดับลดลงตั้งแต่ ๑๐ อันดับ และมีผลการดำเนินงานลดลงระหว่างปี ๒๐๐๘-๒๐๐๙ รวมทั้งได้มีหนังสือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๒๔ หน่วยงาน เพื่อตรวจสอบข้อมูลและดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๒. การจัดทำดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทย เป็นการรายงานผลการจัดอันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของธนาคารโลก ในปี ๒๕๕๓ และข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ของ สศช. ซึ่งพบว่าประเทศไทยยังมีความเสียเปรียบในการแข่งขันอยู่หลายด้าน และจำเป็นต้องให้ความสำคัญเร่งด่วนในการพัฒนา (๑) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อลดต้นทุนการขนส่งและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน (๒) ปรับปรุงพิธีการศุลกากรเพื่อลดต้นทุนด้านเวลาและค่าใช้จ่าย

ในกระบวนการเอกสารเพื่อนำเข้าและส่งออก และ (๓) เพิ่มศักยภาพของผู้ให้บริการโลจิสติกส์และผู้ประกอบการภายในประเทศ เพื่อลดต้นทุนการบริหารจัดการสินค้าคงคลังของประเทศ ซึ่งในระยะเร่งด่วน เห็นควรให้มีการดำเนินการ คือ (๑) เร่งรัดแผนงาน/โครงการสำคัญที่ได้รับอนุมัติแล้ว และยังมีความล่าช้าในการดำเนินงาน ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็ว และ (๒) พัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ ตามแผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔

๓. การจัดทำ (ร่าง) กรอบยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว สศช. ได้จัดกรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ฯ ซึ่งกำหนด ขอบเขตการศึกษาภาพรวมในระดับมหภาค และระดับรายสาขา (สาขาเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ) โดยในระดับมหภาคจะวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบในเชิงกว้างต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในขณะที่การศึกษาในระดับรายสาขา จะวิเคราะห์ถึงโครงสร้างรายสาขา ประกอบด้วย โครงสร้างภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เพื่อทบทวนและกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์รายสาขา และแนวทางการพัฒนาในแต่ละสาขา ซึ่งเป็นการจัดทำยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว

คณะกรรมการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ

คณะกรรมการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ (กศร.) จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การพิจารณาและดำเนินการเกี่ยวกับการจัดระบบศูนย์ราชการทั้งในระดับชาติ ระดับจังหวัด และเฉพาะโครงการ สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ปัจจุบันมีคณะกรรมการ กศร. จำนวน ๒๒ คน มีรองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธานกรรมการ และ สศช. เป็นกรรมการและเลขานุการ รวมทั้งมีคณะอนุกรรมการ ๒ ชุด ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการพิจารณาสถานที่ทำงานของหน่วยราชการในเขตกรุงเทพมหานครและเมืองหลัก มีหน้าที่จัดวางแผนการใช้ที่ดินและผังแม่บทของหน่วยงานราชการในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล และเมืองหลัก โดยมีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นฝ่ายเลขานุการ และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดวางผังแม่บทศูนย์ราชการส่วนภูมิภาค มีหน้าที่จัดวางผังแม่บทและดำเนินการก่อสร้างศูนย์ราชการในส่วนภูมิภาค โดยมีสำนักงานนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นฝ่ายเลขานุการ โดยให้มีสำนักงานคณะกรรมการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ (สศร.) อยู่ภายใต้ สศช. ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ กศร.

ในรอบปี ๒๕๕๓ คณะกรรมการ กศร. ได้พิจารณาเรื่องสำคัญ ได้แก่ การขยายกรอบวงเงินโครงการศูนย์ราชการกรุงเทพมหานคร (ถนนแจ้งวัฒนะ) และการปรับปรุงผังแม่บทศูนย์ราชการจังหวัด บุรีรัมย์ เป็นต้น โดยมีผลการจัดทำผังแม่บทศูนย์ราชการทั่วประเทศ ดังนี้

หน่วย : เรื่อง

ผลการจัดทำผังแม่บทศูนย์ราชการ	ส่วนความรับผิดชอบของ		รวม
	อนุกรรมการพิจารณาสถานที่ทำงานของหน่วยราชการในเขตกรุงเทพมหานครและเมืองหลัก	คณะอนุกรรมการจัดวางผังแม่บทศูนย์ราชการส่วนภูมิภาค	
คณะรัฐมนตรี เห็นชอบแล้ว	๘	๙	๑๗
อยู่ระหว่างการดำเนินงาน	๒๔	๓๕	๕๙
รวม	๓๒	๔๔	๗๖

นอกจากนี้ คณะกรรมการ กศร. ได้มีข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อให้การดำเนินการจัดทำแผนแม่บทศูนย์ราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นเอกลักษณ์ และลดภาระการจัดสรรงบประมาณของภาครัฐ ดังนี้

๑. พิจารณากำหนดกลไกการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งชุมชนในพื้นที่โดยรอบ เพื่อให้การดำเนินโครงการศูนย์ราชการฯ ในจังหวัดต่างๆ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทุกภาคส่วน รวมทั้งจังหวัดสามารถกำกับกำกับการดำเนินงานตามแผนที่ตั้งไว้ได้



๒. พิจารณาความจำเป็น และความเหมาะสมในการว่าจ้างเอกชนเพื่อดำเนินการ โดยหน่วยงานภาครัฐควรพิจารณา ดำเนินงานด้านผังนโยบายเอง ได้แก่ งานวางแผนการใช้ที่ดินของรัฐ และงานจัดทำผังแม่บทศูนย์ราชการ และในส่วนงาน ออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมอาจว่าจ้างเอกชนเพื่อลดระยะเวลาและลดภาระการดำเนินงานของภาครัฐได้

๓. พิจารณาออกแบบและวางผังอาคารภายในศูนย์ราชการให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เพื่อ ความเป็นเอกลักษณ์ของศูนย์ราชการในแต่ละแห่ง

คณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน

คณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน (กบพร.) มีรองนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่ประธาน จำนวน ๒ ท่าน ได้แก่ นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ และนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี และมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่จัดทำและเสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษถนนราชดำเนินต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งกำหนดแผนงาน โครงการ แผนปฏิบัติการและวิธีการ ดำเนินงานของหน่วยราชการเพื่อให้นโยบายและแผนยุทธศาสตร์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนินบรรลุผล กบพร.ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีความก้าวหน้า ดังนี้

๑. ให้ความเห็นชอบข้อกำหนดการจ้างที่ปรึกษาดำเนินงานโครงการประกวดแบบลานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในวงเงินค่าจ้างที่ปรึกษาและค่ารางวัล ๘.๖๕ ล้านบาท ดำเนินการบริเวณสำนักงานสลากกินแบ่ง รัฐบาล ถนนราชดำเนินกลาง เนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ เพื่อออกแบบให้เป็นแหล่งเสริมสร้างองค์ความรู้แก่เด็กและเยาวชนของชาติ

๒. ดำเนินโครงการศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะแนวทางการรักษา พื้นฟูและพัฒนาย่านประวัติศาสตร์บริเวณพื้นที่ถนน ราชดำเนิน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งโครงการฯ สำเร็จในวันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ สรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

๒.๑ ดำเนินการจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการรักษา พื้นฟูและพัฒนาย่านประวัติศาสตร์ เพื่อส่งเสริมการประกอบ อาชีพของชุมชนและประชาชน และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ ปลุกจิตสำนึกและสร้างให้ชุมชนได้มีส่วน ร่วมทำ ร่วมวางแผน ในการรักษา พื้นฟูและพัฒนาย่านประวัติศาสตร์ดังกล่าว

๒.๒ การจัดทำผังพื้นที่เฉพาะ โครงการฯ จัดทำกรอบการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เช่น **ด้านกายภาพ** โบราณสถาน หรืออาคารสวยงามจะต้องไม่ถูกบดบังให้ลดความสง่างามลง **ด้านสังคม** ได้แก่ การส่งเสริมให้ มีกิจกรรมที่เอื้อให้วัฒนธรรมของไทยไม่ถูกกลืนกินด้วยวัฒนธรรมตะวันตก **ด้านเศรษฐกิจ** อาทิ รายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว ในพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนินควรมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น เพราะมีความต่อเนื่องของกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นแรงดึงดูดให้ นักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ การวางกรอบการใช้ประโยชน์ที่ดินได้จำแนกพื้นที่เป็น ๑๖ กลุ่ม ซึ่งสามารถดูรายละเอียดได้จาก www.nesdb.go.th



๒.๓ แผนงานการรักษา พื้นฟูและพัฒนาย่านประวัติศาสตร์ จำนวน ๓ แผนงาน ได้แก่ (๑) แผนงานพัฒนาชุมชน ย่านประวัติศาสตร์ เป็นแผนงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อตอบสนองให้เจ้าของพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเสริมสร้างให้พื้นที่มีความสวยงามน่าอยู่ (๒) แผนงานพัฒนาพื้นที่โดยรอบชุมชนให้เอื้อต่อการเป็นประตูสู่กรุงรัตนโกสินทร์ เป็นแผนงานที่ต้องการจะเชื่อมโยงพื้นที่และกิจกรรมภายในชุมชน กับพื้นที่โดยรอบชุมชนให้มีการพัฒนาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันสามารถอยู่ร่วมกันได้ เกิดเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ (๓) แผนงานบริหารจัดการ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการภายใต้ กบพร. เพื่อทำหน้าที่ในการขับเคลื่อน ผลักดัน ประสานงานและติดตามประเมินผล ตามข้อเสนอแนะโครงการฯ เพื่อการรักษา พื้นฟูและพัฒนา ย่านประวัติศาสตร์บริเวณพื้นที่ถนนราชดำเนิน

๒. สศช. ในฐานะหน่วยงานประสานหลักในคณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค

การดำเนินงานในคณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ มอบหมายให้ สศช. เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบในการติดตาม และ เข้าร่วมการประชุมในคณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค และดูแลในเรื่องการปฏิรูปโครงสร้าง โดยประสานร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ ดูแลกรอบแผนงาน และการมีส่วนร่วมของประเทศไทย โดยประสานการจัดทำ Forward Work Program for Leaders' Agenda to Implement Structural Reform (LAISR) (ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ ถึง ๒๕๕๓) ประกอบด้วย ๕ เรื่องที่สำคัญ ได้แก่ (๑) การปฏิรูปกฎระเบียบ (๒) นโยบายการแข่งขัน (๓) บริษัทภิบาล (๔) ธรรมาภิบาล และ (๕) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและกฎหมาย



ผลการดำเนินงานที่ สศช. มีบทบาทสำคัญ

๑. การดำเนินงานตาม Forward Work Program for LAISR เนื่องจากปีนี้เป็นปีสิ้นสุดของแผนงาน LAISR คณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเรื่องการปฏิรูปโครงสร้างใหม่ เพื่อบรรลุการเจริญเติบโตที่มีความเข้มแข็ง ยั่งยืน และมีความสมดุล รวมทั้งก่อให้เกิด (๑) การเปิดตลาดที่เพิ่มมากขึ้น มีความโปร่งใส มีการแข่งขัน และเป็นระบบ (๒) มีระบบควบคุมกำกับตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพ (๓) สร้างโอกาสในตลาดแรงงานและการศึกษา (๔) การพัฒนา SME ได้อย่างยั่งยืน และสร้างโอกาสแก่สตรีและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๕) มีระบบเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ได้กำหนดให้สมาชิกแต่ละเขตเศรษฐกิจประกาศลำดับการปฏิรูปโครงสร้างที่สำคัญของตนในปี ๒๕๕๔ และให้สมาชิกรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงาน กำหนดนโยบาย และมาตรการที่ก่อให้เกิดการปฏิรูปในเรื่องนั้นๆ ภายในปี ๒๕๕๘

๒. ผลการประชุมโต๊ะกลมนโยบายระดับสูงเอเปค ด้านยุทธศาสตร์การเจริญเติบโต ระหว่างวันที่ ๗-๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ เมืองเบเปปู ประเทศญี่ปุ่น โดย สศช. เข้าร่วมในฐานะประธานคณะผู้แทนไทย และมีผู้แทนจากกระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงพาณิชย์เข้าร่วมด้วย เพื่อรับฟังประสบการณ์และข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญระดับสูงจากภาครัฐ ภาคเอกชน และนักวิชาการ โดยที่ประชุมได้หารือถึงวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์การเจริญเติบโตรูปแบบใหม่ ที่กำหนดให้เกิดการเจริญเติบโตที่มีความสมดุล เติบโตอย่างยั่งยืน นวัตกรรม และความมั่นคง ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ดังกล่าวต้องมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของเอเปคในเรื่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค เนื่องจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจจะช่วยสร้างตลาดที่สมบูรณ์ให้แก่ภาคธุรกิจ และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเติบโต และความมั่นคงในภูมิภาคโดยรวม

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้เห็นชอบแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์การเจริญเติบโตรูปแบบใหม่ ที่ประกอบด้วย (๑) กรอบแนวทางการปฏิรูปโครงสร้างเพื่อสร้างความเข้มแข็งของการเจริญเติบโตในระยะยาว และการพัฒนาบรรยากาศทางธุรกิจ (๒) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และผู้ประกอบการ (๓) นวัตกรรมสีเขียว เพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยสนับสนุนเทคโนโลยีคาร์บอนต่ำ และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ (๔) การสร้างสรรค์บนพื้นฐานความรู้ และ (๕) การอำนวยความสะดวกทางการเงิน



๓. การจัดทำรายงานนโยบายเศรษฐกิจเอเปคประจำปี (APEC Economic Policy Report) ในปี ๒๕๕๓ เอเปคได้กำหนดหัวข้อเรื่องบรรษัทภิบาล ซึ่งประกอบด้วย ๓ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ บรรษัทภิบาลและการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เนื่องจากผลกระทบของโลกาภิวัตน์ที่ขยายจากการค้าระหว่างประเทศไปสู่ตลาดทุน และการเกิดวิกฤติทางการเงินในเอเชียในปี ๒๕๔๐ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของบรรษัทภิบาล โดยรายงานในส่วนนี้ ได้สรุปแนวทางการพัฒนาบรรษัทภิบาลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แนวทางการปฏิรูปในระบบสากล ตลอดจนประโยชน์ที่จะก่อให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๒ กฎหมายและการก่อตั้งสถาบันบรรษัทภิบาลในเอเปค บทนี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในการแก้ไขปัญหาบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ระบบกฎหมายไปจนถึงการควบคุมกำกับของสถาบัน และความพยายามในการปฏิรูปในอนาคต โดยบรรยายถึงขั้นตอน เหตุผล และการปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่าง และภายในสมาชิกเอเปคในแนวทางการทำงานของบรรษัทภิบาลในเอเปค รวมทั้งแนวทางในอนาคต

ส่วนที่ ๓ รายงานสรุปผลการดำเนินงานในเรื่องบรรษัทภิบาลของสมาชิกเอเปค ซึ่งจัดทำโดยประเทศสมาชิกแต่ละเขตเศรษฐกิจ



ส่วนที่ ๔ รายงานการเงิน

๑. งบแสดงฐานะทางการเงิน
๒. งบรายได้และค่าใช้จ่าย
๓. การวิเคราะห์งบการเงิน



รายงานการเงิน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓



รายงานการเงินของ สศช. ประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงิน งบรายได้และค่าใช้จ่าย หมายเหตุประกอบงบการเงินและวิเคราะห์งบการเงิน โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

งบแสดงฐานะทางการเงิน

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สศช. มีสินทรัพย์รวม จำนวน ๑๔๒.๕๖๔ ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ร้อยละ ๙๒ โดยมีสินทรัพย์ลดลงจากปีงบประมาณ ๒๕๕๒ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓ จากมูลค่าคงเหลือของ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์(สุทธิ) จำนวน ๐.๑๕๕ ล้านบาท และมูลค่าคงเหลือสินทรัพย์ไม่มีตัวตน(สุทธิ) จำนวน ๑.๘๐๔ ล้านบาท และในส่วนของหนี้สินลดลง จำนวน ๑๘.๐๗๕ ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ ๔๙.๓ โดยลดลงในส่วนของเจ้าหนี้ระยะสั้น จำนวน ๖.๗๓๘ ล้านบาท และค่าใช้จ่ายค้างจ่าย จำนวน ๙.๙๗๗ ล้านบาท ซึ่งเป็นรายการเงินกันไว้เบิกเหลือปี

งบรายได้และค่าใช้จ่าย

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สศช. มีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ จำนวน ๑๕.๓๒๐ ล้านบาท รายได้ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากเงินงบประมาณทั้งสิ้น ๕๒๔.๒๑๘ ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ ๒๕๕๒ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔ โดยลดลงในส่วนของเงินงบประมาณจากงบลงทุน เนื่องจากการก่อสร้างอาคารสำนักงานได้ดำเนินการแล้วเสร็จ และในส่วนของค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นจากปีก่อน จำนวน ๕๒.๐๗๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓ ส่วนใหญ่เป็นค่าวัสดุและค่าใช้สอย จำนวน ๕๕.๓๑๙ ล้านบาท

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

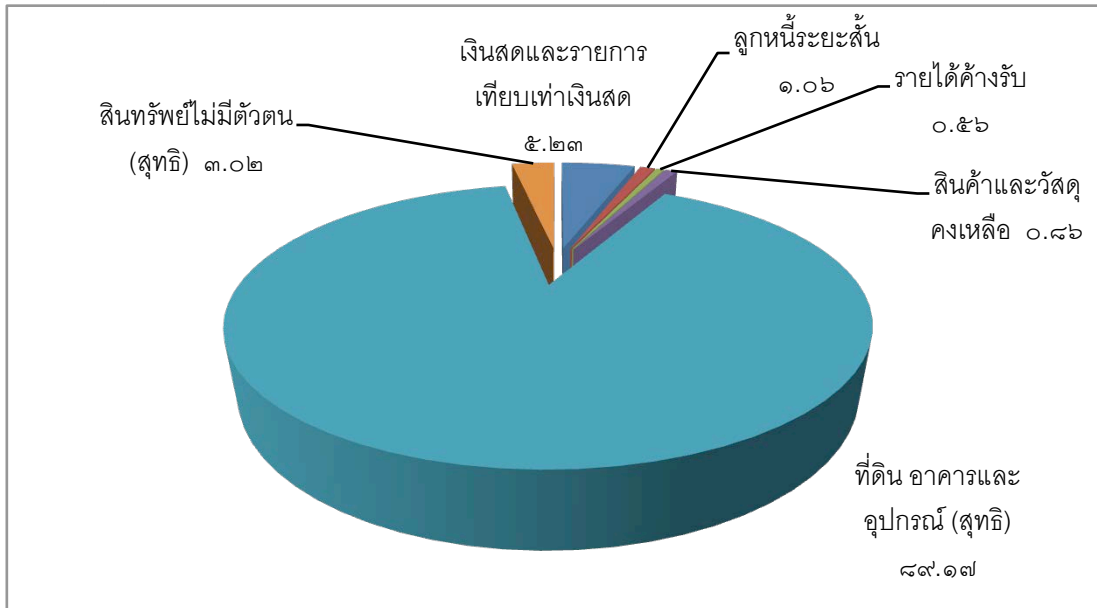
แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน นโยบายการบัญชีที่สำคัญ และเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่มีนัยสำคัญรวมทั้งสิ้น ๑๒ หมายเหตุ

การวิเคราะห์งบการเงิน

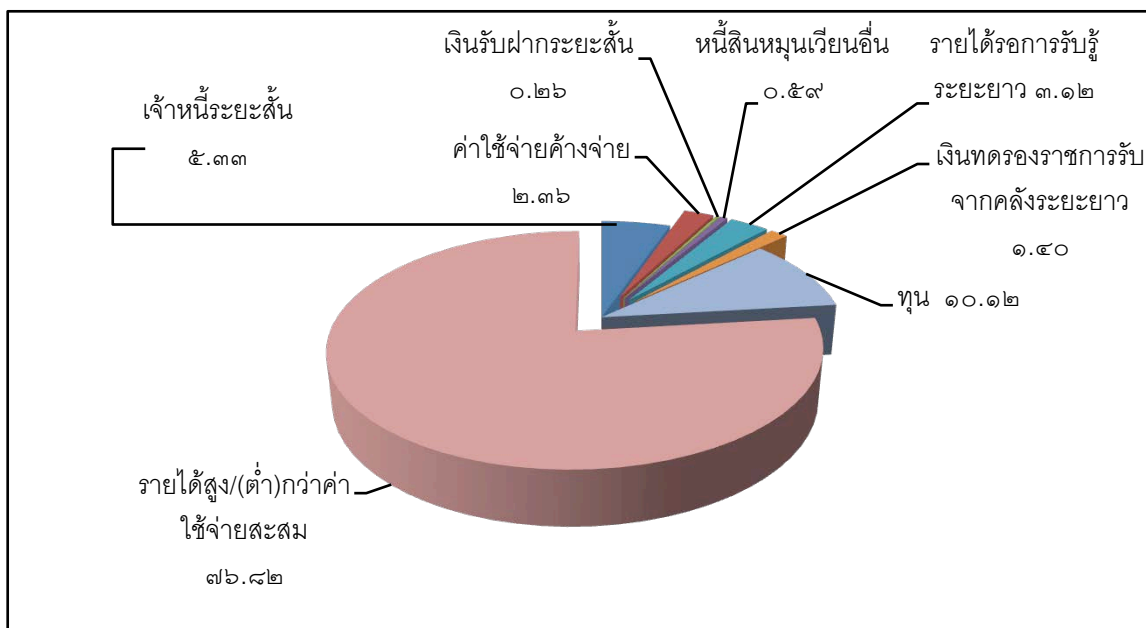
การวิเคราะห์งบการเงินนี้แสดงให้เห็นถึงฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร โดยได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย พร้อมแสดงการเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้ทราบแนวโน้มการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของรายการบัญชีที่เกิดขึ้น โดยแสดงข้อมูลทางการเงินที่มีนัยสำคัญ สรุปได้ดังนี้

แสดงสินทรัพย์ทั้งหมดของ สศช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๓

โครงสร้างสินทรัพย์ของ สศช. ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียนร้อยละ ๘ และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนร้อยละ ๙๒ สินทรัพย์ส่วนใหญ่ของ สศช. เป็นรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ) ร้อยละ ๙๐ นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ อีกร้อยละ ๑๐ ได้แก่ เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ลูกหนี้ระยะสั้น รายได้ค้างรับ วัสดุคงเหลือ และสินทรัพย์ไม่มีตัวตน

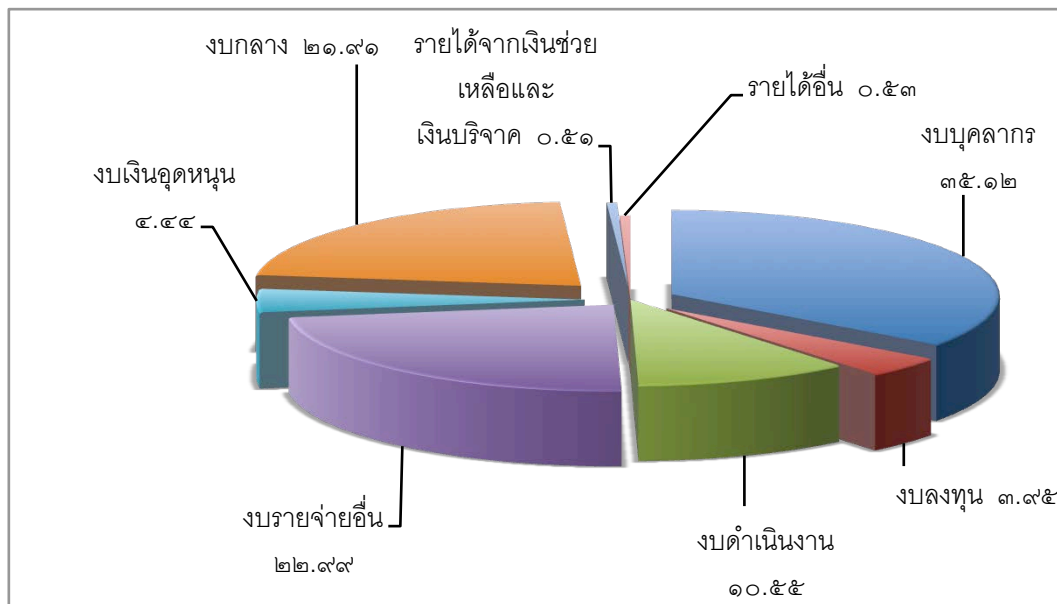


แสดงหนี้สินและทุนของ สศช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๓



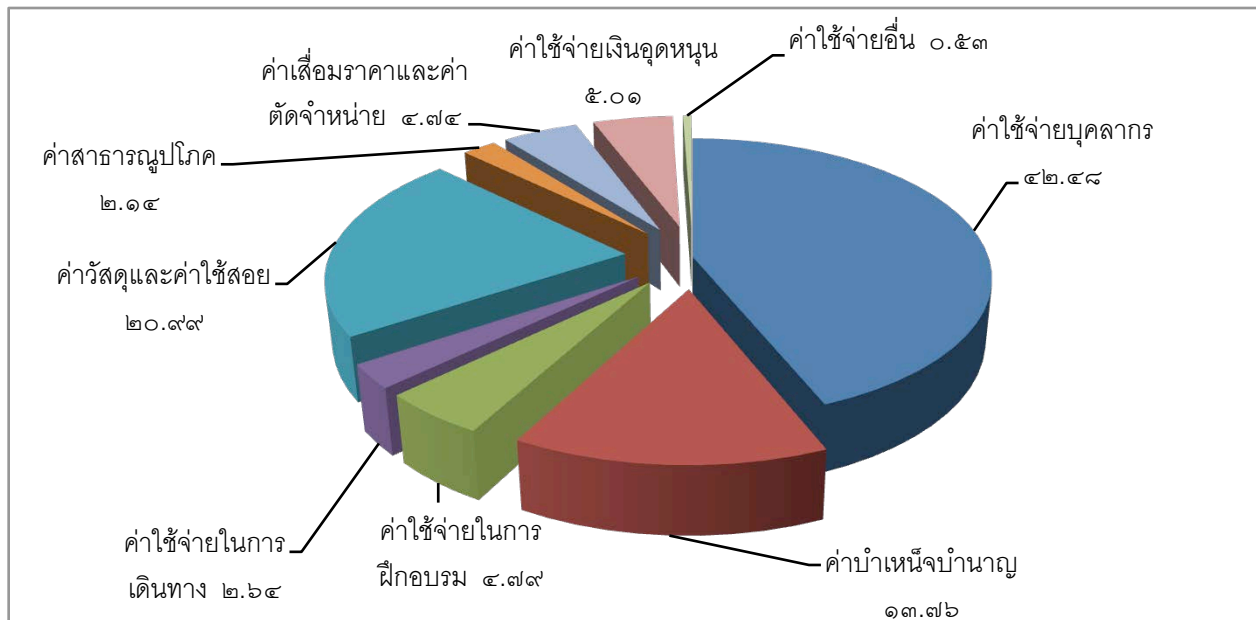
โครงสร้างหนี้สินและทุนของ สศช. ประกอบด้วยโครงสร้างของหนี้สินรวมร้อยละ ๑๓ ส่วนใหญ่เป็นรายการหนี้สินหมุนเวียนร้อยละ ๙ หนี้สินไม่หมุนเวียนร้อยละ ๔ ส่วนของทุนร้อยละ ๘๗ ประกอบด้วยรายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสมร้อยละ ๗๗ และทุนร้อยละ ๑๐

แสดงรายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดของ สศช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๓



รายได้จากการดำเนินงาน ส่วนใหญ่เป็นรายได้เงินงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลร้อยละ ๙๙ ประกอบด้วยรายได้จากงบบุคลากรร้อยละ ๓๕ งบรายจ่ายอื่นร้อยละ ๒๓ งบกลางร้อยละ ๒๒ งบดำเนินงานร้อยละ ๑๑ งบอุดหนุนร้อยละ ๔ และงบลงทุนร้อยละ ๔ นอกจากนี้ยังรายได้จากแหล่งอื่นอีกร้อยละ ๑ ได้แก่ รายได้อื่น รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค

แสดงค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานของ สศช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๓



ค่าใช้จ่ายจากการดำเนิน ส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายบุคลกรร้อยละ ๔๒ ค่าวัสดุและค่าใช้สอยร้อยละ ๒๑ ค่าบำเหน็จบำนาญร้อยละ ๑๔ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่นๆ อีกร้อยละ ๒๐

สรุปภาพรวมของฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของ สศช.

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒	ผลต่าง (ร้อยละ)
สินทรัพย์	๑๔๒,๕๖๔,๓๗๕.๑๖	๑๔๕,๓๑๗,๕๔๓.๑๖	-๑.๙
หนี้สิน	๑๘,๖๑๗,๑๓๔.๖๒	๓๖,๖๙๑,๑๑๖.๘๒	-๔๙.๓
ทุน	๑๒๓,๙๔๗,๒๔๐.๕๔	๑๐๘,๖๒๖,๔๒๖.๓๔	๑๔.๑
รายได้	๕๒๙,๗๗๕,๑๐๒.๓๙	๖๐๒,๖๘๓,๐๙๑.๘๔	-๑๒.๑
ค่าใช้จ่าย	๕๑๔,๓๕๔,๙๗๙.๑๙	๔๖๒,๒๘๒,๔๕๘.๖๔	๑๑.๓

สินทรัพย์

สินทรัพย์รวมของ สศช. ลดลงจากปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ร้อยละ ๑.๙ แสดงว่า สศช. มีสินทรัพย์ที่สามารถแปลงสภาพเป็นเงินสดลดลง ซึ่งมีผลให้สภาพคล่องทางการเงินลดลงเมื่อเทียบกับปีงบประมาณปีก่อน

หนี้สิน

หนี้สินของ สศช. ลดลงจากปีงบประมาณปี ๒๕๕๒ ร้อยละ ๔๙.๓ เป็นผลมาจากหนี้สินหมุนเวียนที่ลดลงซึ่งเป็นผลมาจากเจ้าหนี้ระยะสั้น และค่าใช้จ่ายค้ำจ่ายที่ลดลง ประกอบด้วย เงินกันไว้เบิกเหลื่อมปีงบประมาณ เจ้าหนี้การค้าภายนอก และใบสำคัญค้ำจ่ายที่ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ ขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายต่างๆ จากเงินอุดหนุนราชการ

ทุน

ทุนของ สศช. เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณปี ๒๕๕๒ ร้อยละ ๑๔.๑ เนื่องจากในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สศช. มีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ ๑๕.๓๒๐ ล้านบาท จึงเป็นการเพิ่มมูลค่าในส่วนของรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม

รายได้

รายได้ของ สศช. รวมทั้งสิ้น ๕๒๙.๗๗๕ ล้านบาท เป็นรายได้จากงบประมาณประจำและงบกลาง ประกอบด้วย งบบุคลากรจากการเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าจ้างประจำ งบลงทุนจากการได้รับจัดสรรให้ซื้อครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง งบกลางจากการเบิกค่าใช้จ่ายสวัสดิการให้กับข้าราชการ ลูกจ้างและข้าราชการบำนาญ งบดำเนินงานสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่างๆ ของสำนักงานฯ และงบรายจ่ายอื่น ที่ใช้ในการขับเคลื่อนโครงการที่สนับสนุนแผนและยุทธศาสตร์ต่างๆ ของประเทศ

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานของ สศช. เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณก่อนคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔ เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของค่าวัสดุ และค่าจ้างที่ปรึกษาฯ ที่ใช้จ้างศึกษาต่างๆ ในการขับเคลื่อนประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๒

(หน่วย : บาท)

สินทรัพย์

สินทรัพย์หมุนเวียน

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
ลูกหนี้ระยะสั้น
รายได้ค้างรับ
สินค้าและวัสดุคงเหลือ
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน

หมายเหตุ

๒๕๕๓

๒๕๕๒

๒

๗,๔๕๓,๖๗๔.๖๒

๗,๖๓๕,๓๓๓.๗๖

๑,๕๐๕,๗๙๖.๐๐

๑,๓๘๘,๗๗๖.๐๐

๗๙๙,๘๔๖.๙๖

๑,๔๕๒,๐๑๘.๕๑

๑,๒๒๘,๗๖๑.๐๖

๑,๒๙๖,๗๙๒.๖๕

๑๐,๙๘๘,๐๗๘.๖๔

๑๑,๗๘๒,๙๒๐.๙๒

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

๓

๑๒๗,๒๖๖,๔๔๐.๐๗

๑๒๗,๕๒๐,๗๙๕.๗๖

๔

๔,๓๐๙,๘๕๖.๔๕

๖,๑๑๓,๘๒๖.๔๘

๑๓๑,๕๗๖,๒๙๖.๕๒

๑๓๓,๕๓๔,๖๒๒.๒๔

รวมสินทรัพย์

๑๔๒,๕๖๔,๓๗๕.๑๖

๑๔๙,๓๑๗,๕๔๓.๑๖

หนี้สิน

หนี้สินหมุนเวียน

เจ้าหนี้ระยะสั้น
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย
เงินรับฝากระยะสั้น
หนี้สินหมุนเวียนอื่น
รวมหนี้สินหมุนเวียน

๕

๗,๕๙๒,๗๔๘.๐๕

๑๔,๓๓๐,๗๐๑.๒๗

๖

๓,๓๗๐,๑๘๖.๐๘

๑๓,๓๔๗,๐๘๑.๗๓

๓๖๘,๑๔๕.๐๐

-

๘๓๙,๘๓๖.๙๓

๖๐๓,๘๙๑.๐๓

๑๒,๑๗๐,๙๑๖.๐๖

๒๘,๒๘๑,๖๗๔.๐๓

หนี้สินไม่หมุนเวียน

รายได้รอการรับรู้ระยะยาว
เงินอุดหนุนการรับจากคลังระยะยาว
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน
รวมหนี้สิน

๔,๔๔๖,๒๑๘.๕๖

๖,๔๐๙,๔๔๒.๗๙

๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐

๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐

๖,๔๔๖,๒๑๘.๕๖

๘,๔๐๙,๔๔๒.๗๙

๑๘,๖๑๗,๑๓๔.๖๒

๓๖,๖๙๑,๑๑๖.๘๒

สินทรัพย์สุทธิ

๑๒๓,๙๔๗,๒๔๐.๕๔

๑๑๘,๖๒๖,๔๒๖.๓๔

สินทรัพย์สุทธิ

ทุน
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม

๑๔,๔๓๓,๖๖๔.๓๔

๑๔,๙๗๐,๑๕๒.๒๐

๑๐๙,๕๑๓,๕๗๖.๒๐

๙๓,๖๕๖,๒๗๔.๑๔

รวมสินทรัพย์

๑๒๓,๙๔๗,๒๔๐.๕๔

๑๐๘,๖๒๖,๔๒๖.๓๔

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

งบรายได้และค่าใช้จ่าย

ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๒

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	๒๕๕๓	๒๕๕๒
รายได้จากการดำเนินงาน			
รายได้จากรัฐบาล			
รายได้จากงบประมาณ	๗	๕๒๔,๒๑๗,๕๓๒.๔๑	๕๙๑,๙๘๐,๙๓๘.๑๗
รวมรายได้จากรัฐบาล		๕๒๔,๒๑๗,๕๓๒.๔๑	๕๙๑,๙๘๐,๙๓๘.๑๗
รายได้จากแหล่งอื่น			
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค		๒,๗๒๔,๐๙๔.๘๑	๖,๔๘๐,๗๕๔.๗๖
รายได้อื่น		๒,๘๓๓,๔๗๕.๑๗	๔,๒๒๑,๓๙๘.๙๑
รวมรายได้จากแหล่งอื่น		๕,๕๕๗,๕๖๙.๙๘	๑๐,๗๐๒,๑๕๓.๖๗
รวมรายได้จากการดำเนินงาน		๕๒๙,๗๗๕,๑๐๒.๓๙	๖๐๒,๖๘๓,๐๙๑.๘๔
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	๘	๒๒๕,๐๒๒,๘๘๗.๔๘	๒๒๕,๗๓๔,๖๐๖.๙๐
ค่าบำเหน็จบำนาญ		๗๒,๙๑๘,๑๐๓.๓๖	๘๔,๗๙๓,๐๙๘.๙๗
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม		๒๕,๓๘๐,๖๖๐.๗๗	๒๓,๖๘๙,๙๕๓.๖๓
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง		๑๔,๐๐๔,๗๑๘.๖๗	๑๒,๓๘๐,๗๙๔.๗๘
ค่าวัสดุและค่าใช้สอย	๙	๑๑๑,๑๘๔,๕๘๒.๑๑	๕๖,๕๙๔,๑๑๐.๖๗
ค่าสาธารณูปโภค	๑๐	๑๑,๓๔๖,๘๓๐.๐๕	๑๐,๕๘๕,๐๓๙.๙๗
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	๑๑	๒๕,๑๐๓,๗๒๑.๕๘	๒๐,๖๙๐,๔๓๐.๘๑
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน		๒๖,๕๖๐,๐๐๐.๐๐	๒๓,๕๙๘,๐๐๐.๐๐
ค่าใช้จ่ายอื่น		๒,๘๓๓,๔๗๕.๑๗	๔,๒๒๑,๔๒๒.๙๑
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		๕๑๔,๓๕๔,๙๗๙.๑๙	๕๖๒,๒๘๒,๕๕๘.๖๔
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		๑๕,๔๒๐,๑๒๓.๒๐	๑๔๐,๔๐๐,๖๓๓.๒๐
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน			
กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์		(๙๙,๓๐๙.๐๐)	(๘,๔๘๑.๐๓)
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		(๙๙,๓๐๙.๐๐)	(๘,๔๘๑.๐๓)
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		๑๕,๓๒๐,๘๑๔.๒๐	๑๔๐,๓๙๒,๑๕๒.๑๗

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

- สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ
- เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
- ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์(สุทธิ)
- สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)
- เจ้าหนี้ระยะสั้น
- ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย
- รายได้จากงบประมาณ
- ค่าใช้จ่ายบุคลากร
- ค่าวัสดุและค่าใช้สอย
- ค่าสาธารณูปโภค
- ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย





สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

หมายเหตุที่ ๑ นโยบายการบัญชีที่สำคัญ

๑.๑ หลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ใช้หลักการบัญชีเกณฑ์คงค้างตามหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนดเข้าสู่ระบบ GFMS ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดประเภทและการแสดงรายการในงบการเงินถือปฏิบัติตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๒๓.๒/ว ๔๑๐ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง รูปแบบรายงานการเงินของหน่วยงานภาครัฐ

๑.๒ หน่วยงานที่เสนอรายงาน รายงานการเงินของสำนักงานฯ ได้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อมจัดส่งให้แก่ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อมูลทางการเงินและรับรองงบการเงินของหน่วยงานต่อไป

๑.๓ ขอบเขตของข้อมูลในรายงาน งบการเงินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นงบการเงินรวมของหน่วยงานในส่วนกลาง ๑ หน่วย และหน่วยงานในส่วนภูมิภาค ๓ หน่วย ได้แก่ ๑) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ ๓) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ๔) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

รอบระยะเวลาบัญชี เริ่มตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ถึง ๓๐ กันยายน ของปีถัดไป

๑.๔ การรับรู้รายได้ ประกอบด้วย ๑) รายได้จากเงินงบประมาณรับรู้เมื่อได้รับอนุมัติคำขอเบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง ๒) รายได้เงินนอกงบประมาณรับรู้เมื่อเกิดรายได้ และ ๓) รายได้แผ่นดินรับรู้เมื่อได้รับเงิน แสดงเป็นรายการต่างหากจากรายได้และค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมปกติของหน่วยงาน

๑.๕ สินทรัพย์ถาวร การคำนวณค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

๑) อาคาร หมายถึง อาคารและสิ่งปลูกสร้างประเภทต่างๆ รวมทั้งส่วนปรับปรุงอาคารซึ่งเป็นต้นทุนในการตกแต่งหรือปรับปรุงตัวอาคารภายหลังจากที่จัดสร้างอาคารเสร็จแล้ว หน่วยงานจะรับรู้ตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมโดยวิธีเส้นตรง มีอายุการใช้งาน ๒๕-๔๐ ปี

๒) ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ มีไว้เพื่อการดำเนินงานและคาดว่าจะได้รับประโยชน์เกิน ๑ ปี หน่วยงานจะรับรู้ตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

๓) ปีงบประมาณ ๒๕๔๐ - ๒๕๔๕ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่มีราคาต่อหน่วยหรือชุดมูลค่าสุทธิ ตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปบันทึกบัญชีตามราคาทุน ณ วันที่ได้มา

๔) ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เป็นต้นมา ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่มีราคาต่อหน่วยหรือต่อชุดตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป บันทึกบัญชีตามราคาทุน ณ วันที่ได้มา

๕) ค่าเสื่อมราคา คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งานดังนี้

อายุการใช้งาน (ปี)

ครุภัณฑ์สำนักงาน	๘
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	๓
ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	๘
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	๕
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	๕
ครุภัณฑ์การเกษตร	๕
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	๒

๖) โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีไว้เพื่อการดำเนินงานและคาดว่าจะได้รับประโยชน์เกิน ๑ ปี หน่วยงานจะรับรู้ตามราคาทุน ณ วันที่ซื้อหรือพัฒนาเสร็จหักด้วยค่าตัดจำหน่ายสะสมโดยวิธีเส้นตรง ซึ่งประมาณอายุการใช้งาน ๓ ปี



สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุที่ ๒ เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

	๒๕๕๓	๒๕๕๒
เงินสดในมือ		๙๔,๕๐๐.๐๐
เงินฝากธนาคาร	๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
เงินฝากธนาคาร(เงินงบประมาณ)	๒,๕๙๑,๔๘๑.๙๒	๓,๐๗๘,๘๘๘.๗๓
เงินฝากธนาคาร(เงินนอกงบประมาณ)	๑๐,๐๐๐.๐๐	๔๙,๔๘๐.๐๐
เงินฝากคลัง	๒,๘๕๒,๑๙๒.๗๐	๒,๔๑๒,๔๖๕.๐๓
รวม เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	๗,๔๕๓,๖๗๔.๖๒	๗,๖๓๕,๓๓๓.๗๖

หมายเหตุที่ ๓ ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)

อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	๙๕,๘๐๒,๓๙๙.๒๘	๘๑,๖๖๑,๒๑๔.๒๘
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	(๑๗,๙๑๑,๑๗๖.๖๑)	(๑๔,๘๙๙,๖๑๓.๗๑)
อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง (สุทธิ)	๗๗,๘๙๑,๒๒๒.๖๗	๖๖,๗๖๑,๖๐๐.๕๗
อุปกรณ์	๑๔๐,๙๒๒,๙๖๑.๓๙	๑๓๕,๒๘๖,๘๗๖.๒๔
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	(๙๕,๒๕๙,๖๔๗.๙๙)	(๘๕,๖๕๑,๘๓๐.๗๖)
อุปกรณ์ (สุทธิ)	๔๕,๖๖๓,๓๑๓.๔๐	๔๙,๖๓๕,๐๔๕.๔๘
งานระหว่างก่อสร้าง	๓,๗๑๑,๙๐๔.๐๐	๑๑,๐๒๔,๑๕๒.๗๑
รวม ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	๑๒๗,๒๖๖,๔๔๐.๐๗	๑๒๗,๔๒๐,๗๙๕.๗๖

หมายเหตุที่ ๔ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)

โปรแกรมคอมพิวเตอร์	๑๐,๑๘๐,๓๓๐.๑๖	๙,๓๐๒,๖๔๗.๓๖
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	(๕,๘๗๐,๔๗๓.๗๑)	(๓,๑๘๘,๘๒๐.๘๘)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (สุทธิ)	๔,๓๐๙,๘๕๖.๔๕	๖,๑๑๓,๘๒๖.๔๘
รวม สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	๔,๓๐๙,๘๕๖.๔๕	๖,๑๑๓,๘๒๖.๔๘

หมายเหตุที่ ๕ เจ้าหนี้ระยะสั้น

เจ้าหนี้การค้า-ภาครัฐ	๔๒๗,๑๘๓.๖๕	-
เจ้าหนี้การค้า-บุคคลภายนอก	๖,๕๓๐,๗๑๖.๓๑	๑๔,๐๔๕,๖๔๐.๙๑
เจ้าหนี้อื่น-หน่วยงานรัฐ	๖๓๔,๘๔๘.๐๙	๒๘๕,๐๖๐.๓๖
รวมเจ้าหนี้ระยะสั้น	๗,๕๙๒,๗๔๘.๐๕	๑๔,๓๓๐,๗๐๑.๒๗

หมายเหตุที่ ๖ ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย

ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย	๘๗๕,๗๓๗.๗๙	๑,๐๐๙,๒๕๔.๐๙
ใบสำคัญค้างจ่าย	๒,๔๔๔,๔๔๘.๒๙	๒,๒๑๘,๓๓๕.๒๔
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายอื่น-บุคคลภายนอก	-	๑๐,๑๑๙,๔๙๒.๔๐
รวม ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	๓,๓๒๐,๑๘๖.๐๘	๑๓,๓๔๗,๐๘๑.๗๓

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

หมายเหตุที่ ๗ รายได้จากงบประมาณ

รายได้จากงบบุคลากร
รายได้จากงบลงทุน
รายได้จากงบดำเนินงาน
รายได้จากงบอุดหนุน
รายได้จากงบรายจ่ายอื่น
รายได้จากงบกลาง
หัก เบิกเกินส่งคืนงบประมาณ
รวม รายได้จากงบประมาณ

๒๕๕๓	๒๕๕๒
๑๘๖,๓๕๑,๙๐๕.๓๑	๑๘๘,๓๐๘,๘๒๙.๑๖
๒๐,๙๑๙,๒๗๙.๓๐	๖๔,๙๙๙,๑๔๑.๑๕
๕๖,๗๑๘,๗๓๑.๖๗	๔๗,๗๘๔,๔๐๑.๒๕
๒๕,๐๑๘,๘๔๖.๒๕	๓๑,๔๖๑,๔๓๙.๗๕
๑๒๓,๘๓๘,๕๐๐.๑๘	๑๔๕,๐๙๘,๔๔๓.๔๓
๑๑๖,๐๕๙,๔๘๕.๐๗	๑๑๙,๔๘๘,๒๒๕.๙๓
(๔,๖๘๙,๒๑๕.๓๗)	(๕,๑๖๐,๕๔๒.๕๐)
๕๒๔,๒๑๗,๕๓๒.๔๑	๕๙๑,๙๘๐,๙๓๘.๑๗

หมายเหตุที่ ๘ ค่าใช้จ่ายบุคลากร

เงินเดือน
ค่าล่วงเวลา
เงินตอบแทนพิเศษของผู้ได้รับเงินเดือนขั้น
เงินค่าตอบแทนพนักงานราชการ
เงินค่าครองชีพ
เงินเดือนและค่าจ้างอื่น
ค่าจ้าง
เงินรางวัล
เงินช่วยค่ารักษาพยาบาลประเภผู้ป่วยนอก-รพ.รัฐ
เงินช่วยค่ารักษาพยาบาลประเภผู้ป่วยใน-รพ.รัฐ
เงินช่วยค่ารักษาพยาบาลประเภผู้ป่วยนอก-รพ.เอกชน
เงินช่วยค่ารักษาพยาบาลประเภผู้ป่วยใน-รพ.เอกชน
เงินช่วยการศึกษาบุตร
เงินช่วยเหลือพิเศษกรณีเสียชีวิต
เงินชดเชยสมาชิก กบข.
เงินสมทบ กบข.
เงินสมทบ กสจ.
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม
ค่าเช่าบ้าน
ค่าตอบแทนพิเศษชายแดนภาคใต้
รวม ค่าใช้จ่ายบุคลากร

๑๖๗,๘๗๑,๐๒๘.๓๔	๑๖๓,๙๑๘,๘๖๒.๗๗
๑,๙๓๗,๖๒๐.๐๐	๒,๖๙๙,๙๓๐.๐๐
๑๙๐,๗๔๙.๑๓	๔๐๓,๔๑๐.๐๐
๗,๙๐๓,๒๗๔.๔๗	๗,๔๖๑,๖๙๐.๐๐
๕๖๓,๒๘๕.๗๘	๗๖๙,๔๗๑.๒๙
๑,๒๒๕,๑๗๘.๕๗	๑,๒๒๖,๐๘๒.๑๑
๑๒,๒๕๒,๕๓๕.๕๑	๑๒,๒๐๗,๓๑๔.๗๙
-	๕,๖๖๕,๘๖๒.๔๕
๑๖,๖๑๗,๔๒๑.๕๐	๑๗,๕๐๘,๙๒๖.๐๗
๖,๒๘๐,๓๔๑.๙๙	๔,๐๙๐,๘๒๑.๒๔
๕๒๐,๐๐๐.๐๐	๓๓๖,๐๐๐.๐๐
๑๑๘,๕๔๑.๐๐	๑๕๖,๗๘๒.๙๕
๙๔๓,๗๔๖.๕๐	๑,๑๔๖,๓๒๓.๕๐
-	๘๒,๖๕๐.๐๐
๒,๘๑๑,๘๓๐.๗๖	๒,๗๑๔,๓๘๙.๒๒
๔,๒๑๗,๗๔๖.๑๓	๔,๐๗๑,๕๘๓.๗๒
๓๐๑,๙๘๕.๘๔	๒๘๘,๑๖๒.๗๙
๔๓๗,๙๔๑.๐๐	๔๒๖,๘๖๐.๐๐
๗๙๙,๖๖๐.๙๖	๕๕๙,๔๘๔.๐๐
๓๐,๐๐๐.๐๐	-
๒๒๕,๐๒๒,๘๘๗.๔๘	๒๒๕,๗๓๔,๖๐๖.๙๐



สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

หมายเหตุที่ ๙ ค่าวัสดุและค่าใช้สอย

ค่าวัสดุ
ค่าซ่อมแซมและค่าบำรุงรักษา
ค่าเชื้อเพลิง
ค่าจ้างเหมาบริการ-บุคคลภายนอก
ค่าจ้างเหมาบริการ-หน่วยงานภาครัฐ
ค่าตอบแทนเฉพาะงาน
ค่าตอบแทนอื่น
ค่าธรรมเนียมธนาคาร
ค่าจ้างที่ปรึกษา
ค่าเบี้ยประกันภัย
ค่าครุภัณฑ์มูลค่าต่ำกว่าเกณฑ์
ค่าใช้จ่ายในการประชุม
ค่ารับรองและพิธีการ
ค่าเช่าเบ็ดเตล็ด-บุคคลภายนอก
เงินชดเชยค่างานก่อสร้าง
ค่าใช้จ่ายผลักส่งเป็นรายได้แผ่นดิน
ค่าประชาสัมพันธ์
ค่าใช้สอยอื่นๆ
รวม ค่าวัสดุ และค่าใช้สอย

๒๕๕๓	๒๕๕๒
๑๐,๕๕๘,๒๔๓.๒๐	๕,๗๓๘,๘๓๔.๖๓
๔,๐๖๘,๓๑๙.๓๒	๑,๔๑๓,๐๒๙.๑๐
๖๒๖,๕๖๕.๘๑	๗๒๘,๓๖๐.๙๐
๕,๘๓๕,๖๖๕.๖๑	๙,๒๑๙,๘๖๑.๓๗
๑,๔๑๒,๗๗๔.๙๒	๒๔๙,๗๕๙.๕๓
๕๐๓,๗๖๓.๔๓	๕๔๔,๔๓๑.๐๐
๑๑๓,๐๒๒.๐๐	๖๙๕,๔๒๕.๙๒
-	๒๐๓.๐๐
๖๕,๐๔๙,๑๑๑.๗๕	๑๕,๐๕๑,๙๕๖.๑๖
๑๒,๖๖๕.๐๐	-
๕๒๕,๔๑๔.๐๖	๑,๘๓๓,๗๘๗.๗๕
๕,๖๓๑,๓๐๗.๓๔	๕,๐๙๖,๖๙๒.๙๓
๑๑๔,๒๗๑.๕๐	๕๔,๙๑๙.๒๗
๑๐,๖๗๙,๗๓๔.๙๒	๙,๓๓๔,๒๗๘.๘๘
-	๑,๐๘๔,๐๙๕.๓๐
๓๕๒,๖๘๓.๘๕	๕๐๑,๐๖๙.๓๒
๔,๐๕๗,๓๑๘.๗๐	๔,๐๘๒,๙๔๒.๙๒
๑,๖๔๓,๗๒๐.๗๐	๙๖๔,๔๖๒.๖๙
๑๑๑,๑๘๔,๕๘๒.๑๑	๕๖,๕๙๔,๑๑๐.๖๗

หมายเหตุที่ ๑๐ ค่าสาธารณูปโภค

ค่าไฟฟ้า
ค่าน้ำประปาและน้ำบาดาล
ค่าโทรศัพท์
ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม
ค่าบริการไปรษณีย์โทรเลขและขนส่ง
รวม ค่าสาธารณูปโภค

๕,๓๙๙,๖๔๔.๐๘	๕,๒๓๐,๕๗๑.๔๑
๒๖๗,๙๙๘.๗๓	๒๘๕,๗๐๐.๕๙
๒,๔๐๔,๖๑๑.๐๐	๒,๔๗๒,๓๖๖.๘๖
๒,๔๐๙,๒๐๖.๒๔	๑,๘๘๗,๓๕๐.๑๑
๘๖๕,๓๗๐.๐๐	๗๐๙,๐๕๑.๐๐
๑๑,๓๔๖,๘๓๐.๐๕	๑๐,๕๘๕,๐๓๙.๙๗

หมายเหตุที่ ๑๑ ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

ค่าเสื่อมราคา-อาคารสำนักงาน
ค่าเสื่อมราคา-สิ่งปลูกสร้าง
ค่าเสื่อมราคา-อาคารและสิ่งปลูกสร้างไม่ระบุ
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์สำนักงาน
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์การเกษตร
ค่าเสื่อมราคา-อุปกรณ์คอมพิวเตอร์
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์ไม่ระบุ
ค่าตัดจำหน่าย-โปรแกรมคอมพิวเตอร์
รวม ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

๑,๓๖๙,๖๕๗.๖๘	๓๘๔,๒๙๘.๘๒
๑๙,๘๖๗.๒๙	๖,๔๔๐.๖๒
๑,๖๒๕,๕๒๕.๒๔	๑,๖๒๕,๕๒๕.๒๔
๕,๔๗๔,๓๑๗.๘๙	๔,๕๖๒,๒๖๐.๕๕
๖๓๕,๕๖๑.๐๒	๔๒๔,๓๒๐.๒๔
๘๔๒,๐๙๙.๗๕	๖๗๘,๖๐๐.๐๑
๒,๖๑๕,๔๙๐.๐๙	๒,๒๕๕,๐๕๖.๑๓
๒,๙๙๐.๗๘	๓,๐๐๐.๐๐
๗,๙๓๙,๙๙๐.๙๕	๖,๕๓๗,๐๔๑.๕๔
๒๙,๕๕๘.๓๖	๒๕,๕๙๙.๗๕
๑,๘๑๗,๕๐๙.๗๐	๒,๒๓๘,๑๑๕.๙๔
๒,๗๓๑,๑๕๒.๘๓	๑,๙๕๐,๑๗๑.๙๗
๒๕,๑๐๓,๗๒๑.๕๘	๒๐,๖๙๐,๔๓๐.๘๑



วิเคราะห์งบการเงิน
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๒

	๒๕๕๓		๒๕๕๒	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
สินทรัพย์				
สินทรัพย์หมุนเวียน				
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	๗.๔๕๓	๕.๒๓	๗.๖๓๕	๕.๒๖
ลูกหนี้ระยะสั้น	๑.๕๐๖	๑.๐๖	๑.๓๙๙	๐.๙๖
รายได้ค้างรับ	๐.๘๐๐	๐.๕๖	๑.๔๕๒	๑.๐๐
สินค้าและวัสดุคงเหลือ	๑.๒๒๙	๐.๘๖	๑.๒๙๗	๐.๘๙
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	๑๐.๙๘๘	๗.๗๑	๑๑.๗๘๓	๘.๑๑
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน				
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	๑๒๗.๒๖๖	๘๙.๒๗	๑๒๗.๔๒๑	๘๗.๖๘
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	๔.๓๑๐	๓.๐๒	๖.๑๑๔	๔.๒๑
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	๑๓๑.๕๗๖	๙๒.๒๙	๑๓๓.๕๓๕	๙๑.๘๙
รวมสินทรัพย์	๑๔๒.๕๖๔	๑๐๐.๐๐	๑๔๕.๓๑๘	๑๐๐.๐๐
หนี้สิน				
หนี้สินหมุนเวียน				
เจ้าหนี้ระยะสั้น	๗.๕๙๓	๕.๓๓	๑๔.๓๓๑	๙.๘๖
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	๓.๓๗๐	๒.๓๖	๑๓.๓๔๗	๙.๑๘
เงินรับฝากระยะสั้น	๐.๓๖๘	๐.๒๖	-	-
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	๐.๘๔๐	๐.๕๙	๐.๖๐๔	๐.๔๒
รวมหนี้สินหมุนเวียน	๑๒.๑๗๑	๘.๕๔	๒๘.๒๘๒	๑๙.๔๖
หนี้สินไม่หมุนเวียน				
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว	๔.๔๔๖	๓.๑๒	๖.๔๑๐	๔.๔๑
เงินอุดหนุนรอการรับจากคลังระยะยาว	๒.๐๐๐	๑.๔๐	๒.๐๐๐	๑.๓๘
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	๖.๔๔๖	๔.๕๒	๘.๔๑๐	๕.๗๙
รวมหนี้สิน	๑๘.๖๑๗	๑๓.๐๖	๓๖.๖๙๒	๒๕.๒๕
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน				
ทุน	(๑๔.๔๓๔)	(๑๐.๑๒)	(๑๔.๙๗๐)	(๑๐.๓๐)
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	(๑๐๙.๕๑๓)	(๗๖.๘๒)	(๙๓.๖๕๖)	(๖๔.๔๕)
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ทุน	(๑๒๓.๘๔๗)	(๘๖.๙๔)	(๑๐๘.๖๒๖)	(๗๔.๗๕)
รวมหนี้สินและส่วนทุน	(๑๔๒.๕๖๔)	(๑๐๐.๐๐)	(๑๔๕.๓๑๘)	(๑๐๐.๐๐)



วิเคราะห์งบการเงิน
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบรายได้และค่าใช้จ่าย
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๒

	๒๕๕๓		๒๕๕๒	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
รายได้จากการดำเนินงาน				
รายได้จากรัฐบาล				
รายได้จากงบประมาณ	๕๒๔.๒๑๘	๙๘.๙๕	๕๙๑.๙๘๑	๙๘.๒๒
รวมรายได้จากรัฐบาล	๕๒๔.๒๑๘	๙๘.๙๕	๕๙๑.๙๘๑	๙๘.๒๒
รายได้จากแหล่งอื่น				
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค	๒.๗๒๔	๐.๕๒	๖.๔๘๑	๑.๐๘
รายได้อื่น	๒.๘๓๓	๐.๕๓	๔.๒๒๑	๐.๗๐
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	๕.๕๕๗	๑.๐๕	๑๐.๗๐๒	๑.๗๘
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	๕๒๙.๗๗๕	๑๐๐.๐๐	๖๐๒.๖๘๓	๑๐๐.๐๐
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน				
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	๒๒๕.๐๒๒	๔๒.๔๘	๒๒๕.๗๓๕	๓๗.๔๕
ค่าบำเหน็จบำนาญ	๗๒.๙๑๘	๑๓.๗๖	๘๔.๗๙๓	๑๔.๐๗
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	๒๕.๓๘๑	๔.๗๙	๒๓.๖๙๐	๓.๙๓
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	๑๔.๐๐๕	๒.๖๔	๑๒.๓๘๑	๒.๐๕
ค่าวัสดุและค่าใช้สอย	๑๑๑.๑๘๕	๒๐.๙๙	๕๖.๕๙๔	๙.๒๗
ค่าสาธารณูปโภค	๑๑.๓๔๗	๒.๑๔	๑๐.๕๘๕	๑.๘๘
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	๒๕.๑๐๔	๔.๗๔	๒๐.๖๙๐	๓.๔๓
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	๒๖.๕๖๐	๕.๐๑	๒๓.๕๙๘	๓.๙๒
ค่าใช้จ่ายอื่น	๒.๘๓๓	๐.๕๓	๔.๒๑๖	๐.๗๐
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	๕๑๔.๓๕๕	๙๗.๐๘	๔๖๒.๒๘๒	๗๖.๗๐
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	๑๕.๔๒๐	๒.๙๒	๑๔๐.๔๐๑	๒๓.๓๐
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน				
กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์	(๐.๑๐๐)	(๐.๐๒)	(๐.๐๐๘)	(๐.๐๐)
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	(๐.๑๐๐)	(๐.๐๒)	(๐.๐๐๘)	(๐.๐๐)
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	๑๕.๓๒๐	๒.๙๐	๑๔๐.๓๙๓	๒๓.๓๐







ภาคผนวก

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

เลขาธิการฯ

นายอาคม	เติมพิทยาไพสิฐ
รองเลขาธิการฯ	
นางเพ็ญจา	อ่อนชิต
นางสุวรรณี	คำมัน
นายปรเมธี	วิมลศิริ
นายชาญวิทย์	อมตะมาตุชาติ
นายธานินทร์	ผะเอม
นางสาวลดาวัลย์	คำภา

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางนิตยา	กมลวิทนินศา
นางชุดินาฏ	วงศ์สุบรรณ
นายสมชาย	ศักดิ์เวศิธร
นายภูมิไจ	อรรถะนันท์
นางวนิดา	มหากิจ

รักษาการที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางสาวสุมาลี	เดชานุรักษ์กุล
นายไพโรจน์	โพธิวงศ์

รายชื่อคณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช.

นายธานินทร์	ผะเอม	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
นางนิตยา	กมลวิทนินศา	ประธานคณะกรรมการ
นางสาวภาวณี	วัฒนา (สปผ.)	รองประธานคณะกรรมการ
นายทีปรัตน์	วัชรการุญ (สปก.)	คณะกรรมการ
นายสุริยา	จันทร์กระจ่าง (สปอ.)	คณะกรรมการ
นายวิทยา	ปิ่นทอง (สวค.)	คณะกรรมการ
นางฉวีวรรณ	สุวรรณหงส์ (สปต.)	คณะกรรมการ
นางปิยนุช	วุฒิสอน (สปร.)	คณะกรรมการ
นางสาวณีย์	แสงสุพรรณ (กพร.)	คณะกรรมการ
นางพัชรินทร์	ศรีนพินคม (สบป.)	คณะกรรมการ
นางทัศนีย์	โรจน์ศิริเสถียร (สปท.)	คณะกรรมการ
นางสาวมารยาท	สมุทรสาคร (สปข.)	คณะกรรมการ
นายยุพิน	รอดป้อง (สขส.)	คณะกรรมการ
นางสาวสมิตรา	พูลทอง (สคม.)	คณะกรรมการ
นางสาวเสาวนีย์	เจตินัย (ฝจท.)	คณะกรรมการ
นายพงศ์กูร	วิรัตน์นันท์ (สทว.)	คณะกรรมการ
นางจันทร์ทิพย์	ปาละนันท์ (ปขส.)	คณะกรรมการ
นางโกสุมภ์	วณิชชานนท์ (กปอ.)	คณะกรรมการ
นางนุชดา	ตั้งคนานุกุลชัย (ห้องสมุด)	คณะกรรมการ
นางอัจฉรา	พลายยงค์ (ฝปป.)	คณะกรรมการ
นางเพ็ชรา	ธรรมเสริมสุข (สนส.)	คณะกรรมการ
นางสาวนิตยา	อารีบุญชู (ฝกค.)	คณะกรรมการ
นางสาวพรพิมล	ชีวสิน (สปส.)	คณะกรรมการ
นายอุปราช	พันธุ์ภักดี (กจค.)	คณะกรรมการ
นางสาวชมชื่น	จันทร์สมบูรณ์ (สปน.)	คณะกรรมการ
นางสาวกาญจนา	พรมเทพ (IT)	คณะกรรมการ
นายวรวิทย์	อวิรุทธ์วรกุล (สปผ.)	เลขานุการฯ
นางภาณี	ชนาธิกรณ์ (สปผ.)	ผู้ช่วยเลขานุการฯ
นางสาววัชรีย์	พุ่มทอง (สปผ.)	ผู้ช่วยเลขานุการฯ

ฝ่ายเลขานุการ

นางนิสวันต์	พิชญ์ดำรง
นายธีระพงษ์	มาลัยทอง
นายตฤตถ์	นพคุณ